

U POZADINI VIJESTI ZDRAVLJE ZNANOST BUDUĆNOSTI MISTERIJE

Br. 63 | Listopad/Studen 2011. | 4,5 € | CIJENA 24 KN H R V A T S K O I Z D A N J E

magazin

nexus

KOLUMNA DAVIDA ICKEA

**NEMAMO IZBORA?... PA, POGLEDAJMO
ISLAND**

ATLANTSKO VIJEĆE

JE LI LIBIJA "GLOBALNA PRIJEVARA"?

SUVREMENO DRUŠTVO

SUBLIMINALNA KONTROLA UMA

KRUGOVI U ŽITU 2011.

USUSRET NOVOM DOBU?

MEDICINA

ENERGETSKA KINEZILOGIJA

ASTROFIZIKA

**KOZMOLOŠKO PUTOVANJE GALAKTIČKIH
RAZMJERA**

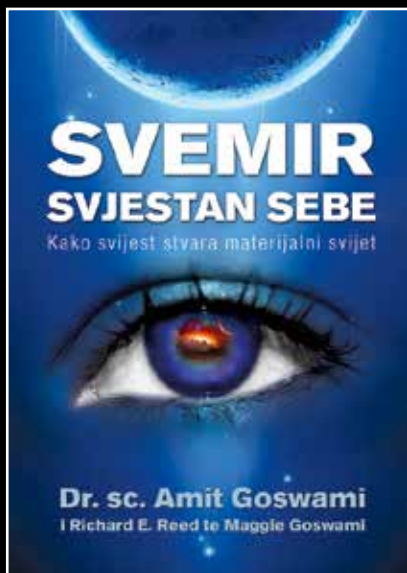
ZABRANJENA ARHEOLOGIJA

**SLIKOVNICA IZ FANTASTIČNE
ZABORAVLJENE PROŠLOSTI**

ISSN 1334-8310

9 771334 831004

Cijena 140 kuna + poštarina

SVEMIR SVJESTAN SEBE KAKO SVIJEST STVARA MATERIJALNI SVIJET DR. SC. AMIT GOSWAMI

U ovoj kultnoj knjizi iz područja popularne znanosti Amit Goswami preispituje u zapadnoj znanosti naširoko uvriježeno vjerovanje da je materija primarna "tvar" kreacije te umjesto toga tvrdi da je svijest istinski temelj svega što znamo i poimamo. Njegovo objašnjenje kvantne fizike za običnog čitatelja, koje je u *Kirkus Reviews* steklo naziv "uzora jasnoće", postavlja temelje za putovanje prema otkriću kroz dobro poznati teren znanosti i religije, isprepletenu

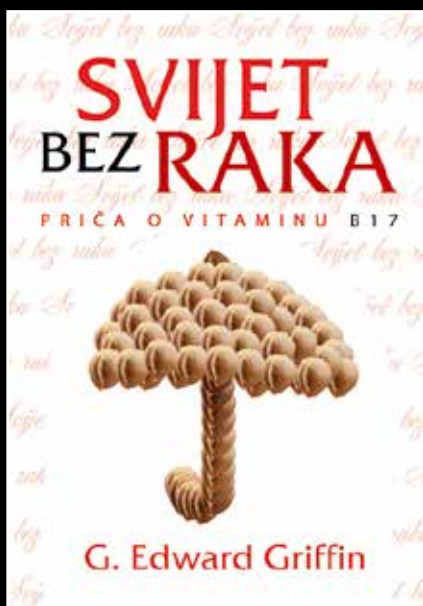
prirodu uma i tijela te našu međusobnu povezanost sa svim stvorenim.

"Goswami se koristi suvremenom fizikom za ponovno uspostavljanje značenja, smisla i usmjerenja u univerzumu. *Svemir svjestan sebe* uzbudljiva je sinteza znanosti i duhovnosti, napisana iz srca."

- Dr. Larry Dossey,
Autor knjige *Healing Words and Space, Time & Medicine*

Dr. sc. AMIT GOSWAMI je profesor fizike na Institutu za teoretske znanosti Sveučilišta Oregon. Autor je brojnih znanstvenih radova te nekoliko svjetskih bestselera iz područja popularne znanosti. *Svemir svjestan sebe* njegova je prva knjiga, a slijede *Physics of the Soul*, *The Visionary Window*, *The Quantum Doctor* i *How Quantum Activism Can Save Civilization*.

CIJENA 150 kuna + poštarina

SVIJET BEZ RAKA PRIČA O VITAMINU B17 G. EDWARD GRIFFIN

Edward Griffin iznosi dokaze da je rak avitaminoza – poput skorbuta ili pelagre – koju uzrokuje nedostatak jedne esencijalne hranjive tvari u prehrani suvremenog čovjeka. Ta je tvar vitamin B17. U svom pročišćenom obliku, razvijenom za primjenu u terapiji protiv raka, poznata je kao laetrile.

Ova priča nema odobrenje ortodoksne medicine. FDA, AMA i Američko društvo za rak označili su je kao prijevaru i nadržilječništvom. Ipak, dokazi jasno pokazuju da napokon imamo konačno rješenje za zagonetku raka.

Zašto ortodoksna medicina vodi rat protiv ovog nefarmaceutskog pristupa? Autor tvrdi

da odgovor ne treba tražiti u znanosti nego u politici te da se temelji na skrivenom programu obrane profita i moći onih koji dominiraju medicinskim establišmentom.

«Najcjelovitija slika zdravstvenog stanja u svijetu koju sam ikada pročitao.»

Frederick D. Burton, dr. med., Allentown, Pennsylvania

«Po prvi put otkad sam prije 23 godine postala medicinska sestra ne bojim se raka!»

R. E. Bruce, registrirana medicinska sestra, San Diego, Kalifornija

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

**POPUST
20%**

nakladnik hrvatskog izdanja

TELEdisk d.o.o., Potočnjakova 4
10020 Zagreb, tel.: 01 668 36 30
e-mail: teledisk@zg.t-com.hr
web stranica: www.teledisk.hr

hrvatska redakcija

Urednik: Darko Imenjak
Tekstove u ovom broju preveli:
Goran Bosnić, Goran Čačić i Krešimir Jukić

izdavač svjetskog izdanja

Nexus Magazine PTY Ltd

glavni urednik

Duncan M. Roads

suradnici u ovom broju

David Icke, Tony Cartalucci, Božidar Kemić,
Lawrence Broxmeyer, Steven Rochlitz, Manjir
Samanta-Laughton, Andy Thomas, Paul
Stonehill, Lynne McTaggart, Hilton Hotema,
Krešimir Mišak.

karikature

Phil Somerville

naslovna stranica

Jeff Edis,
jeff_edis@hotmail.com

glavni ured

PO Box 30, Mapleton, Qld 4560
Australia; tel.: (07) 5442 9280
fax: (07) 5442 9381
e-mail: editor@nexusmagazine.com
website: http://www.nexusmagazine.com

priprema za tisak

VladartDesign (vladartdesign@gmail.com)

tisak

Denona d.o.o. - Zagreb

izjava o namjeri

NEXUS uviđa da čovječanstvo prolazi kroz veliku preobrazbu. Imajući to na umu, NEXUS nastoji pružiti "teško dostupne" informacije kako bi time ljudima pomogao da lakše podnesu ove promjene. NEXUS nije povezan s bilo kakvom vjerskom, filozofskom ili političkom ideologijom ili organizacijom. NEXUS izlazi u 9 zemalja svijeta - Australiji, SAD, Japanu, Grčkoj, Italiji, Francuskoj, Njemačkoj, Rusiji i Hrvatskoj. Hrvatska redakcija koristi tekstove izvornika koji se objavljuju na engleskom jeziku, ali zadržava pravo da samostalno kreira sadržaj i izgled magazina.

nexus

4 kolumna - i istina će vas osloboditi
NEMAMO IZBORA?
... PA, POGLEDAJMO ISLAND

12 politika
ATLANTSKO VIJEĆE
-JE LI LIBIJA "GLOBALNA PRIJEVARA"?

20 medicina
VEZA IZMEĐU GRIPE I TUBERKULOZE
- 1. DIO

26 alternativna medicina
ENERGETSKA KINEZILOGIJA -KORI-
STI I OGRANIČENJA

33 astrofizika
KOZMOLOŠKO PUTOVANJE
GALAKTIČKIH RAZMJERA

40 misteriji
KRUGOVI U ŽITU 2011.
- USUSRET NOVOM DOBU?

52 znanost i duhovnost
ZEITGEBER

69 zabranjena arheologija
SLIKOVNICA IZ FANTASTIČNE ZABO-
RAVLJENE PROŠLOSTI

NEMAMO IZBORA? ... PA, POGLEDAJMO ISLAND

KADA JE U RUJNU 2008. BANKOVNI SLOM OPUSTOŠIO SVJETSKO GOSPODARSTVO VLADE RAZNIH DRŽAVA GOVORILE SU DA „NEMAJU IZBORA“ TE DA MORAJU SANIRATI BANKE I FINACIJSKE INSTITUCIJE KOJE SU KRAH / IZAZVALE. ALI NAROD ISLANDA JE POKAZAO DA SU TO BESMISLICE

Piše: David Icke, bilten od 4. rujna 2011. (sve kolumne autora mogu se pogledati na www.davidicke.com)

Jedna od glavnih tehnika masovne manipulacije pri pokušaju uvođenja orvelovske države može se opisati kao „nema drugog izbora“, „nemamo nikakvog izbora“, „jedino rješenje je...“ i tomu slično. Ono što želite da se dogodi prikazujete kao jedini mogući odgovor na dana (umjetno izazvana) zbivanja.

Kada je u rujnu 2008. bankovni slom opustošio svjetsko gospodarstvo vlade raznih država govorile su da „nemaju izbora“ te da moraju sanirati banke i financijske institucije koje su krah i izazvale. Nisu vođene nikakve rasprave ili razgovori o drugim načinima reagiranja, a budući da su ban-

karski agenti bili postavljeni na financijske položaje u pojedinoj vladi, interesi 'naroda' nisu imali baš nikakvih izgleda.

Uslijedilo je najveće prebacivanje bogatstva u poznatoj ljudskoj povijesti: od naroda bankarima, od mnoštva šačici – a nije bilo „*nikakvog drugog izbora?*“

Posljedice tog „jednog rješenja“ mogu se vidjeti u Sjevernoj Americi i Europi gdje se tamošnja gospodarstva koprcaju u živom blatu, tražeći slamku spasa. U osnovi isti plan ostvaruje se s obje strane Atlantika i diljem svijeta, s neznatnim razlikama, a isti projicirani ishod planiran je za svakog.

'Problem' su sustavno osmišljavali oni koji kontroliraju bankovni i financijski sustav preko rotšildskih agenata poput Alana Greenspana, predsjednika američkih Federalnih rezervi od 1987. do 2006., koji nastavlja provoditi takvu politiku u 'Fedu' preko svog kao pas poslušnog nasljednika, posve beskorisnog Bena Bernanke.

Ta proračunata pljačka javnog 'blaga' sasvim je očita i jasna. U Europi to ide ovako:

1. Srušiš bankovni sustav kako bi pokrenuo željeni slijed zbivanja.

2. Ubaciš trilijune eura u banke „da ih spasiš” i prihvatiš njihove ‘toksične’ (bezvrijedne) dugove kao *jamstvo*. Tako si, u tren oka, privatni dug pretvorio u državni (javni) dug.
  3. Vlade vrtoglavo jure prema bankrotu zbog svih dugova uključenih u saniranje banaka i zato što Međunarodni monetarni fond (MMF) i Središnja europska banka (ECB), inače u vlasništvu istih ljudi koji te banke i posjeduju, stupaju na scenu kako bi izbavili države pomoću dodatnih zajmova (dugova).
  4. MMF i ECB primoravaju vlade da svojim građanima nametnu opake programe ‘štednje’ i raspodaju državna dobra privatnim korporacijama u vlasništvu istih ljudi koji su u vlasništvu MMF-a, ECB-a i banaka.
  5. Europska unija zahtijeva kontrolu privreda svih svojih članica i stvaranje središnje kontroliranih „Sjedinjenih Europskih Država” kako bi riješile ‘problem’ kojeg su i stvorili oni što kontroliraju Europsku uniju (isti ljudi koji posjeduju MMF, ECB i banke).
- A ovo je američka verzija:
1. Upropastiš bankovni sustav kako bi potaknuo željeni slijed zbivanja.
  2. Ubaciš trilijune dolara u banke kako bih ih ‘spasio’ i prihvatiš njihove ‘toksične’ (bezvrijedne) dugove kao *jamstvo*. Tako si, u tren oka, privatni dug pretvorio u državni (javni) dug.
  3. Vlada vrtoglavo juri ka bankrotu zbog sveopćeg duga uključenog u saniranje banaka te gomila još više dugovanja kako bi ublažila ogromnu razliku između prihoda i rashoda.
  4. Vlada stanovništvu nameće opaki program štednje i prodaje državna dobra privatnim korporacijama u vlasništvu istih ljudi koji u šaci drže vladu, a istovremeno su vlasnici saniranih banaka.
  5. Kada se dosegne zakonski prihvatljiv dužnički plafon vlada i Kongres dogovore se da će ga podići još malo (što će konačni krah učiniti još gorim), a kriza se koristi za uvođenje trinaesteročlanog ‘nadodborna’ ili ‘nad-Kongresa’ kako bi se uklonio preostali dio (vrlo mali) demokratske odgovornosti.

Sve se to i dogodilo, a stotine milijuna života ozbiljno je ugroženo zbog tvrdnje da „nema drugog izbora” osim saniranja banaka koje su problem i proizvele. Ali narod Islanda je pokazao da su to besmislice.

PSSSSST

– NE SPOMINJITE ISLAND

O Islandu ste dosta slušali 2008. kada je njegov bankovni sustav pretrpio neviđen i nevjerovatan krah. Bio je to, razmjerno veličini islandskog gospodarstva, najveći bankovni slom u ekonomskoj povijesti. Danas se o Islandu vrlo malo čuje zbog načina na koji se njegovo stanovništvo koje broji 320.000 ljudi pozabavilo s ogromnim izazovima s kojima se odjednom suočilo. Ne spominjite Island – *Psssst!* Stav o tome kako „nema drugog izbora” najviše ugrožava neka alternati-va koja djeluje... prijetnja u vidu dobrog primjera.

Zato, o Islandu, *kuš*.

Razmjeri islandskog kraha bili su šokantni. U godinama koje su prethodile 2008. Island je prihvatio „Greenspanovu doktrinu” privatizacije bankarskog sustava i uklanjanja sustava „kočnica i ravnoteža” koji se odupirao nesputanoj, raspojasanoj pohlepi.

Inozemne ulagače privukle su više stope povrata u računima znanim kao ‘IceSave’, ali time je islandski strani dug porastao do strahovitih, očito neodrživih razina. Godine 2003. dug je bio 200 puta veći od nacionalnog dohotka, a 2007. je bio veći za 900 posto. Bila je to katastrofa koja se nadvila nad

Island, čije nastupanje nije trebalo dugo čekati... Pa, pogledajmo što se zbilo s islandskim bankama...

Nije bilo šanse da ta fiskalna fantazija preživi svjetski slom iz 2008. Tako su tri glavne islandske banke: Glitnir, Landbanki i Kapthing nacionalizirane kada su propale, a vrijednost islandske krune naspram eura pala je za 85 posto.

Ali danas, svega tri godine kasnije, islandska privreda oporavlja se od razmjerno najvećeg kraha u povijesti zato što... *Islandani te banke nisu sanirali – pustili*

su ih da propadnu. Oni koji su problem uzrokovali snosili su i posljedice.

Do takvog je ishoda došlo zbog toga što je islandski narod odbio preuzeti odgovornost za ono što su prouzročile banke. Zbog žestokih javnih prosvjeda tadašnji premijer Geir Hilmar Haarde morao je odstupiti, a ostavku je dao 2009. postavši prvi islandski premijer koji je optužen i kojemu se sudilo zbog „nesavjesnog rada”. Ovdje su na prvi pogled uočljive tri temeljne razlike između onoga što se dogodilo na Islandu i država koje su pro-vele saniranje ugroženih banaka:

1. Kada su, na primjer, irske banke doživjele slom, zbog njihove pohlepe i korupcije, irska vlada smiješnoga premijera Briana Cowena sanirala ih je u tako zapanjujućem stupnju da je Irska sada u stisku oštih mjera ‘štednje’, zapavši u dugove prema MMF-u i Središnjoj europskoj banci preko grla, a irska je privreda uništena što će i ostati za

Stav o tome kako „nema drugog izbora” najviše ugrožava neka alternati-va koja djeluje... prijetnja u vidu dobrog primjera. Zato, o Islandu, kuš.

ZAVESLAJI U PRAZNO

mnoga nadolazeća pokoljenja. Nasuprot tome, *Island je jednostavno pustio da banke propadnu.*

2. Cowen je rekao da će on odstupiti s mjesta irskog vođe, ali tek nakon što dogovori ogroman „zajmovni paket” s MMF-om i ECB-om sa svim popratnim uvjetima i odredbama. Dakle, onima koji su problem i izazvali dopušteno je da nametnu ‘rješenje’ – dovodeći do još većeg problema golemim povećanjem javnog duga preko vlade. Nasuprot tome, *Islandđani su svrgnuli s vlasti političare koji su nadzirali financijski debakl prije negoli su uspjeli učiniti isto što i Cowen.*
3. Vođi čija je nesposobnost – bilo zbog korupcije ili pak kriminala – nasukala Irsku omogućeno je da slobodno ode i da nastavi sa svojim nesumnjivo lagodnim životom,

jamca za gubitke njihovih ulagača u propalim islandskim bankama. Ali islandsko je stanovništvo prosvjedovalo te je, svojom upornošću, natjeralo stare i nove vlasti da ne prihvaćaju golemo zaduživanje stanovništva u svrhu refundiranja ulagača u islandske banke,

Ali danas, svega tri godine kasnije, islandska privreda oporavlja se od razmjerno najvećeg kraha u povijesti zato što... Islandđani te banke nisu sanirali – pustili su ih da propadnu. Oni koji su problem uzrokovali snosili su i posljedice.

dok je irskom narodu prepušteno da se nosi s posljedicama. Nasuprot tome, *Islandskoj verziji Cowe- na sudi se zbog onoga što je učinio.*

Ali, to nije sve. Irski narod, zahvaljujući Cowenu i družini, plaća – manjim naknadama, višim porezima, nezaposlenošću i izgubljenim domovima – dugove koje su nagomilale banke a koji su sada preneseni na vladu i stanovništvo preko MMF-a i ECB-a.

Islandski je narod odbio odgovornost za dugove banaka koji s njime nemaju nikakve veze. Nebankovna islandska privreda bila je u izvrsnom stanju prije 2008. – krizu je uzrokovao bankarski dug, a ne stanovništvo u cjelini.

Nakon što se stanje u Islandu pogoršalo premijer Haarde je počeo mantrati kako „nema drugog izbora”, a Europska unija i MMF htjeli su preuzeti islandski bankarski dug preko vlade i stanovništva kako bi stekli vanjsku kontrolu zemlje, iako Island uopće nije članica EU.

Europska unija je tvrdila da će Islandđani jedino prihvaćanjem ogromnih zajmova (kontrole) EU moći vratiti dug Britaniji i Nizozemskoj koje su preuzele ulogu

jer stanovništvo sa svime time nije imalo nikakve veze. Bila je to jednostavna jednadžba koja se zove poštenje i pravda.

Pa nisu Islandđani bili ti koji su izabrali ulagati u poprilično rizične račune stranih ulagača koje su promicale privatne islandske banke nudeći bolju stopu povrata – bili su to *inozemni ulagači*. Zašto bi oni koji ne posjeduju banke refundirali gubitke privatnih vlasnika i ulagača u tim bankama? Upravo je takav stav zauzeo islandski narod i od njega nije odstupao niti pedlja.

U međuvremenu, u Sjevernoj Americi i diljem Europe ljudi čine upravo to – preuzimaju odgovornost za otplatu bankarskih gubitaka i dugova s čime nisu imali nikakve

veze, niti su tome pridonijeli na bilo koji način. Ludo, ali istinito. Ne, malo bih se ispravio: *bezumno*, ali istinito.

I novodošla ‘ljevičarska’ koalicijska vlada na Islandu je 2009. isprva krenula rutom „pa, nemamo izbora”, ali narod ni ovaj put za tako nešto nije htio ni čuti – ključni su upornost i neprihvatanje ‘ne’ kao odgovora. Nova je vlada predlagala, usred prijetnji iz Britanije i drugih zemalja, da će otplatiti 3,5 milijuna eura duga privatnih banaka, plus kamate – što je ekvivalent 100 eura mjesečno po svakom Islandaninu u sljedećih 15 godina.

Prosvjedi su pojačani, a šef države, predsjednik Olafur Ragnar Grimsson, odbio je svojim potpisom ozakoniti plan otplate te je prihvatio zahtjeve javnosti za referendumom o tom prijedlogu. S obzirom na puls javnosti referendum se nije mogao izbjeći, pa je u proljeće 2010. otprilike 93 posto Islandana glasalo za odbacivanje prijedloga da javnost otplaćuje dugove privatnih banaka.

Vlada je morala udovoljiti željama stanovništva te su pokrenuti kazneni procesi protiv osoba u pozadini bankarskog sloma, uključujući i bivšeg premijera. Islandđani su također tražili da Ustav zaštiti zemlju od međunarodne strukture moći te je izabrano 25 ljudi, nepovezanih s političkim strankama, da takav dokument i sastave.

Eto što se sve može postići ukoliko ljudi ne odustaju sve dok se pravda ne zadovolji. Ishod: islandska se privreda budi iz

Na optuženičkoj klupi: Geir Hilmar Haarde. Na stolici u kafiću: Brian Cowen.

svoje noćne more, dok one zemlje (sve ostale) koje su sanirale banke i učinile javnost odgovornom za privatne dugove upadaju u sve dublji glib.

KRAH SE BLIŽI

Island bi sada trebao povući svoju molbu za pristupanje Europskoj uniji jer bi pridruživanjem EU poništio sve dobro što je dosad postigao. Zadnje ispitivanje javnog mnijenja pokazuje da 64 posto Islandana želi pocijepati tu molbu, ali pritom moraju biti nepokolebljivi kao što su bili i kod saniranja banaka.

Islandski predsjednik Olafur Ragnar Grimsson također je naglasio ono na što u ovim biltenima ukazujem posljednjih nekoliko mjeseci – agencije za procjenu kreditnih sposobnosti su prava sramota i čisti hohštapleraj. Na polju kreditnog rejtinga kompanija i država vladaju tri agencije – *Moody's Investors Services* i *Standard and Poor's* (koje zajedno nadziru 80 posto tržišta) te *Fitch Investor's Services* (15 posto).

To su agencije koje su prije 2008. najobičnijem smeću davale trostruki A rejting., a islandskim su bankama dale besprijekoran „zdravstveni list” (sve je super i sve je za pet) netom prije negoli su propale. I svemu tome unatoč, iste te agencije sada odlučuju o sudbini čitavih naroda putem kreditnog rejtinga kojeg daju pojedinoj zemlji.

One rade u dosluhu s dinastijom Rothschild tako što snižavaju rejting ciljanih zemalja, a insajderi se naveliko bogate kladeći se na sniženje kreditnog rejtinga neke države kada *znaju* da se to sprema. Svjetski financijski sustav nije tek obična kockarnica koja se igra s ljudskim životima iz minute u minutu – stolovi su namješteni da ne mogu bolje, jer rothschildske mreže ne samo da kontroliraju sustav, one su ga *osmislile*. Za njih, sustav je kibernetička stvarnost koja određuje energetske tokove onoga što nazivamo 'novcem'.

Oni osiguravaju da rijeke novca neprestano pritječu u njihovom smjeru, i što dalje od ogromne većine ljudi. Njihovo glavno sredstvo za postizanje tog cilja je dostupnost nepostojećeg teoretskog 'novca' pod nazivom 'kredit'. Metodologija je zbilja jednostavna.

Prvo, kada banka odobri neki zajam teoretski se stvara samo glavnica. Ne stvaraju se kamate plative na taj zajam. Prema tome, u sustavu je uvijek daleko više duga negoli 'novca' u opticaju kojim se taj dug treba otplatiti.

To znači da sustav jedino može opstati odobravanjem sve više kredita kako bi se novi zajmovi, dok Pero plaća Petru, otplatili pomoću starih zajmova. Rothschildi samo trebaju udesiti smanjenu ponudu kredita – „kreditnu krizu” – i sustav će se urušiti u plimnom valu ne-naplativog duga.

To se uvelike zbiva od 2008., a sustav ne može opstati bez neprekidne ponude kredita, kao što smo jasno vidjeli u

Americi kad je dosegnut plafon duga, a jedini odgovor pod geslom „drugog izbora nema” bilo je posuđivanje još više 'novca' (kredit).

Ali, dok naglo padaju bankovne vrijednosti širom svijeta, maca dolazi na vrh. Zadnjih mjeseci Bank of America je izgubila više od 40 posto svoje vrijednosti jer banka, recimo, tvrdi da je nešto daleko vrednije negoli je to opravdano. Deseci tisuća bankovnih djelatnika gube svoje poslove u Europi i Sjevernoj Americi jer banke režu troškove.

Situacija u kojoj Pero plaća Petru može postati i situacija u kojoj Pero duguje

Petru jer Perica nema love. U siromašnijim europskim zemljama počinje se razotkrivati pravo lice banaka, a kada budu razotkrivene do kraja (moguće fatalno) i kada Amerika na koncu ne bude u stanju otplaćivati svoje obveze, kao što je neminovno te, iz Rothschildove točke gledišta, *isplanirano*, ta kula od karata poprilično će podsjećati na Zgradu sedam u New Yorku (treća srušena zgrada u napadu na Blizance od 11. rujna 2001.).

Kao što govorim od rujna 2008., planirani slijed je ovakav: (a) krah svjetskog gospodarstva; (b) prazne državne blagajne i presahli kreditni tokovi zbog saniranja bankarskog sustava multi-trilijunskim iznosima; (c) ponovni krah gospodarstva, uz nemoć vladajućih struktura da išta poduzmu.

Potom se rothschildski kartel i njegova potrkala u vladi dogovore o tome kako je „jedini izbor” za rješenje problema restrukturiranje cjelokupnog bankarskog

Krah se bliži, a na jednoj razini to treba pozdraviti jer sadašnji je sustav zatvorska ćelija za sedam milijardi ljudi. Postavlja se pitanje što učiniti kada do toga dođe. Hoćemo li slijediti scenarij problem-reakcije-rješenja koji će pokušavati nametnuti Rothschildi? Ili ćemo se ugledati na Island?

i financijskog sustava, uz uspostavu središnje svjetske banke s nadležnošću nad čitavim globalnim financijama.

Krah se bliži, a na jednoj razini to treba pozdraviti jer sadašnji je sustav zatvorska ćelija za sedam milijardi ljudi. Postavlja se pitanje što učiniti kada do toga dođe. Hoćemo li slijediti scenarij problem-reakcije-rješenja koji će pokušavati nametnuti Rothschildi?

Ili ćemo se ugledati na Island?

I ja mislim.

REVOLUCIJA U 3D TISKU

TRODIMENZIONALNI TISAK (3D PRINTING) ILI "ADITIVNA PROIZVODNJA" USKORO ĆE PREOBRAZITI SVE ASPEKTE NAŠIH ŽIVOTA

Današnji uređaji sposobni su izrađivati ("tiskati") predmete naj-složenijih oblika i od gotovo svih materijala – od najlona i stakla pa do čokolade i titana. To unosi velike promjene ne samo u područje strojarstva nego i mnoga druga, uključujući obrazovanje, arheologiju, biološku proizvodnju te čak proizvodnju hrane. Potražite po internetu i vidjet ćete da već postoji na tisuće predmeta spremnih da ih se tiska na zahtjev, od po mjeri rađenih slušnih aparata do vjernih kopija drevnih ploča s klinastim pismom.

Uskoro će svi moći brzo i jeftino izrađivati složene proizvode – a to će demokratizirati područje inovacije i potaknuti ljudsku kreativnost. Sljedeći korak na tom tek započetom putovanju je precizna kontrola nad sastavom takve "tiskane" tvari – dakle, nećemo oblikovati samo vanjštinu nekog predmeta nego i unutarnju strukturu materijala od kojeg je napravljen.

Sljedeća faza na tom putovanju bit će mogućnost programiranja tih materijala da funkcioniraju na proizvoljne načine – da osjećaju i reagiraju, da računaju i ponašaju se – odnosno prelazak na mehaničku funkcionalnost predmeta i kontroliranje načina na koji obrađuje informacije i energiju. Kada dođe taj dan moći ćete otisnuti (proizvesti) praktički sve: od mobitela do robota koji će išetati iz printera, zajedno s baterijskim ulošcima.

(Izvor: *New Scientist*, 3. kolovoza 2011,
<http://tinyurl.com/4y7hx3l>)

NOVI PREHRAMBENI SASTOJCI

AMERIČKI FDA PLANIRA ZABRANITI DODATKE PREHRANI

Američka uprava za hranu i lijekove (FDA) objavila je prijedlog koji predstavlja najveću prijetnju dodacima prehrani od 1994. godine.

Još 1990-ih potrošači su bili toliko uznemireni prijetnjama FDA da su se masovno pobunili. To je rezultiralo time da je Kongres izglasao zakon koji je Upravi za hranu i lijekove zabranio zabranu popularnih dodataka prehrani.

No, u zakonu iz 1994. postojala je 'rupa'. Uprava za hranu i lijekove ovlaštena je da regulira sastojke predstavljene prije 15. listopada 1994. godine.

Prošlo je već sedamnaest godina, međutim FDA je upravo objavila drakonske prijedloge o tome kako želi regulirati ono što sada naziva "novi prehrambeni sastojci". Provedu li se te ti prijedlozi mnogi najdjelotvorniji dodaci prehrani bit će povučeni s tržišta. Među njima su brojni pripravnici s ribljim uljem i biljni ekstrakti.

Za povratak na tržište svih tih priprava koje vi danas koristite FDA će od proizvođača zahtijevati da provedu skandalozno skupe studije s apsurdno visokim dozama, u nekim slučajevima pomnoženima "sigurnosnim faktorom" od čak 2.000 u odnosu na uobičajenu dozu proizvoda.

FDA dodatke prehrani definira kao "nove" ako su predstavljeni nakon 15. listopada 1994. godine. To znači da će svi dodaci prehrani koji su se bez posljedica po zdravlje koristili tijekom prošla tri desetljeća biti podložni opresivnoj politici FDA koja propisuje skupo testiranje na životinjama. FDA-ove nove smjernice toliko su manjkave da čak ni dodaci prehrani za koje je u stotinama kliničkih studija s ljudima dokazano da su sigurni za zdravlje ne bi uspjeli zadovoljiti pretjerane sigurnosne margine.

Na primjer, svaki proizvođač određenih ribljih ulja morao bi provesti jednogodišnju studiju u kojoj bi životinje morale konzumirati ljudski ekvivalent od 240.000 miligrama ribljeg ulja dnevno. Druga opcija u FDA-ovim predloženim smjernicama je provođenje devedesetodnevne studije, s tisuću puta većom sigurnosnom marginom, u kojoj bi dvije životinjske vrste, od kojih jedna ne pripada glodavcima (najčešće su to štenci pasmine bigl), teoretski konzumirale ljudski ekvivalent od 2,4 milijuna miligrama ribljeg ulja dnevno. Ne znamo za nijednu životinjsku vrstu koja bi podnijela tako visoku dozu, tako da bi smjernice koje je predložio FDA po definiciji onemogućile prodaju određenih suplemenata s omega-3 masnim kiselinama.

Budući da to nisu patentirani lijekovi nijedan proizvođač dodatka prehrani ne bi mogao financirati te "sigurnosne" studije, što znači da bi se mnoge suplemente koje sada kupujete po niskim cijenama pretvorilo u skupe lijekove.

(Izvor: *Mercola.com*, 13. rujna 2011.,
<http://tinyurl.com/4237gud>)

WIKILEAKS

SAD I AUSTRALIJA SPLETKARILE PROTIV DIREKTORA IAEA

Prema depeši nedavno objavljenoj na *Wikileaksu*, Sjedinjene Države i Australija 2005. godine neuspješno su kovale urotu kako bi spriječile da Mohamed ElBaradei bude po treći put izabran za direktora Agencije za atomsku energiju (IAEA).

Obje zemlje bile su nezadovoljne ElBaradeijevom "nesusretljivošću" reakcijom na iranski nuklearni program, međutim pokušaj da spriječe njegov ponovni izbor u vodstvo regulatorne agencije za atomsku energiju propao je zbog pomanjkanja međunarodne potpore.

Brzjav američkog State Departmenta datiran na 18. veljače 2005. godine što ga je objavio *Wikileaks* razotkriva američku i australsku zabrinutost zbog interpretacije egipatskog diplomata da Iran ima "pravo" na civilnu nuklearnu energiju i zbog njegovog oklijevanja da objavi da Iran ne poštuje sporazum o neširenju nuklearnog naoružanja.

(Izvor: *SpaceDaily.com*, 30. kolovoza 2011., <http://tinyurl.com/6l9m746>)

HAKIRANJE MOZGA

NEKI ZNANSTVENICI PREDVIĐAJU BUDUĆNOST U KOJOJ ĆE SE NANOROBOTI UBRIZGATI U KRVOTOK OSOBE, ZAPUTITI RAVNO U MOZAK I ZATIM NADZIRATI NJEGOVU AKTIVNOST – ILI NEŠTO JOŠ GORE

Od svih medija za pohranu najvažnijih podataka mozak je daleko najsloženiji.

Zbog ogromne količine podataka koje naš mozak može upiti znanstvenici već dulje vrijeme pokušavaju prodrijeti u naš unutarnji tvrdi disk.

Izrađujući složene modele drugih mozgova u životinjskom carstvu – kao što su mozgovi miševa, mačaka i primata – a zatim i ljudi, znanstvenici su bilijune impulsa koji prolaze našim mozgovima počeli prevoditi u čitljive podatke.

EINSTEINOV PARKING-SAT

U stvari, agencija Ministarstva obrane SAD-a odgovorna za razvoj novih tehnologija (DARPA) financira 4,9 milijuna dolara vrijedan program čiji je cilj obrnutim inženjeringom doći do njegovih računskih sposobnosti.

Neki znanstvenici, uključujući Rayja Kurzweila iz tvrtke *Kurzweil Technologies*, predviđaju budućnost u kojoj će se nanoroboti ubrizgati u krvotok osobe, zaputiti ravno u mozak i zatim nadzirati njegovu aktivnost – ili nešto još gore.

(Izvor: *YahooNews*, 15. kolovoza 2011., <http://tinyurl.com/3wuvy39>)

TKO JE VLASNIK VAŠIH GENA?

U SAD-U JE POTKRAJ SRPNJA PRIZIVNI SUD POTVRDIO PATENTE ZA DVA LJUDSKA GENA POVEZANA S NASLJEDNIM KARCINOMIMA DOJKE I JAJNIKA

Presuda djelomično poništava važnu odluku saveznog okružnog suda iz ožujka 2010. godine u kojoj je zaključeno da se ljudske gene ne može patentirati.

Prizivni sud je doduše potvrdio dio odluke okružnog suda u kojem se proglašavaju nevažećim patentni na metode za usporedbu dva genetska slijeda.

Ta sudska odluka kompanijama poput *Myriad Genetics*, koja posjeduje patente na gene BRCA1 i BRCA2, omogućava da isključe druge iz ispitivanja i istraživanja patentiranih gena.

Vrhovni sud, sud koji će saslušati svaki priziv, dugo se držao stajališta da proizvodi prirode ne mogu biti podložni patentiranju. Gen je, čak i kada se izvadi iz stanice, i dalje proizvod prirode. Vlasnik patenta nije "izumio" genetičke informacije pohranjene u njemu.

(Izvor: *ACLU Blog of Rights*, 30. srpnja 2011., <http://tinyurl.com/3kbsf8m>)

REZERVNI DIJELOVI TIJELA UZGOJENI U LABORATORIJIMA

PROFESORICA DORIS TAYLOR SA SVEUČILIŠTA MINNESOTA U SAD-U VEĆ JE PROIZVELA LJUDSKO SRCE KOJE KUĆA UZ POMOĆ MRTVIH STANICA S DONORSKOG ORGANA KOJE SU ZATIM PRESADJENE SA ŽIVIM STANICAMA

Znanstvenici otkrivaju nove načine proizvodnje organa i za samo nekoliko godina rezervni dijelovi tijela uzgojeni u laboratorijima mogli bi postati stvarnost.

Već su uzgojili organe kao što su mokraćni mjehur, mokraćovod i dušnik koji se u sklopu kliničkih ispitivanja implantiraju u pacijente. Sada su si znanstvenici postavili za cilj replikaciju složenijih organa, uključujući srce, jetra, bubrege, gušteraču i prсну žlijezdu. Takvi iskoraci mogli bi produljiti prosječni životni vijek i smanjiti vrijeme čekanja za presađivanje organa.

Novi napreci detaljno su predstavljeni na konferenciji o "tehnologijama pomlađivanja" održanoj na Sveučilištu Cambridge u Velikoj Britaniji.

Jedan od govornika, profesor Paolo Macchiarini sa švedskog Instituta Karolinska, govorio je o tome kako je u pacijenta oboljelog od raka grla implantirao dušnik uzgojen u laboratoriju. Profesorica Doris Taylor sa Sveučilišta Minnesota u SAD-u već je proizvela ljudsko srce koje kuća uz pomoć mrtvih stanica s donorskog organa koje su zatim presađene sa živim stanicama.

(Izvor: *The Daily Mail*, *Velika Britanija*, 5. rujna 2011., <http://tinyurl.com/3u393wr>)

VJEŽBANJE ZATRESLO NEBODER

POČETKOM SRPNJA SEDAMNAESTERO LJUDI KOJI SU IZVODILI ENERGIČNE VJEŽBE TAE BOA IZAZVALO JE EFEKT REZONANCIJE ZBOG KOJEG SE MORAO EVAKUIRATI NEBODER OD TRIDESET I DEVET KATOVA U JUŽNOJ KOREJI

Kompanija *Prime Group*, vlasnik trgovačko-stambenog kompleksa *Techno Mart* u Seulu, objavila je da je sedamnaest osoba srednje dobi vježbalo kada su njihovi pokreti uzrokovali deseto-minutnu trešnju gornjih katova tornja.

Znanstvenici su ponovno proizveli događaj u dvorani na dvanaestom katu i vibrometrom mjerili vibracije za vrijeme izvođenja iste vrste vježbi koje su se izvodile kada je 5. srpnja došlo do trešnje tornja.

(Izvor: *CNN.com*, 19. srpnja 2011., <http://tinyurl.com/3vo95gy>)

SUČELJE IZMEĐU ČOVJEKA I STROJA

PAMETNA KOŽA S ELEKTRONIČKIM „TETOVAŽAMA“

Inženjeri u SAD-u razvili su platformu uređaja koja kombinira elektroničke komponente za osjećanje, medicinsku dijagnostiku, komunikacijske tehnologije i HMI sučelje (engl. *Human-Machine Interface* – sučelje između čovjeka i stroja). Sve se to nalazi na jednom ultratankom "flasteru" sličnom koži koji se stavlja izravno na kožu jednako lako i jednostavno kao privremena tetovaža, i jednako je fleksibilan i udoban. Taj elektronički sklop savija se, rasteže i nabire zajedno s mehaničkim svojstvima kože.

Znanstvenici sa Sveučilišta u Illinoisu pod vodstvom profesora Johna A. Rogersa demonstrirali su svoj koncept raznolikim nizom elektroničkih sklopova montiranih na tanki, gumasti substrat, uključujući senzore, LED diode, radio-frekvencijske kondenzatore, bežične antene, električne zavojnice i solarne ćelije za proizvodnju energije.

Flasteri se najprije montiraju na tanki sloj plastike topive u vodi, a zatim se vodom laminiraju na kožu – kao kod lijepljenja privremene tetovaže. Isto tako, elektroničke komponente mogu se staviti izravno na samu privremenu tetovažu koja onda skriva elektroniku.

Kao sljedeći korak znanstvenici sada rade na integraciji različitih uređaja montiranih na platformu tako da rade zajedno, kao sustav, a ne kao individualno funkcionirajući uređaji, te na tome da im dodaju funkciju bežičnog povezivanja.

(Izvor: *ScienceDaily.com*, 11. kolovoza 2011., <http://tinyurl.com/3doh3b6>)

PODUZEĆE ZVANO STRAH

KORIJENI ISLAMOFOBIJSKE MREŽE U AMERICI

Piše: **Jim Lobe**

Prema velikom izvještaju koji je u kolovožu objavio Centar za američki napredak (*Center for American Progress*, CAP), iza deset godina duge kampanje širenja straha od Islama i muslimana u SAD-u stoji mreža fondacija, "trustova mozгова" (*think-tanks*), stručnjaka i blogera.

Izvještaj na 130 stranica pod naslovom "Poduzeće zvano strah: korijeni islamofobijske mreže u Americi" (engl. *Fear, Inc.: The*

**U REDU, RAZVILI SMO NOGE I PRESELILI SE NA KOPNO...
ŠTO KAŽE APLIKACIJA, KOJA JE SLJEDEĆA FAZA?**

Roots of the Islamophobia Network in America) identificira sedam fondacija koje su potihom dale ukupno više od 42 milijuna američkih dolara ključnim pojedincima i organizacijama koje su između 2001. i 2009. bile predvodnici tih združenih napora širom SAD-a.

Među tim fondacijama su financijeri koje se dugo povezuje s ekstremnom desnicom u Sjedinjenim Državama, kao i nekoliko židovskih obiteljskih fondacija koje su podupirale desne i naseļeničke skupine u Izraelu.

Mreža također obuhvaća, kako ih se u izvještaju naziva, "stručnjake za dezinformacije" – uključujući Franka Gaffneyja iz Centra za sigurnosnu politiku (*Center for Security Policy*, CSP), Daniela Pipesa iz Foruma za Srednji istok (*Middle East Forum*, MEF) sa sjedištem u Philadelphiji, Stevena Emersona iz Projekta istraživanja terorizma (*Investigative Project on Terrorism*, IPT), Davida Yerushalmija iz Društva Amerikanaca za nacionalnu opstojnost (*Society of Americans for National Existence*, SANE) i Roberta Spencera iz organizacije Zaustavimo islamizaciju Amerike (*Stop Islamization of America*, SIOA) – koje često zovu televizijske mreže i desničarske radijske emisije kako bi govorile o Islamu i prijetnji koju on navodno predstavlja za američku nacionalnu sigurnost.

"Zajedno ta glavna skupina duboko isprepletenih pojedinaca i organizacija izmišlja i preuveličava prijetnje od 'prikrađajućeg šerijata', dominacije Islama nad Zapadom i navodnih obvezujućih poziva na nasilje protiv svih nemuslimana u Kur'anu", stoji u izvještaju.

Svejedno, poruke te skupine naširoko se razglašavaju putem, kako je se u izvještaju naziva, "islamofobijske eho-komore" koju sačinjavaju vode kršćanske desnice, kao što su

Franklin Graham i Pat Robertson, te neki republikanski političari kao što su predsjednički kandidati zastupnica Michele Bachmann i bivši predsjednik Predstavničkog doma američkog Kongresa Newt Gingrich.

Među drugim širiteljima su neke medijske ličnosti, posebno istaknuti domaćini emisija na televiziji *Fox News* i kolumnisti u listovima *Washington Times* i *National Review*, ali i lokalne skupine i pokreti građana kao što su 'Pokreni se za Ameriku! (*ACT! For America*) i Udruženje za američku obitelj, koji stoje iza sadašnjih napora saveznih zakonodavstava kojima dominiraju republikanci da u svojoj jurisdikciji zabrane šerijat.

Izvještaj također citira Institut za bliskoistočna istraživanja i medije (*Middle East Media and Research Institute*), agenciju za praćenje medija koju su 1998. godine osnovali bivši

časnici izraelskih obrambenih snaga, koja prevodi odabrane članke i vijesti iz bliskoistočnog tiska i elektronskih medija kao ključni dio šire mreže, dajući joj materijal za potkrepljivanje vlastitih tvrdnji o prijetnji koju Islam predstavlja. MEMRI, kojemu je State Department upravo dodijelio ugovor za praćenje antisemitizma u arapskim medijima, često optužuju za selektivno isticanje određenih glasova iz medija koji iskazuju protuzapadnjačke predrasude i promiču ekstremizam.

Sudeći po nedavnim anketama, mreža je bila izvanredno uspješna. Anketa *Washington Posta* iz 2010. godine pokazala je da 49 posto američkih građana ima negativan pogled na Islam, što je porast od deset posto u odnosu na 2002. godinu.

Izvještaj je financirao Institut otvoreno društvo Georga Sorosa (*Open Society Institute*, OSI)

(Izvor: *Inter Press Service*, 26. kolovoza 2011, <http://tinyurl.com/3smhzbx>)

ATLANTSKO VIJEĆE -JE LI LIBIJA “GLOBALNA PRIJEVARA”?

USTANAK U LIBIJI NIJE TOLIKO NARODNA REVOLUCIJA KOLIKO AKCIJA POD VODSTVOM TERORISTA KOJA SE PRIPREMA VEĆ TRI DESETLJEĆA UZ POTPORU GLAVNIH ZAPADNIH OBAVJEŠTAJNIH AGENCIJA I SADA NATO-A, A U DOSLUHU S KORPORATIVNIM I MEDIJSKIM INTERESNIM SKUPINAMA

Piše: Tony Cartalucci ©, 6. svibnja 2011.

cartalucci@gmail.com

<http://tinyurl.com/3twlce>

SUKOBI INTERESA

Atlantsko vijeće za sebe navodi da je “eminentna, nestranačka institucija posvećena promicanju transatlantske suradnje i međunarodne sigurnosti”.¹ U partnerstvu je s NATO-om (Sjevernoatlantskim savezom), a financijski ga sponzoriraju neke od najvećih i najmoćnijih korporativno-financijskih interesnih skupina s Wall Streeta i iz

Londona. Među njima su mnoge velike naftne kompanije spremne požeti vrto-glave profite iz promjene režima u Libiji koju je podupro NATO: konkretno, BP, *Chevron*, *Exxon* i *Shell*. Među njima su također mnogi izvođači radova za ministarstvo obrane koji su se već obogatili na dugotrajnom krvoproliću u sjevernoj Africi, uključujući *Raytheon*, *BAE Systems*, *SAAB Technologies*, *Lockheed*

Martin, *Boeing*, *General Dynamics* i *Northrop Grumman*.

Povrh toga, Atlantsko vijeće sponzoriraju i najveće svjetske banke i investicijske kompanije, uključujući Goldman Sachs, J.P. Morgan, Deutsche Bank, Barclays Capital, Blackstone Group, Citigroup i Credit Suisse Bank.

Tu su također ogromne financijske potpore od strane fondacija, od ko-

jih svaka ima neku sramotnu povijest koja zaslužuje zasebnu temeljitu istragu, uključujući Carnegie Corporation iz New Yorka, Fordovu fondaciju i Institut otvoreno društvo milijardera Georgea Sorosa.

No, možda najviše uznemiruje da Vijeće sponzorira značajan broj "uglednih" novinskih i medijskih agencija, uključujući *Thomson Reuters*, *Newsdesk Media*, *Bloomberg* (koji uključuje *Businessweek*) i *Google*.

Tako složen, sveobuhvatan sukob interesa morao bi uznemiriti čak i najtvrdoglavije pristaše sadašnje NATO-ve intervencije u Libiji. Vidimo sve mehanizme potrebne da se stvori opravdanje za promjenu režima putem medija, javnih i političkih kanala, vojnu silu za provedbu rata i korporativno-financijske organizacije koje će u punoj mjeri eksploatirati svježe instalirani režim i njime upravljati, sve integrira-

gu kako bi se izvršila promjena režima u Libiji i kako bi se na njoj profitiralo. Kao što je istaknuto na blogu *Color Revolutions and Geopolitics*, u članku "Vrag piše priručnik: 'odgovornost da štitimo'"⁴, humanitarni aspekti libijske operacije bili su samo marketinška varka za još jedan otrovni plan proizšao iz financijskih ustanova na Wall Streetu i u Londonu.

PRAVA GLOBALNA PRIJEVARA

Gore spomenuto Atlantsko vijeće nedavno je objavilo članak pod naslovom "Globalna prijevara?" u kojem staro globalističko piskaralo, Arnaud de Borchgrave, napada naš senzibilitet postavljajući sljedeće pitanje: "Je li Sjedinjene Države, Francusku, Britaniju, Belgiju, Dansku, Norvešku, Katar i Ujedinjene Arapske Emirate – koaliciju predvođenu NATO-om koja pomaže u svrgavanju Gadafijevog režima –

di da je jedan od vođa kampanje "razotkrivanja tajne islamističke zavjere da uvedu šerijatski zakon u Ameriku", također jedan od glavnih zagovornika toga da NATO sada preda Libiju tim istim "islamističkim teroristima". Woolsey je jedan od potpisnika "Otvorenog pisma republikanskim zastupnicima američkog Kongresa" u kojem ih preklinje da ignoriraju antiratne sentimente u svom biračkom tijelu i da "više pomognu libijskoj opoziciji" koja, u pismu se inzistira, "zaslužuje američku potporu". Pismo također savjetuje Kongres da "ne bude talac" rezolucije UN-ovog Vijeća sigurnosti, koja je i odobrila vojnu intervenciju, potkopavajući tako "vladavinu međunarodnog zakona" koju SAD navodno provodi.⁶

Članak Atlantskog vijeća zatim razmatra "optužujuće dokaze" koje je nedavno objavio izvjestitelj lista *Asia Times*

U stvari su NATO i njegovi naftni, vojnoindustrijski i bankarski sponzori s Wall Streta i iz Londona "nasamarili" cijeli svijet tako da povjeruje da se u Libiji odvija plemenita vojna intervencija

Northrop Grummanov MQ-8 Fire Scout, bespilotna autonomna helikopterska letjelica koja je dospjela na naslovnice kada je 21. lipnja 2011. srušena iznad Libije

no u jednoj organizaciji. Bez sumnje, Atlantsko vijeće dalo je gorljivu potporu NATO-ovoj operaciji, s natpisom na svojoj web-stranici "Bravo NATO!"² kao najočitijim pokazateljem ne samo da je vijeće u ogromnom sukobu interesa nego i da čini cijeli niz neprimjerenih radnji koje iz njega proizlaze.³

Prije nego što krenemo dalje važno je shvatiti koliko je NATO nelegitiman tako što ćemo ispitati Atlantsko vijeće s kojim je u partnerstvu, i kako vijeće povezuje korporativno-financijske interese skupine i NATO-ovu vojnu sna-

nasamarila *Al Qaida*?" De Borchgrave zaključuje da je to apsurdan scenarij, i doista, tu je u pravu, ali ne zbog razloga koje on navodi.

De Borchgrave započinje spominjanjem notornog neokonzervativca Jamesa Woolseyja koji je u 1990-ima bio direktor CIA-e i od kojeg je libijski predsjednik Muammar Gaddafi zatražio pomoć protiv terorista iz Benghazija, grada na istoku Libije. Naravno, Benghazij je sada epicentar pobune koju podupire NATO. Ironično je da je Woolsey, za kojeg De Borchgrave tvr-

Pepe Escobar⁷, koji pokazuju ne samo da su "tračci" *Al Qaide* u Libiji, kako je ranije tvrdio NATO, zapravo rasplamsana vatra, nego i da je NATO dobro znao za terorističku prirodu pobunjenika mnogo prije službenog početka nemira u veljači 2011. godine. Članak podrobno razlaže te dokaze i zaključuje riječima da bi "vratolomni scenarij da su NATO nasamarili *Al Qaidini* suradnici išao na ruku jedino Kini." Pisac Atlantskog vijeća De Borchgrave u potpunosti propušta dati bilo kakve dodatne informacije o Escobarovom izvještaju. No, kao što ćemo vidjeti, Escobarove su izjave, u najmanju ruku, ublažene i članice NATO-a su gotovo trideset godina namjerno pomagale *Al Qaidu* u Libiji.

Gotovo tri desetljeća američke i britanske obavještajne službe podupirale su terorističke organizacije u Libiji da krenu u rat protiv Gaddafijeve vlade. U članku pod naslovom "Plan za svrgavanje Gaddafija", koji je 3. kolovoza 1981. objavljen u listu *Nesweek*, napisano je:

"Pojednostosti plana bile su nedorađene, no činilo se da se radi o klasičnoj CIA-inoj kampanji destabilizacije. Jedan element je program 'dezinformiranja' čiji je cilj osramotiti Gaddafija i njegovu vladu. Drugi je stvaranje 'protu-vlade' koja će osporiti njegovo vođenje nacije. Treći – i možda najriscantniji element – eskaliranje je paravojne kampanje, vjerojatno uz pomoć nezadovoljnih Libijaca, kako bi se razarali mostovi, provodile male gerilske operacije i kako bi se pokazalo da se Gad-

i da je Središnja obavještajna agencija (CIA) obučavala i pomagala libijske teroriste neposredno prije nego što su 1984. godine pokušali ubiti Gaddafija.¹⁰ Zatim su pozvali Frontu za nacionalni spas Libije, odnosno Nacionalnu frontu za spas Libije, preteču današnje Nacionalne konferencije libijske opozicije, koja se tijekom godina razvila i više puta pokušala, uz pomoć CIA-e i MI6, oružanim putem svrgnuti Gaddafija.

Mnogi od tih militanata kasnije će formirati Libijsku islamsku borbenu skupinu u Afganistanu, također uz CIA-inu pomoć i pod okriljem Osame Bin Ladena, i tako će nastati *Al Qaida*. Borci Libijske islamske borbene skupine zatim su se vratili u Libiju i nastavili se boriti protiv Gaddafija. Kod izbijanja rata između SAD-a i Afganistana,

snaga. Mnogi od tih boraca sada su ponovno u Libiji, poslije ubijanja američkih i britanskih vojnika, i pod zaštitom NATO-ovih zrakoplova im se malo po malo daje u ruke jedna cijela nacija.

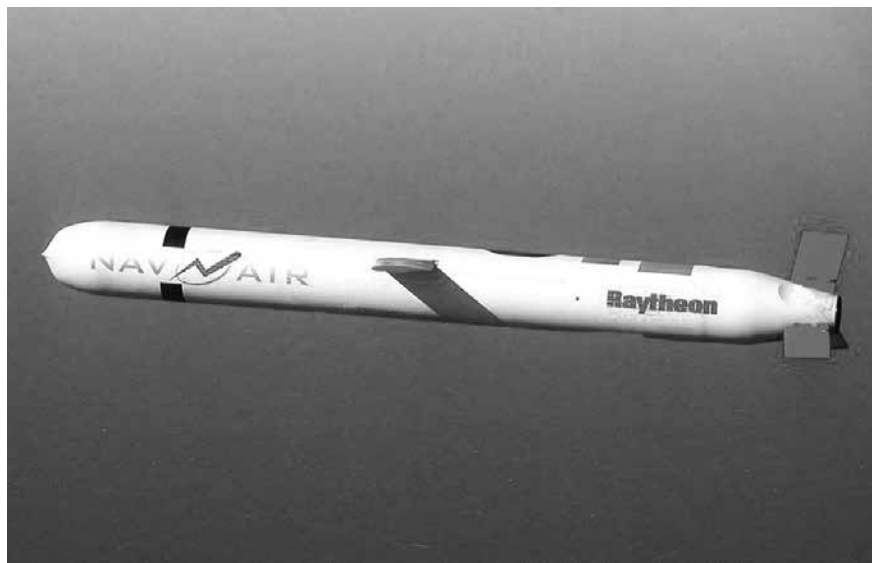
West Pointov centar za borbu protiv terorizma objavio je dva izvještaja¹¹ u kojima se detaljno opisuje kako je čitav istočni dio Libije preplavljen teroristima povezanim s *Al Qaidom* i zaključuje da je to jedna od najkoncentriranijih regrutacijskih regija za terorističke organizacije bilo gdje u svijetu, uključujući Saudijsku Arabiju. Jedan od tih izvještaja objavljen je 2007. godine, mnogo prije sadašnje NATO-ove operacije, te su političari bili u dovoljnoj mjeri upozoreni na to u čije će ruke naposljetku, 2011. godine predati Libiju.

Da bilo tko, posebno NATO ili američka vojska, hini neznanje glede sastava libijskih pobunjenika posebno je uvredljivo, budući da oni svoju cjelokupnu egzistenciju duguju tridesetogodišnjoj pomoći u opremi i oružju od strane zapadnih obavještajnih agencija, a sada neprikrivenoj vojnoj pomoći. Iz potpune gluposti Gaddafi je nakon 2001. pozvao CIA-u i MI6 da mu pomognu iskorijeniti ostatke terorističke Libijske islamske borbene skupine.¹² To je napravio zbog pogrešnog dojma da je *Al Qaida* zajednički neprijatelj njegovog režima i zapadnih vlada. Umjesto da Gaddafiju pomognu da se bori protiv terorista, čini se da su oni te teroriste ponovno naoružali, opskrbili ih novim uvježbanim regrutima i poslali ih natrag da se bore protiv Gaddafija, što je kulminiralo sadašnjom, kako nam se govori, "domaćom pobunom" koju je pokrenuo libijski "narod".

PRIČA NA STAKLENIM NOGAMA

Dok pokvarenost i dvoličnost kako NATO-ovih snaga, otvoreno povezanih s korporativno-financijskim interesnim skupinama s Wall Streeta i iz Londona, kao što je zorno prikazano Atlantskim vijećem, tako i njihove terorističke produžene ruke postaje sve očitija širom Libije, a sada se prelijeva preko alžirske granice kako bi udahnu-la nov život još jednoj zloglasnoj organizaciji povezanoj s *Al Qaidom*, koja se zove *Al Qaida* u islamskom Magrebu,

Da bilo tko, posebno NATO ili američka vojska, hini neznanje glede sastava libijskih pobunjenika posebno je uvredljivo, budući da oni svoju cjelokupnu egzistenciju duguju tridesetogodišnjoj pomoći u opremi i oružju od strane zapadnih obavještajnih agencija, a sada neprikrivenoj vojnoj pomoći

Raytheonov krstareći projektil BGM-109 Tomahawk korišten tijekom početne faze NATO-ove vojne intervencije u Libiji koja je počela u ožujku 2011.

dafiju protivi domaća politička sila."⁹ Daljnji dokazi iz tog razdoblja dolaze nam iz američke Kongresne knjižnice i govore da je plan postao operativan

a kasnije i rata s Irakom, mnogi borci Libijske islamske skupine još jednom su otišli u inozemstvo, ali ovaj put boriti se protiv američkih, a ne sovjetskih

NATO i golemo medijsko carstvo koje podupire njegove planove pokušavaju na sve moguće načine skrenuti pozornost sa svoje priče na staklenim nogama. U posljednje vrijeme iznesene su optužbe protiv Kine¹³ da je navodno pokušala naoružati Gaddafijeve snage nakon što je u ožujku 2011. godine započela NATO-ova operacija. Dok Zapad tvrdi da je to “kršenje” UN-ovog mandata, kojeg su oni sami sastavili, koji zabranjuje naoružavanje zaraćenih strana u libijskom sukobu, same države članice NATO-a, ponajprije Francuska i Katar, otvoreno dobavljaju oružje libijskim pobunjenicima čime izravno krše taj mandat.^{14,15}

Američke i britanske novinske agencije također pokušavaju unijeti zbrku u raspravu ponovno iznoseći činjenicu da su CIA i MI6 s Gaddafijem surađivale u borbi protiv terorista, koje se sada podmuklo naziva “disidentima”.¹⁶ Čak smo počašćeni obećanjem britanskog premijera Davida Camerona o provođenju pune istrage nakon što je glavni zapovjednik Al Qaidine Libijske islamske borbene skupine Abdul-Hakim al-Hasadi aka Balhaj zatražio ispriku od zapadnih sigurnosnih snaga što su ga mučile nakon što je bio zarobljen dok se borio protiv američkih snaga u središnjoj Aziji. Treba napomenuti da su ti “disidenti” u stvari borci Libijske islamske borbene skupine, koju su i američki State Department i britanski Home Office¹⁸ stavili na popis terorističkih organizacija; stoga je protuzakonito pružati im bilo kakvu materijalnu pomoć, a kamoli zračnu potporu, oružje, milijarde dolara pomoći i diplomatsko priznanje. Doista, libijski sukob je “globalna prijevara”. Nasuprot sugestijama člana Atlantskog vijeća Arnauda de Borchgravea da je Al Qaida nekako “nasamarila” Zapad, u stvari su NATO i njegovi naftni, vojnoindustrijski i bankarski sponzori s Wall Streeta i iz Londona “nasamarili” cijeli svijet tako da povjeruje da se u Libiji odvija plemenita vojna intervencija. Globalna prijevara sastoji se u tome da se ispod tanašne izlike humanitarne brige skriva opaki, pljačkaški pohod nasilnih, međunarodno priznatih terorističkih plaćenika na tlu, potpomognutih, preko NATO-a, vojnom snagom najbogatijih svjetskih korporacija.

Pored izuzetnog profita koji će doći iz Libije, još jedna korporativno-financijska jezgra, Institut Brookings, posebno ističe kako se bitka za Libiju vodi da bi se uspostavio primat “međunarodnog zakona” nad zakonom nacionalne države.¹⁹ Jasno, pod “međunarodnim zakonom” Brookings

naka posjetite <http://landdestroyer.blogspot.com> i <http://landdestroyer.wordpress.com>.

BILJEŠKE

1. <http://www.acus.org/about>
2. <http://www.acus.org/natosource/well-done-nato>

Ova snimka datirana 24. kolovoza 2011. godine prikazuje vrlo preuranjene čestitke Atlantskog vijeća NATO-u na pobjedi, iako su operacije u Tripoliju počele slabiti te su objavljeni puni razmjeri pokušaja psihološke operacije (vidi <http://tinyurl.com/3uj3xy5>).

Globalna prijevara sastoji se u tome da se ispod tanašne izlike humanitarne brige skriva opaki, pljačkaški pohod nasilnih, međunarodno priznatih terorističkih plaćenika na tlu, potpomognutih, preko NATO-a, vojnom snagom najbogatijih svjetskih korporacija

misli na diktate koje donose trustovi mozgov kao što su on sam i Atlantsko vijeće, pečatira UN, a provodi savez koji se vodi interesima Wall Streeta i Londona. Prikazivanje stvaranja globalnog carstva progresivnom humanitarnom misijom za smirivanje sukoba koji su sami, tijekom više desetljeća stvarali doista je “globalna prijevara”.

O AUTORU

Tony Cartalucci je geopolitičar i pisac koji živi u Bangkoku na Tajlandu. Održava nezavisni alternativni blog “Land Destroyer Report” na kojem obrađuje geopolitiku i svjetske događaje iz perspektive jugoistočne Azije. Promiče samodostatnost te političku i finansijsku neovisnost kao ključ istinske slobode. Za više njegovih čla-

3. <http://tinyurl.com/3uj3xy5>
4. <http://tinyurl.com/3rwwg2xr>
5. http://www.acus.org/new_atlanticist/global-con
6. <http://tinyurl.com/6klbbk8>
7. <http://tinyurl.com/3dzc2or>
8. <http://tinyurl.com/3o2v9cq>
9. <http://tinyurl.com/3cq9c58>
10. <http://tinyurl.com/4eyghu2>
11. <http://tinyurl.com/3t5ohch>
12. <http://tinyurl.com/446x5yn>
13. <http://tinyurl.com/3nbt03m>
14. <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-13955751>
15. <http://tinyurl.com/4y5rprp>
16. <http://tinyurl.com/3b3h9lj>
17. <http://www.state.gov/s/ct/rls/other/des/123085.htm>
18. <http://tinyurl.com/3g3jwv5>
19. <http://tinyurl.com/6yv93mk>

SUBLIMINALNA KONTROLA UMA

PREMA UPUĆENIMA, JOŠ OD KRAJA 1950-TIH SUBLIMINALNI SADRŽAJI ISPITIVALI SU SE I ODAŠILJALI KROZ SVE OBLIKE MEDIJA MASOVNOG KOMUNICIRANJA. U NOVIJE VRIJEME AMERIČKU VOJSKU OPTUŽUJE SE DA KORISTI TAKVE PRAKSE U "RATU PROTIV TERORIZMA" PROTIV VOJNIKA I CIVILA U CIJELOM SVIJETU. SUBLIMINALNO DRESIRANJE KORISTI SE U OGLAŠAVANJU, GLAZBI, FILMOVIMA, TELEVIZIJSKIM EMISIJAMA, POLITIČKOJ PROPAGANDI, VOJNIM PSIHOLOŠKIM OPERACIJAMA I U RAZVOJU NOVIH VRSTA ORUŽJA KOJA DJELUJU NA LJUDSKU PSIHU

Piše: mag. Božidar Kemić, rujan 2011.

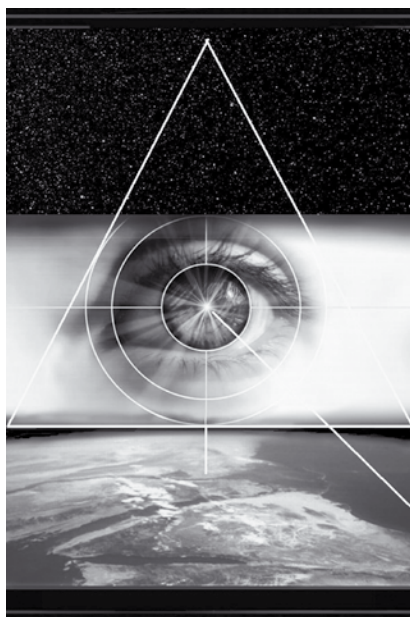
"Svijest, slobodno mišljenje, temeljno je ljudsko pravo. Ideja o narušavanju slobodne volje je nešto što čak ni Bog ne čini. Pa ipak, ljudi misle da to mogu činiti."

- dr. Nick Begich

Američki redatelj Jeff Warrick napravio je dokumentarac "Programiranje nacije?" koji se bavi poviješću subliminalnih psiholoških manipulacija u Americi. Cilj dokumentarca je da se uznemirujuća otkrića o kontroli uma i subliminalnom programiranju rasvijetle "u nadi da će se javnost potruditi da se 'deprogramira', ponovno zatraži njihovu neovisnost i da promiče promjenu...te da ustane protiv i pomogne zaustaviti takva kršenja [ljudske slobodne volje]". Prema upućenima, još od kraja 1950-tih subliminalni sadržaji ispitivali su se i odašiljali kroz sve oblike medija masovnog komuniciranja, uključujući hollywoodske 'meštre' poput Alfreda Hitchcocka i Williama Friedkina. U novije vrijeme Američku vojsku optužuje se da koristi takve prakse u "ratu protiv terorizma" protiv vojnika i civila u cijelom svijetu (uključujući SAD). Subliminalno dresiranje koristi se u oglašavanju (ekonomskoj propagandi), glazbi, filmovima, televizijskim emisijama, političkoj propagandi, vojnim psihološkim operacijama i u razvoju novih vrsta oružja koja djeluju na ljudsku psihu (elektromagnetske tehnologije kojima se djeluje na moždane valove i sl.).

Dokumentarac pokreće pitanja poput 'Dokle su tvorci takvih manipulacija spremni ići i tko tu postavlja pravila igre?'

Poslije 11. rujna 2001. kad je postalo jasno da korporacijski mediji i Bushova administracija najavljuju rat Warrick je počeo tražiti odgovor na pitanje postoji

li sustavni i moguće subliminalni pokušaj da se psihološki programira čitava nacija.

SUSTAVNO ISPIRANJE MOZGA

Nesvjesnom percepcijom Amerikanaca manipuliraju oglašivači, korporacije, pop-kultura, političari i vojska. Ta kršenja građanskih prava – manipuliranje psihom građana bez njihovog znanja i pristanka – imaju dalekosežne i dugotrajne učinke. Dok manipulatori zaokupljaju pozornost ljudi vrućim temama poput globalnog zatopljenja, "rata protiv terorizma", stagniranja ekonomije (praćeno utjerivanjem egzistencijalne tjeskobe), Amerikancima izmiče veliki utjecaj i degradirajuća priroda masovnih medija koji promiču zabavu i eskapizam.

Amerikanci su toliko zadovoljni 'uključivanjem' u virtualnu realnost da uživaju u

tome što se njima manipulira jer im je sve to velika zabava. Dovoljno je samo sjetiti se *Big Brother showa* koji je postao globalnim (ili globalističkim) 'brendom' ...

U mnogim slučajevima Amerikanci daju prednost iluziji pred istinom. Ovakva kontrola i manipulacija nije od jučer, odvija se već stoljećima a danas koristi sofisticirane metode kojima se nastoji postići apsolutna kontrola nad ljudskim umom i ljudskom voljom. Nekadašnji moćnici provodili su kontrolu "železnom šakom" i prijetnjom nasiljem. Danas s razvojem psihologije (s počecima u psihoanalizi i filozofiji Bečkog kruga) i tehnologije ljudi su po prvi put u povijesti dovedeni u situaciju da voljno dopuštaju da ih se kontrolira i manipulira. Oglašivačke agencije uzimaju na 'nišan' sve mlađu populaciju (čak dvogodišnju djecu) kako bi buduće naraštaje oblikovali kao revne potrošače. Kompanije na to troše milijune dolara godišnje i razvile su čitavu "znanost potrošnje" s razrađenim metodama manipuliranja koje koriste na neetičke načine. Trenutno ne postoji zakonska regulativa ili zabrana kojom bi se spriječilo korištenje subliminalnih i obmanjujućih metoda u postizanju komercijalnih i drugih ciljeva. Velikim korporacijama i vladinim agencijama zakonski je dopušteno da emitiraju takozvane 'video-vijesti' (engl. video news releases' ili VNR), unaprijed pripremljene lažne novosti koje stvaraju firme za odnose s javnošću (PR) kojima obmanjuju stanovništvo koje živi u uvjerenju da te informacije dolaze iz vjerodostojnih novinarskih izvora.

Jedinice Američke vojske za psihološke operacije šire propagandu u drugim

zemljama ubacujući lažne priče u njihove medije u svrhu, kako to oni zovu, "upravljanja percepcijom". To je jedna od taktika u korištenju čitavog arsenala 'neletalnog oružja'. Budući da je svijet danas povezaniji nego ikada prije te prljave metode često imaju povratni efekt na vlastito stanovništvo, čime se krši hladnoratovski Smith-Mundtov zakon iz 1948. kojim se zabranjuje korištenje propagandne taktike protiv vlastitog stanovništva (kao što su to tijekom Drugog svjetskog rata uspješno radili nacisti).

Warrickov dokumentarac osvrće se i na moguću zloupotrebu američkog projekta HAARP. Deklariran kao prvenstveno znanstveni projekt i kao sredstvo za komunikacije dalekog dosega, projekt od početka nadzire vojska koja ga koristi kao sredstvo za kontrolu uma i onesposobljavanje 'žive sile' elektromagnetskim sredstvima. Pokazano je i dokazano da elektromagnetski valovi kakve može generirati i često generira HAARP na Aljasci stvaraju psihološke poremećaje i iskrivljavanje emocija kod ciljanog stanovništva. ELF valovi koji se vraćaju iz ionosfere, nakon što je se pobudi zračenjem viših frekvencija iz antena HAARPa, imaju frekvenciju točno iz raspona frekvencija ljudskih moždanih valova. Moduliranjem i usmjeravanjem tih valova koji interferiraju (rezoniraju) s moždanim valovima (tzv. 'odgovor praćenja frekvencije', FFR) mogu se u mozgovima ljudi iz ciljane populacije preko velikih geografskih područja izazivati određeni obrasci moždane aktivnosti koja ljude dovodi u određena psihička stanja, a da ovi nisu niti svjesni uzroka tih promjena. Na taj način se, zaobilazeći praga svijesti, ljude prisilno može dovesti u određena raspoloženja i konflikte.

Time se na podmukli i sofisticirani način zaobilazi svjesno rasuđivanje kod ljudi, narušava se njihov psihofizički integritet i sloboda mišljenja kao temeljno ljudsko pravo. Time se zaobilazi slobodna volja čovjeka, nešto što si prema religijskim tradicijama ne dopušta ni sam Bog. Tako više slobodna volja nezaštićenih više nije sveta, nešto dostojno poštovanja.

MARKETINŠKE MANIPULACIJE S NESVJESNIM

Godine 2002. prof. dr. Ale Smidts, nizozemski profesor sa Rotterdamske škole za menadžment, uveo je novu riječ "neuromarketing". U njegovom istraživač-

kom profilu stoji da se bavi "ponašanjem u donošenju odluka, stavovima o riziku i uvjerljivom komunikacijom". Trenutno radi na području neuroznanosti odlučivanja u suradnji sa stručnjacima za *neuroimaging* (sofisticirane metode praćenja ljudske moždane aktivnosti). Radi i na istraživanju ljudskih emocija i financijskom odlučivanju u sklopu projekta xDELIA koji financira EU.

Dr. Smidts i novi pojam koji koristi živi su dokaz da ono što se danas naziva znanosti, posebno neuroznanosti, nema nikakve veze s elementarnom etikom i poštivanjem temeljnog ljudskog dostojanstva i duhovnog integriteta. Štoviše, nešto tako 'subjektivno' kao što su duhovne vrijednosti i načela nastoji se prognati iz empirističke 'objektivne' znanosti. Najveći apsurd uvjetovan ovim raskolom vidljiv je u iskorištavanju psihologije i neuroznanosti u korporacijske svrhe povećanja profita i vladanja nad umovima potencijalnih i aktualnih potrošača. Ljudski mozak je tu tek čip za programiranje bez znanja i aktivnog udjela njegovog vlasnika. Poštovanje ljudske slobodne volje i namjere nešto je što pod svaku cijenu treba zaobići.

Ono što je već niz desetljeća bilo dio psihološkog ratovanja i tajnih istraživanja u militarističko-korporacijskim laboratorijima sada postaje kredibilna disciplina za svakodnevnu masovnu upotrebu. Neuromarketing podrazumijeva novo područje marketinga koje potencijalne potrošače tretira kao sofisticirana računala koja se po volji mogu 'stimulirati' na potrošnju proizvoda. Glavna preokupacija te nove discipline je ispitivanje senzori-motornog, kognitivnog i afektivnog odgovora na marketinške poticaje, a glavno oruđe za dobivanje informacija o tome su sofisticirane metode praćenja moždane aktivnosti. Snimanje funkcija magnetskom rezonancijom (fMRI) koriste se za određivanje promjena moždane aktivnosti u dijelovima mozga. Elektroencefalografija (EEG) i topografija postojanog stanja (SST) koriste se za određivanje veze između aktivnosti pojedinih dijelova mozga i specifičnog odgovora te promjene fizioloških stanja (srčanog ritma, ritma disanja, galvanskog odgovora kože). Neuromarketing traži vezu između ponašanja (odluke potrošača) i moždane aktivnosti (na koji način mozak prima poticaje i posreduje u odlučivanju).

Koncept neuromarketinga prvi su razvili psiholozi sa Harvarda 1990. Koristili su model prema kojem se najveći dio ljudske mentalne aktivnosti i emocija zbiva na razini ispod praga kontrolirane svjesnosti. Zbog toga su stručnjaci za percepciju koji rade za marketing u iskušenju da naučene tehnike koriste za učinkovito manipuliranje podsvjesnom moždanom aktivnošću potencijalnih potrošača – bez njihovog znanja i svjesnog pristanka. Oni nastoje duboko zahvatiti u ljudsku percepciju kako bi potakli željene reakcije. Prema harvardskom profesoru Jerryju Zaltmanu koji je krajem 1990-tih razvio i patentirao najpoznatiju neuromarketinšku tehnologiju (Zaltmanova tehnika izmamljivanja metaforama, ZMET), "devedeset i pet posto mišljenja, emocija i učenja zbiva se u nesvjesnom umu – to jest, bez naše svjesnosti". To je temeljni princip koji se koristi u neuromarketingu i, u osnovi, ostvaruje se putem subliminalnih poruka.

Jedinice Američke vojske za psihološke operacije šire propagandu u drugim zemljama ubacujući lažne priče u njihove medije u svrhu, kako to oni zovu, "upravljanja percepcijom". To je jedna od taktika u korištenju čitavog arsenala 'neletalnog oružja'

ZMET koriste korporacije kao što su Coca-Cola, DuPont, Procter & Gamble, General Motors, Nestle i druge. Tom tehnikom izmamljuju se svjesne i nesvjesne misli na osnovi poznavanja ljudskog neverbalnog, metaforičkog izražavanja. Ispitanike se zamoli da svoje istinske osjećaje o predmetu interesa izraze slikama a ne riječima i to se onda koristi za manipulaciju. Nesvjesno ispitanika istražuje se posebno odabranim setovima slika koje uzrokuju pozitivan emocionalni odgovor i aktiviraju metafore koje potiču na kupnju.

Neuromarketing je naišao na oštre kritike od strane organizacija koje se bave pravima potrošača zbog invazivnih

metoda koje se u njemu koriste, odnosno zbog učinaka na ljude kojih oni nisu svjesni niti su o njima informirani. Drugi pak osuđuju neuromarketing kao još jednu perfidnu metodu putem čijih istraživanja oglašivači ispituju mišljenje i psihologiju potrošača.

IZA SUBLIMINALNIH PORUKA

Subliminalni poticaji odnosno podražaji (doslovno, poticaji 'ispod praga' svjesnosti) su, u osnovi, osjetilni podražaji koje osoba prima ali ih ne zapaža svjesno. Osjetilni aparat i mozak ih registri- ra i one ostaju memorirane ispod praga svjesnosti. Nesvjesnom umu dostupne su u svako vrijeme sve informacije simul- tano. K tomu, 10 sekundi prije nego je donesena odluka na pragu svijesti ta ista odluka je već formirana u nesvjesnom umu. Prema jednoj zanimljivoj hipotezi o ljudskoj percepciji i umu, mozak bilježi

ZMET koriste korporaci- je kao što su Coca-Cola, DuPont, Procter & Gam- ble, General Motors, Nes- tle i druge. Tom tehnikom izmamljuju se svjesne i nesvjesne misli na osnovi poznavanja ljudskog ne- verbalnog, metaforičkog izražavanja

sve sa čime je osoba u interakciji, no oso- ba se može svjesno prisjetiti samo malog dijela detalja koji su bili u fokusu svjesne pozornosti. Tek u izuzetnim stanjima, poput stanja duboke hipnoze, nesvjesni memorirani sadržaji mogu izaći na povr- šinu. Postoje slučajevi gdje je svjedok ne- kog incidenta bio hipnotiziran kako bi se saznali detalji o okolnostima događaja i pritom bi na javu izašle nevjerovatno važ- ne i precizne informacije koje su pomogle zaključiti slučaj.

Koncept subliminalnih poruka (sublimi- nala) prvi puta se susreće 1895., a u knjizi *Nova psihologija* (1897.) direktora psi- hološkog laboratorija Sveučilišta Yale dr. E.W.Scripturea opisuju se osnovni prin- cipi takvih poruka. Od 1957. stručnjaci za marketing počeli su u oglašavanju

koristiti subliminalne poruke. Od 1973. nakon pojavljivanja knjige *Subliminalno zavođenje* stručnjaka za komunikacije dr. Wilsona Bryana Keyja (knjige koja je inspirirala Jeffa Warricka na snimanje spomenutog dokumentarca), američka javnost se počela sve više brinuti zbog zloupotrebe psihologije u komercijalne svrhe. Tako je Federalna komisija za ko- munikacije (FCC) bila prisiljena 1974. održati saslušanja o tim pitanjima. Subli- minalno oglašavanje tada je po prvi put službeno osuđeno kao "protivno javnom interesu" i "namijenjeno obmanjivanju". Unatoč opetovanim osudama koje su uslijedile subliminalno manipuliranje da- nas je sofisticiranije nego ikada i gotovo sveprisutno, ne ograničavajući se samo na marketing.

Kod 'klasičnih' vizualnih sublimina- la slika ili vizualni podražaj šalje se u kratkom djeliću vremena (na primjer,

24 milisekundi), u bljesku, prije nego ga mozak osobe može procesirati i svjesno zapaziti. Subliminal se može odaslati i zatim maskirati čime se prekida pro- cesiranje u mozgu. Često se vizualno odašilju pojedine riječi ili kratke fraze. Audio subliminali obično se šalju u vidu takozvanog "pozadinskog maskiranja", gdje se poruka snima natraške. Tijekom 1970-tih u medijima se često izražavala zabrinutost zbog djelovanja takvih poru- ka na slušatelje. Tvrdilo se da se odašilju negativne poruke – posebno kroz *heavy-metal* glazbu - kojima se slušatelje potica- lo na samoubojstvo, ubojstvo, drogiranje i promiskuitet. (Vidjeti, npr., J.R.Vokey, J.D.Read, *Subliminalne poruke između vraga i medija*, *The American psychologist* 40 (11): 1231–9.)

Subliminali se koriste i za širenje psiho- logije straha. Strah ljude izolira i drži ih letargičnima zbog čega postaju pogodni- ji za psihološke manipulacije i mentalnu kontrolu. Subliminali u reklamama su

neetički, loši i podmukli jer se putem njih pokušava zaobići svjesno zaključivanje. Kad osoba gleda reklamu njen mozak u procesu kritičkog ispitivanja pokušava razlučiti sadržaj reklame. Subliminali taj proces zaobilaze i usmjereni su prema nesvjesnom umu, bez pristanka i znanja osobe. Raspon reakcija na subliminale je širok. Neke ljude takve poruke mogu dovesti do ruba zbog čega je zabrinutost oko nekontrolirane i neetičke primjene subliminala opravdana. Reklamiranje se shvaća i kao oblik umjetnosti, pa se u me- todama koje se koriste dopušta umjetnička sloboda. Tako se utjecaj subliminala nastoji relativizirati i kaže se da ono što je jednoj osobi subliminal drugoj oso- bi to ne mora biti. Zbog toga još nije na pravi način regulirano što je tu dopušte- no a što zadire u intimu i slobodu oso- be. Ustanovljeno je da negativne riječi u subliminalima imaju mnogo veći utjecaj na nesvjesni um nego pozitivne riječi. To je najvjerojatnije razlog poplave nasilja u javnim medijima, posebno kroz nasilne filmove i TV-serije koje promiču egoizam i negativne emocije. Reakcije na subli- minale variraju od osobe do osobe, neki ljudi su prijemčiviji na audio subliminale dok su drugi podložniji vizualnima.

PROGRAMIRANJE UMA

Dr. Eldon Taylor, američki psiholog, bivši kriminalist i jedan od najistaknu- tijih svjetskih stručnjaka za predsvesno procesiranje informacija, autor je knjige *Programiranje uma* u kojoj pokazuje da odluke dolaze iz nesvjesnog uma, da se u Americi troše milijarde dolara na teh- nike za programiranje nesvjesnog uma te da je cilj metoda neuromarketinga da čovjeka ostave potpuno bespomoćnim u opiranju utjecaju subliminalnih rekla- mskih poruka. Štoviše, ispiratelji mozga koriste humor i industriju zabave kao jedno od najmoćnijih oružja.

U knjizi se daju metode, sredstva za vra- ćanje kontrole nad osobnim mentalnim procesima i 'reprogramiranje' uma koji je kod čovjeka današnjice zagađen sva- kovrsnim mentalnim smećem koje se plasira putem javnih medija i drugih sredstava komuniciranja.

U 21. stoljeću svjedoci smo eksplozije tehnološkog napretka koji otvara nove mogućnosti. Uz pozitivne primjene tehnologije postoji i frankensteinovska, zlokobna aktivnost kojoj je cilj lišiti lju- de temeljnog prava s kojim se radamo

– prava na slobodni um. U tim istraživanjima traže se načini kontrole svake misli, mašte i želje čovjeka kojeg se nastoji učiniti proizvodom manipulacije stavovima, raspoloženjima, ambicijama i potrošnjom.

Eldon ističe da je u procesu socijalizacije ljudski um ograničen svakodnevnim ispiranjem mozga tako da je sloboda izbora ograničena na alternative ukodirane tijekom odrastanja. Čovjek bira između opcija A, B i C a da nije svjestan da postoji čitav 'alfabet' mogućnosti. Ljudi su zaslijepljeni oznakama, definicijama, obrascima mišljenja i ne dotiču bit stvari.

Ljudi koji gledaju TV posebno su ranjivi na subliminalne manipulacije jer im je mozak u tom opuštenom stanju (prijelaz iz moždanih beta-valova u alfa-valove) podložniji sugestijama (hipersugestibilan) i u tom stanju smanjene obrane u ljudski um ulazi više informacija koje djeluju na nesvjesnoj razini.

Erotski motivi u komercijalnim subliminalima koriste se radi aktiviranja društvenih tabu-misli i emocija kod primatelja. Aktiviranjem tih duboko instinktivnih mentalnih procesa čovjeka ili potencijalnog potrošača emocionalno se navlači na predmet subliminala kao na nešto poželjno i žučeno. Na taj način se stvaraju želje, potrebe koje se može zadovoljiti kupnjom reklamiranog proizvoda. U tom nižem mentalnom modu kojem je svojstveno pasivno prepuštanje instinktima čovjek je prijemčiv za manipulaciju poticanjem instinktivnih reakcija. Preinačivanje psihoanalitičkih koncepata za marketinške potrebe (posebno u Americi, počev od 1950-tih) dovelo je do sofisticiranog korištenja i razvijanja simbola i stereotipa.

Subliminalne poruke nisu dostupne svjesnom umu zbog ograničenja i mana u našim perceptivnim sposobnostima, zbog fizičkih ograničenja naših osjetila i moždanih funkcija koje ih reguliraju. (Na tom principu se temelje i klasični TV-uređaji i monitori s katodnom cijevi te prikazivanje filmova s klasične filmske vrpce.) U širem smislu, subliminalne poruke su sve vrste informacija koje zaobilaze kritičnu svjesnost i ulaze u naš um bez pozornosti. Negativne poruke (na primjer, ljutito lice, negativne riječi i fraze i slično) izazivaju jaču reakciju od pozitivnih. Princip koji određuje metode neuromarketinga u komercijalnim,

političkim i drugim primjenama je stvaranje potreba. Potrebe se najefikasnije stvaraju izazivanjem tjeskobe i psihološke napetosti. Američki psiholog Phillip Zimbardo spominje u svojoj knjizi *Lucifer efekt* da se, prema istraživanjima, kod trećine normalnih ljudi izloženih psihološkim, subliminalnim manipulacijama razvijaju psihopatološki simptomi kad pokušavaju razumski ustanoviti i dati smisao neobjašnjivim izvorima uzbuđenja. Takva uzbuđenja i tjeskobnost koja se zbog njih javlja dovode do paranoje. Eldon Taylor smatra da su upravo takve manipulacije u korijenu nasilnosti američkog društva, neobuzdane potrošnje i društvene nestabilnosti. Mozak registri-
ra apsolutno sve, bilo na svjesnoj bilo na nesvjesnoj razini. Većina njegovih funkcija je na nesvjesnoj razini, što čini čovjeka ranjivim na subliminale i uvjetovanje, 'dresiranje' putem subliminala. Subliminali su poput dvosjeklog mača. Mogu se, na primjer, koristiti za ubrzanje učenja, ali isto tako za izazivanje tjeskobe i agresije. Važno je postati svjestan

da se subliminali danas sve više koriste na štetan način, u svakoj mogućoj situaciji (u reklamiranju, politici, militarističkim operacijama i drugim aktivnostima u kojima je važno uvjeravanje i kontrola mišljenja) na puno sofisticiranije načine nego u 20 stoljeću. Simboli, slike koje reprezentiraju i logoi, kao posebno osmišljene kombinacije oblika i boja, imaju moć uvjeravanja. Najpoznatiji primjer zloupotrebe simbola nalazi se u ikono-
grafiji ideoloških pokreta, bilo 'lijevih'

bilo 'desnih'. Tako su nacisti prije i tijekom Drugog svjetskog rata koristili prastari simbol svastike u svim mogućim oblicima i situacijama. Poznato je da logo tvrtke *Apple*, jabuka sa spektrom duginih boja, navodi korisnike njihovih računala da se osjećaju kreativnijima nego što bi bili s IBM-ovim računalima i njihovim bezličnim logoom. Isti princip boja primijenjen je i u logou korporacije *Microsoft*. Pomoću boja na najizrazitiji se način ističu određene emocije i raspoloženja. Boje su psihološki simboli s određenim značenjima koja manje-više variraju od kulture do kulture. Tako se crvena boja oduvijek vezivala uz opasnost (vjerojatno zbog asociranja s krvlju), djelovanje, energiju, strast. Crno, kao nedostatak boje, koristi se za isticanje autoriteta.

Jednom kad se subliminalna poruka svjesno uoči nakon toga je nemoguće ponovno je ne uočiti. To je jedan od načina stjecanja imuniteta na subliminalnu dresuru. Kad se shvati u čemu je trik, 'magija' nestaje i subliminal je bez efekta. Eldon Taylor ističe da učinak loših subliminala slabi s povećanjem svijesti javnosti o njima i

Jednom kad se subliminalna poruka svjesno uoči nakon toga je nemoguće ponovno je ne uočiti. To je jedan od načina stjecanja imuniteta na subliminalnu dresuru. Kad se shvati u čemu je trik, 'magija' nestaje i subliminal je bez efekta

njihovim kreatorima (neuromarketerima, interesnim skupinama moćnika i drugima). Preporučuje ljudima, posebno mladima, da se klone TV-a i ovisničkih kompjuterskih igara. Isti savjet u pogledu TV-a daje i Thom Hartmann, američki autor i radijski voditelj, u svojoj knjizi *Posljednji žar* *ugaslog sunca* koja se bavi povijesnom analizom planetarne ekološke devastacije od strane dominantnih kultura i zalaskom zapadnjačke civilizacije.

Vojna bolnica Fort Riley, Kansas, na početku epidemije 1918. godine

VEZA IZMEĐU GRIPE I TUBERKULOZE – 1. DIO

VIRUS GRIPE NIJE BIO PRAVI KRIVAC ZA PANDEMIJU GRIPE NA PRIJELAZU IZ 1918. NA 1919. GODINU. VJEROJATNIJE JE DA SU KATASTROFALNE SEKUNDARNE INFEKCIJE I OGROMAN BROJ ŽRTAVA BILI POSLJEDICA PRIKRIVENE TUBERKULOZE

Lawrence Broxmeyer, dr. med., © 2011.

Njujorški institut za medicinska istraživanja

nyinstituteofmedicalresearch@yahoo.com

<http://drbroxmeyer.netfirms.com>

Nekoliko studija s Medlinea pokazalo je da inokulacija cjepivom protiv gripe štiti i od tuberkuloze. Novi dokazi i starija povijesna otkrića koja objašnjavaju tu pojavu ukazuju na mogućnost da gripu ne uzrokuje virus.

KAKO JE JEDAN MIKROORGANIZAM PREPAKIRAN I PRODAN KAO VIRUS

Praktično svi veći istraživački centri u SAD-u u nekom su trenutku iz žrtava

pandemije 1918.–1919. izolirali velike količine Pfeifferovog bacila gripe, jedne vrste bakterije. Zato se barem do 1933. većinom smatralo da je on uzročnik gripe. A Bradfordovi, Bashfordovi i Wilsonovi izolati gripe, iako su ih nazvali

«virusima» zbog toga što su s lakoćom prolazili kroz filter, očigledno su bili sićušne bakterije, izolirane iz krvi, pljuvačke i spinalne tekućine većeg broja žrtava pandemije.¹ Bradford nikada nije imenovao bakterije koje je pronašao zajedno sa svojim kolegama. Ali njegov opis tih bakterija podudara se s Löhnisovim sićušnim oblicima mikobakterija, što je točan naziv koji je izvorno bio dan Pfeifferovom bacilu gripe, koji je ubrzo nakon otkrića bio klasificiran kao *Mycobacterium influenzae*. Najbliži konkurent Pfeifferovog bacila bio je neki neodređen, filtrabilni «virus».

Iako naziv *virus* postoji od 1898. infekтивni uzročnik na kojeg se trebao odnositi bio je toliko nejasan i zagonetan da su ga znanstvenici desetljećima smatrali čisto teoretskim. Čak ni 1917. «gripu» još nisu smatrali toliko ozbiljnom bolešću da je treba prijavljivati, pa nijedan liječnik nije bio dužan prijaviti slučajeve državnim ili lokalnim zdravstvenim institucijama. Većina slučajeva prošla bi sama od sebe unutar deset dana. Ipak, velika pandemija «gripe» koja je poharala svijet 1918.–1919. bila je možda najvirulentnija u povijesti, barem u pogledu brzine pustošenja. Ubila je više od dvadeset milijuna ljudi diljem svijeta, uključujući oko 550.000 u Sjedinjenim Državama – u samo dvije godine.

Godine 2000. dr. Andrew Noymer i Michel Garenne, demografi sa Kalifornijskog sveučilišta u Berkeleyu, pomislili su da točno znaju zašto je došlo do tog prividnog nesklada. Iznijeli su uvjerljive statistike koje pokazuju da je pravi ubojica u epidemiji gripe iz 1918. mogla biti neotkrivena tuberkuloza (TB). Svjesni nedavnih pokušaja da se izolira «virus gripe» iz ljudskih leševa i njihovih uzoraka, Noymer i Garenne zaključili su: «Frustrira spoznaja da ti rezultati nisu dali odgovor na pitanje zašto je virus iz 1918. bio toliko virulentan, niti su ponudili objašnjenje za neobičan dobní profil umrlih.»²

U današnjoj revizionističkoj povijesti gripe nekako se zanemaruje bacil gripe ili Pfeifferov bacil kojeg su 1892. otkrili Pfeiffer i Canon. Izvorno je bio nazvan *Mycobacterium influenzae* jer se vjerovalo da je srodan bacilu *Mycobacterium tuberculosis*. Obje mikobakterije najbolje su se bojile karbol-fuksinom i metilenskim modrilom – bojama za bakterije koje je Robert Koch i sam ko-

ristio prilikom otkrića tuberkuloze. Uz to, Grassberger³ je u Pfeifferovoj mikobakteriji gripe primijetio iste razgranate gljivične oblike koje je Metchnikoff⁴ prije njega vidio kod tuberkuloze. Takvi oblici nalik gljivicama tipični su za mikobakterije (njihov prefiks «miko» znači «gljivični»). Mikobakterije poput tuberkuloze posebno su smrtonosne upravo zbog toga što imaju svojstva gljivica kao i svojstva bakterija.

U novije vrijeme, 1999. Fredj Tekaia i suradnici sa Pasteurovog instituta u Parizu, tražeći «opće genetske sličnosti kao znakove zajedničkog podrijetla», pronašli su slične genske profile i sekvence kod Pfeifferovog bacila (*Mycobacterium influenzae*) i bacila *Mycobacterium tuberculosis* i oba su svrstali u istu «jasno definiranu grupu».⁵ Na Tekaiainom shematskom genomskom stablu dva organizma nalaze se jedan uz drugog. To je ponovno pokrenulo povijesnu raspravu o srodnosti Pfeifferovog bacila i tuberkuloze.

Godine 1933., iste one kada su Smith, Andrewes i Laidlaw položili pravo na otkriće «virusa» ljudske gripe, Stobie je u časopisu *British Medical Journal* još uvijek priznavao mogućnost da bi umjesto virusa prava priroda «gripe» lako mogla biti oblik bacila *Mycobacterium tuberculosis*.⁶ Stobie je jednostavno upozorio na aktivnu, živu, pa ipak povijesno suzbijanu raspravu koja je desetljećima bjesnila

su preživjeli tu pandemiju i doživjeli Veliku pandemiju iz 1918.–1919. većinom su bili manje osjetljivi na tu bolest. Ali lekcije iz 1890. nisu bile u potpunosti shvaćene i zato ih nisu primijenili 1918. godine.

Od svih oblika «gripe» poznatih 1890. nijedan nije bio toliko zastrašujući i nije ispunjavao žrtve i njihove obitelji tolikom tjeskobom kao onaj koji je Wiltschur⁷ opisao kao «galopirajuću sušicu». Wiltschur, liječnik iz bolnice Obukov u Sankt Peterburgu, opisao je što se događalo kada bi se gripa pojavila nakon ili za vrijeme aktivnog slučaja tuberkuloze: «Pacijenti [s gripom] većinom su još uvijek bili dobro uhranjeni.» To je podsjećalo na epizodu sa svinjskom gripom iz 1918. kada je ta bolest iznenada desetkovala mlade, zdrave vojnike. Wiltschur nastavlja: «Često se javljala cijanoza lica i udova.» Pacijenti su imali ozbiljne teškoće s disanjem (dispneja), ekstremno visoku temperaturu koja nije tipična za gripu, plućne hemoragije i brzo napredovanje bolesti pluća, «i smrt bi se u mnogim slučajevima javila neočekivano i iznenada».

Zaista je neshvatljivo zašto su te nalaze, uključujući dobro poznatu brzu smrtnost «galopirajuće sušice» s pratećom visokom temperaturom, teškim hemoragijama, smečkastim pjegama ili mrljama na licu, jezikom poput jagode i simptomima nalik tifusu, koji su bili tako

Zaista je neshvatljivo zašto su te nalaze... za vrijeme i nakon pandemije 1890. ignorirali povjesničari, znanstvenici i liječnici 1918.

u medicinskim časopisima. Spomenuo je slučajeve tuberkuloze nakon gripe kod kojih su te dvije bolesti zajedno stvarale «zlokoban tip bolesti koji je rijetko reagirao na liječenje». Radi se o «galopirajućoj sušici», najrazornijem obliku tuberkuloze, koja se tada zvala «sušica».

BOLNICA OBUKOV, SANKT PETERBURG, RUSIJA, 1890.

Godine 1890. svijet je pogodila jaka pandemija «gripe» ubivši oko milijun ljudi. Potkraj 19. stoljeća, kada je ta druga najjača gripa u povijesti zahvatila svijet, ljudi su strahovali da će tuberkuloza uništiti civilizaciju u Europi. Dvadeset i osam godina kasnije oni koji

jasno dokumentirani za vrijeme i nakon pandemije 1890., ignorirali povjesničari, znanstvenici i liječnici 1918. godine.

Povjesničar/istraživač René Dubos iz tadašnjeg Rockefellerovog instituta za medicinska istraživanja kasnije je u laboratoriju potvrdio galopirajuće ubrzanje između gripe i tuberkuloze.⁸ Dubos nas je također uvjeravao da «galopirajuća sušica» nije bila izolirana nego česta dijagnoza u 19. stoljeću.⁹

Usprkos tvrdokornim mitovima koji govore suprotno, u ranoj fazi svake nove epidemije tuberkuloze, možda izazvane novim sojem, tuberkuloza se manifestira kao akutna bolest, a tek mnogo kasnije kao kronična plućna tuberkuloza koju

poznamo u današnjem zapadnom svijetu. Primjer možemo pronaći u visokoj smrtnosti tijekom pandemije «gripe» iz 1918. godine. Kada su Afroamerikanci dovedeni da se bore u Francuskoj u Prvom svjetskom ratu velik broj njih umro je od ubrzane tuberkulozne «galopirajuće sušice» iz nedavne prošlosti. Ali, je li samo ta specifična grupa bila pogođena 1918.? Dobro je dokumentirano da se u određenim slučajevima, ovisno o virulenciji soja tuberkuloze, infekcija može brzo proširiti, uzrokujući akutnu i fatalnu bolest čiji su znakovi i simptomi toliko nespecifični da je nemoguće postaviti točnu dijagnozu.

FAKULTET ZA MEDICINU I KIRURGIJU, FILIPINI 1919.

Početkom siječnja 1920. važna studija¹⁰ pojavila se u časopisu Rockefellerovog instituta *Journal of Experimental Medicine*. Liječnik Herbert Windsor Wade, američki istraživač koji je radio na Odjelu za patologiju i bakteriologiju Fakulteta za medicinu i kirurgiju Filipinskog

je bilo umrlo. Wade je znao kako je to doći u selo u kojem nema dovoljno živih da pokopaju mrtve. Osim toga, kako je bio daleko od SAD-a nije bio izložen neumoljivoj cenzuri Wilsonove administracije, kako nad civilima tako i nad znanstvenicima samog američkog saniteta. Ako je vidio mikobakterijske oblike slične onima kod TB-a u Pfeifferovom bacilu gripe mogao je o njima izvijestiti bez straha da će ga optužiti za poticanje histerije. Dokumentirajući gljivične oblike slične tuberkulozi u prethodno filtriranom Pfeifferovom bacilu, Wade je upravo to i učinio.

Dok je francuski kemičar i mikrobiolog Louis Pasteur ležao na smrtnoj postelji savjest ga je konačno nadvladala i prisilila da prizna da je njegov veliki suparnik, biokemičar i liječnik Antoine Béchamp, bio u pravu a da je on bio u krivu. Ne samo što su mikroorganizmi mogli mijenjati oblik nego su ovisili o hranjivoj podlozi ili uvjetima u tijelu. Zato je svojim posljednjim dahom Pasteur prošaptao: «Podloga je sve...»¹²

Nikada ni na trenutak nisu razmotrili mogućnost da bi taj nepoznati primarni uzročnik mogla biti tuberkuloza koja je izazvala sekundarne infekcije ne samo streptokokom, stafilokokom i pneumokokom nego i samim Pfeifferovim bacilom

sveučilišta, posumnjao je u to da virus ima bilo kakve veze s gripom. Radeći s Filipincem dr. Cristobalom Manalangom Wade je to dokazao 1919. u njihovom sveučilišnom laboratoriju.

Richard Pfeiffer i dalje je inzistirao da njegov organizam «najviše zaslužuje da ga se ozbiljno razmotri kao primarnog etiološkog agensa [uzročnika], i jedina mu je konkurencija neidentificirani filtrabilni virus».¹¹ Da je Pfeiffer proučio Wadeove i Manalangove laboratorijske dokaze njegov bi odgovor bio bitno drugačiji. I sam Pfeifferov bacil imao je filtrabilan oblik sličan virusu koji je bilo lako zabunom zamijeniti za «filtrabilni virus» gripe.

Wade je ostao glas znanstvenog razuma tijekom pandemije gripe iz 1918. kada je osobno doživio pošast u kojoj je, ovisno o provinciji koju je posjetio, od 40 do 95 posto Filipinaca oboljelo od te bolesti. Barem 70.000–90.000 njih već

Nigdje to nije bilo toliko očigledno kao s mikobakterijama kod kojih su se, ovisno o tome koji se hranjivi supstrat koristio, mogli uzgojiti gljivični ili bakterijski oblici. Na Wadeovim supstratima namnožili su se gljivični oblici nakon što su njihove spore prošle kroz filter. One su, stoga, bile «filtrabilne», ali nisu bile «virusi».

Prema riječima mikrobiologa Milтона Wainwrighta, Wade i Manalang tada su počinili «najgoru pleomorfičku herezu»,¹³ dokumentirajući da bakterija ili mikobakterija može imati više od jednog oblika u svom životnom ciklusu. I sam Pfeiffer vidio je te iste oblike prilikom otkrića svog bacila, ali ih je opisao kao «pseudo» gripu. Pfeiffer jednostavno nije shvatio da su oba oblika njegovog otkrića jedno te isto, što je od ključne važnosti za prirodu njegovog bacila gripe.

Nije slučajnost što je rad Wadea i Manalanga objavio Institut Rockefeller. Simon

Flexner, tadašnji direktor tog instituta, nekada je istraživao slične acidorezistentne gljivične oblike povezane s tuberkulozom, a tu sličnu vezu s bacilom gripe smatrao je fascinantnom. Flexner je svoje filtrabilne gljivične oblike u TB-u zvao «pseudotuberkuloza».¹⁴

Flexner je bio ključna figura u pandemiji 1918. s jakim utjecajem na istraživanja na Rockefellerovom institutu. Također je imao puni status u usko povezanoj grupi najvažnijih američkih istraživačkih operativaca tijekom pandemije. Zašto nije prihvatio Wadeove ideje i nastavio istraživati u tom smjeru? Wade je utvrdio da se Pfeifferovi mikobakterijski gljivični oblici mogu javljati kao filtrabilni virusi. To je podržao čak i uvodni članak *British Medical Journala* iz 1918. (1918.; 2:665). Zapravo, jedan istraživač pažljivo je saslušao Wadea. Ali budući da taj istraživač nije bio član američke znanstvene hijerarhije jednostavno je zaobiđen. Njegovo ime: dr. Victor Conrad von Unruh.

MEDICINSKI PRIČUVNI KORPUS, NEW YORK, 1917.

Liječnik/istraživač Victor Conrad von Unruh rođen je 1868. u Dahlewitzu u Njemačkoj, u vrijeme kad su njemačka medicinska istraživanja i znanost bili bez premca. Emigrirao je u SAD i 1917. primio je čin kapetana u Medicinskom pričuvnom korpusu u gradu New Yorku. Pandemija iz 1918. uskoro će početi harati svijetom. Von Unruhova «Komparativna studija acidorezistentnih bacila»¹⁵ pojavila se 1916., odnosno dvije godine prije pomora iz 1918. godine. Njegova studija može se pronaći u *Katalogu Knjižnice ureda načelnika sanitetske službe – Vojska Sjedinjenih Država, 1920.* – kao podsjetnik za buduće naraštaje.

Budući da je Pfeifferov bacil bio otporan na kiseline prilikom bojenja (acidorezistentan), von Unruh je, poput drugih, analizirao ono što se u medicinskim tekstovima poput Stengelovog¹⁶ zove *Mycobacterium influenzae*, a poznato je i kao *Bacillus influenzae*. Smatralo se da cijelu grupu gripe uzrokuje taj acidorezistentni mikobakterijski bacil, koji je sličan bacilu tuberkuloze. Oba mikroorganizma imaju ptičji, svinjski i ljudski oblik. Von Unruh nikada nije smatrao potrebnim da potraži «filtrabilni virus» ili «gripu» u tisućama svinja koje su iznenada uginule sa simptomima sličnima gripi neposredno prije izbijanja pandemije,

kao što je učinio virolog Richard Shope. Zašto i bi? Čini se da Shope, američki virolog kojeg se smatra zaslužnim za prvo izoliranje «virusa» gripe, nije znao za činjenicu da je preko 60 posto svinja 1918. godine bilo zaraženo ptičjom tuberkulozom, što je uzgajivače svinja toliko zabrinulo da su pokrenuli masovne napore da iskorijene ptičju tuberkulozu iz farmi i jata kokoši.

Situacija sa svinjama i stokom postala je toliko ozbiljna da je 1917. - godinu dana prije najdestruktivnije pandemije u povijesti - bio pokrenut Udruženi državno-savezni program eradikacije tuberkuloze koji su vodili Ministarstvo poljoprivrede SAD-a i Inspeksijska služba za zdravlje životinja i biljaka. Procjenjuje se da je 1917. godine 25 posto smrtnih slučajeva od tuberkuloze među ljudima bilo uzrokovano životinjskom tuberkulozom.¹⁷ Unruha također nije šokirala činjenica da se bolest prenosila sa svinja na ljude i obrnuto. Svinje su bile mikobakterijski laboratorij; iako su uglavnom bile zaražene ptičjom tuberkulozom mogle su dobiti kravlji i ljudski oblik te izravno zaraziti ljude.

U «Komparativnoj studiji acidorezistentnih bacila» von Unruh naglašava da su mnogi slučajevi gripe koje je istražio sadržavali i uspavani (dormantni) oblik TB-a i bacil gripe. Iako je Pfeiffer, slično tome, dokumentirao kroničnu kolonizaciju njegovim bacilom kod pacijenata s TB-om, Unruha je to, kao i činjenica da su oba organizma mikobakterije, više navodilo na zaključak o «zajedničkom pretku ili podrijetlu». Von Unruh je napisao: «Kod gripe imamo vrućicu, opću slabost, gubitak težine, napad organizmom koji ima iste anatomske strukture kao tuberkuloza; imamo kronične slučajeve bronhitisa kod kojih je bacil gripe konstantno prisutan; i konačno, znamo da se tipična tuberkuloza obično javlja nakon napada gripe, makar i blagog.»¹⁵

Takva infekcija tuberkulozom mogla je zatim dovesti do drugih sekundarnih bakterijskih infekcija. Tvrdnja Noymera i Garennea da je tuberkuloza bila kriva za brojne smrti u epidemiji 1918. posebno se temelji na poznatom konceptu da su sekundarne bakterijske infekcije koje su se iznenada pojavile 1918. bile česte u plućima zaraženim TB-om. Noymmer i Garenne napisali su: «Vrlo je lako moguće da je infekcija TB-om

stvorila uvjete za teške sekundarne bakterijske upale pluća koje su ubile žrtve gripe iz 1918.»²

REICHSGESUNDHEITSAMT, BERLIN, OŽUJAK 1882.

Iako je liječnike, znanstvenike i povjesničare oduvijek mučilo pitanje zašto je toliko mikroorganizama bilo uključeno u smrtonosnu epidemiju iz 1918. godine objašnjenje je desetljećima ranije jasno izložio njemački liječnik/mikrobiolog Robert Koch koji je otkrio tuberkulozu. Koch je zaključio¹⁸ da drugi mikroorganizmi od početka sudjeluju u destruktivnom djelovanju bacila tuberkuloze. Gaffky, Pansini, Cornet, Spengler, Schabad, Ortner i Flick, između ostalih, složili su se s njim.¹⁹

Razni organizmi koji su se ponovno pojavili kako bi zbunili znanstvenike 1918. imali su ulogu u kliničkoj slici tuberkuloze – među njima i mikroorganizmi iz rodova *Streptococcus* i *Pneumococcus*, pa čak i sam bacil gripe. Piogeni koki koji stvaraju gnoj češće su od drugih bakterija bili optuživani za izazivanje komplikacija kod tuberkuloze. U *British Medical Journalu* od 28. srpnja 1900. pojavio se sljedeći urednički članak koji govori o ulozi streptokoka u tuberkulozi: «Zapanjujuća je činjenica da... većina uznemirujućih i opasnih obilježja tuberkuloze nije uzrokovana bacilom tuberkuloze, nego streptokokima i drugim piogenim organizmima.» Kasnije su dokumentirani i drugi piogeni mikroorganizmi – pneumokoki, stafilokoki i metilicilin-rezistentni *Staphylococcus aureus* (MRSA). Britanski patolog William Crofton smatrao je smiješnom ideju da bi se kod gripe trebao javljati Pfeifferov bacil i samo Pfeifferov bacil u čistim kulturama. Upitao je je li bacil tifusa ikada pronađen kao čista kultura. Ali budući da se Pfeifferov bacil često nalazi zajedno s uzročnicima sekundarnih infekcija kod tuberkuloze, kao što su streptokoki i pneumokoki, istraživači su tijekom velike pandemije 1918.–1919. jedan za drugim dolazili do neobičnog zaključka da Pfeifferov bacil nije primarni uzročnik nego da ga neki nepoznati primarni uzročnik probudi i potakne aktivnost. Nikada ni na trenutak nisu razmotrili mogućnost da bi taj nepoznati primarni uzročnik mogla biti tuberkuloza, koja je izazvala sekundarne infekcije ne samo streptokokom, stafilokokom i pneumokokom

nego i samim Pfeifferovim bacilom. Osim toga, očigledno je još nešto: mikroorganizmi poput streptokoka, pneumokoka i stafilokoka mogu izazivati epidemije, ali nikada *pandemije*. Što je bilo uzrok te pomutnje?

MEDICINSKI PRIČUVNI KORPUS, NEW YORK, SRPANJ 1918.

Victor von Unruh i dalje je vidio mnogo razloga za uvjerenje kako ta dva organizma imaju zajedničko podrijetlo. I bacil gripe i uspavani TB formiraju Muchove granule. Muchove granule, tako nazvane po njihovom otkrivaču Hansu Muchu, prolazile su kroz filtere – što je u to vrijeme bio glavni kriterij za dijagnosticiranje virusa. Osim toga, i bacil gripe i TB bili su mikobakterije, s razgranatim gljivičnim oblicima karakterističnim za mi-

Hendrickson je upozorio američko zdravstvo da ospice, a kasnije i Pfeifferov bacil samo odvlače pažnju od temeljnog uzroka – razaze tuberkulozom. Ali američko zdravstvo nije se obaziralo

kobakterije. Oba se mogu obojiti «acidorezistentnim» bojama za mikobakterije. Von Unruh je napisao: «Stoga je moj zaključak da je bacil gripe samo slabiji ili patuljasti oblik pravog bacila tuberkuloze, soja koji se u ovom slučaju nije uspio bolje razviti zbog većeg stupnja otpornosti domaćina. I kod tuberkuloze i kod gripe imamo posla s potpuno istim organizmom koji je kod tuberkuloze sasvim razvijen, dok kod gripe nije sasvim razvijen. Drugim riječima, u pitanju je razlika samo u stupnju, ali ne i u vrsti.»¹⁵ Von Unruhova distinkcija podsjeća na sličnu, općeprihvaćenu usporedbu između štetnih posljedica koje *Mycobacterium tuberculosis* stoljećima nanosi ljudima i veće otpornosti koju ljudi sa zdravim imunološkim sustavom imaju na ptičju tuberkulozu ili tuberkulozu peradi (*Mycobacterium avium*), koja se

također javlja kod svinja. Jesu li se tipovi pićeje tuberkuloze u obliku *Mycobacterium (Haemophilus) influenzae suis* iz svinja aditivno kombinirali s latentnom ljudskom tuberkulozom i uzrokovali smrtonosnu galopirajuću sušicu iz 1918.–1919.?

Otkrića Victora von Unruha možda ne bi bila shvaćena ozbiljno da slična razmišljanja nisu bila objavljena i u nekim prestižnijim medicinskim časopisima njegovog vremena.

URED ZA LABORATORIJE, 1918.

Nešto je izjedalo liječnika, znanstvenika i urednika Williama Parka tijekom pomora 1918. Na Parka koji je bio na čelu najsuremenijeg Ureda za laboratorije u gradu New Yorku oslanjao se i Medicinski korpus američke vlade i drugi veliki istraživački centri širom zemlje. Zajedno sa suradnicima, uključujući bakteriologinju Annu Williams, Park je

stanovništva prije dviju najvećih pandemija «gripe» u povijesti, izvijestio je da je na svakih 1.000.000 umrlih 242.842 muškarca i 302.046 žena umrlo od tuberkuloze. To se odnosilo na sve nacije i sve rase. Specifični podskupovi unutar tih statistika otkrili su da je među Afroamerikancima na svakih milijun mrtvih 248.179 muškaraca i 326.973 žene umrlo od tuberkuloze. Među stanovništvom irskog podrijetla 309.507 muškaraca i 375.636 žena umrlo je od TB-a na svakih milijun mrtvih. A među stanovništvom njemačkog podrijetla bilo je 249.498 muških i 254.958 ženskih žrtava TB-a na svaki milijun umrlih.²⁰

Iako je Park i ranije vidio te statistike ipak su ga se dojmile: «Sušičari [ljudi s tuberkulozom] često godinama nose bacile gripe [Pfeifferove bacile] i posebno su osjetljivi na napade gripe.»²¹ Godine 1918. s žrtvama «gripe» koje su umirale posvuda oko njih John B. Hawes, dr. med. iz Opće bolnice Mas-

foria Practitioner, brzo je odgovorio. Lindley o Buchananu: «Autor, pod dojmom velikog broja slučajeva u kojima su pacijenti početak svoje bolesti povezivali s napadom takozvane gripe, dolazi do zaključka da su mnogi takozvani sporadični slučajevi gripe zapravo simptomi početne infekcije tuberkulozom ili možda pogoršanje latentne tuberkuloze.»²⁵ Prigovor koji su Wakley i Wakley iznijeli u Lancetu 1889. u vezi s epidemijom zarazne groznice koja je harala New Yorkom također je prikladan: «Čini se da je naziv 'gripa' nekim ljudima jako privlačan. Svaka bol, gdje god bila smještena i bila praćena groznicom ili ne, odmah se svrstava pod 'gripu'; svaka glavobolja, svaka koriza [začepljenje nosa, hunjavica], svaka bol u grlu, svaki napad gastroenteritisa, što god bio uzrok, odmah se samodijagnosticira kao 'gripa', i kada liječnik stigne na mjesto događaja od njega se očekuje da se složi s tim gledištem, i u velikom je iskušenju da to učini.»²⁶ Autori zatim iznose mišljenje da porast temperature i opća slabost koji su se često javljali u toj njujorškoj epidemiji uopće nisu bili gripa.

Hendrickson, koji je radio za vrijeme Velike pandemije iz 1918.–1919., bio je otvoreniji: «Nema sumnje da je tijekom pandemije bilo mnogo slučajeva tuberkuloze kod kojih je kao uzrok smrti navedena gripa zbog toga što preopterećeni liječnici nisu imali dovoljno vremena da postave dijagnozu.»²⁷

On je ponovio da kada pacijent koji boluje od tuberkuloze pluća dobije napad gripe proces tuberkuloze vjerojatno će biti pogoršan «i vrlo često u relativno kratkom vremenu završi fatalno». Što je još važnije, on citira Oslerovu tvrdnju da je čak i u slučajevima dormantne, zaliječene tuberkuloze od koje je osoba oboljela u djetinjstvu, gripa «važan poticajni uzrok» povratka latentne tuberkuloze.²⁸ Istovremeno, Hendrickson pojašnjava zašto su u nekim vojarnama Američke vojske 1918. ospice – vrlo slično gripi – također mogle uzrokovati ponovnu aktivaciju i brzo širenje uspravane tuberkuloze.

Hendrickson je, dakle, 1918. američkoj znanosti rekao sve što je trebala znati o pandemiji, ali ona jednostavno nije slušala. Epidemija ospica pokrenula je stvar u vojarnama prije epidemije gripe, tijekom oštre zime 1917.–1918. Ali za razliku od ospica koje se prebole u dje-

Ospice su – vrlo slično gripi – također mogle uzrokovati ponovnu aktivaciju i brzo širenje uspravane tuberkuloze

bio suautor važnog udžbenika *Patogeni mikroorganizmi*.

U početku Park je za pandemiju iz 1918. optužio Pfeifferov bacil i o tome je izvijestio Medicinski korpus američke vojske. Ali zbunjen sekundarnim infekcijama i time što drugi laboratoriji nisu svaki put izolirali Pfeifferov bacil Park se počeo kolebati, upozoravajući da pandemiju ne bi trebalo pripisivati samo Pfeifferovom bacilu.

Slično tome, Parku nije bilo drago što je Wilsonova administracija zabranila medijima i sanitetu da slobodno govore o razmjerima američke epidemije iz 1918. općenito – to jest, dok nije postalo prekasno za negiranje njene opakosti.

Tako, iako Pfeifferov bacil gripe, također poznat kao *Mycobacterium influenzae*, više nije bio njegov prvi izbor za uzročnika pandemije 1918. godine Parka je najviše mučila njegova veza s jednom drugom mikobakterijom, tuberkulozom. Upravo je bio ponovno pročitao Flickov izvještaj o tome što je prethodilo objema Velikim pandemijama.

Godine 1888. liječnik Lawrence Flick, citirajući izvještaje američkog popisa

sachusetts, i Richard Cabot, dr. med. s Harvarda, napisali su: «Jedna od bolesti koju se najčešće pogrešno dijagnosticira kao plućnu tuberkulozu je gripa, kronična ili akutna.» Prema Hawesu i Cabotu, simptomi obiju bolesti često su bili identični.²²

Pulmolog s Tuftsa Edward O. Otis također je privukao Parkovu pozornost. Otis se nije samo slagao s gledištem Hawesa i Cabota nego je otišao i korak dalje: «Pacijent često kaže da je prethodno imao napad gripe koji je mogao biti aktivan nastup latentnog tuberkuloznog fokusa koji je kasnije opet postao neaktivan.»²³

Još 1901. uvodni članak časopisa *Journal of the American Medical Association* citirao je liverpulskog liječnika R. Buchanana: «Dr. R. J. M. Buchanan iznio je moguću tezu da su mnogi takozvani sporadični slučajevi gripe zapravo simptomi početne infekcije tuberkulozom, ili možda pogoršanje latentne tuberkuloze na koju se prije toga nije sumnjalo ili nije bila otkrivena.»²⁴

Izjavivši to, Buchanan je ispalio hitac koji se začuo širom svijeta, a liječnik Walter Lindley, urednik *Southern Cali-*

tinjstvu, bila je smrtonosna i iscrpljivala svoje žrtve jakom groznicom, nezauzavljivim kašljem, neizdržljivim bolovima u ušima, pa čak i upalom mozga. Kao što je bilo i s tuberkulozom, ospice nisu ubijale same za sebe; ubijale su istim sekundarnim bakterijskim infekcijama koje su bile prisutne u plućima zaraženim tuberkulozom.

Tako je, čak i prije nego što se Pfeifferov bacil našao u središtu nacionalnog interesa za vrijeme epidemije «gripe», preko 5.000 od približno 30.000 vojnika iz vojarni umrlo od «komplikacija» ospica na američkom tlu. Samo u Camp Shelbyju u Missisippiju skoro polovina smrti od svih prijavljenih uzroka bila je povezana s upalom pluća kao komplikacijom ospica. Američke novine počele su na naslovnim stranicama objavljivati o katastrofi s ospicama, a načelnik saniteta general Williama Gorgasa pozvan je na odgovornost.

Hendrickson je upozorio američko zdravstvo da ospice, a kasnije i Pfeifferov bacil samo odvlače pažnju od temeljnog uzroka – zaraze tuberkulozom. Ali američko zdravstvo nije se obaziralo.

O AUTORU

Lawrence Broxmeyer, dr. med., trenutno je internist i medicinski istraživač. Oko 14 godina radio je u njujorškim bolnicama pri SUNY Downstatu i sveučilištima Cornell i New York. U suradnji s kolegama iz San Francisca i Sveučilišta u Nebraski, prvi je, kao glavni autor i začetnik, istraživao novu tehniku ubijanja mikobakterija AIDS-a s izvanrednim rezultatima (pogledati *The Journal of Infectious Diseases* listopad 2002. 15; 186[8]:1155-60). Napisao je poglavlje o tim otkrićima za udžbenik Sleator i Hilla *Patho-biotechnology* (u izdanju Landes Bioscience). Također je napisao mnogo stručno recenziranih članaka, dostupnih preko PubMeda Nacionalne medicinske knjižnice SAD-a – Nacionalnih instituta za zdravlje na <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed?term=broxmeyer%20L>. Istraživanja dr. Broxmeyera obuhvaćaju najizazovnije medicinske probleme našeg vremena, uključujući AIDS i Alzheimerovu bolest.

Dr. Broxmeyera može se kontaktirati e-mailom na nyinstituteofmedicalresearch@yahoo.com i preko njegove web-lokacije <http://drbroxmeyer.net-firms.com/>.

BILJEŠKE:

- 1 Bradford J.R., E.F. Bashford i J.A. Wilson, «Preliminary Report on the Presence of a 'Filter Passing' Virus in Certain Diseases», *British Medical Journal*, veljača 1919; 1:127-28, str. 128
- 2 Noymer A. i M. Garenne, «The 1918 influenza epidemic's effects on sex differentials in mortality in the United States», *Popul Dev Rev* 2000; 26(3):565-81
- 3 Grassberger R., «Zur Frage der Scheinfadenbildung bei Influenzaskulturen», *Centralblf Bakt I Abt* 1898; 23(9/10):353-364
- 4 Metchnikoff E., «Über die phagocytäre Rolle der Tuberkelriesenzellen», *Virchow's Arch f Pathol Anat* 1888; 113(1):63-94
- 5 Tekia F., A. Lazzano i B. Dujon, «The Genomic Tree as Revealed from Whole Proteome Comparisons», *Genome Research* 1999; 9:550-557
- 6 Stobie W., «Prognosis in Pulmonary Tuberculosis», *BrMed J*, 25. ožujka 1933; 1:507-509, str. 508
- 7 Wiltshur A.J., «Ueber den Einfluss der Gippe auf den Verlauf der Phthise und deren Krankheitsbild bei Complicationen mit Gippe», *Petersburger med Wochenschrift* 1890; XV(5)
- 8 Volkert, Mogens, Cynthia Pierce, Frank L. Horsfall, Jr. i René J. Dubos, «The Enhancing Effect of Concurrent Infection with Pneumotropic Viruses on Pulmonary Tuberculosis in Mice», *Journal of Experimental Medicine*, 31. kolovoza 1947; 86(3):203-214, str. 212-213
- 9 Dubos R. i Dubos J., *The White Plague: Tuberculosis, Man, and Society*, Rutgers University Press, 1987, str. 205 (prvi objavio Little, Brown & Co., 1952)
- 10 Wade H.W. i C. Manalang, «Fungous Developmental Growth Forms of *Bacillus Influenzae*», *Journal of Experimental Medicine* (Rockefeller Institute of Medical Research), 1. siječnja 1920; 31(1):95-103
- 11 Pfeiffer R.F.J., «Die Aetiologie der Influenza» («Etiologija gripe»), *Zeitschrift für Hygiene und Infektionskrankheiten* 1893; 13:357-386
- 12 Hume E.D., *Béchamp or Pasteur? A Lost Chapter in the History of Biology*, C.W. Daniel Co. Ltd, Ashington, Engleska, 1923.
- 13 Wainwright M., «Extreme Bacterial Pleomorphism and the Bacterial Life Cycle: A Forgotten Controversy», *Perspectives in Biology and Medicine* 1997; 40:407-414, str. 408
- 14 Flexner S., «Pseudo-tuberculosis *Hominis Streptothricha*», *Journal of Experimental Medicine*, 1. srpnja 1898; 3(4-5):435-450, str. 437
- 15 Von Unruh V., «A Comparative Study of the Acid Fast Bacilli», *The Eclectic Medical Journal* (ur. Harvey Wickes Felter) lipanj 1916; 76(6):289-300

- 16 Stengel A. i H. Fox, *A Text-book of Pathology*, W.B. Saunders & Co., Philadelphia, 1915, 6. izd., str. 298
- 17 Youmans G.P., *Tuberculosis*, W.B. Saunders Co., Philadelphia, 1979.
- 18 Koch R., «Die Ätiologie der Tuberculose» («The Aetiology of Tuberculosis»), *Mitteilungen aus dem Kaiserlichen Gesundheitsamte* 1884; 2:1-88
- 19 Cornet G., *Nothnagel's Encyclopedia of Practical Medicine. Tuberculosis and Acute General Miliary Tuberculosis*, W.B. Saunders Co., Philadelphia, 1907. ur., str. 483.
- 20 Flick L., «The Hygiene of Phthisis», *The Medical and Surgical Reporter* (ur. Charles W. Dulles) (Philadelphia) siječanj-srpanj 1888; 58:136
- 21 Park W.H., A.W. Williams i C. Krumwiede, *Pathogenic Microorganisms: A Practical Manual For Students, Physicians, and Health Officers*, Lea & Febiger, Philadelphia and New York, 1920, 7. izd., str. 460
- 22 Hawes J.B. i R.C. Cabot, *Early Pulmonary Tuberculosis – Diagnosis, Prognosis and Treatment*, William Wood and Co., New York, 1918, str. 50

„Tako je, čak i prije nego što se Pfeifferov bacil našao u središtu nacionalnog interesa za vrijeme epidemije «gripe», preko 5.000 od približno 30.000 vojnika iz vojarni umrlo od «komplikacija» ospica na američkom tlu“

- 23 Otis E.O., *Pulmonary Tuberculosis: A Handbook for Medical Students*, W.M. Leonard, Boston, 1917, str. 95
- 24 JAMA, «Influenza or Pulmonary Tuberculosis?» (Editorial), *Journal of the American Medical Association* 8. lipnja 1901; 36(23):1628
- 25 Lindley W., «Influenza and Tuberculosis», *Southern California Practitioner* (Los Angeles) 1901; XVI:338-339
- 26 Wakley T.H. i T. Wakley, «Influenza», *The Lancet* 14. siječnja 1899; 1:103
- 27 Hendrickson G., «Influenza and Tuberculosis», u: *Transactions of the Minneapolis, St Paul & Sault Ste Marie Railway Surgical Association*, 13. godišnji skup, Minneapolis, Minnesota, 17.-18. prosinca 1920, str. 149-161, str. 150
- 28 Baldwin E.R., *Osler's Modern Medicine*, 1913, sv. 1, str. 321

ENERGETSKA KINEZIOLOGIJA - KORISTI I OGRANIČENJA

TEHNIKA RAZVIJENA IZ TESTIRANJA MIŠIĆA MOGLA BI BITI **Steven Rochlitz, dr. sci. © 4. travnja 2011.**
 NAJBOLJA METODA U ORTODOKSNOJ I ALTERNATIVNOJ ME- **E-mail: info@wellatlast.com**
 DICINI ZA UTVRĐIVANJE OPTIMALNOG NAČINA OBNAVLJA- **Web-lokacija: <http://www.wellatlast.com>**
 NJA ZDRAVLJA ZATO ŠTO KORISTI PAMĆENJE I MUDROST SAMOG TIJELA, A NE NAGAĐANJE.

Testiranje mišića i uravnoteživanje energije može biti od velike koristi za naše zdravlje. Mnoge neravnoteže u našem tijelu najbolje se mogu otkriti pomoću tog relativno novog sredstva. Čini se da je testiranje mišića dovelo do nastanka najbolje metode u čitavoj medicini za određivanje optimalnog načina da obnovimo zdravlje jer je ta metoda u stanju koristiti pamćenje i mudrost samog tijela u pokušaju ispravljanja zdravstvenih problema. Ta izvanredna metoda, opisana u nastavku članka, može – pod određenim okolnostima – biti bolja od bilo kojeg vanjskog promatrača.

KRATKA POVIJEST MODERNOG TESTIRANJA MIŠIĆA

Moderno testiranje mišića, ili primijenjenu kineziologiju (PK), 1964. je otkrio doktor kiropraktike George Goodheart. Svoje je znanje objedinio iz nekoliko različitih polja, uključujući kineziologiju i otkrića dr. Chapmana i dr. Bennetta. Kineziologija – bez riječi 'primijenjena' – odnosi se na stoljećima staro znanje o mjerenju snage pojedinih mišića, npr. tako da se ruka ili noga subjekta stavlja u određene položaje dok se on opire guranju ili povlačenju koje vrši ispitivač. Jedino što se testira je izravna snaga tog pojedinačnog mišića. Međutim, dr. Goodheart i njegovi kasniji kolege otkrili su da su pojedinačni mišići energetski povezani sa specifičnim akupunkturnim meridijanima za koje se, s druge strane, tisućama godina znalo da su energetski povezani s pojedinačnim organima. To je takozvana energetska veza mišić/meridijan/organ. Ali ne bismo trebali pretpostavljati da to utječe na odnosni organ na način koji se može otkriti stan-

Mišićni pojas ljudskog tijela

dardnim medicinskim testiranjem uobičajenom na Zapadu.

Dr. Goodheart je razvio metode za jačanje pojedinačnih mišića koji su na testiranju bili slabi. Znao je za otkrića dvojice liječnika iz 1930-ih. Frank Chapman, doktor osteopatije, otkrio je brojne točke na tijelu koje, kada ih se trlja, povećavaju dotok limfe do određenih područja ili organa. Terrence Bennett, doktor kiropraktike, otkrio je da određene refleksne točke, prilikom pritiska, blago povećavaju dotok krvi do određenih regija ili organa u tijelu. Goodheart je ta dva refleksna sustava inkorporirao u primijenjenu kineziologiju nakon što je vidio da mogu ojačati pojedinačne slabe mišiće. Chapmanove refleksne točke danas su poznate kao *neurolimfne točke*, a Bennettove refleksne točke poznate su kao *neurovaskularne točke*. Ti sustavi također mogu uravnotežiti akupunkturne meridijane bez igala. Pored toga, Goodheart je otkrio da određene tehnike koje se primjenjuju izravno na slabim mišićima mogu te mišiće trenutno ojačati. Neke od njih zovu se tehnika vretenastih stanica i tehnika Golgijeve tetive. Spadaju među najbrže načine da se isprave mišići koji su izvan ravnoteže, pa ipak su većinom i dalje nepoznate maserima i fizikalnim terapeutima. Na primjer, standardna tehnika koju koriste maseri je masiranje mišića tako da kraj na kojem je tetiva „ponovno sastavi” s kosti. Ali Goodheart je otkrio da *simultani* rad na Golgijevim tetivama *obaju* krajeva skupa mišićnih vlakana često u nekoliko sekundi može postići ono što rad na samo jednom kraju ne može postići u tjednima ili mjesecima terapije. Smatram da je Goodheartovo otkriće primijenjene kineziologije veće od mnogih otkrića za koja su dodijeljene Nobelove nagrade u medicini, i da ju je stoga zaslužio i on.

Godine 1973. Goodheart i kolege pokrenuli su organizaciju za licencirane kineziologe, pod imenom Međunarodni koledž za primijenjenu kineziologiju (ICAK). Otprilike u isto vrijeme John Thie, doktor kiropraktike, napisao je knjigu za laike pod naslovom *Touch for Health (Dodir za zdravlje)*, i počeo učiti i certificirati „sve druge” za tu verziju primijenjene kineziologije. Uključivala je većinu primijenjene kineziologije, osim njene upotrebe u testiranju i ispravljanju kralježaka. Ustvari, u ICAK-ovoj defini-

ciji primijenjene kineziologije pisalo je da je moraju primjenjivati kiropraktičari – što je otprilike kao da kažete da algebru smije koristiti samo netko tko ima magisterij ili doktorat iz matematike. U mojoj prvoj knjizi *Allergies and Candida (Alergije i kandida)* većinom sam koristio naziv „testiranje mišića *biofeedbackom*”. Ipak, Kongresna knjižnica SAD-a, odjel za CIP, naredila je da napišem da među teme te knjige spada „primijenjena kineziologija” – i to je zaustavilo prijetnju koju sam jednom prilikom primio u vezi s upotrebom tih riječi. Dansko udruženje kiropraktičara objavilo je da je PK nekiropraktička tehnika, i da kiropraktičari koji je koriste riskiraju ukidanje dozvole.

SUROGATNO TESTIRANJE

Još jedno jednostavno otkriće u vezi s tim tipom testiranja je korištenje surogata. Na taj način može se testirati beba, osoba u nesvijesti, pa čak i kućni ljubimac. Energija teče od jedne osobe do druge, pa se tako samo uz držanje za ruke mišići surogata mogu koristiti za precizno mjerenje neravnoteža u subjektu kojeg je nemoguće testirati. Ako čitatelj sumnja u to, mogu mu reći da uređaji za *biofeedback* rutinski demonstriraju protok energije između ljudi, a konačni rezultati pomoću brojčanika ili zvučnika dokazuju da se stres prve osobe „prenio dalje”.

Testirao sam ljude – preko surogata – u dobi od sedmomjesečnog fetusa do 93-godišnje gospođe. Zajedno s njegovom majkom, fetus sam testirao na osjetljivost na hranu. Utvrđeno je da je buduća kći osjetljiva na pšenicu i druge namirnice. U njenih prvih nekoliko godina života izvan maternice izbjegavali su joj davati pšenicu, a majka ju je prije toga izbjegavala dok je kći još bila u maternici. Djevojčica je na kraju postala genijalna, što je bilo vidljivo u njenih prvih nekoliko godina – počela je čitati i računati prije dobi od tri godine. Vodio sam inteligentne razgovore s njom kad je imala godinu i pol. Kada su njeni roditelji eksperimentirali s davanjem pšenice činilo se da su njena inteligencija i zdravlje oslabili.

TIJELO VODI TRETMAN

Nakon Goodhearta, možda je sljedeći najveći primijenjeni kineziolog bio Alan Beardall, doktor kiropraktike. Neka od

njegovih otkrića dovela su do onoga što se zove *napredno uravnoteživanje prioriteta*. On je sve mišiće u tijelu doveo u vezu s akupunkturnim meridijanima. Ali, što je možda još važnije, izmislio je način da se izravno komunicira ili ‘razgovara’ s tijelom. Kako je poznao *mudre* (položaje prstiju ili šaka) koje su dio joge i tai čija, inkorporirao je brojne položaje prstiju, ili držanja, za trenutno mjerenje raznih neravnoteža u tijelu. Također, vjerujem da je on prvi „govorio tijelu” ili „postavljao pitanja tijelu”. To doslovno omogućava ispitaču da pristupi pamćenju subjektovog mozga i tijela kako bi otkrio što nije u redu, i da onda zatraži od tijela da *vodi* optimalan način vraćanja ravnoteže za bilo koju pojedinu neravnotežu. Promjene snage mišića koriste se kao detektor laži, baš kao što standardni

...u svim drugim metodama liječenja ispitač, liječnik ili onaj tko propisuje lijek mora nagađati što je osobi potrebno da bi bila bolje. Ovdje smo konačno dobili način da jedini entitet koji zaista zna... da odgovor...

detektori laži koriste promjene električne vodljivosti stanica kože.

Naš mozak zabilježio je svaku neravnotežu koju smo doživjeli i zna što je potrebno da se odupremo svakoj od njih, kao što činimo u naprednom balansiranju prioriteta. Dok je neravnoteža ‘zaključana’, subjektovo tijelo obično ispitaču otkriva niz koraka koji su potrebni da se problem ispravi. Ti koraci mogu uključivati tehnike *body-worka*, uravnoteživanje energije meridijana, ispravljanje nedostatka hranjivih tvari, emocionalno uravnoteženje i druge metode tijekom uravnoteživanja. Godine 1983. uključio sam tu metodu u moj sustav za (nadam se) otkrivanje i uravnoteživanje – koliko je god moguće – najranijih uzroka problema neke osobe.

Vjerujem da bi to mogla biti najbolja metoda liječenja dosad izmišljena i u ortodoksnoj i u alternativnoj medicini! I ona sama također, po mom mišljenju,

zaslužuje Nobelovu nagradu iz medicine za dr. Beardalla, jer u svim drugim metodama liječenja ispitivač, liječnik ili onaj tko propisuje lijek mora *nagađati* što je osobi potrebno da bi bila bolje. Ovdje smo konačno dobili način da *jedini entitet koji zaista zna* – sâm ‘pacijent’ – da odgovor, samo ga treba pravilno pitati. Taj ‘niskotehnološki’ sustav može biti bolji od bilo kojeg trenutno poznatog ‘visokotehnološkog’ sustava. Sjećam se kako sam na jednoj zdravstvenoj konferenciji slušao kolegu fizičara koji je opisivao kako ćemo „jednoga dana biti u

testiranjima mišića. Neki tvrde da nude „trenutno i trajno izlječenje svih alergija” jednostavnim tapkanjem ili ubadanjem igala u točke na tijelu. U nastavku ćemo vidjeti da se to obično ne ostvari.

ALERGIJE NA HRANU I NEDOSTACI HRANJIVIH TVARI

Uz mišićno testiranje, osjetljivosti na hranu mogu se utvrditi bez ugrožavanja pacijenta potkožnim injekcijama ili stavljanjem pod jezik. Hrana se može staviti na određene vanjske točke na tijelu za vrijeme mišićnog testiranja. Mo-

stiranja mogu izmjeriti aminokiseline povezane s vitaminskim ili mineralnim sufaktorima. Za provjeru mojih rezultata koristio sam analize aminokiselina u 24-satnom urinu. Uspio sam to napraviti samo za nekoliko aminokiselina. Koliko sam čuo, nažalost, ortodokсна medicina okomila se na dr. Riddlera i uništila ga.

BRZO UKLANJANJE FOBII I EMOCIONALNO URAVNOTEŽENJE

Još jedno polje koje je imalo koristi od PK-a je psihologija. Smatra se da je

Osoba ne treba čak ni reći u čemu je problem: subjekt može šutke razmišljati o problemu, a ispitivač može vidjeti je li rezultat jak ili slab mišić

stanju otkriti što je osobi potrebno tako što ćemo implantirati SQUID (supervodljivi uređaj za kvantnu interferenciju) u njen mozak”. Kad sam mu pokušao ispričati o ‘niskotehnološkom’ sustavu koji neki od nas već koriste, kao da sam govorio u vjetar.

Primijetio sam da već samim time što je neka osoba priključena *izvana* na električni uređaj za testiranje, to može izmijeniti njene energije, što dobivene rezultate testiranja čini nepreciznima i uzrokuje bolest kod ljudi koji boluju od osjetljivosti na elektromagnetska polja – što uključuje mnoge koji toga još nisu svjesni.

Metodu „postavljanja pitanja tijelu” koriste neki energetske kineziolozi. To ne mora nužno biti dobra stvar. Žalosna stvar s bilo kojim testiranjem suptilnih energija je da na njih lako može utjecati ispitivač. To može biti slučaj ne samo s kineziologijom nego i s viskom i drugim metodama. (Ovo također vrijedi za ortodokсна medicinska testiranja na druge načine.) Ispitivač mišića može podsvjesno utjecati da rezultati budu onakvi kakve on želi. Nažalost, mislim da se najčešće događa upravo to. Prvo, tip egomanijakalnog gurua *uvijek* dobiva rezultate koje je predvidio (i ‘liječi’ sve); zatim njegovi učenici otkrivaju da je njihov vođa *uvijek* u pravu u svim *njihovim*

gućnost testiranja namirnica i dodataka prehrani na ovaj način od neprocjenjive je vrijednosti. Neki čitatelji i klijenti rekli su mi da su postali trajno osjetljivi na okoliš samo od intradermalnog testiranja na alergije na hranu. Drugi su čak, i to nepotrebno, umrli samo od intradermalnog testiranja na alergije na hranu za vrijeme posta u nekim centrima.

Mišićnim testiranjem također je moguće utvrditi nedostatke hranjivih tvari. Oko 1970. Robert Riddler, doktor kiropraktike, otkrio je da može testirati na nedostatak vitamina, minerala i probavnih enzima dodirivanjem određenih točaka na tijelu i mišićnim testiranjem. Te točke poznate su kao *Riddlerove točke*. Moje prvo otkriće iz kineziologije dogodilo se 1980. kada sam otkrio da su tzv. Riddlerove točke zapravo metaboličke točke pomoću kojih se na istoj točki te-

otac polja „energetske psihologije” Roger Callahan, dr. sci. Bio je stručnjak za fobije i priznaje da nije vidio mnogo poboljšanja dok nije izmislio neke PK metode. Možda najveći njegov napredak predstavlja otkriće da bi mogao postojati „psihološki obrat”.

Ako je tako, treba ga ispraviti prije samog pokušaja ispravljanja fobije. Pomoću mišićnog testiranja problem se može utvrditi bez potrebe za dugogodišnjim ležanjem na kauču i učenja da se „vjeruje doktoru” prije negoli se dođe do „dubljih stvari”. Osoba ne treba čak ni reći u čemu je problem: subjekt može šutke razmišljati o problemu, a ispitivač može vidjeti je li rezultat jak ili slab mišić.

Dr. Callahan je vidio da se nakon ispravljanja psihološkog obrata brzim tapkanjem po točkama sama fobija može brzo ukloniti tapkanjem po *krajnjim točkama*

akupunkturnih meridijana. Drugim riječima, prevelika energija zarobljena je u meridijanima – ne u umu.

Otkrio sam da se fobija, emocionalni blok ili neravnoteža ponekad mogu 'trajno' ispraviti, pod uvjetom da osoba ne boluje ni od jednog od brojnih medicinskih problema (naveo sam preko 30 medicinskih stanja u mojoj knjizi *Porfirija*) koji uzrokuju kroničnu neravnotežu u tijelu i kasniju osjetljivost na tešku anksioznost ili fobije. Ako postoje temeljni medicinski problemi (ne samo 'alerģije') i zbog toga jaka anksioznost ili brojne fobije, energetska psihologija neće dati trajno izlječenje, ali još uvijek može biti korisna i privremeno ublažiti neke tegobe.

MOGUĆA ZLOUPOTREBA KOD MIŠIĆNOG TESTIRANJA

Čitatelja treba upozoriti na moguće zloupotrebe koje se mogu dogoditi u kineziologiji. Jedan primjer odnosi se na jednog psihijatra/kineziologa. Kako me obavijestio jedan od mojih njemačkih izdavača, koji je također objavio njegovu knjigu, taj je kineziolog potajno koristio mišićno testiranje. On bi, bez riječi i bez znanja pacijenta, pomoću mišićnog testiranja upitao njegovo tijelo koliko je najviše spreman ili može platiti tretman i onda bi mu naplatio maksimalnu cijenu. Iako je to bilo zaista pojedinačno 'tretiranje' pomoću mišićnog testiranja, mislim da to nije ono što su utemeljitelji imali na umu. Čuo sam da su ga u Ujedinjenom Kraljevstvu uhitili i zatvorili. Drugi važan primjer tiče se jednog psihijatra/autora koji koristi mišićno testiranje, ali način na koji ga primjenjuje predstavlja savršen primjer zašto neki ljudi po svaku cijenu izbjegavaju mišićno testiranje. On u svojoj knjizi opisuje kako pušenje duhana može biti zdravo za vas (ili za njega) i kako „mišićno testiranje pokazuje da je testirana osoba dobro”. Prijevod: to je vrhunac sindroma alerģije/ovisnosti i zavaravanja mišićnim testiranjem koje pokazuje ono što osoba želi. Naravno, imao sam nesreću da sam tu osobu upoznao na nečijoj zabavi. Tamo je bio znak za zabranjeno pušenje, i usprkos tome što sam ga zamolio da ne puši jer mi je od toga bilo zlo, on me oholo ignorirao. Iz toga se lijepo vidi njegov prezir prema drugim ljudskim bićima i prema zakonu, i njegova zablude da taj prirodni proizvod nije štetan ni

za koga samo zato što on vjeruje da je dobar za njega (ovisnost). I vjerujem da je njegovo mišićno testiranje nešto čemu se nimalo ne može vjerovati. Kao što volim reći, ponekad je najbolji kineziolog onaj koji najmanje koristi kineziologiju. Dobro je poznato da duhan i/ili njegovo pušenje oslobađa mnoge otrove. *To nije nešto što bi uopće trebalo testirati* na normalnoj osobi. Iako je moguće da će neka mlada, superzdrava osoba dati pozitivan odgovor na mišićnom testiranju za *neupaljenu* cigaretu, mala je vjerojatnost da bi to bilo slučaj s nekim tko je star i ovisan o duhanu.

Slično tome, postoji potencijalna opasnost u samotestiranju, bilo putem kineziologije, viska ili bilo koje druge metode. Ako smo u stanju ovisnosti o nekoj hrani i znamo na koju se hranu testiramo, naš um može učiniti da samotestiranje pokaže da je hrana 'sigurna' iako nije. Tako se na samotestiranje, ako nemamo redovnog partnera, može utjecati na način da pruži rezultate koje želimo. Još jedna stvar s kojom trebamo biti oprezni je predviđanje budućnosti. Važno je razumjeti da svako testiranje vrijedi samo za vrijeme testiranja. Mnoge varijable mogu kasnije utjecati na stvari i izmijeniti ih, tako da već otprilike sljedeći dan bilo koji parametar može dati drugi rezultat.

Osnovne metode PK-a mogu biti odlične za ublažavanje kroničnog umora i/ili takozvanog umora mozga. Energije tijela često ne teku ispravno i javlja se ono što energetski kineziolozi zovu „neurološka dezorganizacija” ili 'obrat'. Ispravljanje može uključivati pritiskanje, tapkanje ili trljanje određenih točaka. Kao i uvijek, koliko će nešto trajati ovisi o tome što je osnovni uzrok problema. U kineziološkom tretmanu trebalo bi prvo obaviti testiranje i ispravljanje 'obrata'. Razlog je u tome što ako energije „teku u krivom smjeru”, svi rezultati mogu biti netočni. U mnogim slučajevima liječnici i druge osobe koriste mišićno testiranje a da nikada nisu bili na nekom tečaju, i svi njihovi rezultati mogu biti pogrešni. (To je daleko složenije nego što izgleda, ako vam je stalo do toga da dobijete točne rezultate.) Slično tome, priključivanje na električni uređaj za testiranje (ili korištenje telefona) može napraviti obrat u subjektu zbog reakcije na elektromagnetsko polje. I naravno, bez obzira koristi li se kompjuterizirani 'ispitivač' ili

čovjek, *odgovori mogu biti samo onoliko dobri koliko su dobri znanje i pitanja uređaja ili ispitivača*. Ako pravi uzrok problema nije poznat ni jednome ni drugome, od pitanja vjerojatno neće biti mnogo koristi.

BRZA POBOLJŠANJA KOD PROBLEMA S UČENJEM I ČITANJEM

Specijalizirani kineziolozi postigli su velike napretke na polju testiranja i ispravljanja (ili poboljšanja) poremećaja učenja i čitanja, a možda i ozbiljnijih poremećaja mozga. Među njih spadaju *vježbe križnog gibanja* – istovremeno korištenje suprotne ruke i noge, poput hodanja na mjestu. Vježbe križnog gibanja 1950-ih su razvili Glen Doman, Carl Delicato i drugi. Oni su bili pioniri primjene križnog gibanja kod djece i odraslih osoba s oštećenjem mozga. Nažalost, za rezultate je ili bilo potrebno vrlo mnogo vremena, ili se u

Slično tome, priključivanje na električni uređaj za testiranje (ili korištenje telefona) može napraviti obrat u subjektu zbog reakcije na elektromagnetsko polje

nekim slučajevima nikada nije postizala primjetna korist.

Velik napredak postigao je Paul Dennison, dr. sci., početkom 1980-ih. Sretna slučajnost dogodila se kada je neka osoba vježbala jedan tip križnog gibanja i pogledala lijevo prema telefonu koji je zazvonio. Došlo je do trenutnog izlječenja disleksije te osobe. Osim toga, neki su ljudi tada počeli raditi križno gibanje tako da ruka dodirne suprotno koljeno umjesto da ide ravno gore u zrak kao što su radili Doman i Delicato.

Dennison je znao da je gledanje ulijevo dovelo do pristupa desnoj moždanoj hemisferi subjekta za vrijeme križnog gibanja, što je pomoglo da se postignu trenutni pozitivni rezultati. To je bio dio temelja Dennisonovih vježbi za promjenu obrazaca lateralnosti (DLR). One uključuju drugi dio homolateralnog (ruka i noga na istoj strani) gibanja

uz pogled nadesno. Međutim, drugi su, uključujući i mene, kasnije pokazali da je to dijelom bila pogrešno tumačenje stvari – bez obzira koliko je često testiranje pokazivalo da je tako. Točnije, dr. Dennison je pretpostavio da će zbog toga što je osoba od početka bila sklona disleksiji – mišići su bili jaki dok je gledala u paralelne linije (homolateralnost), a slabi dok je gledala u 'X' (križna lateralnost) – rezultati nakon ispravljanja biti obrnuti. Pokazao sam da je to ne samo pogrešno, nego je *nemoguće*.

Ne možete „ugasiti homolateralni” aspekt jer se on i dalje odvija u tijelu. U tijelu cijelo vrijeme postoje križno-lateralni i homolateralni tok energije. Homolateralnost sama po sebi nije loša. Oči su povezane s moždanom hemisferom na istoj strani i s moždanom he-

Srećom po disleksičnu djecu i odrasle, DLR ispravljanje i dalje djeluje, iako je u njemu pola toga nepotrebno i krivo protumačeno. Godine 1985. razvio sam vlastite Vježbe za integraciju mozga i ostalih dijelova tijela. Moje vježbe uključuju pjevušenje zatvorenim ustima prilikom vježbanja poboljšanog križnog gibanja. Carl Ferreri, doktor kiropraktike, primijenjeni kineziolog, također je bio pionir brzog ispravljanja disleksije namještanjem kostiju lubanje, posebno desne klinaste kosti. To može biti bolno. Jedan kiropraktičar, kojeg je on obučio, učinio mi je to 1985., kada smo obojica bili na jednom seminaru. Iako daleko od toga da sam bio disleksičan, testiranje moje desne klinaste kosti pokazalo je slabost i on ju je namjestio. Zatim je dodao da je to 'trajno'. Rekao sam mu: „Stvarno?

Vjerujem da sam 1985. dokazao da su obje te pretpostavke netočne i da je moje objašnjenje elegantnije i točnije. Ruka koja prelazi sredinu i dodiruje suprotno koljeno koristi nadgrebeni mišić, a taj je mišić, u PK-u, energetski povezan s mozgom! Pokazao sam da je to dio Rochlitzovih vježbi za integraciju meridijana, kod kojih se svaki od 14 meridijana tijela može ponovno uravnotežiti pomoću križnog gibanja koje koristi odgovarajući mišić uz istovremeno pjevušenje zatvorenim ustima ili brojanje.

Nekoliko godina nakon što sam stvorio polje Rochlitzovih vježbi za integraciju srca, napisao sam i objavio knjigu *Why Do Music Conductors Live Into Their 90s?: The Simple Revolutionary Discovery That Can Make You Live Longer, Increase Your Stamina & Stretch, and Normalize Your Blood Pressure In Minutes* (Zašto dirigenti dožive 90-e?: Jednostavno revolucionarno otkriće koje vam može produžiti život, povećati izdržljivost i elastičnost i normalizirati vaš krvni tlak u nekoliko minuta), o tome što te vježbe integracije mogu učiniti. Pjevušenje u sebi prilikom pomicanja obiju ruku kao što rade dirigenti – uz istovremeno kružno praćenje pogledom – najjednostavnija je od tri Rochlitzove vježbe za integraciju srca. Njihovo svakodnevno vježbanje može vam pomoći da doživite devedesete, kao što je slučaj s mnogim dirigentima.

Godine 1987. otišao sam dalje od svega toga i stvorio Rochlitzove metaintegracijske vježbe kod kojih su *sva četiri uda u pokretu*. Njihova tri odvojena stupnja velik su iskorak u odnosu na sva križna gibanja s dva uda za mozak, srce i sve druge organe/meridijane. To je bio šok za zajednicu križnog gibanja utoliko što sam prvi shvatio da imamo četiri uda koji bi se trebali moći istovremeno koristiti. Čini se da ta zajednica to još uvijek ne shvaća i ne uvažava.

BRZO POBOLJŠANJE KOD MULTIPLE SKLEROZE

Što Rochlitzove vježbe za integraciju srca mogu učiniti demonstrirao sam 1992. u Neumarktu u Njemačkoj. Dr. med. Petra Jung napisala je (u publikaciji *Townsend Letter for Doctors*, veljača/ožujak 1995): „...prisustvovala sam petodnevnoj radionici koju je vodio profesor Steven Rochlitz. Od 70 ljudi u slušateljstvu, oko 30 su bili doktori medicine poput mene ... Nakon što je Rochlitz demon-

Pjevušenje u sebi prilikom pomicanja obiju ruku kao što rade dirigenti – uz istovremeno kružno praćenje pogledom – najjednostavnija je od tri Rochlitzove vježbe za integraciju srca. Njihovo svakodnevno vježbanje može vam pomoći da doživite devedesete...

misferom na suprotnoj strani. Ne možete „ugasiti homolateralno” pomoću homolateralnog gibanja i gledanja udesno. Dao sam primjer žica u strujnom krugu koje su poput homolateralnog. Ako nije priključena nikakva baterija, trenutno nema toka. To je kao da testiranje pokazuje da su mišići jaki prilikom gledanja u 'II', a slabi prilikom gledanja u 'X'. Kada se 'X' ojača, teče struja. Time nećemo spržiti električne žice. Ne postoji strujni krug ako imamo samo bateriju bez žica. Na kraju postajemo jaki i za homolateralan i za križno-lateralan tok. I vrlo je poučno saznati da su nakon Dennisonovih vježbi za promjenu obrazaca njegovi sljedbenici tisuće ili milijune puta testirali ljude, a test bi pokazao *slabost* prilikom gledanja u 'II'. Tvrdim da je to *nemoguće* zato jer ovdje viši korak suštinski treba i inkorporirati niži korak – kao što struja teče *samo* ako su i baterija i žica cijeli. Pa ipak, zbog ispitivača rezultat često ispadne onakav kakav su mu rekli da treba biti.

Jednostavan pokus je da nekome kažete da ispravi disleksiju pomoću takozvanih DLR vježbi a da mu ne kažete kakvi bi trebali biti rezultati mišićnog testiranja.

Čekajte da odem po nešto.” Otišao sam u predvorje hotela, kupio čokoladicu i pojeo jedan zalogaj. (Možda je to bio samo izgovor da zadovoljim vlastitu želju?) Zamolio sam ga da ponovno testira 'trajno' namještenu desnu klinastu kost. Ponovno je bila u krivom položaju. Ipak, to namještanje može biti djelotvorna, iako bolna, pomoćna metoda.

ISPRAVLJANJE „DISLEKSIČNOG SRCA” I MERIDIJANA

Do 1985. godine prvi sam objasnio kako vježbe integracije mozga zaista djeluju, i prvi sam u polje vježbi integracije srca uključio ispravljanje onoga što zovem *disleksično srce*. Neki ljudi, poput Dennisona, tvrdili su da noviji tip vježbi za promjenu obrazaca mozga kod kojih šaka dodiruje suprotno koljeno djeluju bolje od starijeg križnog gibanja kod kojeg ruka ide ravno gore, zato što „ruka prelazi preko središnje linije”. Drugi su nagađali da prelazak ruke preko središnje više koristi kralježnicu, pa se možda zbog toga cerebrospinalna tekućina bolje pumpa u mozak.

strirao svoje vježbe za integraciju srca ... [doveden je] jedan sredovječni čovjek s multiplom sklerozom ... dijagnosticirana mu je [četiri godine ranije] i liječili su ga ortodoksni liječnici, a stanje mu se neprekidno pogoršavalo. Na njegovoj lijevoj nozi bili su vidljivi znaci paralize. Imao je primjetno nepravilan hod – šepao je. Žalio se na peckanje u stopalima i gubitak osjeta u lijevoj ruci i lijevoj nozi. Stisak lijeve ruke bio mu je znatno slabiji od desnog. Imao je vidnih problema s hodaњem ravno naprijed. Očigledno nije mogao trčati i mogao je samo hodati (šepati) prilično sporo ... Rochlitz je zatim pokazao pacijentu kako da izvede njegove vježbe za integraciju srca – uz pomoć četvero studenata [koji su mu pomagali da pokreće udove zbog njegovih tegoba povezanih s MS-om]. Za

nje od pola sata – za njega se po hodu, snazi, gubitku osjeta itd. nije moglo reći da boluje od MS-a.”

Nakon što je skoro normalno potrčao, cijeli razred bio je na nogama i oduševljeno mi je pljeskao. A to je postignuto samo osnovnim metodama, bez korištenja napredne metodologije.

Kasnije, kada su ta priča i drugi materijali objavljeni u *Townsend Letter for Doctors*, dr. Goodheart poslao mi je pismo u kojem mi je čestitao.

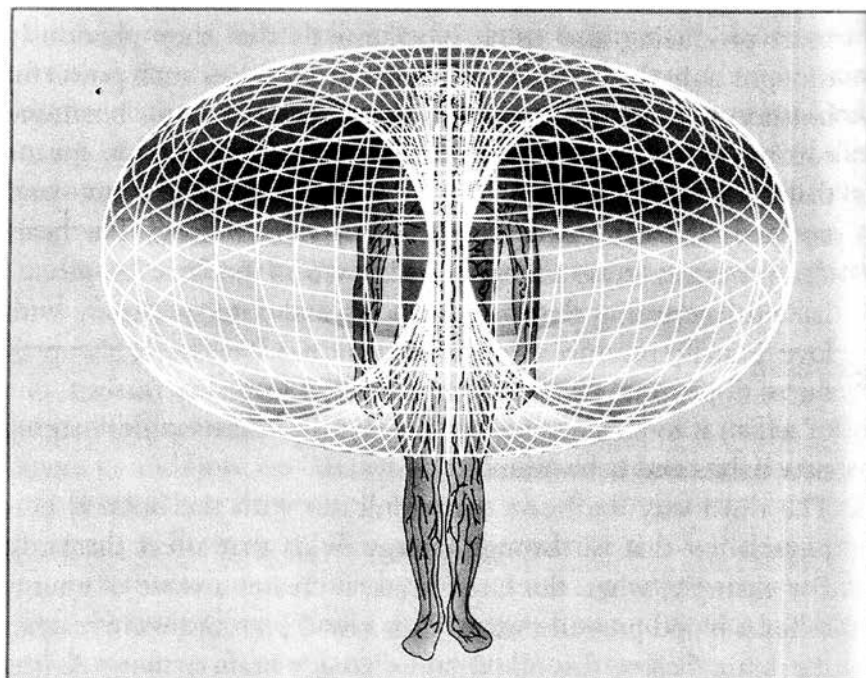
TREKUTNO, TRAJNO IZLJEČENJE ALERGIJA? ILI NE...

Sada ću vam ispričati što sam otkrio o „polju trenutnog, trajnog izlječenja alergija”. Godine 1997. jedan poznati klinički ekolog (liječnik za bolesti okoliša) po-

bile „trajno izlječene”, ti ljudi i dalje su bili vrlo bolesni. Nakon što sam tamo došao, jednostavno testiranje otkrilo je da je bilo vrlo malo ili nimalo „izlječenih alergija”. Testiranje je i dalje pokazivalo slabost za skoro sve te ‘izlječene’ namirnice. Prethodno testiranje bilo je skoro potpuno netočno.

Na namirnice i kemikalije obično reagiramo iz brojnih temeljnih razloga, o kojima sam govorio u mojim prethodnim člancima u *Nexusu*. Često su prisutni ozbiljni genetski ili urođeni medicinski problemi koji se možda ne mogu tako jednostavno izlječiti. Neki od najbolesnijih ljudi koje sam vidio bili su oni koji su *svakodnevno* jeli namirnice za koje je „testiranje pokazalo da su izlječene”, usprkos tome što su imali stare *ili nove* simptome nakon što bi jeli te namirnice. Samoobmanjivanje je ponekad uključivalo jedenje toksičnih namirnica koje sadrže kofein ili alkohol. Ne tvrdim da je energetsko uravnoteživanje koje pružaju ti sustavi bezvrijedno. Svako uravnoteživanje energija – PK, akupunktura, akupresura, refleksologija, homeopatija itd. – obično je korisno. Ali sve ima svoja ograničenja, kao i svoje

„Nakon uzimanja lijekova bilo vam je jako loše? Odlično! To je efekt odumiranja parazita!” Ustvari, bolesnik možda samo ima alergijsku ili porfirijsku reakciju na ljekovito bilje, i moguće je da ‘odumire’ samo on

Elektromagnetsko polje ljudskog srca

to je bilo potrebno samo nekoliko minuta. Zatražili su od njega da ponovno hoda. Njegovo šepanje sada je bilo jedva primjetno. Ustvari, sada je mogao s lakoćom trčati, i to je zapravo bilo brzo trčanje koje je samo po sebi bilo gotovo savršeno. Zatim je pokazao da s obje ruke ima jednak stisak – lijeva šaka sad mu je bila jednako jaka kao desna. Rekao je da ima normalan osjet i u lijevoj nozi i u lijevoj ruci.

Uz pomoć drugih kinezioloških ispravljanja postignuta su daljnja poboljšanja ... Nakon svega toga – što je trajalo ma-

zvao me da sudjelujem u radu na njegovih 10 najgorih ‘slučajeva’. Prije toga me je bio posjetio zbog vlastitih problema. Sjećam se da me je pitao: „Zašto zaspim nakon što pojedem rižu, ako je mišićno testiranje pokazalo da sam izlječen od moje alergije na rižu?” (Nije bio izlječen, što je moje testiranje uskoro i pokazalo.) Njegovi pacijenti bili su testirani prije i nakon što su se podvrgnuli jednom od sustava koji „trenutno i trajno izlječi sve vaše alergije”. Usprkos tome što je njegov pomoćnik ponovnim testiranjem utvrdio da su sve njihove alergije

prednosti. Moram reći da u slučaju gore spomenutog gospodina s MS-om nisam očekivao da će ono što sam učinio za njega biti ‘trajno’, dijelom i zato što je pio kavu, pušio i imao amalgamske (živine) plombe u ustima.

Kada testiram ljude, ako barem ponekad dobijem rezultate suprotne od onoga što sam očekivao, *sretan sam što se pokazalo da sam bio u krivu*. To mi je donekle potvrdilo da testiranje ne daje rezultate koje bih ja podsvjesno želio. Također moram paziti da moje neravnoteže ili obrati ne utječu na testiranje.

I ispitivač i subjekt prvo trebaju ispraviti obrat prije nego što započnu s bilo kakvim ozbiljnim mišićnim testiranjem. Nažalost, neki ljudi samo počnu raditi mišićno testiranje a da nikada ne odu na tečajeve kako bi ga pokušali učiniti ispravnim.

Njihov dodir također može biti prejak ili preslab, što ga čini neispravnim.

U posljednjih nekoliko desetljeća nastalo je mnogo kinezioloških 'sustava'. Ponekad ljudi imaju za pokazati važna nova otkrića, ali često se mišićno testiranje koristi samo kako bi se 'potvrdilo' da je nečija filozofija najveća istina u svemiru. Također, mnogi energetski

kandidate. Kod bujanja *bilo kojeg* 'stvorenja', ključno je imati precizno testiranje. Mnogim teško bolesnim ljudima stanje postane jako loše kad uzmu ljekovito bilje ili lijekove za ubijanje parazita kojim su zaraženi. Prečesto im liječnik na to kaže: „Nakon uzimanja lijekova bilo vam je jako loše? Odlično! To je efekt odumiranja parazita!” Ustvari, bolesnik možda samo ima alergijsku ili porfirij-sku reakciju na ljekovito bilje, i *moguće je da 'odumire' samo on*. Odišta precizno mišićno testiranje, iako je rijetko, može pomoći da otkrijete koji su lijekovi *bezopasni i djelotvorni* čak i prije nego što

Žalosna je činjenica da mnogi fakulteti za kiropraktiku i liječničke komore pokušavaju zabraniti upotrebu i učenje PK-a. Umjesto toga, PK bi se trebao predavati u sklopu nastavnog programa na svim fakultetima za medicinu, stomatologiju, kiropraktiku, osteopatiju, naturopatiju, veterinu, masažu, fizikalnu terapiju i na drugim školama i tečajevima.

URAVNOTEŽEN PRISTUP

Važno je reći da je mišićnom testiranju mjesto u svakoj obitelji. Naše alergije, nedostaci hranjivih tvari, tjelesni i emocionalni bolovi, paraziti i bezbrojne dru-

ge stvari mijenjaju se iz dana u dan. Ključno je imati prijatelja, rođaka ili partnera, posebno za one koji su kronično bolesni ili alergični. Mišićno testiranje može dati točne rezultate ako se rade prave stvari. Da, prečesto se događa suprotno, ali sada znate što bi moglo biti povezano s time. A, kao i kod pušenja, i dalje se treba oslanjati na zdrav razum.

Dakle, vidjeli smo da se mišićno testiranje, ili primijenjena kineziologija, može koristiti za testiranje neravnoteže energetskih meridijana i energetske neravnoteže povezane s alergijama, nedostacima hranjivih tvari, fobijama, bujanjem mikroorganizama, tjelesnim ili emocionalnim bolovima, problemima s kraljež-

nicom ili lubanjom i mnogim drugim stvarima. Takav tip testiranja *može* biti brz, relativno jeftin i točan. Napredno testiranje i uravnoteživanje omogućava pristup mozgu subjekta radi mogućeg utvrđivanja najdubljeg uzroka problema i kako bi, zatim, tijelo subjekta reklo ispitivaču (umjesto obrnuto) – ako ga se pita na poseban i precizan način – koji je optimalan način rješavanja problema. Ovo bi mogla biti jedna od najvažnijih metoda u cijeloj medicini. Također se može uvelike zloupotrebjavati ili učiniti

Uz pomoć drugih kinezioloških ispravljanja postignuta su daljnja poboljšanja ... Nakon svega toga – što je trajalo manje od pola sata – za njega se po hodu, snazi, gubitku osjeta itd. nije moglo reći da boluje od MS-a

kineziolozi ne mogu odveć pomoći osobama s kroničnim bolestima ili bolestima okoliša, usprkos – ili zbog – duge obuke u sustavima ili školama koje naglašavaju uravnoteživanje emocija ili 'boja' kod ljudi.

Budući da je poznato da kineziološko testiranje na alergije ili osjetljivosti na namirnice, a posebno na dodatke prehrani, često daje pogrešne odgovore, tijekom zadnje 31 godine tom sam pitanju posvetio mnogo pažnje i truda. Kao prvo, razvio sam posebne metode kako bih testiranje na dodatke prehrani učinio točnijim, jer kada se stave na tijelo oni često „popune energetsku rupu” zbog čega se ruka čini snažnom, pa time mogu zavarati tijelo. U novije vrijeme stvorio sam metode za dobivanje točnih rezultata za namirnice i dodatke prehrani koji uzrokuju porfirij-ske – *ne* alergijske – osjetljivosti; a slično i za pirolurijske reakcije. One se ne mogu otkriti ni na koji drugi način.

UBIJANJE PARAZITA ILI UBIJANJE PACIJENTA?

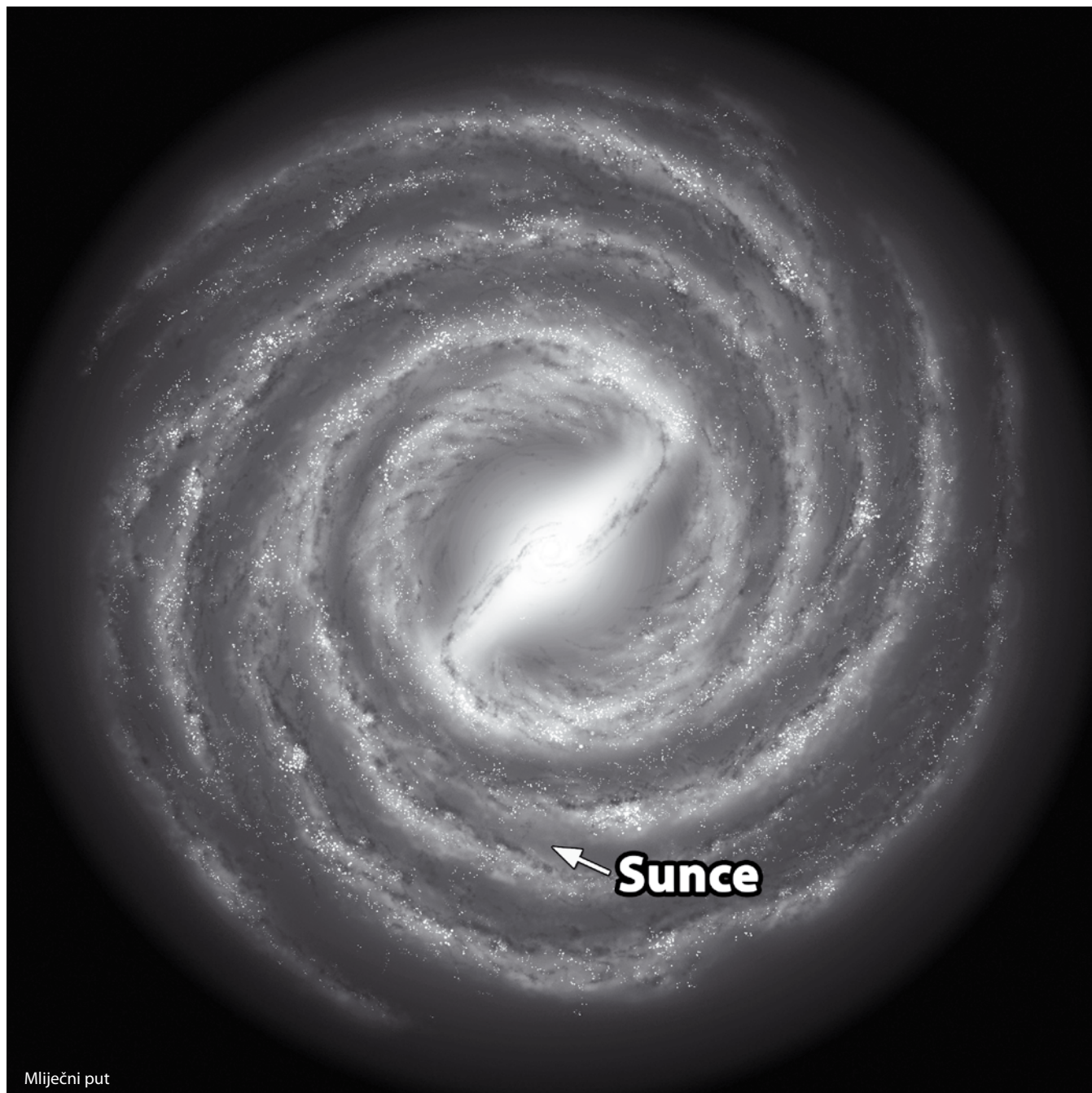
Prvi sam put postao poznat po tome što sam (1983.) stvorio Uravnoteženje

Početni položaj mišićnog testiranja u tehnici PSYCH-K koju je izumio Rob Williams

ih uzmete. To bi trebao biti sveti gral zdravlja.

Ortodoksna medicina nije bila sretna zbog otkrića i korištenja PK-a. Brian Briggs, dr. med., ispričao je kako je, nakon što je saznao za PK i počeo ga koristiti, pisao medicinskim vlastima i osiguravajućim kompanijama. Rekao im je da se ozbiljne reakcije na lijekove sada mogu spriječiti prethodnim mišićnim testiranjem lijekova na pacijentima. Njegova liječnička komora odmah mu je suspendirala dozvolu za rad.

KOZMOLOŠKO PUTOVANJE GALAKTIČKIH RAZMJERA

OVAJ NOVI MODEL SVEMIRA POSTULIRA DA SVIJEST STVARA ŽIVOT, DA CRNE RUPE POSTOJE NA SUBATOMSKOJ RAZINI KAO I U DALEKOM SVEMIRU, TE DA JE SVJETLOST BESKONAČNA ALI UVIJENA U VIŠIM DIMENZIJAMA. RUŠI TEORIJU VELIKOG PRASKA

Piše: Manjir Samanta-Laughton, dr. med. © 2011; www.paradigmrevolution.com

KAKO NAS SUVREMENA ZNANOST VRAĆA DREVNOJ MUDROSTI

Bio je početak 2004. i podigla sam pogled s izvještaja u časopisu *New Scientist*. Otkriveno je da se antimaterija izljuje iz središta naše galaksije, Mliječnog puta, i astrofizičari nisu znali koji je tome razlog.¹ Ipak, ma koliko to bilo neobično, to je bilo u potpunosti predvidivo iz teorija koje sam objavila u članku godinu dana ranije.² Kako to da sam znala nešto što sami astrofizičari nisu znali? I zašto ja? Zašto žena, Britanka azijskog podrijetla, liječnica opće prakse bez diplome iz fizike, koja je tek ušla u tridesete, iznosi sve te ideje o svemiru? To je bio tre-

Ono što smo zvali konačnom brzinom u svemiru uopće nije konačno: samo odražava ograničenost svijesti u onome što zovemo svojom stvarnošću – tri prostorne dimenzije i jednom vremenskom.

nutak koji me je nagnao da prevladam svoje rezerve prema pisanju knjige koja će naposljetku biti objavljena pod naslovom *Punk Science*.³

Vjerujte mi, nikad nisam mislila da ću se time baviti: iznošenjem novih teorija u fizici. Potječem iz medicinske obitelji i školovala sam se za liječnicu opće prakse, poput mojih roditelja. No, nakon spontanog duhovnog buđenja koje mi se dogodilo u prvim nekoliko tjedana medicinskog fakulteta, mom studiju medicine pridružio se pupajući mistični život. Vrlo brzo sam shvatila da načela svemira koje sam doživljavala mističnim putem moraju imati svoju korelaciju u znanstvenoj domeni.

Za početak, jednostavno sam željela ta ezoterička načela objasniti riječima suvremene fizike. Poput autora koji su objavljivali prije mene, vidjela sam veze između ezoteričkih načela kao što su liječenje na daljinu i nelokalnosti u kvantnoj teoriji. Tako sam se počela upoznavati s idejama najnovije fizike i uspoređivati ih s tim tradicionalnim

ezoteričkim načelima. U početku mi je cilj bio pružiti bolju skrb svojim pacijentima. Vjerovala sam (možda naivno) da bi se liječnici prestali bojati uključivati različite modalitete energetskog liječenja u svoju medicinsku praksu kada bi jednostavno razumjeli fiziku na kojoj se oni temelje, te da bi onda pacijenti imali koristi od tih moćnih, netoksičnih načina liječenja. No, ovo putovanje odvelo me u posve drugom smjeru.

U SREDIŠTU SVAKE GALAKSIJE

Bila je jesen 2003. godine kada me očaralo područje kozmologije koje je u previranju otprilike od prelaska u novo stoljeće,

tu točku beskonačne gustoće i gravitacije, s toliko snažnom silom privlačenja da joj ne može pobjeći čak ni svjetlost pa odatle – crna rupa. Desetljećima su ti objekti bili teoretski koncept: poticali su maštu pisaca znanstvene fantastike, međutim nije se znalo postoje li doista crne rupe. Tek smo osvitom dvadeset i prvog stoljeća, kada su ih naši teleskopi počeli posvuda pronalaziti, shvatili da crne rupe ne samo postoje nego su u stvari i prilično česte.⁴ Kako se crna rupa primijeti ako joj ne može pobjeći nimalo svjetlosti? Jedan od načina je uočavanje materijala oko njih: akrecijskog diska koji se velikom brzinom vrti oko nje – tako brzo da ga može stvoriti jedino sila privlačenja crne rupe.

s mnogim dugotrajnim uvjerenjima koja postaju zastarjela dok iz teleskopa pristižu novi podaci. Kozmolozi su se upravo suočili s jednim od svojih najvećih izazova u mnogo godina: nedobrodošlim dolaskom tamne energije, tajanstvene sile koja ubrzava širenje svemira.

Slike s teleskopa Hubble i drugih teleskopa rastakale su neka od naših dugotrajnih uvjerenja i tjerale da ispitamo naše teorije i očekivanja o svemiru. Posebno su me fascinirale crne rupe. Taj koncept se pojavio kao zaključak Einsteinove teorije relativnosti: da svemir i vrijeme, ako se dovoljno zakrivi, stvaraju točku bezgranične gravitacije. U početku sam smatrala da određene zvijezde pri kraju svog života kolabiraju i proizvedu

Zapanjujuće je da smo, kada smo okrenuli svoje teleskope prema obližnjim galaksijama, u središtu svake od tih galaksija pronašli supermasivnu crnu rupu. Crnu rupu pronašli smo čak i u središtu naše vlastite galaksije! Dakle, umjesto da se radi o rijetkim, egzotičnim stvorenjima, crne su rupe u stvari dosta uobičajene i pojavljuju se ne samo u središtu svake galaksije nego manje crne rupe nalazimo širom galaksije. Ponekad su povezane s objektima kao što su kvazari koji odašilju snažnu radijaciju. No, čekajte malo, zašto bi kvazar, povezan s crnom rupom, odašiljao tako snažnu svjetlost? Zar crna rupa ne bi usisala svu svjetlost, te je ne bismo mogli vidjeti? Doista! U stvari, što smo više tražili to

su više podaci donosili iznenađenja koja proturječe sadašnjim teorijama.

VELIKI UNIŠTAVAČI

Proučavajući objekte zvane mikrokvazari, koji su manje verzije kvazara, počela sam pronalaziti određene odgovore. Mikrokvazari se također pojavljuju povezani s crnim rupama, međutim njihovo ponašanje ponovno je neobično. Oni također izbacuju materijal velikom brzinom usprkos tome što je s njima povezana crna rupa. Ponekad odašilju gama-zračenje, ponekad elektrone koji putuju gotovo brzinom svjetlosti, a ponekad antimateriju suprotnu elektronima - pozitrone. Budući da znamo da se u mikrokvazarima antimaterija i materija spajaju te proizvode svjetlost u obliku gama-zraka, što je proces koji se zove "anihilacija", časopis *New Scientist* nazvao ih je "Veliki anihilatori" (odnosno veliki uništavači, *op. p.*)

Što je uzrok tog neobičnog ponašanja? Zašto mikrokvazari izbacuju materijal tolikom brzinom? Ako postoji crna rupa povezana s mikrokvazarom,

SVEMIR GOVORI

Promišljala sam o svim tim zagonetkama/teškim pitanjima – crnim rupama, tamnoj materiji, tamnoj energiji i mikrokvazarima – dok sam ujesen 2003. godine šumom šetala psa. Osim toga, željela sam otkriti kako se sve to slaže s idejom da je svijest temelj svemira koja je proistekla iz rada kvantnih fizičara kao što su Amit Goswami⁷ i Fred Alan Wolf.⁸ Radikalni znanstvenici kao što su oni razmatrali su zaključke kvantne fizike koji nam govore da subatomska čestica počne postojati tek kada je izmjerimo. Shvatili su da čin svjesnog opažanja igra ulogu u kreiranju stvarnosti. Neki fizičari otišli su korak dalje i zaključili da je svijest temelj svemira.

Razmišljajući o svemu tome u šumi odmorila sam se na jednoj hrastovoj grani i prisjetila nečega što sam prije više godina vidjela u videu s matematičkim kozmologom Brianom Swimmeom.⁹ On je preporučio da odvojimo vrijeme da se uskladimo s vrtnjom našeg vlastitog planeta. Iz nekog razloga pokušala sam to po prvi put tamo na toj hrastovoj grani.

naših prijašnjih teorija. Pokazano mi je ono što sada zovem "načelo crne rupe" i to je bilo otkriće koje će iz temelja promijeniti tijek mog života.

DIMENZIJE SVIJESTI

Kako bismo razumjeli načelo crne rupe, najprije trebamo raspraviti nekoliko drugih znanstvenih ideja. Jedna je da je svemir sastavljen od mnogo dimenzija. Taj koncept pojavio se u fizici nakon što je Einstein uspješno ujedinio prostor i vrijeme. Ono što je Einstein učinio jednako je uspinjanju na brdo kako bi se vidjela šira slika usred neorganizirane gomile: prizor postaje sjedinjen i možete vidjeti što se zbiva iz više perspektive umjesto da s tla gledate kaos. To je ono što je Einstein u stvari učinio – u matematičkom smislu.

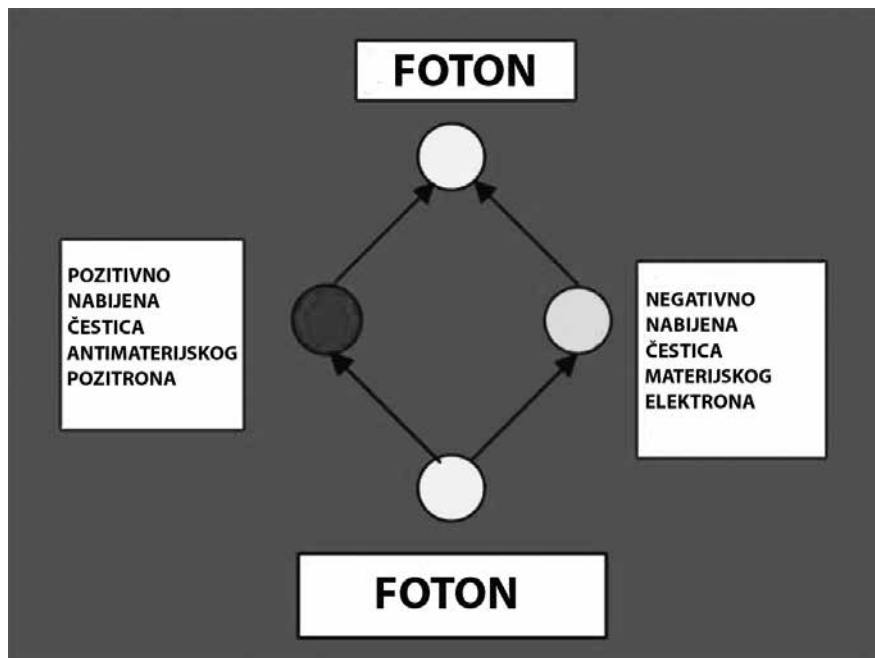
Sve odonda ljudi su pronalazili način da ujedine sve sile prirode, a ponekad su u tu svrhu stvarali više dimenzije, kao na primjer u teoriji struna. Te više dimenzije su posvuda oko nas, međutim ne možemo ih vidjeti jer posjeduju različite geometrijske kvalitete. Fizičari

Kada sam počela sve to povezivati shvatila sam da ono što nazivamo tamnom materijom odnosno tamnom energijom uopće nije tamno: "supersajno" je!

su ranije mislili da su te dimenzije vrlo male, međutim promijenili su mišljenje i počeli shvaćati da te dimenzije mogu biti cijeli zasebni svjetovi.¹⁰ Dakle, fizika kaže da živimo u svemiru s mnogo dimenzija.

BESKONAČNO SVJETLO HERETIKA

Još jedan koncept koji je proizašao iz akademske fizike u prošlih nekoliko godina je da brzina svjetlosti nije konačna brzina u svemiru. Zvuči *ludo*, ali neki radikalni mislioci kao što je profesor João Magueijo iz Londona, postulirali su da je način za rješavanje nekih od problema s kojima smo se suočili u kozmologiji, kao što su problem horizonta i pro-

zašto onda ona ne usisava sve? Astronom *sir* Martin Rees komentirao je da trebamo proučavati mikrokvazare jer će nas ono što otkrijemo o crnim rupama te veličine poučiti o većim crnim rupama; tako da postoji općenita suglasnost da se sve crne rupe najvjerojatnije ponašaju na isti način, samo u različitim razmjerima.⁶

Ono što je uslijedilo mi je teško opisati, međutim bilo je to kao da sam uskočila u samo tkivo svemira i zavirila u njegove tajne. Činilo se da je sve sastavljeno od izvanredne geometrije i matematike koje su u isto vrijeme bile i bezgranično složene i krajnje jednostavne. Odjednom sam shvatila kako crne rupe funkcioniraju, a to se posve razlikovalo od

blem plosnatosti, spoznaja da je brzina svjetlosti promjenjiva i da je u starijem svemiru bila brža.¹¹ Magueijo čak kaže da je svjetlost beskonačna i da je uvijena u višim dimenzijama.^{12,13}

Dakle, ono što vidimo kao brzinu svjetlosti u stvari je mali djelić njezine stvarne brzine, koja je beskonačna. Naravno, te su ideje izazvale oluju u svijetu fizike, a neki su Magueija i njegove kolege prozvali hereticima.

No, to nas ostavlja s idejama da se svemir sastoji od beskonačne svjetlosti koja sadrži mnoge dimenzije; a ako to spojimo s idejama koje dolaze iz kvantne teorije svemir je također prožet sviješću. Sve to je došlo od samih akademskih fizičara – ne iz “new age” ideja – i zbog toga su te ideje tako izuzetne.

...u središtu svake spirale je beskonačna jednost koja povezuje svako tijelo u svemiru, od onih vrlo velikih do sićušnih

IZA HORIZONTA PERCEPCIJE

Kada sam počela sve to povezivati shvatila sam da ono što nazivamo tamnom materijom odnosno tamnom energijom uopće nije tamno: “supersajno” je!¹⁴ Ono što smo zvali konačnom brzinom u svemiru uopće nije konačno: samo odražava ograničenja svijesti u onome što zovemo svojom stvarnošću – tri prostorne dimenzije i jednom vremenskom. Brzina svjetlosti tada postaje horizont percepcije iza kojega ne percipiramo ništa našim uobičajenim osjetilima i instrumentima koji su prilagođeni samo ovoj dimenziji. Međutim, područja svemira koja se nalaze onkraj tog horizonta percepcije su domene o kojima su mistici govorili kroz povijest, na primjer o svjetlosti percipiranoj u dubokom, meditativnom stanju svijesti.

Dakle, kakve to veze ima s crnim rupama? Pa, u tom trenutku uvida, koji je trajao svega koju sekundu, ali mi je pružio ogromnu količinu znanja, shvatila sam da crne rupe uopće nisu tamna čudovišta što usisavaju sve oko sebe. Sve smo pogrešno shvatili. One su u stvari izvori beskonačne svjetlosti. Ta beskonačna svjetlost nalazi se u središtu crnih

rupa. U spirali se kreće niz dimenzije sve do ruba naše percepcije gdje se svjetlost zatim razdvaja na česticu materije, kao što je elektron, i česticu antimaterije, pozitron. Zato vidimo elektrone kako ih crne rupe izbacuju brzinom svjetlosti, jer oni su upravo dosegli našu dimenziju i prema tome našu percepciju.

I to nije sve. To je proces disanja i odvija se u oba smjera. Pozitroni i elektroni zatim se ponovno spajaju i stvaraju gama-zrake. Crne rupe su stoga izvor izboja gama-zračenja koje smo vidjeli kako dolaze čak i iz najudaljenijih predjela našeg svemira i koji su zbunjivali naše znanstvenike više od pedeset godina otkako su otkriveni. Čak imamo dokaze da se taj proces disanja odvija i blizu naše galaksije Mliječnog puta: visokoenergetski

Jednom kada shvatimo da se u crnim rupama odvijaju dublji procesi nego što je eksplozija ograničena na našu dimenziju nećemo biti prisiljeni osmišljavati ta bizarna objašnjenja jer imat ćemo jednostavnu, elegantnu teoriju koja može dati određene moćne predikcije.

Također sam shvatila da se načelo crnih rupa ne odnosi samo na crne rupe u svemiru: takvo isto ponašanje prisutno je, u fraktalnom obliku, na svakoj razini: od sićušnih objekata kao što su atomi i kvarkovi do supermasivnih crnih rupa te čak tijela između njih, kao što su planeti i zvezde. Ako sam u pravu, kod tih struktura ćemo vidjeti sljedeće oblike ponašanja:

- emisije elektrona koji putuju gotovo brzinom svjetlosti;

HORIZONT PERCEPCIJE

Horizont percepcije – odraz ograničenosti svijesti našeg trodimenzionalnog svijeta
 $v=c$

Onkraj horizonta percepcije – više dimenzije $v > c$

Ispod horizonta percepcije – naš trodimenzionalni svijet
 $v < c$

plinovi primijećeni su kako ulaze i izlaze blizu središta naše galaksije i čini se da nitko ne zna zašto, međutim to otkriće savršeno se uklapa u našu teoriju.¹⁶

CRNE RUPE KOJE PODRIGUJU

Možda bismo mogli objasniti i neobične uzorke koje vidimo kako izlaze iz crnih rupa. Mnogi astrofizičari smatraju da su emisije iz crnih rupa posljedica eksplozija odnosno toga da crna rupa usiše materiju kao što je zvijezda, te uslijed toga dolazi do izbacivanja materije. Međutim, umjesto postojanog smanjivanja emisija, kao što bi bilo za očekivali nakon eksplozije, uzorak emisija je nepravilniji, što vodi do bizarnih koncepata kao što je onaj da crne rupe podrignu nakon jela!¹⁷

- proces anihilacije prisutan kod antimaterije i materije;
- emisije antimaterije;
- emisije gama-zračenja
- uzorke koji su nepredvidivi, sa satima ili možda danima između dvaju izboja.
- bipolarni, nalik mlazu koncentrirani uzorak emisija

FRAKTALNI SVIJET

Nakon što sam u zimi 2003. u jednom časopisu objavila svoje prvotne ideje, sljedeće dvije godine utrošila sam na istraživanje i potvrđivanje te teorije koju zovem načelo crne rupe. Doista, mnogo neobjašnjivih ponašanja različitih objekata u svemiru, od crvenih patuljaka do planeta, uklapa se u ovaj uzorak. Čak su

i kometi priređivali iznenađenja astrofizičarima, ali ne meni: njihovo ponašanje odlično se uklapa u načelo crne rupe.¹⁸ Ponašanja koje poznajemo već dugo vremena, poput radioaktivnosti i kvantnih skokova elektrona u atomu, sada se mogu sagledati u drugoj perspektivi. Čak i planeti te zvijezde pokazuju isti uzorak periodičnih izbacivanja i emisija visokoenergetskih elektrona i svjetlosti. Pogledajte samo emisije X-zraka ili gama-zraka koje pronalazimo širom planeta našeg Sunčevog sustava, zagonetne pramenove koje izbacuje Jupiter, te sunčeve baklje, koje na izvanredan način pokazuju isto izmjenjivanje antimaterije i materije koje vidimo u supermasivnim crnim rupama.^{19,20}

Naš vlastiti planet Zemlja poprište je nekih zapanjujućih dokaza načela crne rupe. Ali, naš planet zasigurno ne može biti pun fraktalni crnih rupa? No ako se sjećate, izraz "crna rupa" sada je neprikladan naziv jer crne rupe su u stvari izvori beskonačne svjetlosti i one su kreativne sile svemira. To je nešto što su sami kozmolozi bili prisiljeni objaviti 2010. godine, uglavnom zbog činjenice da je veličina svake galaksije u direktnoj vezi s veličinom supermasivne crne rupe u njezinom središtu, te više nije bilo moguće poricati kreativnu ulogu crnih rupa.²¹

UDAR PREMA GORE

Razmotrimo, dakle, neke kriterije za ponašanje crne rupe i usporedimo ih s našim vlastitim planetom. Gdje na našem planetu vidimo visokoenergetske elektrone koji se kreću vrlo velikim brzinama? U munjama! Često nam se sugerira da munje proizvodi neka vrsta statičkog elektriciteta koji se nakupi u oblacima, pa ipak nitko to nije uspio dokazati. Mjerenja koja su provedena u stvari pokazuju da nakupljanje energije nije ni izbliza dovoljno da uzrokuje udar munje.²²

Kada munja udara u tlo ona putuje brzinom svjetlosti. Zapanjujuće je da su nedavna istraživanja pokazala da su bljeskovi gama-zračenja koji egzistiraju u gornjem dijelu Zemljine atmosfere povezani s olujama i udarima munja te da je samo ove godine NASA otkrila da se pritom emitira i antimaterija.^{23,24} Dakle, sada imamo periodička izbacivanja elektrona, gama-zraka i antimaterije, kao i prisutnost anihilacije antimaterije i materije, jednako kao i kod supermasivne crne rupe u središtu galaksije.²⁵ No, to se ne događa samo u dalekom

svemiru, nego u našoj vlastitoj atmosferi! Isto načelo crne rupe događa se na svakoj pojedinoj razini. U mojoj knjizi *Punk Science* navedeno je još mnogo primjera, uključujući DNK, kvarkove i dugo obezvrjeđivan koncept čakri.²⁶

Živimo u svemiru fraktalnih crnih rupa čiji se potpis stvaranja odvija na svakoj pojedinoj razini i u svemu. Svaka razina svemira se stvara u svakom trenutku putem spirala svjetlosti iz beskonačnosti. Kada one dosegnu našu dimenziju, delinearane onime što trenutno zovemo brzinom svjetlosti, ali što je u stvari ograničenje naše percepcije u našoj dimenziji, razdvajaju se na materiju i antimateriju koje sačinjavaju naš svemir i svemir zrcalan našem. Materijalni svemir je onaj kojeg smo uglavnom svjesni u svom svakodnevnom životu.

TEORIJA (ODLAZI) S PRA-SKOM

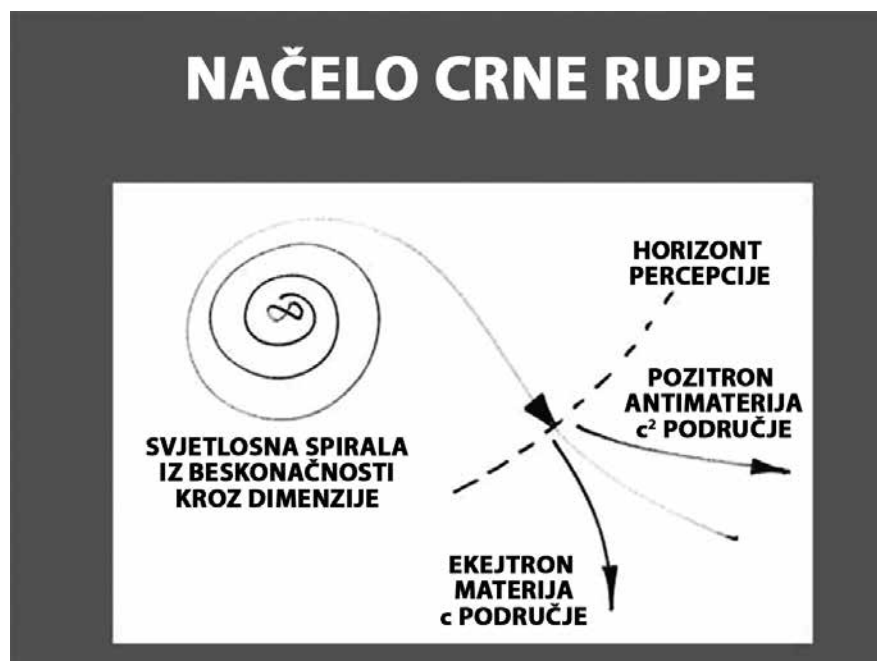
To znači da se kreacija odvija na svakoj pojedinoj razini, te da se nije dogodila

koji bi trebali podupirati teoriju Velikog praska pokazuju njezine nedostatke. To je skupinu kozmologa potaknulo da utemelje Alternativnu kozmološku grupu, u znak prosvjeda što se financiraju samo ona istraživanja koja se bave teorijom Velikog praska, a oni koji se njome ne bave ne mogu dobiti potporu.²⁷

Međutim, što više promatramo dokaze to se teorija Velikog praska više raspada. Na primjer, kada smo počeli gledati dublje u svemir očekivali smo da ćemo pronaći samo mlađe zvijezde. Budući da je svjetlosti trebalo više vremena da stigne do nas trebali bismo gledati u rani svemir. No, to nije slučaj. Kamo god da pogledamo svemir izgleda isto: stare zvijezde i mlađe zvijezde pojavljuju se svugdje.²⁸

Drugi dokaz koji je trebao zacementirati teoriju Velikog praska, ali ju je umjesto toga izbacio iz tračnica, mjerenje je kozmičkog pozadinskog mikrovalnog zračenja. Nakon što su ga u 1960-ima slučajno otkrili Penzias i Wilson, to

No, to nas ostavlja s idejama da se svemir sastoji od beskonačne svjetlosti koja sadrži mnoge dimenzije; a ako to spojimo s idejama koje dolaze iz kvantne teorije svemir je također prožet sviješću

u samo jednom trenutku prije petnaest milijardi godina. Nije bilo Velikog praska. Zapanjujuće je da upravo dokazi

je zračenje protumačeno kao ostatak Velikog praska. Ponekad ga čak slabo primamo kao "snježnu" sliku na našim

Kada munja udari u tlo ona putuje brzinom svjetlosti. Zapanjujuće je da su nedavna istraživanja pokazala da su bljeskovi gama-zračenja koji egzistiraju u gornjem dijelu Zemljine atmosfere povezani s olujama i udarima munja te da je samo ove godine NASA otkrila da se pritom emitira i antimaterija

televizijskim prijemnicima. Međutim, u mikrovalnoj pozadini počele su se pojavljivati čudne osobine. Uočene su neobične osi i poravnanja u odnosu na današnja tijela.^{29,30} To znači da mikrovalna pozadina, umjesto da je povezana s događajem koji se dogodio prije mnogo milijardi godina, pokazuje poravnanje sa sadašnjim objektima. S obzirom na mikrovalove koje emitira naša vlastita crna rupa u Mliječnom putu može biti da je mikrovalna pozadina poravnata s današnjim tijelima zato što ga ona i emitiraju, ovdje i sada!³¹

Uvijek iznova otkrića koja zbunjuju astrofizičare savršeno su se uklapala u načelo crne rupe. Predviđanja koja sam opisala vrijede kako za strukture sićušne kao što je kvark tako i za one neочеćivane kao što je smeđi patuljak.^{32,33} Prema tome, kada sam otkrila da se antimaterija u obilnim količinama izliva iz naše galaksije, Mliječnog puta – na iznenađenje mnogih, ali u potpunosti predvidivo ovom teorijom – shvatila sam da se nakupilo previše dokaza da tu teoriju držim samo za sebe: trebalo ju je objaviti.³⁴ Tako sam sabrala podatke i objavila ih u svojoj knjizi *Punk Science* koja pruža mnogo referenci za daljnje čitanje. Otada smo, naravno, otkrili goleme bipolarne emisije gama-zraka koje dolaze iz naše galaksije, također – što je još jedna iteracija teorije.³⁵

NIŠTA NOVO POD CRNIM SUNCEM

Ponekad je to bilo teško putovanje i zahtijevalo je da ostavim iza sebe profesiju liječnice i zakoračim na neistraženi teritorij. Otkriće sličnih teorija od strane skupina širom svijeta samo je potvrda da se nalazimo usred goleme znanstvene revolucije. Zapravo, čak prije stotinu godina mnogi su znanstvenici iznosili slične teorije, ali nisu raspolagali astrofizičkim podacima koje smo mi sakupili u prošlih

nekoliko desetljeća.

Vraćajući se još više unatrag, shvaćamo da je koncept da su galaktička središta kreativna sila u svemiru opisan u mnogim ranijim kulturama. Maje su središte galaksije smatrali Velikom majkom ili kozmičkom utrobom. Gnostici su imali mit o kreaciji, vjerojatno naslijeđen od ranijih kultura, koji opisuje pad božice iz središta galaksije, koja se kretala kao u virovima i padala kroz neku vrstu kozmičke granice prije nego što je stvorila naš svijet. Možda to znanje ima nekakve veze sa spiralama prikazanim na drevnim slikama, kao što su one kod Newgranga u Irskoj.

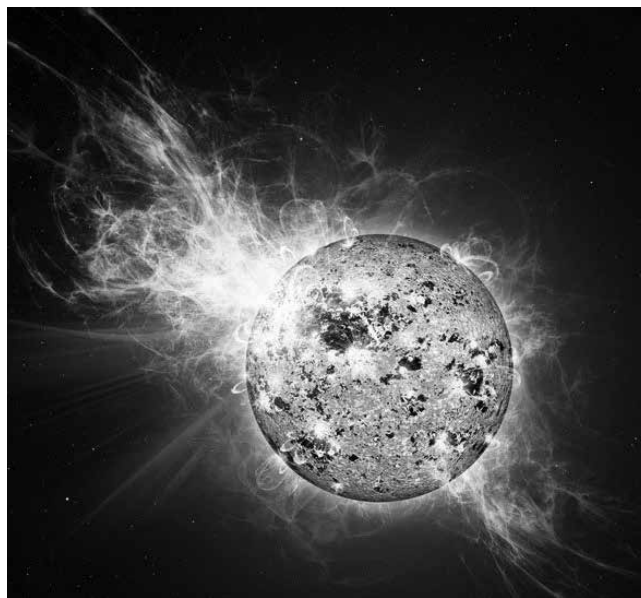
Osjećam da je došlo vrijeme za ovu teoriju i da samo novo otkrivamo nešto što smo već ranije znali. Možda smo se morali udaljiti od tog drevnog znanja o vremenskim ciklusima tako da ga sada možemo na-

novo otkriti, uz pomoć današnje tehnologije koja nas vraća upravo na ono što su naši preci znali: da je sve što postoji spirala svjetlosti koja živi, diše i stvara, i koja se iz beskonačnosti pojavljuje na svakoj razini, te da je u središtu svake spirale beskonačna jednost koja povezuje svako tijelo u svemiru, od onih vrlo velikih do sićušnih.

O AUTORICI

Manjir Samanta-Laughton, dr. med., dipl. bioenergetičar, nagrađivana je autorica i međunarodna predavačica. Bivša je liječnica opće prakse, bioenergetska terapeutkinja i holistička liječnica u Centru za liječenje raka u Bristolu u Velikoj Britaniji. Također je postala predvodnica na području povezivanja najnovije znanosti i duhovnosti. Kao priznanje njezinom radu, bila je zamoljena da se pridruži prestižnoj skupini znanstvenika i filozofa na skupu u Japanu 2008. godine posvećenom ispitivanju pretpostavki na kojima se temelji znanost. Skup je doveo do osnutka utjecajne skupine *Science Evolve*. Njezine dvije objavljene knjige *Punk Science* (O-Books, 2006) i *The Genius Groove*, Paradigm Revolution Publishing, 2009) prevedene su na nekoliko jezika.

Dr. Samanta-Laughton može se kontaktirati putem njezina *websitea* na adresi <http://www.paradigmrevolution.com>.

Pogledajte samo emisije X-zraka ili gama-zraka koje pronalazimo širom planeta našeg Sunčevog sustava, zagonetne pramenove koje izbacuje Jupiter, te sunčeve baklje, koje na izvanredan način pokazuju isto izmjenjivanje antimaterije i materije koje vidimo u supermasivnim crnim rupama

BILJEŠKE

1. Reich E.S., "When Antimatter Attacks...", *New Scientist*, 24. travnja 2004, str. 34-37
2. Samanta-Laughton M., "Quantum Bio-cosmology: The Science of Auras and Chakras", *Holistic Health*, vol. 79, zima 2003-04, str. 16-21
3. Samanta-Laughton M., *Punk Science*, O-Books, Alresford, Hants., Velika Britanija, 2006
4. Minkel J.R., "Bye Bye Black Hole", *New Scientist*, 22. siječnja 2005, str. 29-33
5. Henbest N., "The Great Annihila-

10. Lykken J., *The Physics of Extra Dimensions*, QuickTime video povezan s predavanjem na institutu Enrico Fermi 15. veljače 2003
11. Magueijo J., *Faster than the Speed of Light*, Arrow Books, London, 2004
12. Williams R., "Speed of Light", The Science Show, ABC Radio National, 18. studenog 2000., <http://tinyurl.com/42zdema>
13. Magueijo J., op. cit.
14. Milewski J.V., "Superlight: One Source, One Force", 17. studenog 1996, <http://tinyurl.com/3b8zg4n>
16. Wakker B.P. i P. Richter, "Our

- <http://tinyurl.com/42n5953>
20. Muir H., "Celestial Fire", *New Scientist*, 21. lipnja 2003, str. 1-4
21. Chown M., "Supermassive Black Holes – The Fathers of Galaxies", *New Scientist*, 6. siječnja 2010, str. 30-33
22. Gosline A., "Thunderbolts from Space", *New Scientist*, 7. siječnja 2005, str. 30-34
23. ibid.
24. NASA, "NASA's Fermi Catches Thunderstorms Hurling Antimatter into Space", 10. siječnja 2011, <http://tinyurl.com/4ppxzxo>
25. Finkbeiner D.P., "WMAP Microwave Emission Interpreted as Dark Matter Annihilation in the Inner Galaxy", siječanj 2005, <http://www.arxiv.org/abs/astro-ph/0409027>
26. Samanta-Laughton M., *Punk Science*, op. cit.

To znači da se kreacija odvija na svakoj pojedinoj razini, te da se nije dogodila u samo jednom trenutku prije petnaest milijardi godina. Nije bilo Velikog praska

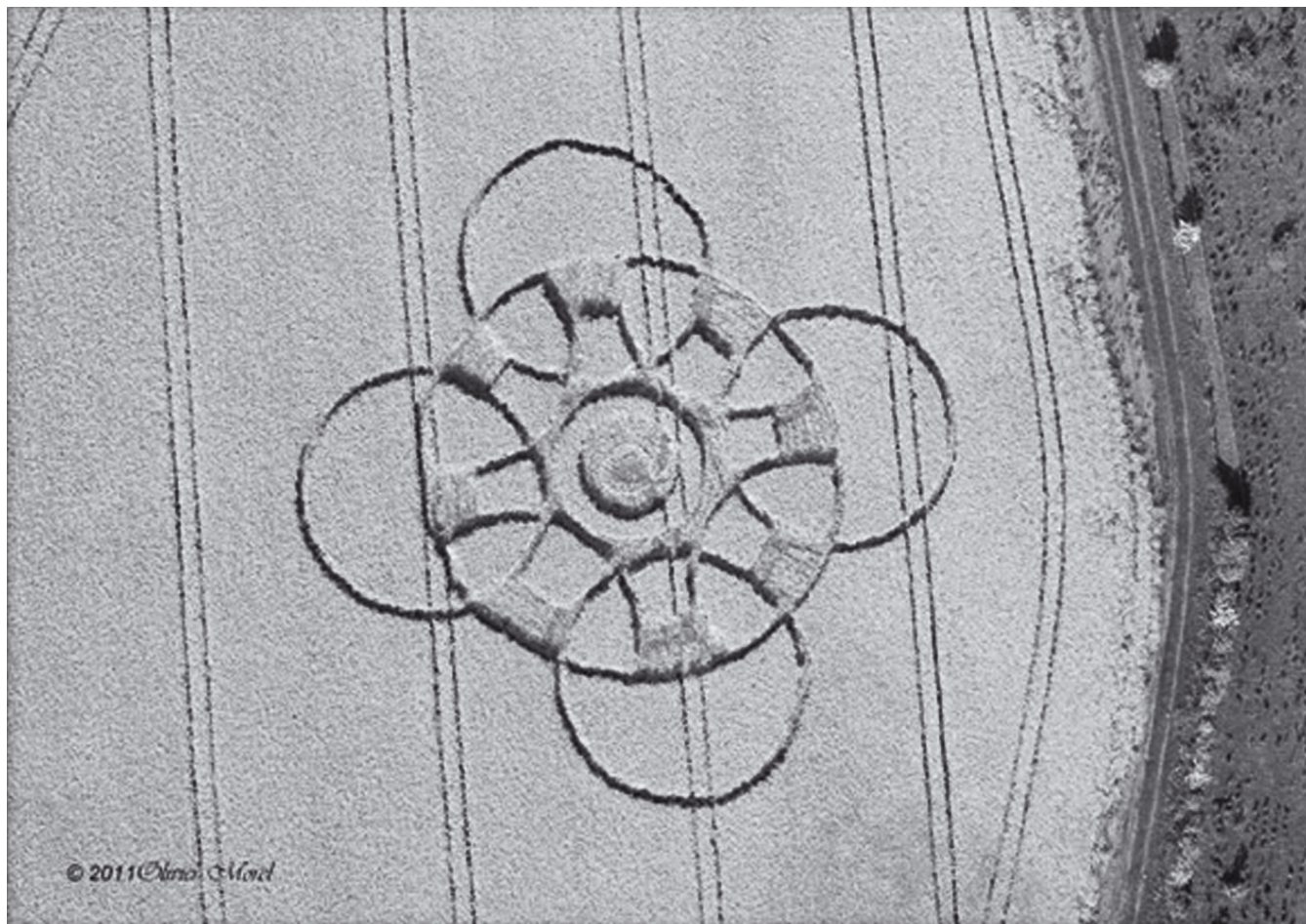

KOZMOLOGIJA MAJA - Vraćajući se još više unatrag, shvaćamo da je koncept da su galaktička središta kreativna sila u svemiru opisan u mnogim ranijim kulturama. Maje su središte galaksije smatrali Velikom majkom ili kozmičkom utrobom

- tors", *New Scientist*, 1. travnja 2000, str. 28-31
6. ibid.
7. Goswami A., *The Self-Aware Universe*, Jeremy P. Tarcher/Putnam, New York, 1993
8. Wolf F.A., *Star Wave*, Macmillan, New York, 1984
9. Swimme B., *Canticle to the Cosmos* (serija DVD-a)

- Growing, Breathing Galaxy", *Scientific American*, siječanj 2004, str. 28-37
17. Schilling G., "Do Black Holes Play with Their Food?", *ScienceNOW*, 18. kolovoza 2005, str. 4
18. Clark S., "Comet Tails of the Unexpected", *New Scientist*, 10. rujna 2005, str. 32-35
19. Bryner J., "Giant Storms Erupt on Jupiter", *Space.com*, 25. siječnja 2008,

27. Lerner E., "Bucking the Big Bang", *New Scientist*, 22. svibnja 2004, str. 20
28. Chown M., "End of the Beginning", *New Scientist*, 2. srpnja 2005, str. 30-35
29. Starkman G.D. i D.J. Schwarz, "Is the Universe Out of Tune?", *Scientific American*, kolovoz 2005., str. 36-43
30. Merali Z., "Axis of Evil' a Cause for Cosmic Concern", *New Scientist*, 13. travnja 2007, str. 10
31. Finkbeiner D.P., op. cit.
32. Gefer A., "Liquid Universe", *New Scientist*, 16. listopada 2004, str. 35-37
33. Rutledge R.E. et al., "Chandra Detection of an X-ray Flare from the Brown Dwarf LP 944-20", *The Astrophysical Journal Letters*, 1. kolovoza 2000, vol. 538, no. 2, str. L141-L144
34. Reich E.S., op. cit.
35. NASA, "NASA's Fermi Telescope Finds Giant Structure in Our Galaxy", 9. studeni 2010, <http://tinyurl.com/245h4f6>

Innage, blizu Chepstowa, u pokrajini Gwent u Walesu. Dojavljeno 22. travnja.
Sliku ustupio: Olivier Morel © 2011., <http://wccsg.com>

KRUGOVI U ŽITU 2011. - USUSRET NOVOM DOBU?

OVOGODIŠNJI PIKTOGRAMI PREDSTAVLJAJU MALI KORAK UNAZAD U ODNOSU NA GEOMETRIJSKA I ESTETSKA POSTIGNUĆA IZ RANIJIH GODINA, ALI JOŠ UVIJEK USPIJEVAJU IZNENADITI PROMATRAČE KRUGOVA U ŽITU, TJERAJUĆI IH DA NAPETO IŠČEKUJU ONO ŠTO BI MOGLA DONIJETI DUGO NAJAVLJIVANA 2012. GODINA.

Andy Thomas © kolovoz 2011.

Email: info@vitalsignspublishing.co.uk

Web stranice: www.truthagenda.org

www.vitalsignspublishing.co.uk

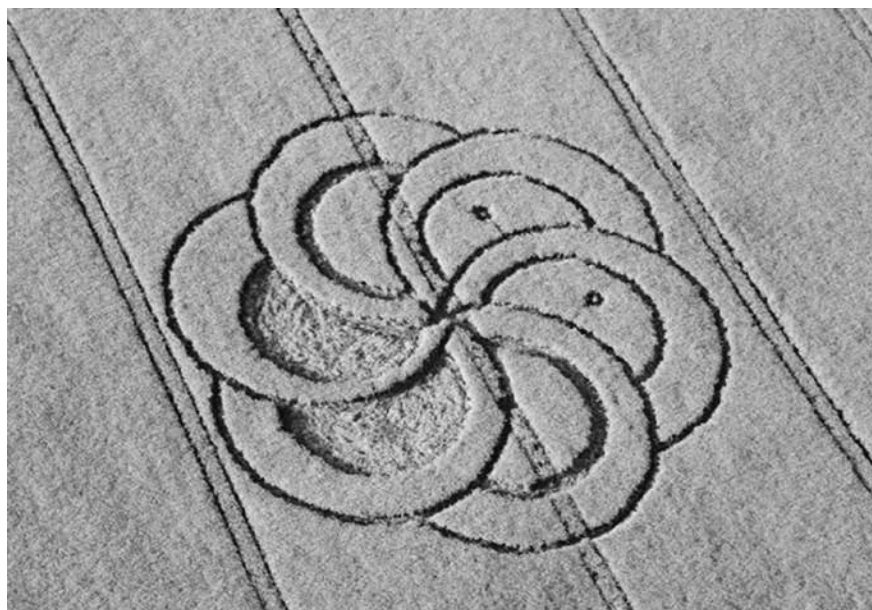
CIKLUSI VREMENA I PROMJENE

Po svemu sudeći, kraj je blizu, što nam želi poručiti jako mnogo ljudi. Ali, kraj čega, zapravo? Uz medijsku popraćenost (navodnog) Uzašašća, japanskih tsunamija, NASA-inih upozorenja o opasnom povećanju Sunčeve aktivnosti, arapskih ustanaka, učestalih društvenih nemira i nazirućih svjetskih ekonomskih katastrofa, da ne spomi-

njemo histeriju među alternativcima oko nadolazećih pustošenja zbog utjecaja kometa Elenin i/ili davno nestalog planeta Nibirua – tvrdnje o tome da bi konačno moglo doći do ispunjenja često spominjanih proročanstva o 2012-oj postaju sve uvjerljivije.

Čini se gotovo nemogućim da nam je 2012. već na pragu. Godinama se činila kao neka daleka i bajkovita budućnost za kojom čeznemo; ali sada,

evo nas tu gdje jesmo, a izgleda da se uznemirujući razvoj događaja doista zahuktava. Za neke, '2012.' označava evolucijski skok društvene svijesti a ne neki konkretan događaj, ali mnogi drugi iščekuju neku neposrednu promjenu, bila ona kozmološka, duhovna ili geofizička – onu koja će pripomoći da se istisnu minule ljudske pogreške i nametnu pozitivne, mada privremeno uznemirujuće, promjene.

Silbury Hill, u blizini Aveburyja u Wiltshireu. Dojavljeno 29. travnja.
Sliku ustupila Lucy Pringle © 2011., www.lucypringle.co.uk

prolaznosti – pritajeni strah da sva ta ljepota i zamršeni simbolizam mogu odjednom nestati čim vrijeme kojeg najavljuju stigne. Neki pak stječu dojam da formacije u žitu iz 2011., naročito u ranim tjednima njihova pojavljivanja, sugeriraju kako je prvi korak ka toj fazi napokon dosegnut.

Ovogodišnja zbivanja u žitnim poljima, ne po prvi put, započela su ustvari izvan Engleske, glavnog središta većine kompleksnih simbola. Najranije 'žitne' aktivnosti viđene su u Krasakanu blizu Yogyakarta na otoku Java u Indoneziji, a složena mandala otkrivena je 23. siječnja na rižinom polju, kao prva od tri dojavljena piktograma tog mjeseca. Uslijedila je pojava jednostavnog kruga u Tlapanaloya Tequixquiacu u Meksiku 20. ožujka.

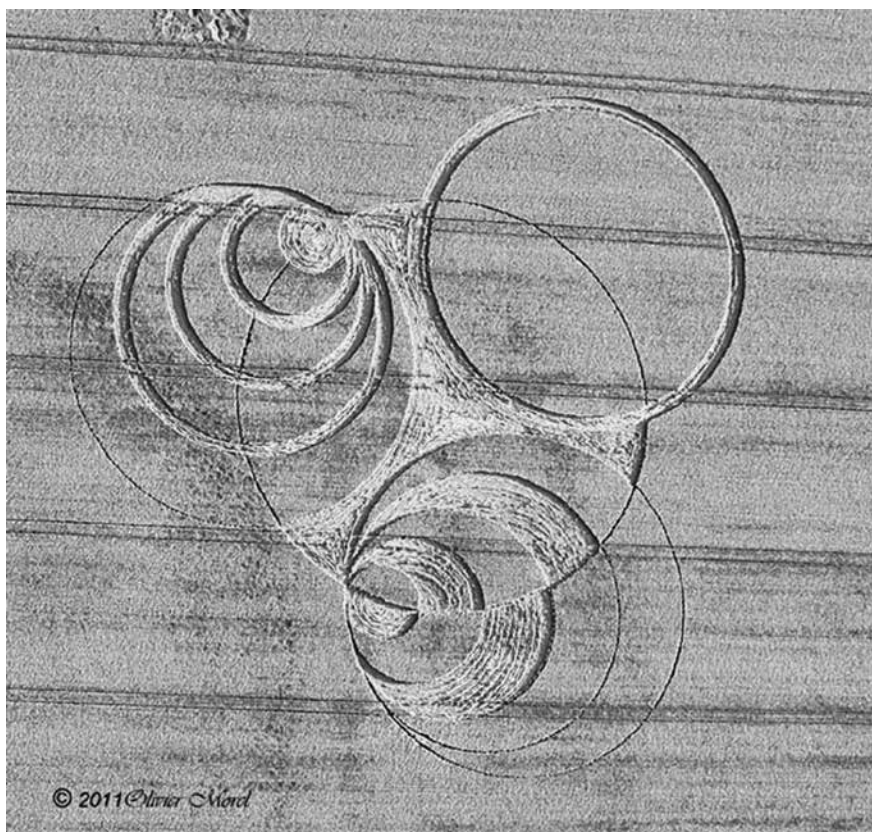
OSVRT NA BRITANSKU SEZONU

Prvi ovogodišnji piktogram u UK-u – mada prikazuje pomalo nepreciznu mandalu u polju uljne repice (kanole) – pojavio se 22. travnja (što je ohrabrujuće, jer se javlja ranije od njihova početka 2010., u svibnju) u Innageu

No, često se previđa činjenica da je za brojne ljude jedan od ključnih uvoda u fenomen 2012-e zagonetka krugova u žitu. Još 1997. na poljima su se počeli pojavljivati oblici koji su izravno ukazivali na 5125-godišnji vremenski ciklus Maja i drugih drevnih kultura, daleko prije negoli se o toj temi počelo pisati u glavnim medijima. I zaista, tek je nakon pojave velikog (mada kontroverznog) kotača ispunjenog simbolima nalik majanskima blizu Silbury Hilla, u Wiltshireu, nastalog u noći između 2. i 3. kolovoza 2004., britanski žuti tisak po prvi put spomenuo 2012-u pod naslovom „Krug u žitu upozorava na Sudnji dan”. Drugi prikazi, poput izvanrednog dijagrama našeg Sunčevog sustava kakav će biti na ključan datum 21. prosinca 2012. (prijelazni trenutak u vremenskom ciklusu), koji se pojavio nedaleko Avebury Manora u Wiltshireu 15. srpnja 2008., ponovo su ukazali na važnost te povezanosti (i to s prikazom pretpostavljenog Plutona – ili možda Nibirua? – smještenog drugačije negoli to predviđaju astro-nomski proračuni).

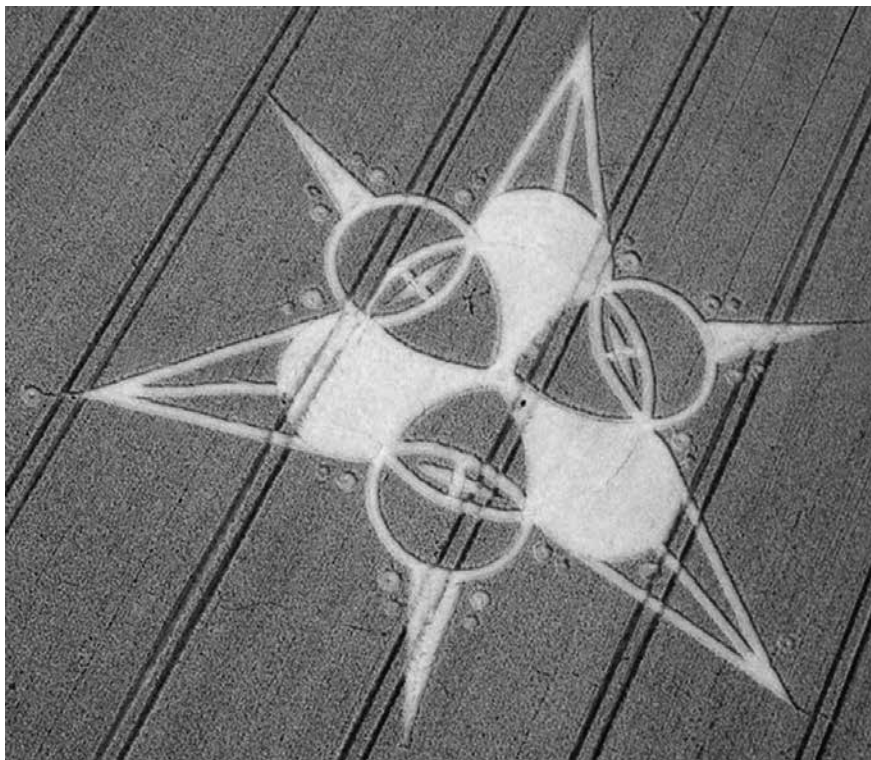
Dakle, nakon dva desetljeća nevjerovatnih piktograma u žitu od prve eksplozije njihove kompleksnosti uočene 1990. godine, sve više raste osjećaj da je možda jedna od njihovih prvobitnih svrha da upozori one koji na njih obraćaju pažnju da budu spremni za vrijeme velike promjene – koja bi se trebala dogoditi upravo sada. To snaž-

no osjećaju čak i neki koji su uvjereni kako su mnogi ili svi oblici u žitu izrazi ljudske prekognicije, a ne nečega van ovoga svijeta. Međutim, to je također značilo da je u očekivanja glede ove pojave lagano utkana značajka

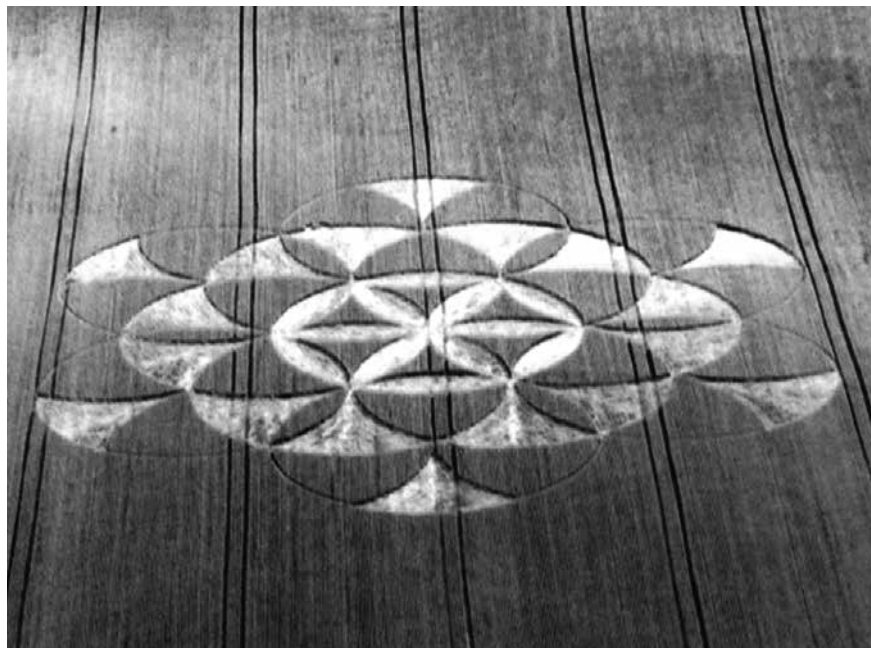

© 2011 Olivier Morel

Hackpen Hill, nedaleko Wroughtona u Wiltshireu. Dojavljeno 30. svibnja.
Sliku ustupio: Olivier Morel © 2011., <http://wccgs.com>

Bridge Inn, blizu Bishops Canningsa u Wiltshireu. Dojavljeno 4. kolovoza.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

Walmsgate, nedaleko Loutha u Lincolnshireu. Dojavljeno 3. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

blizu Chepstowa u velškoj pokrajini Gent, rijetkoj lokaciji za krugove u žitu. U travnju smo imali samo još dva piktograma, a ističe se onaj s vrtložnim cvjetnim uzorkom sa šest sastavnih elemenata, iako je pomalo grube izrade, u polju uljane repice u Silbury Hillu u engleskoj

pokrajini Wiltshire, nastao 29. travnja. Do kraja svibnja pojavilo se još osam piktograma, više ili manje zanimljivih, ali u tom stadiju začule su se primjedbe o, kako se činilo, lošijoj kvaliteti ovogodišnjih prikaza, a jedino se možda optička varka ugnijezđenih polumjeseca u

Hackpen hillu u Wiltshireu (od 30. svibnja) donekle primakla približnoj kvaliteti geometrijskih i estetskih vrhunaca te pojave u njenom najboljem izdanju.

Opće razočaranje s dosadašnjim rezultatima ove sezone omogućilo je sve bučnijim glasovima novog soja „skeptika i samozvanih kreatora krugova u žitu” da započnu kampanju internet-skog harangiranja koje će potrajati čitavo ljeto, napadajući poznate istraživače jednog za drugim agresivnim kritikama njihovih uvjerenja i tehnika, i to prijetecim tonovima. Napadači su aludirali na to da su oni sami, kao krema navodnih ljudskih autora krugova u žitu, ove godine u defanzivi. No time je otkriven jedan paradoks. Prema uobičajenoj tvrdnji neo-skeptika, oni „znaju svakoga tko pravi krugove u žitu” – ali na osnovu njihovih žučnih komentara od ranog ljeta, gdje istresaju prezir na mutne sposobnosti njihovih navodnih novih suparnika, jasno je da oni ne znaju, ustvari, tko ili što je odgovoran za sve te piktograme.

Nažalost, 14 britanskih piktograma od lipnja, uključujući karikirane zmijske i više prilično klimavih nastojanja, nisu uspjeli utješiti one koji iščekuju povratak remek-djela kakva su obično viđana do ovoga vremena prijašnjih godina. Odatle i rastuća nagađanja o tome kako se taj fenomen pomalo istrošio, barem u odnosu na svoje slavne godine, te da je njegov glavni zamah možda splasnuo u brzom primicanju ciljne godine: 2012. Je li nas onaj 'pravi' fenomen krugova u žitu odista napustio, prepustivši polja amaterima? Drugi su, pak, bili manje sigurni, ukazujući na dotjeranija djela kao što su mandala polumjeseca u Worlabyju u Lincolnshireu od 18. lipnja i egzotični križ koji se pojavio u Lockeridgeu u Wiltshireu 21. lipnja – te željno iščekujući nastavke koji bi dokazali da sumnjičavci nisu u pravu.

Napokon, u srpnju je došlo do općeg povećanja kvalitete, premda i manjeg broja piktograma u usporedbi s mnogim prethodnim sezonama.

Iako su neki od prikaza još uvijek bili pomalo 'samozatajni', Lincolnshire se ponovo odhrvao tom trendu skladnim i upadljivim piktogramom u stilu „cvijeta života” nedaleko Loutha 3. srpnja, dok je Wiltshire iznjedrio prikaze s optičkim efektima u Milk Hillu 6. srpnja (uz jedan dodatak načinjen 9. srpnja) te blizu Stonehengea 13. srpnja.

Istoga dana (u istoj pokrajini) pojavile su se dvije hipnotičke, zategnute dvostruke spirale na klasičnoj lokaciji u Windmill Hillu blizu Avebury Trusloea te u Mereu.

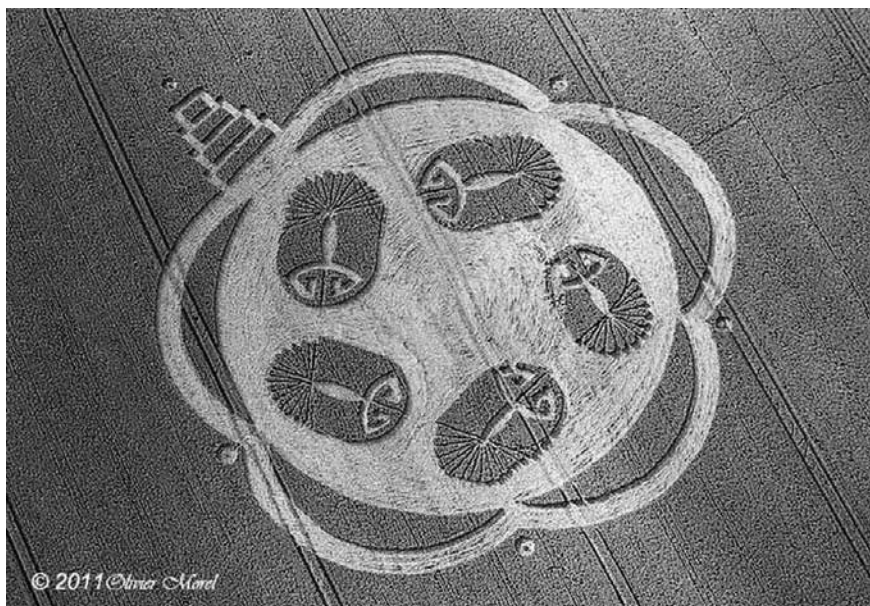
No, tek je u drugom dijelu srpnja došlo do pravog povratka one vrste piktograma koje ljudi, možda odveć smiono, sada očekuju.

Između ostalih grafičkih pustolovina počele su pristizati kompleksne viltširske mandale očigledno sve veće ljepote i tehničke umješnosti: u Overton Downu blizu Aveburyja, 18. srpnja; u East Kennetu 22. srpnja; u Etchilhamptonu 25. srpnja (sa zanimljivim, nazubljenim rubovima „pletene košare”); te još jednom u Windmill Hillu 26. srpnja.

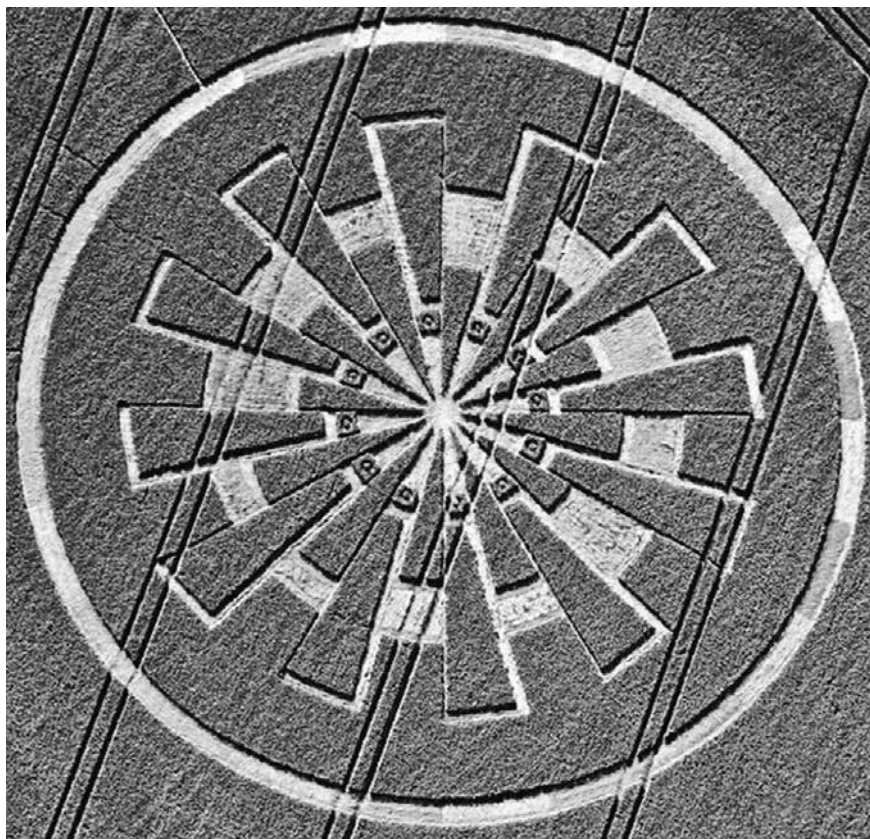
Povratak motiva zmiје krajem mjeseca, u West Woodhay Downu blizu Inkpena u Wiltshireu 29. srpnja, iako u daleko ambicioznijem i mnogo većem razvojnem stadiju, izvukao je prijeteću notu iz neo-skeptika ili je, s druge strane, to bio neraspoloženi odgovor neke od viših razina tog fenomena na karikirane verzije iz prethodnih tjedana (zanimljivo, nakon pojave tog piktograma danima su viđana čudna svjetla kako lebde iznad tog polja).

Brojni drugi piktogrami također su pružali dvosmislene poruke, kao da su osmišljeni kako bi sijali pomutnju među promatračima. Šaljiv motiv ‘si-vog’ ET-a koji puši lulu u blizini isklešanog bijelog konja u Calneu 27. srpnja, recimo, naoko smrdi na očigledno ljudsko autorstvo, no gledan iz daljine izgledao je jako dobro napravljen (jasniji amblem svojevrsnog ET lica imali smo ranije kod mjesta Hinton Parva 20. srpnja. Činilo se da je jedan drugi piktogram, čudnih škorpionskih motiva u Heneystreetu u Wiltshireu, od 4. srpnja, ostao pomalo nedovršen, samo da bi, možda, privukao pozornost (a ‘dovršen’ je naredne noći). To je, naravno, tjeralo vodu na mlin ranije spomenutih harangera koji tvrde da su svi kompleksni prikazi u žitu načinjeni čovjekovom rukom i da ništa ne nadi-lazi njihove sposobnosti – unatoč njihovih stalnih neuspjeha da to pokažu „na otvorenoj sceni”.

Malo je onih koji bi tvrdili da ne postoje piktogrami u žitu načinjeni ljudskom rukom. Odavno je jasno da je ljudski element sada sastavni dio pojave krugova u žitu, mada nikad nije

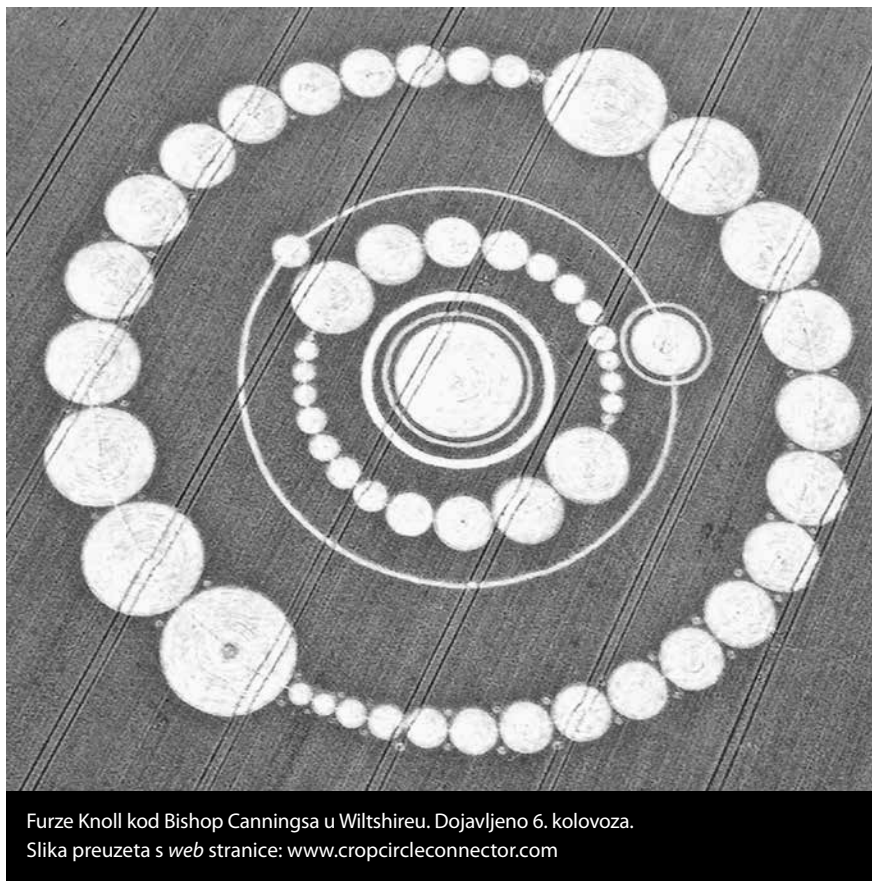
Honeystreet, blizu Alton Barnesa u Wiltshireu. Dojavljeno 4. srpnja.
Sliku ustupio: Olivier Morel © 2011., <http://wccsg.com>

Temple Farm nedaleko Rockleya u Wiltshireu. Dojavljeno 7. kolovoza.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

ustanovljeno, sa stvarnim dokazima, u kojoj točno mjeri. Donedavno se činilo da su samozvani kreatori krugova u žitu sretni samim stvaranjem atmosfere tajnovitosti, a da su drugima prepuštali da sami donose zaključ-

ke. Sada, međutim, iskazuju namjeru da prisvoje autorstvo u potpunosti i da javno napadaju svakoga tko misli drugačije. No njihova čudnovata ogorčenost neizbježnom stvarnošću, odnosno činjenicom da drugi izvlače ko-

Furze Knoll kod Bishop Canningsa u Wiltshireu. Dojavljeno 6. kolovoza.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

mercijalnu korist iz nečega što su, po samoj svojoj prirodi, simboli u javnoj domeni – stvara nepotrebno tmurno ozračje, čime se nameće više pitanja negoli odgovora. Uostalom, zašto vjerni pratitelji tog fenomena ne bi nastavili vjerovati da barem *neki* od tisuća i tisuća piktograma u žitu koje smo vidali proteklih godina ne bi potjecali od „negdje drugdje”? Činjenice govore same za sebe. Ukoliko postoje nepobitni dokazi da su svaki ikada načinjen krug u žitu načinili ljudi, tada bi takve dokaze trebalo jasno i nedvojbeno podastrijeti, a ljudi bi, razmotrivši predloženo, mogli donijeti vlastite zaključke. Mnogim prilikama unatoč, svi eventualni dokazi i dalje su neotkriveni, a očaranost krugovima u žitu stoga će se nastaviti sve dok traje i taj fenomen. Koliko će to dugo trajati jest, naravno, i pitanje s početka ovoga članka.

U kolovozu se pojavilo još devet piktograma u UK-u. Taj je mjesec – premda su tadašnji krugovi u žitu još uvijek neujednačeni u usporedbi s nekim prijašnjim sezonama – iznjedrio brojne zanimljive uzorke, kao npr. još jednog iz žanra optičkih trikova u Bishops Canningsu u Wiltshireu 6. kolovoza, a čini se da prikazuje tri kugle uronje-

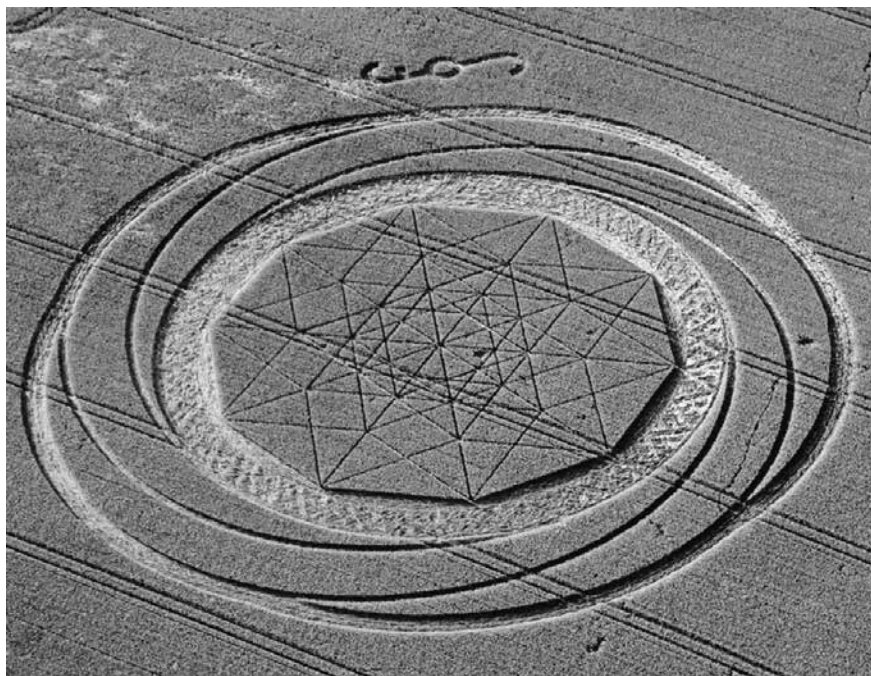
ne u ravnu pravokutnu ploču, te kompleksni vjetrenjači nalik piktogram u Rockleyu u Wiltshireu od 7. kolovoza. Zadnji značajniji piktogram u UK-u u vrijeme pisanja ovog članka nastao je u Cherhillu u Wiltshireu 15. kolovo-

za (iako se omanji piktogram pojavio nedaleko Alnwicka u Norhumberlandu 28. kolovoza, a u zadnjih nekoliko sezona općenito smo vidali kasne prikaze u ranojesenskim poljima kukuruza). Taj piktogram je djelovao poput matematičkog „završnog računa”, sastojeći se od mreže tankih, preklapajućih geometrijskih oblika unutar kruga formacije nalik pletenoj košari u sredini vrtložnih lukova, uz obližnji piktogram u obliku stiliziranog slona, vrlo sličnog prethodnim verzijama koje su se pojavljivale u istom području prijašnjih godina. Tako se činilo da ovaj fenomen stvara svjesnu sponu sa svojim vlastitim nasljedem.

Sveukupno, ove je godine Ujedinjeno Kraljevstvo uspjelo ‘proizvesti’ 60 piktograma, što nije nikakva sramota, iako se svi slažu da je njihova opća kvaliteta bila nešto niža, usprkos neko-licine iznimaka.

PIKTOGRAMI U SVIJETU

U međuvremenu, ostatak svijeta iznjedrio je svoju uobičajenu preostalu kvotu krugova u žitu, uz 46 piktograma razbacanih po veoma različitim zemljama, kao što su Indonezija i Meksiko (kao što smo vidjeli), Rusija, Slovačka, Belgija i SAD, sa po nekoliko piktograma u svakoj od tih zemalja. Ponovo se aktivirala i Republika Češka (kao što čini svakih nekoliko godina) uz

Windmill Hill blizu Aveburyja u Wiltshireu. Dojavljeno 26. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

sedam atraktivnih uzoraka, dok je Nizozemska dosegla brojku od 10 piktograma, iako su većinom bili omanji i prilično jednostavni, često na divljim pašnjacima. Od dvije zemlje koje obično iznjedre najbliže ekvivalente razrađenijih britanskih krugova u žitu, Njemačka je ove sezone razočarala sa samo tri piktograma, mada fino izrađena; no Italija je bila ta koja je ponovo dorasla izazovu s 12 krugova u žitu, od kojih su barem dva bila ravnopravna ili su čak i nadmašila tadašnje engleske tvorevine. Kompleksni prikaz nalik kotaču u Braccagniju, Grosetu u Toskani od 4. lipnja ne bi izgledao neumjestan čak ni u UK-u, ali zapanjujuća i kompleksna sedmokraka zvijezda u Poirinu 20. lipnja, uz moguće astronomske nagovještaje, podigala je stvari na višu razinu i činila se kao nastavak jednog sličnog i čudesnog piktograma nastalog ondje prije gotovo točno godinu dana.

OČEKIVANJA ZA BUDUĆNOST

Dakle, vrhunski ovosezonski piktogrami pokazali su da zagonetka krugova u žitu zasigurno još nije riješena. Ali stječe se, ipak, dojam o suptilnom odmaku od zajamčene izvrsnosti na koju smo svi bili navikli; kao da možda ulazimo u prve stadije nečega što nas priprema da se odviknemo od naše ovisnosti o tim beskrajno poticajnim oblicima, sa svom njihovom popratnom tajnovitošću i privlačnošću. Naravno, možda se jednostavno radi o tome da će sljedeća godina pobiti takva nagađanja, i da je ova sezona možda bilo jedno nadražujuće zatišje, a da najizuzetniji prikazi u žitu ikad viđeni samo čekaju iza kulisa.

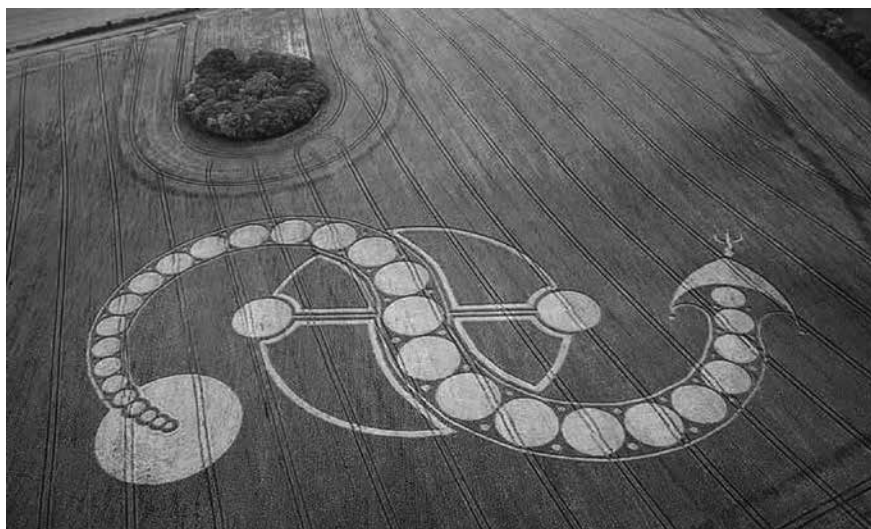
Međutim, što ako nam prijeteća blizina 2012. i daljnjeg perioda doista počne oduzimati nešto što je u zadnja dva desetljeća grijalo jako mnogo srca? A ukoliko se krupna kozmička zbivanja ili kataklizmički svjetski događaji zaista počnu aktivirati, hoće li itko uopće imati vremena da primijeti nestanak krugova u žitu?

Hoće li krugovi u žitu postati tek neobična zagonetka iz prošlosti, ili će ustupiti mjesto nečemu još spektakularnijem i čudnovatijim? Kao i uvijek, pokazat će vrijeme.

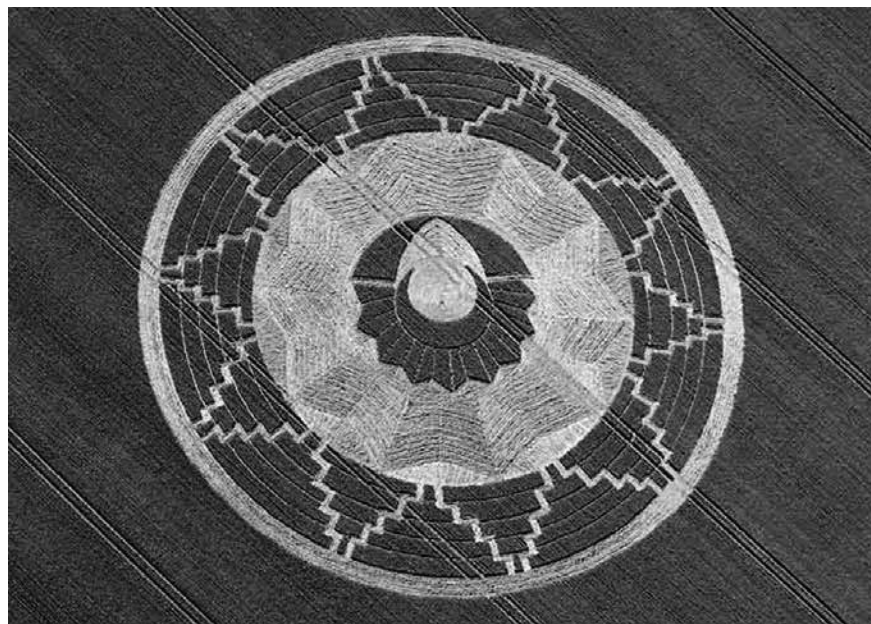
Sljedeće godine, kada oči svijeta usred ljeta (vrhunca standardne sezone krugova u žitu), budu uprte u Englesku zahvaljujući Olimpijadi, bit će zani-

Windmill Hill blizu Avebury Trusloea u Wiltshireu. Dojavljeno 13. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

West Woodhay Down nedaleko Inkpena u Wiltshireu. Dojavljeno 29. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

East Kennett kod Aveburyja u Wiltshireu. Dojavljeno 22. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

mljivo vidjeti ima li taj fenomen neki posljednji i posebni adut u rukavu prije negoli krenemo u ono što nam donosi naredno doba...

Kako god bilo, krugovi u žitu neće biti posve zaboravljeni. Britanski mediji o njima su 2011. uglavnom šutjeli, uz tek nekoliko usputnih članaka u tisku, ali nakratko se pojavilo zanimanje za navode iz članka Richarda Taylora u kolovoškom izdanju časopisa *Physics World* koji sugeriraju da ljudi prave krugove u žitu vjerojatno pomoću magnetrona koji emitiraju mikrovalove – što je, ako ništa drugo, kakav-takav pomak od uobičajene medijske opsjednutosti daskama i konopima.

Međutim, oštar podsjetnik da su krugovi u žitu sada neizbrisivo utkani u tkanje *svačijeg* života imali smo priliku vidjeti kada je u najvećem od prošlih i sadašnjih uspjeha Britanske televizije – seriji *Doctor Who* – po prvi put uopće spomenut fenomen krugova u žitu u prvoj epizodi novih nastavaka krajem kolovoza.

Za neku djecu, pogled na TARDISA koji putuje vremenom i prostorom kako sjedi u sredini jednog kruga u žitu (što je, ironično, par godina bio motiv najprodavanije šaljive razglednice) moglo bi biti upravo ono što će čitavu novu generaciju promatrača krugova u žitu potaknuti da i sami krenu na takvo istraživačko putovanje, s obzirom da se imaginacija i okviri vjerovanja rastežu i šire, kao i mnogo puta do sada.

Doista, ta nam putovanja nitko ne može oduzeti, ma kamo krugovi u žitu ili razmišljanje o njima vodili. Prema tome, ostaje nam svaki mogući razlog da slavimo njihovo neprekinuto postojanje, barem do ovoga trenutka.

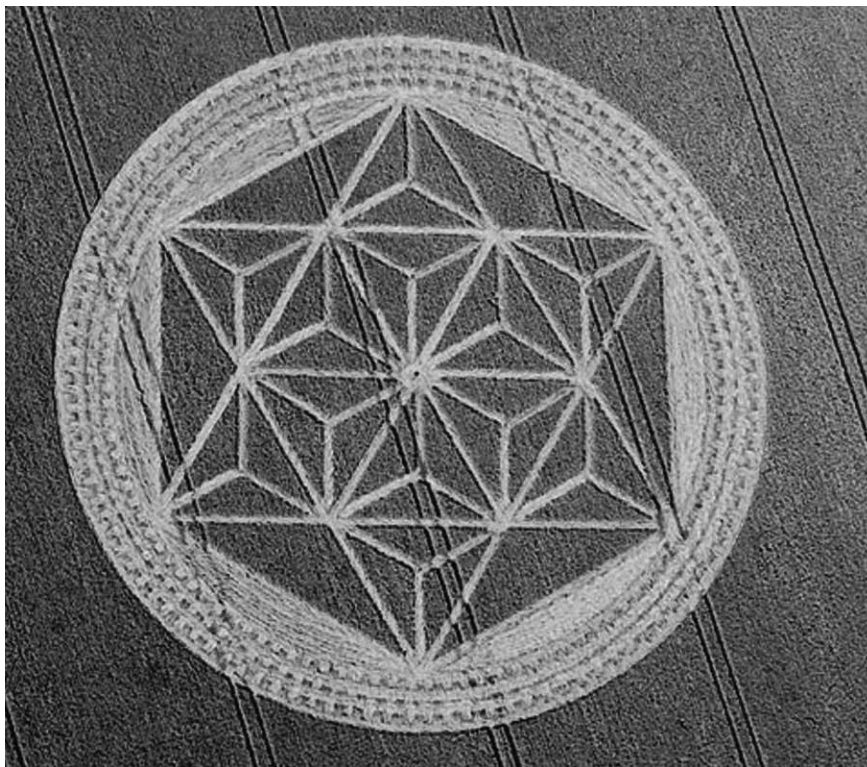
O AUTORU

Andy Thomas je jedan od vodećih svjetskih istraživača misterija i autor je hvaljene knjige *The Truth Agenda: Making Sense of Unexplained Mysteries, Global Cover-Ups and Prophecies For Our Times* (Vital Signs Publishing, 2009.-2011.), koja je ponovo objavljena u sasvim novom izdanju ove godine a inače se navodi kao jedan od najboljih dostupnih osvrta na spomenute teme. Andy je i autor pet knjiga o fenomenu krugova u žitu, uključujući *Vital Signs*, koju mnogi smatraju najpotpunijim vodičem na tom polju. Diljem Britanije i svijeta drži predavanja,

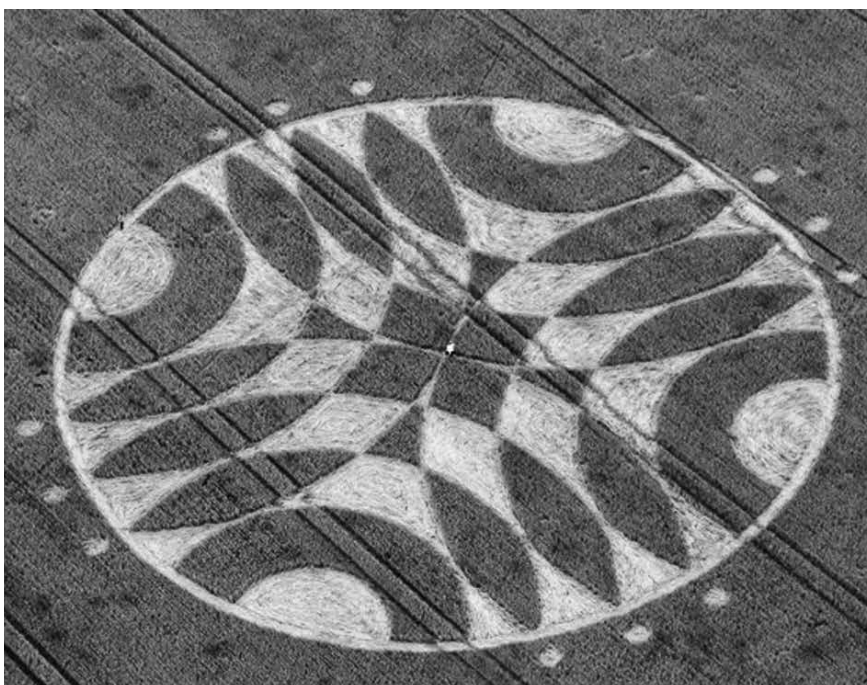
a često je pozivan kao gost u etabliranim TV i radio programima.

Za više informacija o Andyju Thomasu i njegovom radu, posjetite njegove web stranice: <http://www.truthagenda.org>.

<http://www.vitalsignspublishing.co.uk>; i <http://www.glastonburysymposium.co.uk>. Andyja možete kontaktirati e-mailom na adresi: ifno@vitalsignspublishing.co.uk.

Etchilhampton blizu Devizesa u Wiltshireu. Dojavljeno 25. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

Overton Down nedaleko Aveburyja u Wiltshireu. Dojavljeno 18. srpnja.
Slika preuzeta s web stranice: www.cropcircleconnector.com

ISTRAŽIVANJE „DUHOVA IZ OCEANA”

OD KASNIH 1960-IH DO RANIH 1980-IH, SOVJETSKE SU PODMORNICE PRIMJEĆIVALE BRZE PODVODNE OBJEKTE I TAJNOVITE KREKETAVE ZVUKOVE. ODAKLE SU POTJECALI: OD SONIČKIH BOVA AMERIČKE MORNARICE, NEPOZNATIH STVORENJA ILI NEČEGA IZVAN OVOG SVIJETA?

Piše: Paul Stonehill

S SOVJETSKA MORNARICA ISTRAŽUJE 'KVAKERE'

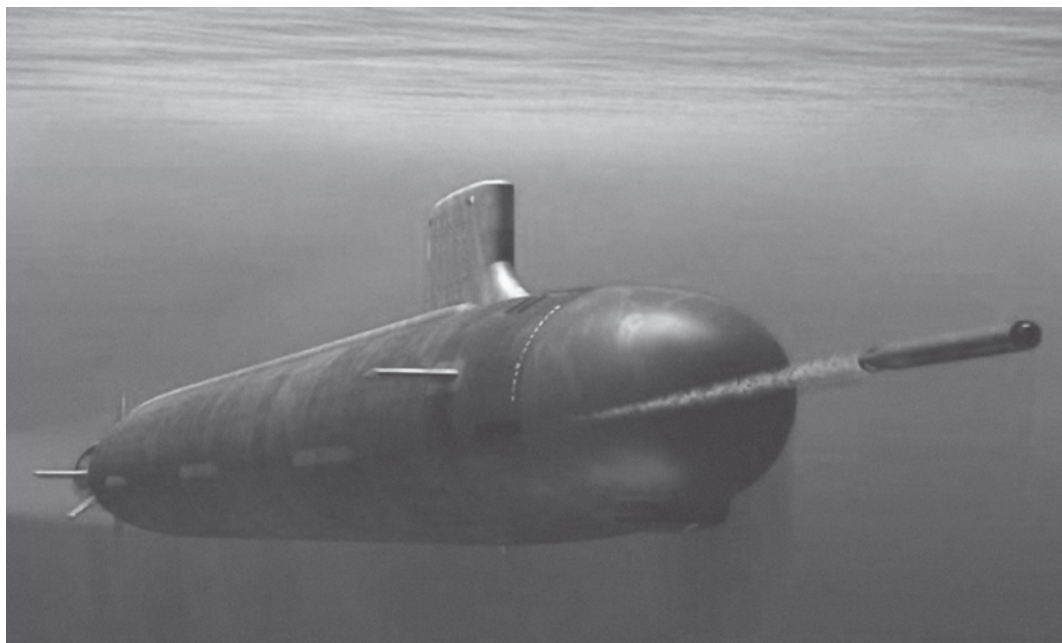
Krajem 1960-ih bjesnio je Hladni rat, a opasnosti nemilosrdnog (i često nevidljivog) rata vrebale su na obje strane: s neba, s tla te iz mora. Pozornost zapovjedništva sovjetske ratne mornarice privukao je jedan posebno neobičan podmorski fenomen. Taj zagonetni fenomen primijećen je krajem 1960-ih.

Sovjetske podmornice na nuklearni pogon naišle su na neobične zvukove koji su potjecali iz pokretnih objekata detektiranih na velikim dubinama. Slušanje podvodnih zvukova poznato je pod imenom hidroakustični nadzor, a sovjetski operateri čuli su neobične zvukove koji su nalikovali žabljem kreketanju. Zagonetnim objektima nadjenuli su ime *kvakeri*, i taj je izraz postao službeno prihvaćen u dokumentima sovjetske mornarice. *Kvakat* na ruskom znači kreketati.

Sovjetski ministar obrane maršal Andrej Antonovič Grečko je taj koji je naredio da Uprava za obavještajne poslove sovjetske ratne mornarice formira poseban istraživački tim za istraživanje različitih paranormalnih fenomena kao što su *kvakeri*.

Sergej Georgijevič Gorškov, sovjetski mornarički kapetan u vremenu Hladnog rata koji je nadgledao ekspanziju sovjetske mornarice u globalnu silu i tadašnji glavni zapovjednik sovjetske mornarice te admiral flote Sovjetskog Saveza, nije štedio truda za istraživanje tog fenomena koji je remenio operacije njegove mornarice.

Zbog toga je krajem 1960-ih u SSSR-u pokrenut strogo povjerljivi program istraživanja fenomena *kvakera*. Program je

trajao sve do početka 1980-ih. Međutim, sovjetsku mornaricu nije zanimalo samo taj neobični podmorski fenomen.

Glavni zapovjednik naredio je niz ekspedicija istraživanja kvakera i drugih fenomena. Sovjetski časnici u strogo povjerljivom mornaričkom istraživačkom programu revno su obavljali svoje dužnosti; to su bili visokoobrazovani i izrazito stručni ljudi. Neprekidno su obilazili različite sovjetske flote i prikupljali sve dostupne informacije. Kvakeri su primijećeni čak u blizini Filipina te u sjevernim morima blizu SSSR-a; ali najaktivniji su bili u Atlantskom oceanu.

Jedna takva ekspedicija u travnju 1970. uključivala je *Karitona Lepteva*, izviđački brod kodnog imena SSV 503 (brod je povučen iz aktivne službe 1992. godine). Upravo u to vrijeme, sovjetska nuklearna podmornica K-8 pokvarila se u sjevernom Atlantiku. Izviđački brod koji je sudjelovao u tajnoj misiji isključio je svoje sonare, pojurio do podmornice i uspio je spasiti velik dio njezine posade.

Smatra se da su kvakeri pokazivali posebno zanimanje za podmornice na nuklearni pogon, o čemu ćemo kasnije govoriti. Međutim, program istraživanja kvakera

naglo je zaustavljen kada je fenomen prestat o 'uznemiravati' sovjetske brodove na posebnim misijama u Atlantskom oceanu. Dakle, što su bili ti misteriozni kvakeri?

Male ruske novine, *Podmoskoviye-Nedelya*, objavile su u svom izdanju od 8. kolovoza 2001. zanimljiv članak. Članak je napisao Vadim Kulinčenko, umirovljeni časnik sovjetske mornarice i podmorničar koji je također bio viši časnik u glavnom stožeru ruske mornarice. On je bio prvi bivši časnik sovjetske mornarice koji je otkrio pojedinosti o kvakerima. Rekao je da je srž fenomena kvakera sličan fenomenu NLO-a: mnogi su svjedočili tajanstvenim objektima, ali nitko nije mogao dokazati njihovo postojanje. Kulinčenko se prisjetio pomutnje stvorene izvještajima o neobičnim, nepoznatim zvukovima koji su slijedili sovjetske podmornice na njihovim tajnim misijama u neprijateljskim vodama. Bilo je to kao da su kapetani podvodnih raketnih krstarica, vraćajući se sa svojih misija u Atlantskom oceanu, skovali urotu da podnesu slične izvještaje o čudnovatim zvukovima. Priroda tih zvukova bila je nepoznata sovjetskim akustičkim tehničarima.

SOVJETSKO ZANIMANJE ZA NLO-E, NPO-E I STANOVNI- KE MORA

U narednim su godinama i drugi bivši sovjetski vojni časnici otkrili neke informacije o tom vrlo neobičnom fenomenu. Među njima je posljednji glavni zapovjednik sovjetske mornarice i predsjednik ruskog sindikata podmorničara, admiral Vladimir Nikolajevič Černavin, koji je od 1977. do 1981. godine zapovijedao sjevernom flotom. On je naveo da su upute glede NLO-a i NPO-a, koje je za sovjetsku mornaricu napisao Vladimir

***Vadim Kulinčenko, umirovljeni časnik sovjetske mornarice i podmorničar koji je također bio viši časnik u glavnom stožeru ruske mornarice, prvi je otkrio pojedino-
sti o kvakerima. Rekao je da je srž fenomena kvakera sličan fenomenu NLO-a: mnogi su svjedočili tajanstvenim objektima, ali nitko nije mogao dokazati njihovo postojanje***

Ajaja (kao dio izuzetno tajnovitog sovjetskog programa za istraživanje NLO-a pod nazivom SETKA-MO, koji je bio aktivan između 1978. i 1991. godine), nisu bile jedinstvene za SSSR: Amerikanci su imali slične upute da prikupljaju podatke o anomalnim (paranormalnim) pojavama. Admiral Černavin siguran je u to.

Vladimir Georgijevič Ajaja, istaknuta ličnost u povijesti ruskog istraživanja NLO-a, bio je među predvodnicima u istraživanju NPO-a – *neidentificiranih podvodnih objekata*. Dodijeljen mu je akademski stupanj kandidata tehničkih znanosti (ekvivalent doktoratu iz tehničkih znanost) – najviši poslijediplomski znanstveni stupanj u mnogim državama istočnog bloka, koji se dodjeljuje za originalno istraživanje koje predstavlja znača-

jan doprinos znanosti. Kada ga je njegov poriv da istražuje i raspravlja o zabranjenoj temi NLO-a doveo do toga da dobije otkaz na radnom mjestu, sovjetska mornarica bila je ta koja mu je dala zaposlenje mnogo prikladnije njegovom zanimanju za paranormalne pojave. U jednom periodu u njegovom tegobnom i burnom životu, Ajaja je radio kao šef podvodne istraživačke ekspedicije u sovjetskoj podmornici *Severjanka*. Ajaja je zapravo dizajnirao mnoge značajke tog plovila. On i drugi članovi posade jednom su čak opazili vrlo neobično stvorenje duboko pod vodom: izgledalo je poput lire i imalo je zelena ticala. Pa ipak, nema dokaza da je Ajaja bio upućen u istraživanja kvakera.

Neki istraživači iz sovjetske vojske smatrali su da su kvakeri NPO-i. Pa ipak, većina stručnjaka koji su proučavali taj fenomen nije se slagala s tim zaključkom. Nuklearne podmornice bile su u središtu najžešće faze hladnoratovske utrke u naoružanju. Prema viceadmiralu Viktoru Patruševu, operativnom zapovjedniku u glavnom stožeru ruske ratne mornarice i profesoru na Akademiji vojnih znanosti, Sovjeti su izgradili 243 nuklearne podmornice različitih klasa, kao i preko tisuću dizelskih podmornica. Izgleda da su neke od njih doista zanimale kvakere, jer indikatori kursa i položaja na plovilima sovjetske mornarice pokazali su da su objekti kružili oko podmornica te mijenjali frekvenciju i ton svojih signala.

Sovjetima nikad nije pošlo za rukom utvrditi izvor zvuka. Dolazio je s različitih strana, a ton se neprestano mijenjao. Bilo je to kao da su objekti pozivali podmornice da započnu 'razgovor'. Kvakeri su posebno aktivno, ali nikada agresivno, reagirali na akustične signale iz podmornica. Pratili bi sovjetske podmornice sve dok potonje ne bi izašle iz određenog područja. Objekti bi zatim, 'zakreketa' po zadnji put, nestali. U mnogo godina njihove interakcije nikad nije došlo do bilo kakvog sukoba s tim objektima, međutim sovjetski zapovjednici i posade podmornica bili su napeti i pod stresom kada su kvakeri slijedili njihova plovila.

TEHNOLOGIJA PROIZVEDENA U AMERICI

Jesu li kvakeri „proizvedeni u SAD-u”? Amerika je bila glavni sumnjivac za porijeklo kvakera jer je sovjetska mornarica nagađala da se njezini brodovi susreću s

naprednom američkom tehnologijom za praćenje podmornica.

Kontraadmiral Vladlen Naumov smatra da su kvakeri bili sonične podvodne bove američke mornarice. Naumov upire prstom na SOSUS, akronim za sustav zvučnog nadzora (Sound Surveillance System): lanac podvodnih akustičnih senzora postavljenih širom sjevernog Atlantika pokraj Grenlanda, Islanda i Velike Britanije. Njime je upravljala američka mornarica kako bi pratila sovjetske podmornice naoružane balističkim projektilima dizajniranim da udare na strateške vojno-industrijske ciljeve potencijalnog protivnika.

U rujnu 1975. godine, kao kapetanu prve klase (vojna jedinica 63900), Naumovu je dano zapovjedništvo nad podmorskom krstaricom K-182 (podmornica Projekt 667BD klase Delta II, porinuta je u siječnju 1975. godine i stavljena u službu 30. rujna 1975. Podmorničke krstarice Projekt 667BD aktivno su korištene u sovjetskoj i kasnije u ruskoj mornarici od 6. veljače 1973. godine sve do 24. travnja 1996.)

Naumov je čuo kvakere tijekom svojih misija i tvrdi da je uspostavio proceduru za izbjegavanje podvodnih soničkih bova. Prema Naumovu, tijekom njegove službe kvakeri su se podmornici K-182 približili sedamdeset i dva puta, a kontakt s njima uspio je prekinuti sedamdeset i dva puta. To je pobudilo veliko zanimanje sovjetskog vrhovnog zapovjedništva koje je posebno pazilo na njegovu podmornicu. Naumovljeve izjave (na ruskom) mogu se pronaći na adresi <http://tinyurl.com/3attxmu>.

Naumovljevo stajalište dijeli jedan anonimni sovjetski podmorničar koji je svoje mišljenje izrazio na jednom od ruskih internetskih foruma posvećenih fenomenu kvakera. Ta je osoba napisala da je preko zvučnog kanala tegljenog sonara sovjetske podmornice MGK-300 klase Rubin, u mnogo prilika čuo zvukove koje odašilju kvakeri. Snimio je zvukove i analizirao ih tijekom godina koje je služio na podmornicama treće divizije. To je bilo sredinom 1970-ih, kada je fenomen kvakera bio na vrhuncu. Početkom 1980-ih osobno je opazio fenomen i postao je uvjeren da ga zapravo uzrokuje zračna bova, ispuštena iz PS ili PM zrakoplova američke ratne mornarice. Poznate zvukova kvakera čuo je kroz zvučni kanal sonara površinskog plovila. Zrakoplov bi ispustio bovu, a sovjetski mornari odmah bi čuli zvukove 'kre-keta' točno iz smjera gdje je 'sletjela' bova.

Značajno je, dodao je pisac, da operaterima sonara na površinskim plovilima nisu date naredbe da proučavaju kvakere. Ili bi, dodao je, rezultati takvog istraživanja mogli biti toliko svjetovni i jasni da se još samo podmorničari i dalje zanose romantičnim sjećanjima o fenomenu kvakera. Što se tiče mornaričke obavještajne službe, ona očito i dalje potajno prezire fenomen kvakera i možda ga proklinje u sebi.

Pisac je također spomenuo da su ga zvukovi kvakera uvijek podsjećali na tipični zvuk udaranja drvenih žlica (vrsta udaraljki, tradicionalni glazbeni instrument u Rusiji; *op. prev.*) iz ruske narodne glazbe. Svi drugi zvukovi, smatra on, potječu „iz neke druge opere”; to jest, iz drugog izvora. Što se tiče ponašanja kvakera, ono se, prema njemu, može u potpunosti razumjeti ako se prisjetimo da su bove sadržavale baterijske ćelije ispunjene vodom. Kada se takve baterije isprazne, emitirani signali postanu dulji. Njegove poglede (na ruskom) možete pronaći na adresi <http://tinyurl.com/3no485o>.

BLUDNI JASTOZI I DRUGE HIPOTEZE

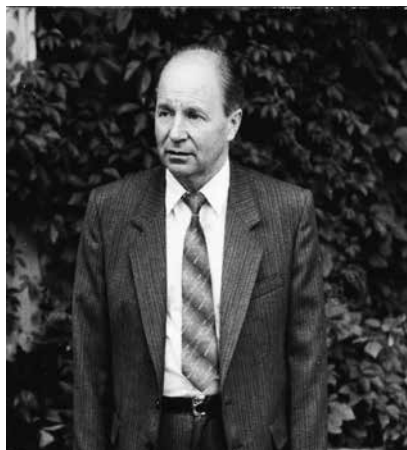
Nisu se svi u sovjetskoj mornarici slagali sa zaključcima Vladlena Naumova. Prema E. Ibragimovu, sovjetskom kapetanu uključenom u istraživanje, kvakeri su posjedovali izvanredne manevarske sposobnosti. Mogli su se kretati brzinama većim od 150-200 čvorova (do tristo kilometara na sat), zadržavajući pramčani kut u odnosu na podmornicu.

Još jedan bivši sovjetski podmorničar, koji sebe naziva guru Dima, prisjetio se da su se u uronjenim podmornicama kvakeri čuli drugačije. Jedanput je čuo nešto poput pređenja, i to je projurilo kraj podmornice; procijenjena brzina objekta bila je blizu osamdeset čvorova.

Ponekad je osjećao, ali ga nije čuo, zvuk koji opisuje kao, „š-š-šuuukhhh”, kao da je u blizini podmornice projurilo nešto golemo – očito nešto što nije bilo živo. „Kako bi moglo živjeti pri takvoj brzini?”, pitao je. Ponekad bi se „nešto” maleno vrzmalo oko podmornice.

Dima je spomenuo da su ‘momci’ koji su služili na sovjetskim strateškim podmornicama (zvanima *strategi* u ruskom mornaričkom slengu; *op. a.*), kao ljudi koji cijene svoju tajnovitost, u svojim razgovorima pridali tom fenomenu gotovo mistični status. Nasuprot tome, ‘momci’ s multi-misijskih podmornica tretirali su kvakere

s prilično ciničnim humorom, pa su govorili da su to zapravo nestašni jastozi koji bludniče. Sonarski senzori koji su radili u izravnom prislušnom načinu rada registrirali su oštre promjene smjera u odnosu na objekte. U aktivnom načinu rada uočavali su objekte velike do nekoliko stotina metara, ali samo nakratko. Dima je dodao da

Vladimir Georgijevič Ajaja, istaknuta ličnost u povijesti ruskog istraživanja NLO-a, bio je među predvodnicima u istraživanju NPO-a – neidentificiranih podvodnih objekata

Ajaja je radio kao šef podvodne istraživačke ekspedicije u sovjetskoj podmornici Severjanka. On i drugi članovi posade jednom su čak opazili vrlo neobično stvorenje duboko pod vodom: izgledalo je poput lire i imalo je zelena ticala

za vrijeme dok su bili „na površini” nikad nije vidio ni čuo ništa o kvakerima. Rekao je da misli da se eksperimentalne podmornice s ljudskom posadom kakve poznajemo danas ne mogu po brzini mjeriti s tim objektima. Njegove izjave (na ruskom jeziku) mogu se pronaći na adresi <http://tinyurl.com/3ms3rmz>.

Prema admiralu Anatoliju Aleksandroviču Komaricinu, direktoru Glavnog direktorata za pomorstvo i oceanografiju Ministarstva obrane Ruske federacije, Sovjeti su pokušali locirati i detektirati formacije kvakera svojim akustičnim sensorima. Ponekad bi se, nakon prolaska kroz područje kvakerske aktivnosti, sovjetske podmornice vratile u bazu da bi po povratu njihove posade otkrile da su gumene površine podmornica prekrivene nekom vrstom biološke mase. Ta masa bi dugo vremena

emitirala svjetlost, no pod sunčevom svjetlošću ta bi se luminiscencija naposljetku izgubila.

Bivši sovjetski podmorničar, koji se predstavio kao Sergej Vasiljevič, pisao je o svom iskustvu s kvakerima 1985. godine, dok je služio na brodu K-433, sovjetskoj nuklearnoj podmornici, u sjevernom dijelu Pacifičkog oceana. (K-433 je bila podmornica 667BDR Kalmar klase Delta III, nuklearna podmornica s balističkim projektilima, koja je danas, pod imenom *Svjatoy Georgij Pobedonosec*, dio moderne ruske mornarice.) Na dubini od otprilike sto metara, nakon sata ‘kreketanja’ kvakera, podmornica se sudarila s nečim mekanim i viskoznom. Zvuk je bio sličan onome kada sirovo meso padne na dasku za rezanje, ali „komad mesa” bio je tako velik da je natjerao podmorničku krstaricu (s 13.000 tona deplasmana dok je pod vodom) da zadrhti i zatrese se.

Sergej Vasiljevič prisjetio se i incidenta koji se dogodio 1989. godine kada je služio na podmornici K-211 u Japanskom moru. (K-211 je također bila podmornica 667BDR Kalmar klase Delta III, nuklearna podmornica s balističkim projektilima; sada je, u sklopu ruske

mornarice, njezino ime *Petropavlovsk-Kamčatskij*. Podmornica se pridružila sovjetskoj floti 1980. godine, a od 2009. je aktivna u ruskoj pacifičkoj floti.) Na dubini od sto metara ruski operateri sonara otkrili su dvije podvodne mete koje su sustigle i prestigle podmorničku krstaricu. Kretale su se brzinom od pedeset čvorova, a sovjetska podmornica kretala se brzinom od deset čvorova. Zapovjednik podmornice se našalio: „Vaši veličanstveni operateri sonara, o zapovjedniče radio-inženjerstva, otkrili su podvodni avion!”

Ove informacije dolaze iz članka (na ruskom jeziku) Sergeja Vasiljeviča postavljenog na adresu <http://tinyurl.com/3t2mp73>.

Još jedan bivši sovjetski podmorničar iznio je svoje stajalište na internet-

skom forumu na kojem se raspravlja o fenomenu kvakera:

„Ne možete ni zamisliti što se događalo u glavnom stožeru sovjetske mornarice tijekom perestrojke i fraternizacije kada se o pitanju kvakera razgovaralo s NATO-om. Realno gledano, NATO je mislio da su kvakeri naše oružje; dok smo mi mislili da su NATO-ovo oružje. Čini se da su bili oružje nekog drugog. Bit je u tome da niti smo mi mogli izgraditi stvari na toj razini (pa smo razmišljali o genijima iz NATO-a), niti ih je mogao izgraditi NATO (pa su mislili, 'Što su to, dovraga, Sovjeti izumili?')”.

Ove informacije mogu se pronaći na adresi <http://tinyurl.com/4ydduzc>

PRIRODNA SVOJSTVA VODE

Ruske novine *Argumenty i fakty* objavile su u broju od 9. lipnja 2010. članak o kvakerima. Autorica članka Julija Gar-

promjena stvara kreketavi zvuk i luminiscenciju. Taj proces je nezamjetan u malim razmjerima, ali u golemom prostranstvu oceana može biti jasno izražen. Brod u prolasku uznemiruje vodu i potiče njezin prelazak iz jednog stanja u drugo.

Luminiscencija vode može se objasniti s fizičke točke gledišta; ukratko, vidljiva je kad je prisutna koncentracija energije velikog broja uznemirenih odnosno pobuđenih molekula.

Proces može započeti u jednom području i postupno se širiti, stvarajući rotirajuće blistave spiralne kotače, krugove i tako dalje. Smirnov je potvrdio svoje teorije pronašao u činjenicama da se kvakeri šire diljem svjetskih oceana, da nemaju trajne koordinate i putuju s morskim strujama.

Nisu posebno opasni, iako fenomen proizvodi elektromagnetsko zračenje koje može uzrokovati smetnje, na primjer kod funkcioniranja elektroničke opreme.

Prema E. Ibragimovu, sovjetskom kapetanu uključenom u istraživanje, kvakeri su posjedovali izvanredne manevarske sposobnosti. Mogli su se kretati brzinama većim od 150-200 čvorova (do tristo kilometara na sat), zadržavajući pramčani kut u odnosu na podmornicu

matina spomenula je da su očevici kvakere nazivali „duhovi iz oceana”.

Mnoge sovjetske podmornice susrele su takve duhove. Podmorničarima se čini da su se kvakeri koji su emitirali zvukove 'kreketa' željeli zabiti u njihovo plovilo i zatim nestati. Ponekad bi 'to', kao što je rečeno Garmatinovoj, sjalo, stvarajući oblike u vodi.

Garmatina je također predstavila pogled istaknutog ruskog znanstvenika o porijeklu kvakera. Taj znanstvenik, Aleksandr Smirnov, s Moskovskog državnog instituta za mehaniku, elektroniku i automatizaciju (Moskovskiy Gosudarstvenniy Institut Radiotekhniki, Elektroniki i Avtomatiki), stručnjak je za svojstva vode. On smatra da su kvakeri prirodni vodeni fenomen.

Prema Smirnovu, pojava kvakera povezana je s promjenom u strukturi vode. Ovisno o temperaturi (koja se može mijenjati uslijed sunčevog zračenja, vremenskih uvjeta i morskih struja), voda poprima različite osobine. Jedna od njih je sposobnost mijenjanja volumena, i ta

UPOZORENJE NA EKOLOŠKU KATASTROFU

Prema svjetskom udruženju za nuklearnu energiju, na kraju Hladnog rata 1989. godine postojalo je više od četiristo podmornica na nuklearni pogon širom svijeta, kako onih u funkciji tako i onih u izgradnji. Barem tristo tih podmornica sada je otpisano, a neke su na redu da budu otpisane zbog plana za smanjenje naoružanja.

Danas SAD, Rusija, Velika Britanija, Francuska i Kina posjeduju, sveukupno, sto šezdeset podmornica.

Arktik je postao groblje za nekoć moćnu flotu sovjetskih podmornica na nuklearni pogon.

Možda su kvakere privlačile nuklearne podmornice općenito zbog nepredvidivih ekoloških opasnosti koje takva plovila predstavljaju za okoliš. Nuklearne podmornice posvuda su ekstremno podložne katastrofama.

Naposlijetku, sovjetske i ruske nuklearne podmornice za gorivo su koristile obogaćeni uranij (neke čak visokoobogaćeni

od devedeset posto). Potrošeno gorivo je nevjerovatno radioaktivno i sadrži nesa-goreni, visokoobogaćeni uranij, plutonij i proizvode fisije. Ruske podmornice u Arktiku korodiraju i tonu dok se njihovi reaktorski spremnici ispunjavaju vodom, nagovještavajući ekološku katastrofu.

SOVJETSKI ISTRAŽIVAČKI PROGRAM

Krajem 1970-ih sovjetska mornarica održala je znanstvenu konferenciju o kvakerima, no sudionici nisu mogli doći do konačnih zaključaka.

Sovjeti su čak pokušali komunicirati sa kvakerima, međutim nikada nisu uspjeli odrediti je li reakcija fenomena inteligentna.

Neki su smatrali da zvuk potječe od kitova ubojica za vrijeme parenja, međutim kvakeri su nestali 1985., a kitovi ubojice nastavili su se pariti.

Drugi znanstvenici (poput onih s Ruske akademije znanosti u Sankt Peterburgu, koji su bili uključeni u projekt istraživanja kvakera) smatrali su da je zagonetni fenomen ustvari nepoznato stvorenje visoke inteligencije – ne neko mitsko biće, nego još neotkrivena morska životinja.

Možda je sovjetska mornarica, neza-interesirana za ihtiologiju, prihvatila to rješenje, jer program je početkom 1980-ih naglo prekinut.

Posebne istraživačke skupine su raspuštene, a časnicima koji su u njima radili dodijeljeni su drugi zadaci. Sve prikupljene informacije i podaci označeni su kao strogo povjerljiva tajna i zaključani u mornaričkim arhivima.

Ni Vadim Kulinčenko ni drugi sovjetski časnici njegova ranga ne znaju zašto je program prekinut. Razlozi za tajnost rezultata istraživanja prilično su očiti: radilo se o sovjetskim i ruskim vojnim tajnama.

DOSJEI ISTRAŽIVANJA I DALJE SU TAJNI

30. srpnja 1999. godine Glavni stožer ratne mornarice Ruske federacije izdao je izjavu da ne postoje službeni dokumenti o susretima sovjetskih brodova i podmornica s neidentificiranim objektima.

Izvor u ruskom pomorskom zapovjedništvu rekao je da bi se mogle pojaviti glasine jer kapetani brodova i podmornica moraju izvijestiti o svim objektima koji se ne mogu klasificirati ali su primi-

ječeni vizualno ili na zaslonima radara. U takvim slučajevima se jata riba, plutajući otpad i prirodne pojave mogu zamijeniti za NLO-e.

Oni koji žele čitati o toj izjavi u Rusiji usmjeravaju se na web stranicu <http://tinyurl.com/3k4smxe>.

U Rusiji, ništa povezano s mornaričkim obavještajnim i kontraobavještajnim dosjeima neće biti deklasificirano u skorije vrijeme. Razlozi su očiti.

Bivši šef informativnog centra ruske Sjeverne flote (mornarička obavještajna služba; op. a.), kapetan 1. klase Anatolij Smolovski, rekao je:

„Glavni stožer ruske ratne mornarice ima informacije o otprilike petnaest tisuća zvukova nepoznate prirode koje su registrirali sovjetski i ruski mornari. Te informacije tiču se ruta ruskih nuklearnih podmorskih krstarica i kao takve su u neposrednoj vezi s ruskom nacionalnom sigurnošću. Prema tome, u bliskoj budućnosti takvi će podaci ostati tajni.”

Smolovskijevljeva izjava potječe iz članka Andreja Mojsaljenka i Natalije Lebedeve objavljenog u ruskim novinama *Komsomol'skaya Pravda-Vla-*

divostok (2. studenog 2008.) s naslovom „NLO: kvakayuschiye v okeane” („NLO-i: oni koji krekeću u oceanu”). Što se tiče bivšeg podmorničara Kulinčenko, on je pokušao prikupiti sve dostupne informacije koje nisu klasificirani dokumenti.

Prošlo je dvadeset godina od raspada Sovjetskog Saveza a još uvijek nije procurilo gotovo nimalo informacija o kvakerima. Čak i oni koji su istraživali taj fenomen imaju vrlo različita mišljenja o njegovoj prirodi.

Po svemu sudeći, trenutno se fenomen službeno ne istražuje, no ima ljudi u Rusiji koji su posvećeni otkrivanju istine o tajanstvenim kvakerima. Naposljetku, oni bi se mogli vratiti...

O AUTORU

Paul Stonehill je istraživač, autor i predavač. Specijalizirao se za neobične fenomene, posebno za sovjetska i ruska vojna istraživanja te teme. Autor je brojnih članaka u časopisima vezanim uz NLO-e te nekoliko knjiga, uključujući (s Philipom Mantleom) *UFO Case Files of Russia* (11th Dimension Publishing/Healings of Atlantis, Velika Britanija,

2010.), *The Soviet UFO Files: Paranormal Encounters Behind the Iron Curtain* (Quadrillion Publishing, Velika Britanija, 1998.), *UFOs na Russia* (Brazil, 2009.) i *Expediente Soviet UFO* (Španjolska,

Realno gledano, NATO je mislio da su kvakeri naše oružje; dok smo mi mislili da su NATO-ovo oružje. Čini se da su bili oružje nekog drugog. Bit je u tome da niti smo mi mogli izgraditi stvari na toj razini niti ih je mogao izgraditi NATO

2010.). Paulova posljednja knjiga je *Paranormal Mysteries of Eurasia* (Galde Press, 2011., SAD).

Paul Stonehill tečno govori ruski i ukrajinski jezik, a možete ga kontaktirati putem e-pošte: rurcla@hotmail.com.

ODSTRANJIVANJE NEGATIVNIH IMPLANATA

MOĆNI PROCES ČIŠĆENJA NEGATIVNIH IMPLANATA,
ETERIČNIH PARAZITA, NEGATIVNIH ENTITETA...

Negativni implantati su eterični uređaji ili entiteti koji su ugrađeni čovjeku u jedno od njegovih tijela od strane tamnih, odnosno negativnih bića/sila u svrhu izvlačenja energije, tj. kontrole mentalnih i emocionalnih reakcija implantirane osobe.

Na ovom planetu svi ljudi, uključujući i duhovno usmjerene, imaju negativne implante i sve ostale vrste psihičkog smeća. Izuzetak su zaista vrlo rijetki pojedinci koji su u tom smislu čisti.

Ovaj moćan proces je najefikasnija metoda čišćenja negativnih implanata, eteričnih parazita, negativnih entiteta, astralnih entiteta, neinkarniranih duhova, duhovnih oružja, uroka i sl.

KREŠO LUŠIČIĆ

ekspert na području psihičkog čišćenja i zaštite

099 36 919 63

www.kresolusicic.com

PROJEKT AŠTAR KOMANDE

A·M·O·R·C

SPOZNATI
SMISAO ŽIVOTA
I STVARANJA
OBLIKOVATI VLASTITI ŽIVOT
TRADICIONALNIM PUTEM INICIJACIJE
RUŽE I KRIŽA

A.M.O.R.C. - mistično filozofska, nekonfesionalna
i politički nevezana internacionalna organizacija
predaje učenja za kućni studij i širi Svjetlo na putu
"Spoznavaj samog sebe"

A.M.O.R.C. 10000 ZAGREB, Razvorska 4
tel/fax: (01) 3648 - 749
mobitel: 098 - 647 - 074
e-mail: amorc-zg@zg.t-com.hr
www.amorc.hr www.amorc.org

Pošaljite mi, molim vas, besplatnu pisanu informaciju na sljedeću adresu:

IME I PREZIME: _____
ULICA I BROJ: _____
POŠTANSKI BROJ I MJESTO: _____

ZEITGEBER

SVE JE JASNIJE DA NAŠ SVEMIR TREBAMO SHVAĆATI KAO UJEDINJENU CJELINU. MOŽEMO POČETI PREUZIMATI KONTROLU NAD NAŠOM SUDBINOM TEK KADA UZMEMO U OBZIR VEZU U NJENOJ CIJELOSTI, KAO SUPERORGANIZAM, U KOJEM SU SVI DIJELOVI MEĐUSOBNO POVEZANI

Piše: Lynne McTaggart (iz njezine najnovije knjige VEZA)

Godine 1922. Aleksandar Čiževski, mlađi bjeloruski znanstvenik, objavio je svijetu apsurdnu teoriju: da su sva velika previranja u ljudskoj povijesti poput socijalnih nemira, ratova i revolucija uzrokovana Sunčevom aktivnošću. Te neobične tvrdnje, sadržane u njegovoj prvoj knjizi *Fizički faktori povijesnog procesa*, dočekani su s gotovo jednoglasnim ismijavanjem. Natmureni, blijedi dvadesetpetogodišnjak, potomak dvorskog tenora i plemkinje koji je u očima svojih zemljaka već bio okaljan svojim aristokratskim podrijetlom, neko je vrijeme bio predmet poruge onedavno vladajuće Boljševičke stranke koja ga je s omalovažavanjem prozvala «štovatelj Sunca». Konačno, on je tvrdio da svi burni događaji koji su doveli do oslobođenja Rusije od korumpirane carske vlasti nisu imali nikakve veze s ideologijom ili motivacijom radništva nego da su za sve bile odgovorne Sunčeve pjegice.

Zbog toga je Čiževski godinama bio u nemilosti znanstvenog establišmenta, usprkos pokroviteljstvu od strane dobitnika Nobelove nagrade, autora i političkog aktivista Maksima Gorkog. Unatoč tomu, Čiževski, koji je bio neka vrsta znanstvenog da Vinci, nastavio je tvrdoglavo provoditi svoja istraživanja, pokušavajući otkriti veze između biologije, fizike, geologije i svemirskog vremena koje su ostale nevidljive za većinu njegovih kolega.

SUNČEVE PJEGE I POVIJESNI DOGAĐAJI

Temeljito je proučavao zapise o svim bitkama, prevratima, bunama, revolucijama i ratovima, uspoređujući ih s aktivnošću Sunčevih pjega kroz gotovo dvi-

je tisuće godina u sedamdeset i jednoj zemlji, uključujući i vlastitu domovinu. Teorija se pokazala točnom: preko tri četvrtine svih slučajeva ljudskih nemira, uključujući Oktobarsku revoluciju u Rusiji 1917., dogodilo se tijekom Sunčevih maksimuma, razdoblja najvećeg broja Sunčevih pjega u nekom Sunčevom ciklusu. Jedino područje koje je ostalo upitno bio je mehanizam te kozmičke

veze, ali Čiževski je imao teoriju: posrednik u našoj ovisnosti o kozmičkom pulsu Sunca mogli bi biti ioni ili suvišan naboj u zraku.

Moguće je da je na Čiževskog imao utjecaja francuski fizičar Jean-Jacques d'Ortous de Mairan koji je otkrio da je jedna od njegovih biljaka sklapala svoje listove i «odlazila na spavanje» u isto vrijeme svake noći, čak i kad bi ju stavio

u potpuno zamračen prostor. Mehaniizam za tu neobičnu aktivnost Mairanu je bio pred nosom, ali u to vrijeme ga nije prepoznao. Iako je bio napisao knjigu o polarnoj svjetlosti, odbacio je ideju da bi Sunčeva aktivnost i magnetizam mogli biti odgovorni za redovne aktivnosti njegove biljke. Dva stoljeća kasnije Čiževski je odmah shvatio vezu.

Iako je Čiževski na kraju od sovjetske vlade dobio vlastiti laboratorij, najviše zbog svog doprinosa razumijevanju ionizacije zraka, njegove teorije nisu nimalo impresionirale Jozefa Staljina koji je 1942. znanstveniku naredio da se odrekne svojih ideja o utjecaju Sunca na ljudska bića. Bilo kakav dokaz da je revoluciju izazvalo išta drugo osim prirodnog napretka borbe radničke klase mogao se pokazati pogubnim za Komunističku partiju.

Kad je Čiževski odbio odveli su ga u gulag na Uralskom gorju. Tamo je bio zatočen osam godina. Nakon što je pušten u Kazahstanu proveo je još osam godina na sovjetskoj «rehabilitaciji», nakon čega je njegovo otprije krhko zdravlje bilo toliko narušeno da je poživio još jedva koliko je bilo dovoljno da obnovi svoju reputaciju. Godinu dana poslije njegove smrti sredinom 1960-ih, kad je Sovjetska akademija znanosti otvorila svoje arhive, u potpunosti je razotkrivena golema širina i dalekovidnost rada Čiževskog. Posthumno je postao junak: u njegovo ime sagrađen je znanstveni centar u kojem je na počasnom mjestu smješten Čiževskijev «luster», rani ionizator zraka.

SVEMIRSKI ZEITGEBER

Pa ipak, bile su potrebne godine i napor mnogih drugih znanstvenika iz cijelog svijeta da se utvrdi na čemu je to Čiževski točno radio. U Americi je ekonomist Edward Dewey bio jedan od nekolicine koji su nastavili razvijati Čiževskijeve ideje, uglavnom kao objašnjenje za ekonomske cikluse ekspanzije i recesije («boom-and-bust»), u neuspješnom pokušaju da pomogne predsjedniku Herbertu Hooveru da se spasi od krivnje za Veliku depresiju. Tek je 1970-ih s radom biologa i fizičara Franza Halberga i njegove kolegice s kojom je radio cijeli život, belgijske fizičarke Germaine Cornélissen, glavna struja znanosti konačno počela razumijevati razmjere naše ovisnosti o hirovitom aktivnosti Sunca.

Halberg i Cornélissen su lovci na cikluse, oboje su stručnjaci za ono što su nazvali «kronomi», ponavljajući uzorci u biologiji. Halberg, koji je danas u svojim devedesetima i uživa velik ugled, svoj je radni vijek posvetio proučavanju učinaka vanjskih utjecaja iz okoliša na živa bića. Godine 1972. primio je Cornélissen kao mladu postdiplomaticu upravo zato što je tema njene doktorske dizertacije bila analiza vremenskih serija, kojom se traže uzorci u događajima koji se ponavljaju u pravilnim intervalima. Halberg je već prije toga bio otkrio da se praktično svi naši biološki procesi ponašaju prema predvidljivom vremenskom rasporedu. Halberg je tvorac izraza «cirkadijurni» (circa = oko; dia = dan) za dnevne biološke ritmove kao što je naš ciklus spavanja i budnog stanja te kasnije izraza «kronobiologija» za povratne cikluse

kog živog bića imaju ne samo dnevne nego i dvotjedne, tjedne, pa čak i godišnje cikluse: ljudski puls i krvni tlak, tjelesna temperatura i zgrušavanje krvi, cirkulacija limfocita i hormonski ciklusi, varijabilnost srčanog ritma i većina drugih funkcija ljudskog tijela rastu i padaju prema relativno predvidljivom vremenskom rasporedu. Halberg je demonstrirao da razina krvnog tlaka kod većine ljudi dostiže najvišu točku između podneva i 16 sati. Čak i djelotvornost tretmana lijekovima poput kemoterapije varira ovisno o tome u koje se doba dana primjenjuju.

Nakon što je godinama razbijao glavu oko mehanizma tih ciklusa *unutar* organizama i mogućnosti postojanja «vremenskih gena» koje uključuju vanjski utjecaji, Halberg se na kraju složio sa zaključkom do kojeg je Čiževski došao

Još 1922. godine, Aleksandar Čiževski, mladi bjeloruski znanstvenik je ustvrdio da svi burni događaji koji su doveli do oslobođenja Rusije od korumpirane carske vlasti nisu imali nikakve veze s ideologijom ili motivacijom radništva nego da su za sve bile odgovorne Sunčeve pjege

prije toliko godina: sinkronizator velikog dijela tih procesa ne nalazi se u organizmu nego je, kako ga je jedan njegov kolega nazvao, *zeitgeber* – što na njegovom materinjem njemačkom znači «kontrolor vremena» – neka vrsta *vanjskog* signala iz okoliša koji pokreće i usklađuje – sinkronizira – biološke ritmove svih živih sustava. Iako je sam Halberg mrzio taj naziv jer ga je smatrao nepreciznim – činilo se da su mnogi ritmovi blago nepravilni – tek je u svo-

jim osamdesetima otkrio dokaze da se *zeitgeber* nalazi u svemiru i da glavni prekidač nije svjetlost nego, baš kao što je Čiževski bio predvidio, Sunčeva magnetska polja.

Halberg je shvatio da je otkrio Čiževskog sezalo dalje od periodičnosti i ciklusa jer je otkrio zanimljivu istinu o ljudskom stanju: nemamo potpunu kon-

trolu nad našom sudbinom, posebno našom biološkom sudbinom. Sfera utjecaja naše biologije ne završava s našom neposrednom okolinom pa čak ni sa samom Zemljom već se proteže duboko u svemir. Kao što mnogi drugi njegovi kolege iz cijelog svijeta sada potvrđuju, metronom svakog živog bića koji određuje tempo naših osnovnih regulatornih

vulkana koje izbacuju plinove u svemir kao vrtloge koncentriranih polja i tamne mrlje na površini Sunca poznate kao Sunčeve pjegice koje se razilaze i ponovno spajaju u novim rasporedima. Usprkos toj potencijalno anarhičnoj kombinaciji Sunce obavlja te aktivnosti prema prilično predvidljivom vremenskom rasporedu: Sunčevi ciklusi traju približno jeda-

snagom milijardi atomskih bombi – sve to izlijeće u svemir, a dio je usmjeren prema Zemlji kroz naelektrizirani plin Sunčevog vjetrova, putujući brzinom od oko osam milijuna kilometara na sat. Ta aktivnost uzrokuje ekstremne geomagnetske oluje u svemiru koje, u trenucima intenzivne Sunčeve aktivnosti, imaju snažan učinak na Zemljino ma-

Teorija se pokazala točnom: preko tri četvrtine svih slučajeva ljudskih nemira, uključujući Oktobarsku revoluciju u Rusiji 1917., dogodilo se tijekom Sunčevih maksimuma, razdoblja najvećeg broja Sunčevih pjega u nekom Sunčevom ciklusu

sustava i održava nas u stanju zdrave ravnoteže jest - Sunce. Taj svemirski *zeitgeber* toliko je jak da bi mogao imati utjecaja čak i na našu fizičku veličinu, našu dugovječnost, našu mentalnu stabilnost, našu sklonost nasilju, a možda čak i na ono što smatramo našom jedinstvenom individualnom motivacijom. Naša najjača veza s okolišem koja oblikuje nas i naše živote ona je sa zvijezdom udaljenom 150 milijuna kilometara.

Zemlja je u osnovi divovski magnet, a njen Sjeverni i Južni pol, dva pola magnet, okruženi su magnetskim poljem u obliku krafne s rupom u sredini. To ambijentalno geomagnetsko polje ili magnetosfera u neprestanom je previranju pod utjecajem klime, bilo kakvih geoloških promjena na Zemlji, pa čak i kolebanja Zemlje u njejoj dnevnoj vrtnji, ali prije svega pod utjecajem ekstremnih promjena vremena u svemiru, uglavnom izazvanih žestokom aktivnošću Sunca.

Dobročudna zvijezda odgovorna za sav život na Zemlji u biti je nakupina nezamislivo vrućeg vodika i helija, otprilike milijun puta veća od Zemlje, koju presijeca sloj nestabilnih magnetskih polja. Ne čudi što iz te nepostojane kombinacije nastaju periodične erupcije poput

naest godina tijekom kojih se Sunčeve pjegice stvaraju, prazne i počinju nestajati. Tijekom faze povećanja aktivnosti, dok raste broj Sunčevih pjega, Sunce počinje izbacivati svoje plinske eksplozije u našem smjeru: solarne baklje, naelektrizirani protoni visoke energije poput metaka, koronalni izbačaji mase – milijarde tona plina i magnetskih polja sa

gnetosko polje. Tijekom svakog jedanaestogodišnjeg Sunčevog ciklusa možemo očekivati da ćemo dvije godine doživljavati geomagnetske oluje koje su dovoljno jake da na Zemlji naruše dijelove električnih mreža, ometaju rad visokotehnoloških komunikacijskih sustava i dezorijentiraju svemirske letjelice i satelitske navigacijske sustave.

Znanstvenici su donedavno odbacivali ideju da Zemljino slabo magnetsko polje (tisuću puta slabije od standardnog srednjoškolskog magneta u obliku potkove) ima bilo kakvo djelovanje na osnovne biološke procese, posebno zato što su sva živa bića na Zemlji sada izložena mnogo jačim elektromagnetskim i geomagnetskim poljima u svakom trenutku naših modernih života ovisnih o tehnologiji. Ali najnovija otkrića pokazala su da živa bića imaju mali prozor kroz koji suptilna geomagnetska i elektromagnetska polja, poput onih koja stvara Zemlja, za razliku od umjetnih koje stvara tehnologija, imaju vrlo jak utjecaj na sve stanične procese u živim bićima. Promjene u tom slabom naboju, posebno one na ekstremno niskim frekvencijama (ispod 100 Hz), snažno utječu na praktično sve biološke procese u živim bićima, posebno na dva glavna motora tijela - srce i mozak.

To nas ne bi trebalo iznenaditi, primjećuje Cornélissen. «Znamo kada se približava geomagnetska oluja kroz naše električne mreže», kaže ona. «Električni krugovi reagiraju na njih, baš kao i naše srce, mozak i živčani sustav. U stvari, srce je najveći električni sustav tijela.» Kako ona to vidi, ljudsko biće samo je još jedan satelitski sustav koji može destabilizirati ili čak izbaciti iz putanje električna oluja u svemiru.

Magnetska polja nastaju strujanjem iona, elektrona i atoma s nabojem. Kada magnetske sile promijene smjer, što se često događa na površini Sunca, izmijene smjer toka atoma i čestica. Sva živa bića, uključujući i ljude, sastoje se od istog osnovnog materijala, i kao što je Čiževski intuitivno shvatio, svaka promjena magnetske sile izmijenit će naše unutarnje strujanje atoma i subatomske čestice.

SUNCE I LJUDSKO TIJELO

Čini se da Zemljina magnetska aktivnost najizravnije utječe na naše stanične membrane i kanale kalcijevih iona koji su ključni za regulaciju enzimskih sustava unutar stanice. Izgleda da Zemljino geomagnetsko polje posebno djeluje na simpatičke živce (one koje potječu iz dijelova kralježnice na prsima i donjem dijelu leđa), uključujući reakciju borba ili-bijeg.

Od svih sustava u ljudskom tijelu, promjene Sunčevog geomagnetskog stanja

najviše ometaju aktivnost srca. Kod osjetljivih ljudi geomagnetske oluje mogu izazvati srčani udar. Zdrava srca mogu imati velika variranja srčanog ritma, ali velik dio geomagnetskih aktivnosti smanjuje varijabilnost srčanog ritma što povećava rizik od bolesti koronarnih arterija i srčanog udara. Kad se geomagnetska aktivnost poveća krv postaje mnogo gušća, ponekad dvostruko, i krvotok se usporava – što je recept za srčani udar. Stope srčanih udara i smrti zbog kardiovaskularnih poremećaja porastu svaki put kada dođe do povećanja geomagnetskih aktivnosti u Sunčevom ciklusu: najveći broj iznenadnih smrti od srčanog udara događa se unutar jednog dana nakon geomagnetske oluje. U jednoj studiji Halberg je pratio stope srčanih udara u Minnesoti kroz veći broj godina i otkrio porast od 5% u razdobljima najjače Sunčeve aktivnosti. Čini se da na ritam ljudskog srca također utječu velike promjene Sunčevog vjetera, a posebno se pojačavaju kada Sunčev vjetar mijenja brzinu kroz razdoblje od sedam dana.

Sfera utjecaja naše biologije ne završava s našom neposrednom okolinom pa čak ni sa samom Zemljom već se proteže duboko u svemir

Kao da se želi iskusiti za sovjetski progon Čiževskog, Rusija je postala predvodnica istraživanja učinaka Sunčeve geomagnetske aktivnosti na tijelo, u početku s ciljem utvrđivanja učinaka svemirskog vremena na astronaute dok su u svemiru. Sovjetski znanstvenici otkrili su da astronauti imaju povećan rizik od srčanog udara za vrijeme magnetske oluje. Cornélissen je također otkrila da su se najzdraviji (to jest, najraznolikiji) srčani ritmovi njihovih dobrovoljaca na Zemlji javljali tijekom razdoblja s najmanjom količinom Sunčeve aktivnosti, dok su određene električne frekvencije bile prigušene, a varijabilnost srčanog ritma smanjena tijekom magnetskih oluja.

Osim učinaka na srce Sunce ima snažan učinak na druge električne centre tijela: mozak i živčani sustav. Znanstvenici u bivšem sovjetskom bloku otkrili su da se čak i kod zdravih dobrovoljaca električna aktivnost u mozgu znatno destabilizira za vrijeme magnetski olujnih dana. Sunčeva aktivnost također narušava same signale unutar živčanog sustava tako da su neki

dijelovi pretjerano aktivirani, dok drugi ne reagiraju. Znanstvenici iz Azerbajdžanske nacionalne akademije znanosti u Bakuu pokazali su da velike promjene geomagnetske aktivnosti narušavaju ravnotežu električnog komunikacijskog sustava mozga, dovodeći do prejakog podražavanja određenih dijelova autonomnog živčanog sustava i smanjenja aktivnosti drugih.

Kad Sunce eksplodira na neki način eksplodiramo i mi. Geomagnetske aktivnosti u svemiru narušavaju našu energetske ravnoteže, što snažno utječe na našu mentalnu stabilnost. Tijekom magnetske oluje mentalno nestabilne osobe postanu još nestabilnije. Što je geomagnetska aktivnost intenzivnija veće je povećanje broja raznih psihijatrijskih poremećaja, više je hospitalizacija zbog živčanih problema, a raste i broj pokušaja samoubojstva. Američki ortoped Robert O. Becker, koji je proveo brojne pokuse o učincima elektromagnetskih polja na zdravlje, utvrdio je da postoji veza između jakih Sunčevih oluja i broja prijema u mentalne bolnice.

Prije nekoliko godina Halberg i Cornélissen surađivali su s više neuroznanstvenika kako bi utvrdili bi li geomagnetski faktori mogli utjecati na autizam. Dotad nisu bile primijećene nikakve sezonske varijacije u autizmu: ništa više djece ne bi oboljelo od autizma zimi nego, recimo, ljeti. Međutim, kad su Halberg i njegovi kolege usporedili učestalost autizma sa Sunčevom aktivnošću utvrdili su jasnu vezu između geomagnetskih ciklusa koji traju 1,9 godina i nesposobnosti djece da se povežu sa svojim majkama. Utjecaj Sunca bio je toliko jak da je djelovao na majčinsku ljubav.

Postoje čak i neka istraživanja, posebno s kanadskog Instituta Laurentian, koja pokazuju da geomagnetski poremećaji uzrokuju ili pogoršavaju epileptičke napade. Također je otkrivena veza između iznenadne smrti od epilepsije i sindroma iznenadne smrti dojenčeta i visokih razina geomagnetske aktivnosti. U jednoj studiji istraživači su utvrdili da je geomagnetska aktivnost koja djeluje na Zemljino geomagnetsko polje bila

značajno jača u danima kad su pacijenti imali napadaje.

Cornélissenina specijalnost su neprijetni ciklusi, povezani sa Sunčevim vjetrom i promjenama položaja Sunca u vrijeme izmjene godišnjih doba, kao za vrijeme ekvinocija, kada se Sunce nalazi na istoj razini kao Zemljin ekvator, a dan i noć traju približno jednako. Otkrila je širok raspon podudaranja sa Sunčevim ciklusima kod mentalnih bolesti i epilepsije: epilepsija je izraženija tijekom proljetnih ekvinocija, a samoubojstva i depresije prate ciklus od 1,3 godine koji odgovara ciklusu Sunčevog vjetra i međuplanetarnih magnetskih polja. Čak i

dvadeset i dvije godine): što je Sunčeva aktivnost u vrijeme rođenja veća, veće je i dijete.

Kao liječnika, Halberga najviše zanima medicinski aspekt kronobiologije. Po njegovom viđenju, naša prividna nemoć pred vanjskim *zeitgeberom* zapravo je utješna; ako se uzorci poput ovoga mogu predvidjeti možemo osmisliti ponašanja kojima ćemo ih kompenzirati. Na primjer, poznato je da se infekcije srca poslije srčanog udara povećavaju za vrijeme geomagnetskih poremećaja, pa se pacijentima s povećanim rizikom mogu davati antibiotici kao preventivna mjera. U tu svrhu Halberg i Cornélissen stvorili

nost srčanog ritma i pojavu poznatu kao CHAT (cirkadijurne hiperamplitude tlaka) ili prevelike promjene krvnog tlaka tijekom jednog dijela dana. Pacijentima sa srčanim problemima savjetuje se da tijekom visokih razina geomagnetske aktivnosti izbjegavaju nagle napore. BIOCOS također planira istraživati tehnike koje štite od prirodnih geomagnetskih poremećaja.

Iako je zadovoljan svim tim napretkom, Halberg je očajan što će biti potrebno još mnogo godina, daleko više nego što bi on sam mogao doživjeti, da američka medicina prihvati ideju da vrijeme u svemiru snažno utječe na našu biologiju.

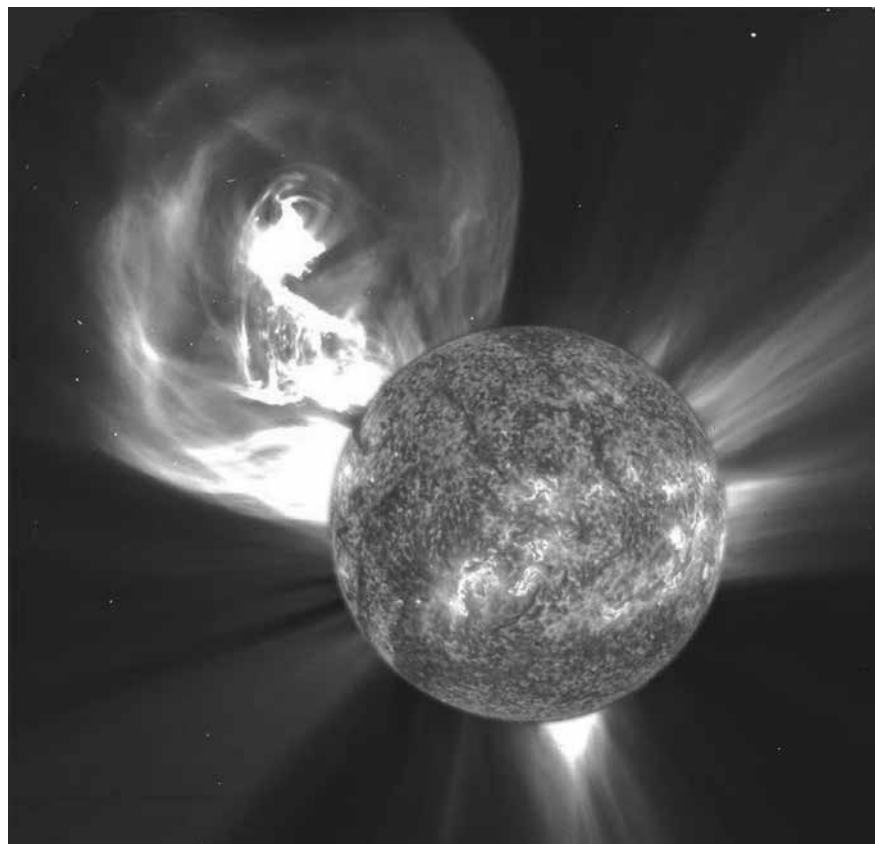
Kad Sunce eksplodira na neki način eksplodiramo i mi. Geomagnetske aktivnosti u svemiru narušavaju našu energetske ravnotežu, što snažno utječe na našu mentalnu stabilnost

broj prometnih nesreća redovno raste i pada u skladu sa Sunčevim ciklusima.

I drugi dokazi govore u prilog rezultatima njenih istraživanja. U studiji znanstvenika sa Sveučilišta u Melbourneu uspoređene su sve statistike o samoubojstvima za Australiju od 1968. do 2002. s dnevnim indeksom geomagnetskih aktivnosti za te godine. U brojkama su otkrili fascinantnu razliku između spolova: razdoblja povećane vjerojatnosti za samoubojstva muškaraca imala su izražene sezonske fluktuacije koje su se podudarale sa Sunčevom aktivnošću, ali činilo se da žene imaju jaču vezu sa Suncem i daleko veću vjerojatnost da će se ubiti tijekom razdoblja jakih Sunčevih baklji (koje se javljaju svakih pet mjeseci) ili Sunčevog vjetra.

MEDICINSKI ASPEKT KRONOBIOLOGIJE

Čak i naše osnovne statistike pri rođenju – porođajna težina, dužina i opseg glave, grudi i trbuha – vjeruje Halberg, povezani su rastom i opadanjem Halvog Sunčevog ciklusa (potpunog Sunčevog ciklusa koji trenutno traje otprilike

su BIOCOS (od riječi biosfera i kozmos), golemi multicentarski projekt koji bi trebao služiti kao rani sustav za upozoravanje pomoću neprekidnog praćenja određenih fizioloških varijabli koje kod osjetljivih ljudi uzrokuju Sunce i planeti. Phoenixov projekt ambulantnog praćenja krvnog tlaka u Minneapolis–Saint Paulu, na primjer, namjerava dobrovoljcima nuditi ambulantni tlakomjer kako bi oni koji imaju povišeni krvni tlak mogli pratiti kako vrhunac Sunčeve aktivnosti utječe na njihove arterije. Projekt je posebno usmjeren smanjenju varijabil-

Rusija je među malobrojnima zemljama koje ozbiljno pokušavaju razviti tu vrstu preventivne medicine. Na primjer, na Gruzijском tehničkom sveučilištu tri Helmholtzove zavojnice prožimaju sobu jakim magnetskim poljem. Jurij Gurfinkel i njegovi kolege namjeravaju koristiti taj postav za kardiovaskularne pacijente, posebno one na intenzivnoj njezi. Zavojnice će služiti kao moćan oblik preventivne medicine i nuditi kompenzacijski štit protiv onoga što Gurfinkel smatra većim ubojicom od prehrane, načina života, pa čak i od gena. Stvaranjem tih

sustava za rano upozoravanje i geomagnetskih štitova ti znanstvenici otvoreno priznaju da su naše fizičko zdravlje – čak i naša fizička veličina – krajnje ovisni o hirovima Sunca. Međutim, izašlo je na vidjelo i koliko je naše ponašanje ovisno o našoj vezi sa Suncem.

U svojim poznim godinama Halberg je svoju pozornost usmjerio na utvrđivanje ima li ikakve istine u tvrdnji Čiževskog da Sunce ima utjecaja na prevrtljivost ljudskog srca. Njemu i Cornélissen neočekivano se osmjehnula sreća kada su dobili podatke iz cijelog svijeta o gotovo pedeset godina aktivnosti Jehovinih svjedoka, marljivo vođene zapise o satima koje je svaki član sa 103 geografske lokacije proveo vrbujući ljude za svoju crkvu. Budući da svakog Jehovinog svjedoka crkva obvezuje da pokušava pridobiti nove članove, zapisi o njihovim aktivnostima pružili su Halbergu i Cornélissen jedinstvenu priliku jesu li njihovi naponi bili u bilo kakvoj korelaciji sa Sunčevom aktivnošću.

Kad je taj par unio podatke na dijagram otkrili su divovski brijege i dol u naporima za pridobivanje novih članova kroz razdoblje od dvadeset i jedne godine koji su se izravno podudarali s brijegeom i dolom Sunčevog dvadesetjednogodišnjeg Haleovog ciklusa. Kad su pažljivije proučili podatke, usporedivši aktivnosti crkvenih zajednica iz različitih lokacija sa Sunčevom aktivnošću na odgovarajućim geografskim širinama, otkrili su da je i tu postojala veza s rastom i slabljenjem geomagnetske aktivnosti. Taj rad pruža uvjerljiv dokaz da geomagnetska aktivnost utječe na određena područja u mozgu koja su uključena u motivaciju, baš kao što utječe na tjelesne funkcije, mjere tijela i razvoj.

SUNCE I TRŽIŠTE

Halbergov primjer nadahnio je druge istraživače da ponovno razmotre je li sklonost stanovništva prema trošenju ili štednji također pod utjecajem Sunca, kao što je Dewey tvrdio za vrijeme Velike depresije. Ranija istraživanja pokazala su da geomagnetske oluje snažno utječu na raspoloženje ljudi, što je povezano s prosuđivanjem i odlukama u vezi s rizikom. Naravno, jedno od područja od neposrednog interesa za banke je potencijalan utjecaj Sunčeve aktivnosti na tržište vrijednosnih papira, jer ako je kreditna institucija u stanju predvidjeti

ono što je u osnovi lutrija lako može postići zgoditak. Kako bi to dodatno istražila Američka središnja banka iz Atlante nedavno se udružila s Bostonskim koleđom kako bi proučili navike Amerikanaca vezane uz kupnju i prodaju tijekom geomagnetskih ciklusa. Otkrili su da su tijekom geomagnetskih oluja ljudi radije prodavali dionice; skloni su protumačiti vlastitu negativnu tjelesnu reakciju na Sunčevu aktivnost kao vanjski dokaz negativne ekonomske klime. Kao posljedica toga dolazi do ogromnog povećanja zahtjeva za ulaganjima bez rizika, zbog čega cijena riskantnijih poslova počne padati ili raste sporije nego prije. Nakon što je uzeo u obzir sezonske cikluse tržišta i druge tipove bihevioralnih faktora i faktora okoline za koje je poznato da utječu na tržište, istraživački tim Banke Atlante zaključio je da geomagnetske oluje imaju negativan učinak na dobit od dionica u sljedećem tjednu na svim američkim burzovnim indeksima. S druge strane, postoje dokazi da su u razdobljima Sunčevog zatišja dobiti od dionica znatno više.

Udruženje za tehničku analizu tržišta vrijednosnih papira iz San Franciska otišlo je korak dalje u utvrđivanju upravlja li ta aktivnost financijskim ciklusima ekspanzije i recesije, posebno zato što je dobro poznato da kolektivno raspoloženje određuje hoće li ljudi biti skloniji

su da su se vrhunci terorizma poklapali s ciklusima Sunčevog vjetra i Zemljinog geomagnetskog indeksa.

MJESEC I SAMOV SIN

Devedeset godina nakon što je Čiževski završio u gulagu zbog svojih ludih teorija Halberg je u suradnji s Rusima dokazao da je Čiževski možda ipak bio na tragu nečega. Halberg i njegov tim međunarodnih kolega sada smatraju da biologija i ponašanje nisu u potpunosti individualni te da sva živa bića u svakom pogledu rezoniraju s kozmosom. Rano ujutro 29. srpnja 1976. podebeli osamnaestogodišnjak bucmaštog lica izašao je iz svog žutog kompaktnog automobila Ford Galaxy, izvadio Charter Armsov revolver Bulldog kalibra .44 iz papirnate vrećice, čučnuo i iz neposredne blizine naciljao Donnu Lauriu i Jody Valenti, dvije tinejdžerice koje su sjedile u Valentinom parkiranoj Oldsmobileu u Pelham Bayu nakon noći provedene u diskoteci Peachtree. Valenti je ranjena, a Lauria je na mjestu poginula.

Osmi okrug Policijske uprave grada New Yorka pretpostavio je da se radilo o ostavljenom momku ili zabrljalom pokušaju mafijaškog ubojstva. Međutim, nakon još tri pucnjave u Queensu u narednom listopadu, studenom i siječnju, sa zrnima koja su imala iste

Kad su pažljivije proučili podatke, usporedivši aktivnosti crkvenih zajednica iz različitih lokacija sa Sunčevom aktivnošću na odgovarajućim geografskim širinama, otkrili su da je i tu postojala veza s rastom i slabljenjem geomagnetske aktivnosti

mahnitom kupovanju ili prodavanju zbog straha od pada vrijednosti. Analitičari su otkrili da financijske krize slijede ciklus od pedeset i šest godina, koji i sam slijedi predvidiv ciklus Mjeseca i Sunca, kada se kutovi (od 0 do 180 stupnjeva) između Sunca i Mjeseca ponove s razlikom manjom od jednog stupnja. Poslije napada 11. rujna Halberg i međunarodni BIOCOS tim Amerikanaca i Rusa posvetio je pažnju terorizmu, usporedivši Sunčevu aktivnost s vremenskim rasporedom djela međunarodnog terorizma u razdoblju od četrdeset godina, točnije od 1968. do 2008. Otkrili

karakteristične tragove, policija je shvatila da imaju posla sa serijskim ubojicom.

Gradska policija i mediji počeli su izrađivati popise sličnosti u načinu na koji je izvedeno šest kasnijih zločina, posebno nakon što je Samov sin, kako su novine nazvale ubojicu, pružio tragove u dvama pismima, jednom koje je ostavio na mjestu zločina za policijskog kapetana Josepha Borrellija, i drugom koje je kasnije poslao kolumnistu *New York Daily Newsa* Jimmyu Breslinu – sličnosti koje su stalno revidirali. Sam se okomio na mlade parove u parkiranim automobi-

lima. Sam je napadao samo vikendom u ranim satima. Samovo lovište bila su ljubavna sastajališta po Bronxu i Queensu. Sam je mrzio trenutnu disko-groznicu u gradu koja je uslijedila nakon filma *Grozница subotnje večeri* i vrebao je na parove koji su izlazili iz diskoteka. Činilo se da je Sam bio sklon mladim ženama s dugom tamnom kosom, zbog čega su one počele masovno skraćivati kosu i nositi plave perike... sve dok nije

Analitičari su otkrili da financijske krize slijede ciklus od pedeset i šest godina, koji i sam slijedi predvidiv ciklus Mjeseca i Sunca, kada se kutovi (od 0 do 180 stupnjeva) između Sunca i Mjeseca ponove s razlikom manjom od jednog stupnja

ustrijelio jednu plavušu dva dana poslije prve godišnjice ubojstva. Sada se činilo da Sam ubija nasumično, nekontrolirano. «NITKO NIJE SIGURAN OD SAMOVOG SINA», objavila je naslovnica *New York Posta* 1. kolovoza. Tijekom jednog od najtoplijih zabilježenih ljeta ljudi su noću bili skrupčani iza navučenih zastora i svi su se klonili parkiranih automobila. Međutim, nitko nije komentirao jedan uzorak u Samovom načinu djelovanja koji je bio manje-više konzistentan: pet od osam napada i sva ubojstva osim jednog dogodili su se tijekom punog ili mladog Mjeseca.

Nakon što je ubojica David Berkowitz uhvaćen, priznao ubojstva i počeo služiti šest doživotnih robija neki pripadnici policije i pisci poput Maurya Terrya, autora knjige *The Ultimate Evil* (Krajnje zlo), postali su uvjereni da je Berkowitz možda bio povezan s nekim kultom koji je određivao vrijeme ubojstava prema planu, u sklopu nekakvog sotonističkog rituala.

Čak i ako je Berkowitz djelovao samostalno većinu policajaca ne bi iznenadilo što je napadao u posebnim fazama Mjesečevog ciklusa. Kao što svaki policajac koji je bio u ophodnjama vjeruje, puni

Mjesec i mladak iz ljudi izvlače najgore. Policija se priprema za povišenu stopu kriminala i luđe telefonske pozive od uobičajenih, psihijatrijske bolnice na veći broj primljenih pacijenata, bolnice na veći broj žrtava, a učitelji na nemirne učionice.

Obično se vjeruje da djelovanje Mjeseca destabilizira ljude tako da su nasilniji tijekom određenih faza lunarnog ciklusa. Smatra se da su ubojstva, prometne

čeve četvrti. Smatra se da čak i životinje češće grizu za vrijeme punog Mjeseca, prema podacima o nezgodama i intervencijama hitne pomoći iz jednog britanskog grada od 1997. do 1999. godine. Psihijatrijski učinci navodno slijede suprotan ciklus rasta i pada: najjači su tijekom mladog Mjeseca, a najslabiji za punog Mjeseca. U jednoj jedanaestogodišnjoj studiji provedenoj na gotovo 19.000 pacijenata u jednoj psihijatrijskoj bolnici

nesreće, slučajna trovanja, samoubojstva i posjeti odjelima za hitnu pomoć češći tijekom punog i mladog Mjeseca. U jednoj studiji Arnold Lieber, psiholog iz Miamijsa koji je usporedio vremena ubojstava s Mjesečevom aktivnošću tijekom razdoblja od petnaest godina, utvrdio je da se porast broja ubojstava u Dade Countyu upadljivo podudara s punim ili mladim Mjesecom, a značajno padao tijekom druge i posljednje Mjese-

učestalost psihoza kod pacijenata postizala je vrhunac za vrijeme mladog Mjeseca, a na najnižoj razini bila je za vrijeme punog Mjeseca. Isti obrazac slijede i samoubojstva: među hitnim pozivima centrima za prevenciju samoubojstava praćenim kroz razdoblje od dvije godine najveći broj poziva koji su se odnosili na žene dogodio se za vrijeme mladog Mjeseca a ne punog Mjeseca. Smatra se da takozvani lunarni sindrom utječe čak

i na izostajanje radnika s posla; studije su pokazale da mnogo više ljudi posjeti liječnika tijekom punog Mjeseca nego u drugim fazama ciklusa.

Međutim, ne pokazuju sve studije tako urednu povezanost i problem s podacima je u tome što istraživači traže jednostavan odnos (kao što je učinak samo za vrijeme punog Mjeseca), dok bi istina mogla biti daleko kompleksnija.

Općenito se smatra da je bilo kakav Mjesečev utjecaj posljedica gravitacijskog djelovanja Sunca i Mjeseca, kao što je slučaj s plimama, odnosno, budući da 75 posto našeg tijela čini voda, vjeruje se da Mjesec djeluje na nas baš kao i na ocean. Međutim, plime su predvidljive, događaju se svakih dvanaest sati, dok učinke Mjeseca vidimo samo jednom ili dvaput mjesečno.

Najvjerojatnije objašnjenje, kaže Cornélissen, jest blagi geomagnetski učinak ili nekakav utjecaj Mjeseca na Sunčevo konstantno geomagnetsko privlačenje. Tijekom punog Mjeseca Zemlja se nalazi između Mjeseca i Sunca, tako da oboje ulaze u naše geomagnetsko polje. Tijekom mladog Mjeseca mjesta su zamijenjena: Mjesec se nalazi između Sunca i Zemlje i najudaljeniji je od našeg geomagnetskog polja. Vjerojatno je da položaj Mjeseca zapravo pojačava ili prigušuje geomagnetsko privlačenje Sunca i Zemljino geomagnetsko polje. Također valja imati na umu da je lunarni sinodični mjesec (29,5 dana) samo nekoliko dana duži od razdoblje pune rotacije Sunca.

Sve ovo ima smisla ako Mjesec promatrane kao divovski magnet koji modificira Sunčev geomagnetski utjecaj. U stvari, mogao bi fizički biti magnet. Studije uzoraka s Mjeseca uzetih prilikom misije iz programa Apollo otkrile su dokaze jakih magnetskih polja u stijenama. Ako Mjesec ima vlastito jako magnetsko privlačenje to bi moglo uzrokovati magnetske promjene kada Mjesec prolazi kroz Zemljin geomagnetski rep, što se događa prilikom svakog mladog Mjeseca.

U IGRI I DRUGI PLANETI

Sunce i Mjesec nisu jedina nebeska tijela koja utječu na našu fizičku i mentalnu aktivnost. Prije nekoliko godina Jerry Mitrovica, fizičar sa Sveučilišta u Torontu, i Alessandro Forte s pariškog Instituta za planetarnu fiziku, u prestižnom znanstvenom časopisu *Nature* objavili su

rad u kojem su, pomoću matematičkih izračuna i simulacija, pokazali da postoji odnos između sićušnih promjena oblika Zemlje i vrtnje oko osi te gravitacijskih utjecaja drugih planeta Sunčevog sustava, posebno Jupitera i Saturna.

Taj rad napisan je prilično stručnim jezikom, ali ispod svog tog znanstvenog žargona fizičari su iznosili velike tvrdnje. «Po prvi put pokazali smo da promjene oblika Zemlje u kombinaciji s

Gravitacijsko privlačenje bilo kojeg planeta izvanredno je malo i mnogi znanstvenici ne vjeruju da samo za sebe može imati značajnog utjecaja na Zemljino geomagnetsko polje. Međutim, Halberg, Cornélissen i njihovi kolege vjeruju da privlačenje nekog planeta može stvoriti «plimne» učinke kod kojih su gravitacijske sile raznih planeta također u interakciji s magnetskim poljima Sunca i Mjeseca, kao i sa Sunčevim vjetrom.

Moramo naučiti više uvažavati činjenicu da živimo unutar kozmičke veze od kompleksnih međuodnosa koji se neprestano mijenjaju. Živa bića i sama Zemlja nisu zasebni entiteti nego dio energetskog sustava koji ovisi o drugim vanjskim silama, gravitacijskim i geomagnetskim

gravitacijskim utjecajima drugih planeta mogu izazvati velike promjene u klimi Zemlje», rekao je Mitrovica, koji radi za Vijeće za istraživanja na području prirodnih i tehničkih znanosti i Kanadski institut za napredna istraživanja (Evolucija Zemljinih sustava).

Mitrovica je svojim matematičkim modelom pokazao da na Zemljinu orbitu utječu gravitacijska privlačenja Saturna i Jupitera. U nekom trenutku tijekom posljednjih 20 milijuna godina Zemlja se našla u gravitacijskoj «rezonanci» s orbitama Jupitera i Saturna, kaže on, što je na kraju utjecalo na kut nagiba Zemljine osi tijekom tog razdoblja.

To bi imalo kumulativan učinak na magnetosferu, što na kraju može imati jak učinak i na klimu i na biologiju. Slovački znanstvenici istraživali su te «lunisolarne plimne valove» i demonstrirali da je geomagnetska aktivnost, poput Sunčeve aktivnosti, u korelaciji s učestalošću bolesti poput epilepsije.

Ali priča o utjecajima planeta mogla bi biti još kompleksnija: svi planeti mogu gravitacijski djelovati jedni na druge, što vjerojatno stvara nelinearan, kaotičan učinak. Carl Murray, astronom s Queen Mary Collegea, Sveučilište u Londonu, proveo je istraživanja koja su pokazala da su orbite planeta eliptične i da se pla-

neti okreću oko svojih osi pod određenim nagibom zbog gravitacijskih učinaka. Između dvaju nebeskih tijela također se može utvrditi učinak rezonance kada se vremenska razdoblja njihovih rotacija jednog oko drugog uklapaju u pravilan matematički odnos. Na primjer, Mjesecu za rotaciju oko Zemlje treba jednako vremena kao i za rotaciju oko svoje osi. Druga tijela u Sunčevom sustavu mogu kružiti jedna oko drugih u pravilnim intervalima, recimo, dva ili tri puta dužim od vremena koje im je potrebno da se okrenu oko svoje osi. Iako odnosi između planeta mogu tek vrlo blago usporiti ili ubrzati rotaciju, čak i najsitnije promjene mogu imati velik učinak na vrijeme i biološki život. Te vrste gravitacijskih učinaka pojačavaju se kada dođe do poravnanja više planeta kao što se događa sa Suncem, Mjesecom i Zemljom za vrijeme pomrčine.

Zemlja, njeni stanovnici i svi drugi planeti oko nas postoje unutar sfere kolektivnog utjecaja, skladno rezonirajući. Naš pravi zeitgeber je zajedničko djelovanje cijelog Sunčevog sustava

Pored kaotičnih utjecaja gravitacije, elektromagnetska polja koja stvaraju nebeska tijela mogu biti u međusobnoj interakciji i utjecati na Sunce, Mjesec i, dakako, Zemlju. U stvari, neki znanstvenici vjeruju da utjecaji planetarnih polja Zemlje i drugih planeta potiču Sunčeve aktivnosti poput Sunčevih pjega, a ne obrnuto. Kad se Zemlja i Sunce nađu pod određenim kutom prema nekom od većih planeta, poput Saturna ili Jupitera, i to također utječe na stvaranje Sunčevih pjega ili eksplozije Sunčeve plazme. Također je poznato da su međuplanetarno magnetsko polje između Zemlje i Sunca i Zemljin geomagnetski omotač u jačoj interakciji za vrijeme ekvinoxija, najviše zbog Zemljine vrtnje oko njene osi. Znanstvenici odavno znaju da kad se planeti nalaze pod važnim kutovima jedni prema drugima u odnosu na Sunce (recimo pod kutom od 90 ili 180 stupnjeva), utječu na prijem radijskog signala – istu vrstu učinka, iako manje intenzivno, uzrokuje Sunčeva promjenjiva geomagnetska aktivnost. Moguće je da se ti suptilni međuodnosi zbrajaju i imaju jak utjecaj na Zemlju.

Sve ovo može zvučati izvanredno složeno i teško razumljivo, pomalo poput znanstvene verzije astrologije, ali nije teško razumjeti ako počnemo drukčije doživljavati sami sebe: kao dio šireg planetarnog sustava. «Da bismo razumjeli klimu na Zemlji jasno je da moramo promatrati Zemlju kao dinamičan sustav koji se deformira», kaže Jerry Mitrovica. «Ali također trebamo razumjeti, bolje nego što smo mislili da razumijemo, Zemljinu mjesto u Sunčevom sustavu.»

Moramo naučiti više uvažavati činjenicu da živimo unutar kozmičke veze od kompleksnih međuodnosa koji se neprestano mijenjaju. Živa bića i sama Zemlja nisu zasebni entiteti nego dio energetskog sustava koji ovisi o drugim vanjskim silama, gravitacijskim i geomagnetskim. Halberg pjesnički opisuje taj efekt. Živi organizam, kaže on, mo-

ramo doživljavati kao «dinamo i magnet, koji živi na Zemlji, većem magnetu, u atmosferi Sunca... s magnetskim olujama koje uzrokuju nestanke struje u gradovima i ... u ljudskim srcima.»

Ne možemo dovoljno naglasiti važnost Čičevskijevog otkrića i Halbergovih dokaza. Ako smo u osnovi prepušteni na milost i nemilost najmanjih pokreta Sunca i njegovih aktivnosti, njihov rad predstavlja divovsko pobijanje našeg pogrešnog uvjerenja da smo gospodari svemira – ili čak samih sebe. Zemlja, njeni stanovnici i svi drugi planeti oko nas postoje unutar sfere kolektivnog utjecaja, skladno rezonirajući. Naš pravi zeitgeber je zajedničko djelovanje cijelog Sunčevog sustava.

Na kraju, teško je naš svemir shvaćati kao bilo što drugo osim kao ujedinjenu cjelinu. Možemo početi preuzimati kontrolu nad našom sudbinom tek kada uzmemo u obzir vezu u njenoj cjelosti, kao superorganizam, u kojem su svi dijelovi međusobno povezani.

Na neki način to već i radimo. Kroz našu međusobnu ovisnost zapravo učimo razumijevati naš svijet.

O AUTORICI

Lynne McTaggart je nagrađivana novinarka i autorica bestselera *Polje i Eksperiment namjere*. Kao suosnivačica i urednica *What Doctors Don't Tell You* (www.wddty.co.uk), objavljuje zdravstvene biltene koji su među najcijenjenijima u svijetu. Također je urednica *Living the Field*, tečaja koji poučava primjenu *Polja* u svakodnevnom životu. Njena tvrtka također organizira vrlo popularne konferencije i radionice o zdravlju i duhovnosti.

Postala je ugledni, međunarodni autoritet za znanost o duhovnosti.

Lynne McTaggart je također autorica *The Baby Brokers: The Marketing of White Babies in America* (The Dial Press) i *Kathleen Kennedy: Her Life and Times* (The Dial Press/Weidenfeld & Nicholson u Velikoj Britaniji). *Polje*

i *What Doctors Don't Tell You* su prevedeni na brojne svjetske jezike.

Ona i njen suprug, suosnivač WDDTY-a Bryan Hubbard žive i rade u Londonu sa svoje dvije kćeri.

Posjetite Lynne na njenoj internetskoj stranici www.theintentionexperiment.com.

Za tečajeve, radionice, konferencije i proizvode vezane za *Living the Field*, posjetite www.livingthefield.com

Jedna od fresaka s prikazom ekumenskih sabora u sistinskom salonu u Vatikanu. Nicejski sabor 325 g.

HESUS KRISTOS I PRVI NICEJSKI SABOR

PROTUSLOVLJE KOJE JE NICEJSKI SABOR ZAISTA NASTOJAO RIJEŠITI BILO JE HOĆE LI HINDUSKI KRISTOS ISTOKA PREVLA DATI NAD DRUIDSKIM HESUSOM ZAPADA ILI ĆE SE OBOJICU PRIZNATI I, SHODNO TOME, ŠTOVATI. TO JE TAJNI RAZLOG ZAŠTO NEMA NIKAKVIH ZAPISA O DOGAĐANJIMA I ŽUČNIM RASPRAVAMA S TOG PRVOG KRŠĆANSKOG KONCILIA

Piše: Hilton Hotema (završna knjižica iz serije Izgubljena mudrost drevnih učitelja)

KONSTANTIN VELIKI

Od Julija Cezara pa sve do Konstantina Rimljani su u osvojenim zemljama dopuštali ljudima da slijede svoje religije i štiju svoje bogove.

To se nastavilo sve do vremena kada su uzburkani vjerski valovi Istoka i Zapada doveli do nemira u Rimu.

Biskupe kršćana Istoka (tzv. Kristosita) zabrinuo je sve veći val sumnje koji je njihova učenja zaplahnuo zahvaljujući kršćanima Zapada (tzv. Hesusita).

Do kraja 323. godine sukob i zbrka postali su toliko snažni i opasni da je zbog dobrobiti Carstva trebalo nešto poduzeti. Takva je bila vjerska situacija kada je Konstantin sjeo na carsko prijestolje. Shvatio je da mora nešto ozbiljno poduzeti kako bi svojim podanicima donio

stabilniji mir, a time svoje golemo carstvo učinio sigurnijim.

Točnim pojedinostima o ovim previranjima nije bilo dopušteno da do nas dopru. Nisu ušle u povijesne knjige i enciklopedije. Bile su dobro poznate u to vrijeme kad ih je u svojim tekstovima objasnio Eunomije. To objašnjava zašto nisu uništeni samo njegovi tekstovi nego i tekstovi kršćanskih pisaca koji su mu pokušavali odgovoriti.

Dvjesto dugih godina nakon Nicejskog sabora, koji ćemo uskoro opisati, Crkva se toliko bojala svjetla istine da si nije mogla priuštiti da ista od Eunomijevih saznanja bude iole poznato. Tako su vjerski vladari Rima, oduvijek kukavice kad je svjetlo bilo u pitanju, dekretom nastojali zauvijek uništiti svaki trag strašne tajne koju su otkrivali njegovi tekstovi.

Ti štetni dokazi bili su činjenica da je Rimokatolička crkva svećenička prevara, bolesna ostavština Rimskog Carstva svijetu, koja je smišljena na vjersko-političkom skupu i nametnuta ljudima zajedničkim naporima političkih i vjerskih vladara tog moćnog naroda.

Kad se udruže politika i religija, cilj je veći nadzor nad masama.

Ti sebični sluge prevare nisu ni sanjali da se istina ne može zauvijek zatajiti i da će, usprkos njihovim nastojanjima da prikriju svoje prevare i utišaju svu oporbu, doći vrijeme kad će arheolozi iz drevnih ruševina iskopati dokaze koji će njihov mračni zločin izložiti pogledu zaprepastenog svijeta.

Pravda možda dugo spava, ali se uvijek probudi, a onda uslijedi kazna.

Istinu se može zakopati jako duboko pod ruševine i prašinu vjekova, ali uvijek dođe vrijeme kada njezino prodorno svjetlo eksplodira nezadrživom snagom, unoseći strah u srca svojih neprijatelja i tlačitelja.

Protuslovlje koje je Nicejski sabor zaista nastojao riješiti bilo je hoće li hinduski Kristos Istoka prevladati nad druidskim Hesusom Zapada ili će se obojicu priznati i, shodno tome, štovati.

To je tajni razlog zašto nema nikakvih zapisa o mračnim događanjima i žučnim raspravama s tog prvog nezaboravnog kršćanskog koncila.

Kršćanske pisce i kritičare oduvijek je mučilo zašto nisu sačuvani nikakvi zapisi o detaljima i događanjima na tom saboru.

Kad se udruže politika i religija, cilj je uvijek veći nadzor nad masama

Sigurno je da su takvi zapisi postojali, ali ih Crkva s razlogom nije pustila na svjetlo dana. Oni nijemo počivaju u pljesnivim trezorima Vatikana, zajedno s drugim zabranjenim zapisima o starim religijama.

Prvi Nicejski sabor

Konstantin je prvo pokušao s politikom umirivanja podanika iz provincija Zapada na način da je prihvatio njihova boga Hesusu jednako kao i boga Kristosa podanika s Istoka.

S tom politikom nije uspio pa je između dviju vjerskih frakcija neslaganje naraslo do tako opasne razine da je Konstantin bio primoran pozvati vođe različitih sekti da se okupe na saboru u Niceji, gdje i kad će dati na razmatranje svoju zamisao da se usvoje bogovi i istočnih i zapadnih sekti, što će ih ujediniti u jednog Boga koji će se zvati Hesus Kristos, a novi će Bog zauzeti mjesto te u sebi sjediniti obilježja oba boga. Veliki vjerski koncil koji je sazvaio Konstantin održao se u gradu Niceji, u rimskoj provinciji Bitiniji, maloazijskoj državi. Smatralo se da je za provođenje Konstantinove zamisli bilo sigurnije da se skup ne održi u blizini Rima, niti da ljudi išta znaju o njegovoj pravoj svrsi.

Sokrat Skolastik kaže da je Sabor sazvan 20. svibnja 325. godine, a čini se da je završio 25. kolovoza, no neki

kažu da je borba bila tako žestoka da je potrajao do rujna.

Kažu da je nazočilo oko 1800 biskupa, a Sabinus, biskup iz Herakleje, u pismu prijatelju je kazao da je, s iznimkom Konstantina i Euzebija, 300 biskupa koji su na kraju izglasali potporu prijedlogu da se spoje imena dva boga predstavljalo, da ga citiramo: „Skup nepismenih ljudi, priprostih stvorova koja ne razumiju baš previše.”

I upravo su ti neobrazovani ckrveni velikani, koji su podložni svakom motivu, kao što je strah da ih se ne nazove herecima, ili pak želja da se slože s moćnim carom i pridobiju njegovu naklonost, pa želja da taj podugačak događaj privedu

Konstantin Veliki - mozaik u Hagia Sofiji u Konstantinopolu (Istanbulu), oko 1000. godine.

kraju, bili ti koji su jednostavno svojim glasovima pod prisilom odlučili o imenu novog boga koji će predstavljati novu religiju (Rhys, str. 67).

Euzebije Cezarejski bio je prvi i glavni govornik na Saboru; sjedio je na prvom sjedalu s desne strane te se u ime svih okupljenih obratio Konstantinu, koji je sjedio na zlatnoj stolici.

Nakon što je tada i tamo stvorena kršćanska religija, koja dotad uopće nije postojala, otad je glavni posao kršćanstva bio uništiti, sakriti, suprotstaviti se svemu što se nije slagalo s tim lažnim, bezbožnim i sramotnim svećeničkim odredbama, koje su nastale obmanom, održavale se prevaram i širile lažima.

Nije bilo alternative. Odbiti prihvatiti tu kršćansku vjeru značilo je smrt.

Pod čvrstim vodstvom Euzebija, kojemu je pomagao sposobni Atanazije, koji je sljedeće godine postao biskup Aleksandrije zbog svoje snažne potpore Konstantinovu planu, okupljeni biskupi su konačno, nakon žustre i ogorčene debate, izglasali Konstantinov plan.

Od 1800 nazočnih biskupa, samo je 300 poduprla prevaru kod prvog glasanja. To je razgnjevalo Konstantina i Euzebija. Vođa oporbe bio je Arije. Njegova frakcija sastavila je proglas s primjedbama i predočila ga Saboru. Budući da je bio protivnik Konstantinovu planu, njegovi pristalice odmah su ga poderali na komadiće i proglasili ga podmetanjem i lažima. Pomutnja koja je nastala na tom 'svetom' kršćanskom skupu bila je toliko velika, a zamjerke arijskoj frakciji toliko ogorčene i ozbiljne, da je Konstantin morao pozvati svoje rimske stražare da uvedu kakav-takav red.

Zatim su, uz njihovu i Konstantinovu potporu, svi pripadnici Konstantinove frakcije ustali i ekskomunicirali Ariju i sve njegove sljedbenike na licu mjesta. Naređeno im je da odu pa su to i učinili uz pratnju naoružanih stražara. Nakon toga je Arije, po Konstantinovu nalogu, poslan u izgnanstvo.

Ovaj je trik star koliko i čovjek: primjenjivao se na svim skupovima i uvijek će se koristiti. Koncentracijski logori u Europi i Aziji uvijek su bili puni političkih i vjerskih zatvorenika. Manjine izgrađuju naše sustave vlasti i religije na svojim internim skupovima. Ljudi nemaju izbora nego prihvatiti što te manjinske skupine smisle.

Nakon što su Arije i njegovih 1500 sljedbenika istjerani sa skupa, Konstantinov je plan ponovno predstavljen pred 300 biskupa, koji su ga poduprlj u prvom glasanju, pa je ovaj put dobio jednoglasnu potporu.

I tako je kršćanski svijet dobio svojeg Isusa Krista, spasitelja čovječanstva „koji nas krvlju svojom otkupi od naših grijeha” (Otkrivenje, 1:5).

Tako je pokrenuto veliko uništavanje sve literature koja se bavila teologijom i poviješću od najranijih vremena do 325. godine nove ere.

Fragmentarnost nekih dijelova literature iz tog razdoblja kojima je dopušteno da dođu do nas pokazuje da je ta literatura sigurno sadržavala mnogo toga što se nije uklapalo u kršćansku 'stvar' ili joj je štetilo. A Crkva je od Konstantinova vremena

do 16. stoljeća monopolizirala literaturu cijelog svijeta, bilo vjersku ili svjetovnu. Upravo to ulančavanje zloraba i falsifikata stare literature jest ono što Crkva pobožno naziva „Svetim spisima našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista”.

Falsifikati

U skladu s redovitom praksom Crkve, sukob s arijevcima u kršćanskoj je povijesti bio falsificiran, kao i sve druge činjenice koje su razotkrivale crkvene prevare. Prema takvoj povijesti ovog sukoba, kakvu su za nas pripremili crkveni oci, „to bezbožno Arijevo shvaćanje treba anatomizirati sa svim bogohulnim riječima koje je izgovorio, potvrđujući da je ... Sin Božji (Isus Krist) nastao ni iz čega i da je postojalo vrijeme kada ga nije bilo; govoreći, štoviše, da je Sin Božji imao slobodnu volju kako bi mogao biti sposoban bilo za poročno ili vrlo ponašanje, a zovu ga stvorenjem i djelom” (Dead Dudley, str. 73).

Vrlo pametno, vrlo varljivo i obmanjujuće. Činjenica je da je sukob između arijevac i atanazijevaca bio borba za povezivanje imena Hesus i Kristos. Te se činjenice ne pojavljuju u povijesti kojoj je kršćanstvo dopustilo da preživi.

„Bezbožnik” (Arije), kaže kršćanska povijest, „tako je bio izbačen iz Crkve (zajedno s 1500 sljedbenika); priznanje vjere, koje do danas prihvaćamo, sastavljeno je uz jednoglasni pristanak, a čim je bilo potpisano, Sabor je priveden kraju” (Dudley). „Većina biskupa koja je potpisala taj dokument”, kaže jedan pisac, „nije na to pristala iskreno, nego samo naizgled.” Vidjeli su što se dogodilo Ariju i njegovim sljedbenicima i nisu željeli doživjeti sličnu sudbinu pa su potpisali i otišli kući. Karakala, biskup iz Nikomedije, privatno je izjavio da ne vjeruje da je bilo nazočno više od nekoliko biskupa koji su vjerovali u ondje utvrđene dogme i doktrine. Rekao je da su se tada biskupi koji su potpisali dokument dogovorili da unište sve tekstove koji bi razotkrili prevare oko podrijetla kršćanstva. No tekstovi nisu uništeni. Nalaze se u Rimu, u prašnjavim vatikanskim arhivima što zaudaraju na plijesan.

Konstantin je svečano potvrdio nicejsko Vjerovanje čim je bilo potpisano te je zaprijetio izgnanstvom svima koji im se neće pridružiti.

Na završetku Sabora, sve je saborske dekrete podigao na razinu zakona Carstva;

proglasio ih je „božanski nadahnutima”, a u nekoliko edikata, koji još djelomično postoje, naredio je da ih podanici trebaju što zdušnije poštivati (Dudley, str. 107).

Na taj je način rođen Isus Krist iz Novoga zavjeta. Tako je nastalo, „jednoglasnim pristankom”, to „priznanje kršćanske vjere koja se održala do danas”. Počinjena je jedna od najvećih prevara i obmana u anallima povijesti. Tako je Konstantin svijetu nametnuo kršćanstvo.

Promicatelji kršćanstva brižljivo su uništili sve što se odnosilo na druidsku i hindusku vjeru i njihove bogove Hesusa i Kristosa, a pape i carevi nakon Konstantina učinili su sve kako bi uništili sve dokaze o podrijetlu kršćanstva i njegova Isusa Krista.

Dr. Wescott naziva prva tri stoljeća „mračnim dobom kršćanske literature” zbog oskudnosti onoga što je od nje ostalo. Činjenica je da takva literatura ne postoji.

Tijekom ranoga srednjeg vijeka, kada je vladala Crkva, znanstvenici su se u ruševinama prošlosti morali boriti protiv jakog protivljenja svećenstva svemu

lja, toliko dugo nakon što su napisani spisi koji su poslužili za sastavljanje Novoga zavjeta da je trebalo interpolirati ime gdje god se ono pojavljuje, iako su se četiri evanđelja u svojem sadašnjem obliku pojavila tek nakon 4. stoljeća. Čak i onda se nastavilo s neovlaštenim prepravljajanjem Evanđelja sve do izuma tiskarskog stroja.

Ime Isus Krist bilo je nepoznato sve do nakon Nicejskog sabora 325. godine. Do tada se nije pojavljivalo ni u jednom tekstu. Farrer je u svom djelu *Kristov život* prisiljen priznati i požaliti se na oskudne dokaze za ono o čemu je pisao. Te primjećuje:

„Gotovo je nevjerojatno da ni povijest ni tradicija nisu sačuvali od zaborava barem neku izvjesnu ili vrijednu činjenicu ili okolnost iz života Spasitelja čovječanstva, osim relativno malog broja događaja u četiri vrlo kratke biografije.” Prema onome što piše u Evanđeljima, Isusa su obično nazivali Isusom Nazarećaninom. Time se ostavlja dojam da

Između dviju vjerskih frakcija neslaganje je naraslo do tako opasne razine da je Konstantin bio primoran pozvati vođe različitih sekti da se okupe na saboru u Niceji, gdje i kad će dati na razmatranje svoju zamisao da se usvoje bogovi i istočnih i zapadnih sekti

što bi rasvijetlilo podrijetlo kršćanstva i njegova Isusa Krista. Ako su nešto našli, nisu se to usudili objaviti jer bi ih čekala smrtna kazna.

Kad je to postalo moguće, rabin Wise otišao je u Jeruzalem s ciljem da sazna je li evandeoski opis Kristova suđenja pred Pilatom bio istinit. Učeni doktor pretražio je stare arhive Pilatova suda, koje su državne vlasti sačuvale, ne bi li našao podatke o Isusovu suđenju, ali nije pronašao ništa.

Na taj je način kristosizam postao katoličanstvo kako bi se razriješio opasan vjerski prijepor.

Ratovi su u to vrijeme kao glavni cilj imali prevlast jedne religije nad drugom. Vjerska mržnja bila je ogorčena i snažna. Ilustraciju toga imamo u suvremenim političkim ratovima. Sve je to isto, radilo se o vjeri ili politici.

To je otkriće misterija koji je svijet zbunjivao 16 stoljeća. To je tajna priča o prevari kojom je nastao Isus iz Evanđe-

je Nazaret u Galileji bio Isusov dom. Si-noptička evanđelja govore kako je tamo proveo trideset godina života. No povijest kaže da u to vrijeme nije postojao ni jedan grad ni selo tog imena. U Encyclopediji Britannici, koju su napisali teolozi i koja ima najbolje biblijske reference na engleskom jeziku, piše:

„Možda se ne bismo trebali drznuti sa sigurnošću tvrditi da je u Isusovo doba postojao grad Nazaret.”

Sastavljači Evanđelja nisu baš dobro poznavali zemljopis i zemlju o kojoj su pisali. U četvrtom evanđelju piše da je Betsaida u Galileji (*Ivanovo evanđelje*, 12:21). Povijesne činjenice govore da takav grad nikada nije postojao na tom području. Betsaida se nalazila na istočnoj obali Tiberijadskog mora, dok se Galileja nalazila na zapadnoj obali.

Prema Evanđeljima, Ivan se rodio u Betsaidi, ali se u četvrtom evanđelju vidi da on ne zna zemljopisni položaj svojeg rodnog mjesta.

Grci su promijenili ime Kristos u Christos, a Rimljani su ime Hesus promijenili u Jesus, dok se u engleskom ime Christos promijenilo u Christ.

Falsificirani kanonski opisi Isusa Krista imaju strašnu pozadinu u povijesti, kada su smišljeni kako bi se nešto prikrilo i krivo predstavilo.

Ne možemo očekivati da oni koji svoje istraživanje ograničavaju na Novi zavjet i na onu povijest koju su kršćani pripremili za javnost – razumiju neobične okolnosti

opisa vjerskog svijeta koji su pripremili kršćani. Ne možemo se pouzdati ni u jedan od njih. Jer svi su oni nastali s namjerom da nas zavedu i prevare.

HESUS KRISTOS

U religiji koja je došla s istoka najistaknutiji bog bio je Krishna, Kristos, Cristos, Christos.

Apolonije je proveo nekoliko godina u Indiji proučavajući svete spise njihova boga te je primjerke istih donio sa so-

obredima indijskih misterija, Kristos je bio inkarnirani duh hinduističkog boga Brahme, koji je vremenom postao Abraham iz Kaldeje u židovskim svetim spisima (*Knjiga postanka*, 11:27), a on je označavao Oca Brahmu ili Boga oca. Druidski obredi potječu iz Indije, a druidi su izvorno bili budisti. Štovali su sunce (Kris) koje su nazivali Hesus.

Apolonije se u Bibliji spominje kao Apolon, „rječit čovjek upućen u Pisma” (*Djela apostolska*, 18:24), Tvrdnja da je Židov rođen u Aleksandriji još je jedna laž kojom se prikrivao njegov pravi identitet. Kako mu je sudbina odredila da postane Isus iz Biblije zbog njegova iznimna rada na području religije, njegov se pravi identitet brižljivo prikrivao.

Apolonije je hinduizam donio u rimske provincije istočno od Rima. Također su ga poznavali pod imenom koje je značilo Apolonov sin, a Apolon pak znači Sunce, isto što i Kris.

Ime Apolon znači isto što i Sol, Saul (*Savao*, *Djela apostolska*, 7:58), a često su ga skraćivali u Pol, Paul, Polos, Paulus. On je Pavao iz Biblije.

U *Djelima apostolskim* ta se imena drukčije pišu kako bi odgovarala autorovj svrsi te kako bi se prikrila činjenica da ona sva znače isto i da su povezana s Apolonijem, velikim zagovarateljem hinduizma u Rimu u 1. stoljeću. Također je, bez ikakve sumnje, bio pisac, objašnjavao je i zagovarao hinduističku teologiju iznesenu u Novom zavjetu, čiji nijedan dio nikad nije ni izdaleka bio povezan s bilo kojom židovskom ili hebrejskom teologijom.

Političko-vjerski osnivači ortodoksnog kršćanstva bili su toliko pažljivi pri skrivanju svega što ima veze s druidskim Hesusom da se on općenito vrlo malo spominje, a malo toga sadrži i ona vrijedna knjiga Godfreya Higginsa *The Celtic Druids* (*Keltski druidi*, London, 1826.), u kojoj u poglavlju „Druidi su obožavali križ”, on piše:

„Budući da smo pokazali da su kontinentalne države u svijetu križ uobičajeno koristile u svim religijama još davno prije Kristova vremena, sada je još samo potrebno pokazati da su ga jednako tako koristili keltski druidi u Britaniji i Irskoj. Time bi se pobili argumenti kojima se želi dokazati da su određeni spomenici kršćanskog podrijetla samo zato što na sebi imaju lik križa”.

Činjenica je da je sukob između arijevaca i atanazijevaca bio borba za povezivanje imena Hesus i Kristos. Te se činjenice ne pojavljuju u povijesti kojoj je kršćanstvo dopustilo da preživi

Car Konstantin i Nicejski sabor - ilustracija prikazuje paljenje arijskih knjiga. Crtež na finom pergamentu od životinjske kože. Od MS CLXV, Biblioteca Capitolare, Vercelli, kompendij kanonskog zakona sastavljen u sjevernoj Italiji oko 825. godine.

i prijašnja događanja koja su svijetu podarila kršćanstvo i njegovog Isusa Krista. Nadalje, rijetko se otkrije prava povijest. To osobito vrijedi za reference bilo kojeg

bom kad se vratio u Antiohiju, gdje je stekao ugled „rječita čovjeka upućenog u Pisma” (*Djela apostolska*, 18:24) i gdje je počavao učenja boga Hindua.

U religiji druida zapadno od Rima vodeći se bog nazivao Hesus ili Hesus ili Iseous, a ta riječ izvorno dolazi od riječi 'Nous', koja znači 'Um' ili 'Inteligencija', prvi Jonjanin, početak svih stvari, prvo otkrivenje Božanstva ili 'Samozačet' (Pike, str. 560).

Keltski druidi, piše Godfrey Higgins, „bili su svećenici istočnih kolonija koji su iselili iz Indije”. Bili su „građitelji zdanja kao što su Stonehenge ili Carnac i ostalih megalita (divovskih kamenih zdanja; *op. prev.*) u Aziji i Europi”.

Kristos je ime koje potječe od Kris, što znači „Sunčeva kugla”. Krishna ili Kristos bio je hinduistički bog sunca. U

„U svojem traktatu ‘De Mor.Germ’ 24, kad govori o druidima, Shadius potvrđuje sve što sam rekao u ovom poglavlju. Piše kako su druidi pomnivo tražili hrast, velik i lijep, koji pored glavnog uspravnog debla ima dvije osnovne grane te je tako nalik na križ. Ukoliko te dvije vodoravne grane nisu dovoljno prilagođene liku križa, oni će na drvo pričvrstiti poprečnu gredu.

To drvo posvećuju na sljedeći način: na desnoj grani u koru izrezbare riječ Hesus, u sredinu ili na uspravno deblo urezuju riječ Taramis, a na lijevu granu riječ Belenus. Iznad ishodišta grana urezuju ime Božje, Tau (znak iz *Eze-kiela*, 9:4), a ispod svega ponovno isti znak Tau.

Nakon što sve to ispišu na drvu, potraže mjesto štovanja, bilo u crkvi u šumarku ili u ljetnoj crkvi, prema kojem usmjeruju lica tijekom vjerskih obreda, kao što se okreću prema jantaru ili usijeku kod hrama u Aburyju ili kako se kršćani okreću prema nekom simbolu ili slici na oltaru” (*Antiquity Unveiled*, str. 372).

Kad su ovo otkrili crkveni oci, u Deuteronomij su interpolirali sljedeće, 21:23: „...jer je obješeni (na stablu) prokletstvo Božje”, a potom u *Poslanicu Galaćanima*, 3:13, ovo: „Proklet je tko god visi na drvetu”.

Ovdje su se sačuvali dokazi pa je jasno predloženo da su druidi iz Galije, Njemačke, Britanije, Irske i Skandinavije imali trojstvo od kojeg je Tau (Thoth starih Egipćana) bio vrhovni Bog, Hesus ljudski izvršitelj volje Božje, a Belenus sunčevo svjetlo i toplina iz kojeg nastaje i održava se sve živo.

To su bile tri personifikacije Trojstva. Hesus je u trojstvu imao isti položaj i predstavljao istu teološku funkciju kao i Kristos u hinduističkom trojstvu.

Nadalje, druidski je Hesus bio povezan i spojen s prirodnim, a ne umjetnim križem, pa su druidi bili bliži štovanju pravog Boga, Boga prirode nego kršćanski idolopoklonici koji su se klanjali izrađenom raspelu.

Prema tradiciji, druidski Hesus i hinduistički sveti spisi stigli su do Marseja oko 800. godine prije naše ere, a tamo su ih prenijeli Feničani koji su dolazili u to područje trgovati te su svoju religiju ponijeli sa sobom. Ime njihova boga, Hesus, potječe od riječi Hes, koja znači vatra, bog vatre ili bog sunca.

Učenja te vjere širila su se među narodima zapadno od Rima. Kristosizam su tek 1500 godina kasnije, oko 700. godine naše ere, uveli kršćanski svećenici, a tada mu je pružen otpor pri kojem se čak pribjeglo oružju.

Hesuizam je stekao veliku premoć pa je imao neke od najboljih škola u Galiji, Njemačkoj, Britaniji i Irskoj te su ga gorljivo poučavali sveti Patrik i drugi. Skupina koja je prisvojila druidskog boga Hesusu pod imenom Hesus Kristus marljivo je nastojala prikriti činjenice na način da je uništavala dokaze o podrijetlu njihovog patvorenog božanstva Isusa Krista.

NOVI ZAVJET

Nakon što je na Nicejskom saboru ustanovljena Rimokatolička crkva i izmišljen njezin bog Hesus Kristus (Isus Krist) hitno je trebalo stvoriti odgovarajuću literaturu kojom bi se poduprla nova religija i njezin novi bog.

Tako je Euzebij krenuo u akciju i prikupio dostupne tekstove koji su se mogli prepravljati, izokretati i prilagoditi kršćanskim planovima. To su bili Apolonijevi tekstovi.

Prilično je nedokučivo kako su tekstovi tog iznimnog učitelja postali dostupni za ovaj naum. To se dogodilo zahvaljujući lukavom plagijatu Markiona (Marko, Poslanica Filemonu, 1:24), Marka iz drugog evanđelja, rođenog u Apolonijevoj zemlji.

Apolonije, veliki prorok i filozof Rimskog carstva, nikad nije objavio svoje prijevode hinduističkih svetih spisa koje je dobio tijekom svojeg boravka u Indiji. Napisao ih je na samarijanskom jeziku pa nisu bili dostupni grčkim i latinskim učenjacima toga doba.

Veliki grad Antiohija, koji je izgrađen oko 300. godine p.n.e., bio je glavni grad grčke kraljevine Sirije te dugo vremena najvažniji maloazijski grad. Tu je Apolonije proveo mnogo vremena propovijedajući evanđelje po Krišni, hinduističkom spasitelju. Tvorcima Novog zavjeta ispričali su 325. godine n.e. tu priču ovako:

‘Barnaba (pravim imenom Damis, Apolonijev učenik) zatim se zaputi u Tarz potražiti Savla (Apolonija). Kad ga nađe odvede ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi i poučavali poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima’ (Djela apostolska, 11:25, 26).

Markion je bio učenjak i mislilac. Bio je utjecajan Kapadocijac, čiji je materinski jezik bio samarijanski. Otišao je u Antiohiju dvadeset godina poslije smrti velikog Apolonija i tamo je pronašao vrijedne rukopise koje Apolonije nije nikad objavio. Kako je bio obrazovan čovjek, Markion je shvatio da ti tekstovi sadrže rijetke tajne Prirode i Stvaranja, nepoznate širokoj javnosti te je to smatrao sjajnom prilikom da postane velik na račun drugog, tada već pokojnog čovjeka.

Tako je Markion potajno prisvojio Apolonijeve tekstove te ih je mijenjao i interpolirao kako mu je odgovaralo pa je na taj način postao otac Novog zavjeta.

Kako bi prikrio izvor svojih tekstova i svoj vlastiti identitet Markion je interpolirao opis Pavla (Aplonija) koji je kasnije Luka prepisao. Tekstove je preveo na grčki i latinski koje je poznao jednako dobro kao i materinski jezik, pa ih je potom odnio u Rim i predstavio

Dr. Wescott naziva prva tri stoljeća „mračnim dobom kršćanske literature” zbog oskudnosti onoga što je od nje ostalo. Činjenica je da takva literatura ne postoji

javnosti na svoju vlastitu korist i veličanje. To se dogodilo negdje između 130. i 150. godine n.e.

Naravno, imena Isusa i Isusa Krista nisu se pojavljivala u ovim tekstovima sve dok ih kasnije nisu ubacili Euzebij i njegovi pomoćnici nakon 324. godine n.e. Prije toga u tim se tekstovima, koji su izvorno došli iz Indije, pojavljivalo ime hinduističkog boga i spasitelja Krišne.

Povijesna je činjenica da su ljudi na području Antiohije štovali Christosa, hinduističkog spasitelja te mu pjevali crkvene pjesme. Plinije je pisao o ljudima ‘koji pjevaju crkvene pjesme Christosu’. Taj je Krišna postao Krist, a kristoziti postali kršćani. Promjena u riječima bila je tako malena kako se ne bi privukla prevelika pozornost. Tako je vrlo jednostavno nastala strašna prijevara koju je svećenstvo ovjekovječilo.

Hormizda je priznao da su Markionovi tekstovi postojali još do 525. godine n.e., da su to bili prijepisi Apolonijevih tekstova i da je on pomogao uništiti ih. U svojoj knjizi 'Povijest kršćanske religije u prva dva stoljeća nove ere', Charles B. Waite nedvojbeno je dokazao da je autor Markionova evanđelja i poslanica po Marku, Luki i Pavlu jedna te ista osoba. Tvrdio je da je Novi zavjet nastao iz ovih tekstova te da su ga proizveli kršćanski plagijatori.

Neki Markionovi tekstovi pojavljuju se u današnjem evanđelju po Marku, u kojem nema napomene o djevičan-

Hesus je u trojstvu imao isti položaj i predstavljao istu teološku funkciju kao i Kristos u hinduističkom trojstvu

skom porodu, a Krist (Krišna) pojavljuje se samo kao neponovljivo nadaren čarobnjak. Posljednjih dvanaest stihova u posljednjem poglavlju ovog evanđelja nadodali su Euzebij i njegovi pomoćnici ili se to dogodilo kasnije.

Evanđelje po Mateju, koje je u svojem izvornom obliku bilo prepisano od Marka, ne kaže ništa neuobičajeno o Kristovu rođenju. Prva su dva poglavlja tek prisjećanja. Ovo evanđelje izvorno počinje trećim poglavljem u tonu sličnom Markovom. Euzebij i njegovi pomagači napisali su mu predgovor u kojem je jedna od dviju Isusovih genealogija. Zatim su dodali kratak opis načina na koji se rodio Isus (1:18-25). Na kraju su u drugom poglavlju dodali legende što su ih prepisali iz legendi o Krišni.

Nije poznato tko je napisao evanđelje po Mateju niti kad se to djelo pripisalo Mateju. U svojem izvornom obliku naslovljeno je kao djelo Mathieuoa, koji je navodno bio glavni učenik Deve Bodhistaousa, budističkog proroka. No to nije bilo čovjekovo ime. To je složenica koja znači sljedeće: 'Ma' znači duh onakav kakav postoji u tijelu; 'thieu' odgovara grčkoj riječi 'theus', a 'o' predstavlja vječni krug koji u drevnoj religiji simbolizira Boga. Riječ Mathieuo, dakle, znači 'duh Božji koji djeluje u krugu'.

Crkveni oci promijenili su ime Mathieuo u Matej, a potom su nametnuli lažnu pretpostavku da je to bio čovjek kojeg je Isus vidio kako sjedi u carinarnici: 'I kaže mu: Pođi za mnom! On usta i pođe za njim' (Evanđelje po Mateju, 9:9).

Lucijan, grčki pisac i satiričar, napisao je evanđelje po Luki, ali ono koje se pojavljuje u Novom zavjetu.

Lucijan je napisao priču i to je rekao. Nije je izgradio oko Isusa iz evanđelja jer je taj mitski lik bio nepoznat u njegovu vrijeme.

Kad se Lucijan u poslanici obraća Teofilu da se 'tako osvjedoči o pouzdanosti svega u čemu je poučen', na pameti mu je bilo ono što je propovijedao najveći filozof i teolog prvog stoljeća – Apolonije iz Tijane.

Demas je bio Apolonijev najdraži učenik kojeg se spominje u Poslanici Kološanima (3:13) i u Poslanici Filemonu (1:24). Lucije Cirenac (Apostolska djela 13:1) bio mu je tajnik.

Njemu je Demas diktirao dugačak opis života njegova Učitelja, njegovih putovanja i učenja, koji je Lucije prepisivao. Također je Demasu pomogao napisati gotovo sve poslanice iz Novog zavjeta. Lucije Apulej, filozof i Lucijanov sljedbenik, tvrdio je da je u njegovo vrijeme vladalo općenito uvjerenje da je Apolonije reinkarnacija Gautame Bude i da su se Apolonijevi sljedbenici jako trudili širiti njegova učenja budući da su ona sadržavala sve što su učenjaci smatrali dobrim i korisnim u svim tada znanim religijama i filozofijama. Cilj im je bio širiti religiju mira među ljudima, a taj su put uspješno slijedili i Potamon, Amonije Sakas i Plotin te drugi. Rekao je da su mitski bogovi njegova vremena kao, primjerice, Jupiter, Orfej, Aplon itd. zamjene za Hesus, Krišnu, Budu, Ozirisa itd.

Apulej se domogao ključa kojim razotkriva tajne koje prate ono što se naziva 'kršćanstvom' u prva tri stoljeća nove ere. Apolonijevi sljedbenici dali su sve od sebe da prošire njegova učenja budući da su ona sadržavala sve što su učenjaci smatrali dobrim i korisnim u svim tada znanim religijama i filozofijama. A njegova su se učenja temeljila na učenjima hinduističkih učitelja sadržanima u njihovom 'kondeksu inicijanata'.

Otkriće je spoznaja da se Apolonija smatralo reinkarnacijom Gautame Bude. Time se otkriva tajna njegova

posjeta učiteljima u 'planinama mudraca' te izuzetne počasti koje su mu odali budistički učitelji.

To je taj znamenit čovjek čija je izuzetna učenja imao na umu Lucijan kad se svojom poslanicom, kojoj je bilo suđeno da postane treće evanđelje Novog zavjeta, obratio Teofilu. On je Apolonija znao kao Apolona na grčkom jeziku te kao Pavla na rimskom. Svi učenjaci toga vremena shvaćali su da on u obliku priče pripovijeda o Apolonijevu životu, putovanjima i čudesima.

Lucijan je znao da mnoge njegove tvrdnje nisu bile činjenice i to je priznao. No to njemu nije mnogo značilo jer se upustio u pisanje priče kako bi djela velikog čovjeka učinio još većima.

Mi to danas činimo u slučaju Georgea Washingtona, Abrahama Lincolna i drugih naših junaka.

Poput dramatičara i pjesnika, Lucijan je pretjerivao i služio se događajima koji su odgovarali njegovim ciljevima, primjerice, uskrснуće mrtvih itd., bili oni istiniti ili ne. Jer oni koji nisu mogli uskrснуti mrtve nisu bili bogovi.

Lucijan je nastojao opravdati to što radi tvrdeći kako su svi ljudi sebični kad je riječ o osiguravanju onog što je potrebno za ugodan život i stjecanju nadmoći nad bližnjima. To je uvijek bilo tako i uvijek će tako biti. Rekao je: 'Zapravo to i nije tako loša osobina ljudske naravi kao što to možda mislimo. Postići blagostanje i izbjeći nedaće nužan su poticaj ljudskog djelovanja.' Bio je praktičan.

Lucijan je nadalje rekao da je uspoředbom bilježaka s grčkim, rimskim, samarijanskim i drugim autorima utvrđeno da se kroz religijske sustave svih naroda provlači ista priča – da su njihove bogove rodile djevice. Ta je zamisao postala tako rasprostranjena da su doneseni zakoni koji predviđaju smrtnu kaznu za žene koje tvrde da su pod okriljem boga ili bogova ili da su s njima začele. Dakle, Lucijan je slijedio utabani put drugih autora pa je i njegovog boga rodila djevica.

Bogovi i majke djevice, božji sinovi i rođenja u staji, vladari koji proganjaju, andeoske blagovijesti i očevi-udomiteљи – sve se to pojavljuje u svetim spisima svih drevnih religija. U antičkom su svijetu brojne legende o čudesnom rođenju bogova, polubogova i junaka. To je bilo tako uobičajeno, gotovo

preduvjet da se junaka uvede u božje kraljevstvo.

Kad je Lucijan svoju bajkovitu priču ispleo oko mitskog boga smatrao je da su razboriti ljudi dovoljno inteligentni da znaju da je njegova pripovijest bajka, a ne istina. Nije se pretvarao da piše 'riječ' Božju, već je samo ispričao alegorijsku priču kako bi privukao pozornost javnosti.

Ne možemo ga kriviti ni za to da smo tako naivni da ćemo progutati njegovu priču kao 'riječ' Božju te na njoj graditi nade u budućnost.

Dugo nakon njegove smrti lukavi krivotvoritelji iskrivili su njegovu pripovijest te su umjesto njegovog boga interpolirali ime svojeg mitskog boga, pa potom uzeli mač u jednu ruku i priču u drugu i ljudima rekli: 'Progutajte ovo kao 'riječ' Božju ili umrite!'

Priče o svim bogovima su iste. Priča o Krišni u tolikoj mjeri podsjeća na

nite. Zatim te crkvene vlasti nasilu uvjere te podanike i robove u istinitost tih priča objavljujući neutemeljene izjave poput one mančesterskog biskupa koji je napisao:

'Kad se pokaže da je samo jedan redak tog svetog sveska (Biblije), na kojem se sve temelji, neistinit i nepouzdan, to će nam oduzeti sam temelj naše vjere, samu osnovu naših nada, svaku dragocjenu nam utjehu' (Biblijski mitovi, str. 17).

Prve tri knjige Novog zavjeta nazivaju se sinoptičkim evanđeljima jer su tako usko povezane jezikom. Glavnina jezika koji se u njima koristi gotovo je identična, bez obzira što među njima ima proturječja, što pokazuje da je velik dio tih knjiga prepisan iz istog dokumenta.

Evanđelje po Marku je najkraće, najjednostavnije i najstarije od četiri evanđelja. Nema uvoda, kao evanđelje po Ivanu, nema predgovora, kao evanđelje po Luki niti priče o ranom

Kad su krivotvoritelji Novog zavjeta rekli da je četvrto evanđelje i Knjigu otkrivenja napisao isti čovjek, imali su dokaza za to. Ali znali su da lažu kad su rekli da je taj čovjek bio Ivan, učenik kojeg je Isus volio (Evanđelje po Ivanu, 20:2).

Četvrto evanđelje i Knjiga otkrivenja djelo su istog autora, filozofa, učitelja, dok su Petar i Ivan definitivno opisani kao 'nepismeni i neuki ljudi' (Djela apostolska, 4:13). Tu činjenicu potvrđuje tvrdnja da su bili ribari (Evanđelje po Mateju 4:18, 21). Takvi ljudi nisu poznati po svojoj učenosti i mudrosti, inače ne bi bili 'ribari'.

Unutarnji dokaz samog evanđelja nepobitno se opire teoriji da ga je napisao Ivan. Ivan je bio svjedokom nekih od najvažnijih događaja u Isusovu životu, kaže se u sinoptičkim evanđeljima, no autor evanđelja po Ivanu o njima ne zna ništa i nikad ih ne spominje.

Bogovi i majke djevice, božji sinovi i rođenja u staji, vladari koji proganjaju, anđeoske blagovijesti i očevi-udomiteљи – sve se to pojavljuje u svetim spisima svih drevnih religija

Evanđelje po Ivanu, Knjiga otkrivenja i Pavlove poslanice djela su samog Apolonija. Ova prva dva navedena djela nastala su krajem njegova života, kad je sazrelo njegovo poznavanje Prirode i stvaralačkih procesa. U njima se on služi alegorijom kako bi ispričao učenja koja su mu prenijeli hinduistički učitelji, dok je alegorije iz Knjige otkrivenja crpio iz svih velikih religija antičkog svijeta. Drama koja se u njoj odvija sintetska je i obuhvaća sva važna učenja kroz stoljeća.

Isti se ton pojavljuje u Evanđelju po Ivanu i Pavlovim poslanicama, gdje Apolonije svijetu govori da je Bog duh i da je duh taj koji pokreće tijelo (Evanđelje po Ivanu, 6:63). Nastavlja u istom stilu: Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama' (Prva poslanica Korinćanima, 3:16; 6:19). Po-

Druidski obredi potječu iz Indije, a druidi su izvorno bili budisti. Štovali su sunce (Kris) koje su nazivali Hesus

priču o Kristu iz evanđelja da je jedan od prvih kršćanskih misionara u Indiji bio zaprepasten kad je to otkrio te je izrazio mišljenje da gotovo svi dijelovi legendi o Krišni i Kristu potječu iz zajedničkog izvora. To je sasvim točno. Do tragedije dolazi kad se udružuju crkva i država te pod prijetnjom smrću tjeraju svoje podanike i robove da te drevne priče, tradicije i legende o mitskim bogovima progutaju kao isti-

djetinjstvu, koju sadrže evanđelja po Mateju i Luki.

'Nemoguće je prijeći sa sinoptičkih evanđelja' piše velečasni B.F.Wescott 'na četvrto evanđelje bez osjećaja da to prelazak iz jednog u drugi svijet. Nikakvo poznavanje općih učenja iz evanđelja niti široka predodžba Isusovog lika nije dovoljna da dokine očitu različitost koja postoji u obliku i duhu između četvrtog i prethodna tri evanđelja.'

tom objašnjava razliku između naravnog i duhovnog tijela (Prva poslanica Korinćanima, 15:44).

Na kraju, u posljednjim stihovima Prve poslanice Korinćanima, 15:50-58 on se nejasno poziva na veliko otajstvo učitelja. Tamo kaže: 'tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega'. No kršćanski krivotvoritelji tjeraju Joba da kaže: '...iz svoje ću puti tad vidjeti Boga.' (Knjiga o Jobu, 19:26), a ta je laž potrebna kako bi se poduprla priča o Isusovom tjelesnom uskrsnuću.

Cijelo evanđelje po Ivanu loše je interpolirano i iskrivljeno. Proturječan je svim ostalim evanđeljima. Zbog njega Mojsije i Aaron ispadaju lašci kad kažu: 'Boga nitko nikada ne vidje' (1:18). Mojsije je s Bogom razgovarao licem u lice (Izlazak, 33:11; Deuteronomij, 5:4). Ovo je evanđelje očito

izvorno završavalo s 11. poglavljem. Od dvanaestog poglavlja nadalje u priči se priprema završetak drame raspećem na križ. Prije nego što su ova poglavlja bila dodana, prvi crkveni oci proglasili su ovo evanđelje lažnim te mu nisu dali mjesto u Novom zavjetu. No taj je nedostatak uklonjen u spomenutim dodacima.

Cijela ta lažna priča o mitskom Isusu Kristu interpolirana je u Novi zavjet kao mozaik sastavljen od različito obojenih komadića kamena iz kamenoloma drugih religija.

U to vrijeme, prije izuma tiskarskog stroja, sve su se knjige pisale rukom pa su oni koji su željeli imati primjerak neke knjige angažirali ovlaštenog pisara da im je prepíše (Evanđelje po Marku, 2:6). Tada je svećenicima ili bilo kome drugome bilo vrlo jednostavno u

skarskog stroja, koji je tome stao na kraj, marljivo interpolirali, iskrivljavali, krivotvorili, sakatili i uništavali sve tragove dokaza do kojih su mogli doći, a koji bi mogli otkriti pravo podrijetlo i prirodu kršćanstva.

Kad je izumljen tiskarski stroj u kršćanskim redovima nastala je konsternacija. On će staviti točku na mijenjanje i izvratanje biblijskih tekstova.

Godine 1444. Caxton je objavio prvu tiskanu knjigu u Engleskoj, a 1474. tadašnji londonski biskup na sastanku sa svojim svećenicima rekao je: 'Ukoliko ne uništimo ovaj opasan izum on će jednog dana uništiti nas' (Biblijski mitovi, str. 438).

Zahvaljujući zatajivanju Markiona i kršćanskih autora koji su slijedili njegova učenja, u Novom zavjetu nigdje se niti jednom ne spominje Apolonije, ako izuzmemo nekoliko stihova koji kažu: 'Jer kad jedan govori: Ja sam Pavlov, a drugi: Ja Apolonov... Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima povjerovaste' (Prva poslanica Korinćanima, 3:4,5).

Naučeno izbjegavanje sastavljača Novog zavjeta da konkretno spomenu Apolonija dokaz je da bi za kršćanske autore bilo pogubno da su ga priznavali.

Prvi kršćanski pisac koji je spomenuo Apolonija po imenu bio je Origen u svojem djelu 'Protiv Celza'.

Apolonije je bio mrtav već gotovo stotinu godina kad je Celz napisao knjigu protiv kršćanstva pod naslovom 'Prava riječ', u kojoj spominje Apolonija kao velikog filozofa, proroka i čudotvorca, čija su djela uništiti kršćanski oci. Origen tvrdi da su njegovi citati iz te knjige.

Dr. Lardner priznaje da se su se Apolonijevo ime i nauk često spominjali sve do kraja trećeg stoljeća. Ali kršćanski svećenici tek su u petom stoljeću, kad ih je Hijeroklo odvažno optužio za prisvajanje Apolonijevih tekstova, posegli za svim sredstvima kako bi prikrili istinu što ju je Hijeroklo objavio na tako snažan način.

Hijeroklo je bio uvaženi pisac s velikim ugledom. Zbog svoje istinoljubive optužbe svećenstva završio je u zatvoru gdje su ga okrutno bičevali i prijetili mu smrću ukoliko ne povuče svoje optužbe, a njegove su tekstove ljutito uništili kršćanski oci, koji su se jako potrudili da djela ovog opasnog privrženika istini i protivnika kršćanske prijevare ne prežive te da ljudi ne saznaju kako ih je crkva prevarila.

Evanđelje po Ivanu, Knjiga otkrivenja i Pavlove poslanice djela su samog Apolonija. U njima se on služi alegorijom kako bi ispričao učenja koja su mu prenijeli hinduistički učitelji, dok je alegorije iz Knjige otkrivenja crpio iz svih velikih religija antičkog svijeta

Godine 1444. Caxton je objavio prvu tiskanu knjigu u Engleskoj, a 1474. tadašnji londonski biskup na sastanku sa svojim svećenicima rekao je: 'Ukoliko ne uništimo ovaj opasan izum on će jednog dana uništiti nas' (Biblijski mitovi, str. 438).

tekst interpolirati bilo što po vlastitoj želji, a to se uvelike radilo sudeći po velikom broju dokaza. Zapravo je u takozvanom Božjem svijetu nemoguće vjerovati bilo čemu ukoliko za to ne postoje pouzdani dokazi.

Lažiranje se uveliko koristilo u cijelom Starom zavjetu u kojem se tu i tamo ubacivao tekst zahvaljujući kojem se stječe dojam da se u drevnim spisima predviđao dolazak Isusa iz evanđelja. Tipični primjer takve prijevare nalazimo u sljedećoj interpolaciji: 'Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel' (Izaija, 7:14).

Sva književnost prva tri stoljeća nove ere morala je proći cenzuru kršćanskih autoriteta kao što su bili Papa Silvestar I, Euzebij te njihovi pomoćnici i nasljednici. Oni su od četvrtog stoljeća do izuma ti-

Mumija od samo 14 centimetara koju je pronašla ekspedicija u Čileu, u pustinji Atacama, najsušoj pustinji na Zemlji. Vlasnik ju je donio u Beč sveučilišnom profesoru anatomije da je pregleda. Nakon tri sata ustvrdio je da nije riječ o fetusu jer su kosti sasvim razvijene. Otkrio je da mumija ima deset rebara, a ne 12 kao ljudi. Također je rekao da misli kako je riječ o mumiji djeteta između pet i šest godina

SLIKOVNICA IZ FANTASTIČNE ZABORAVLJENE PROŠLOSTI

U RAZGOVORU S KLAUSOM DONOM OTKRIVAMO SVIJET ALTERNATIVNE ARHEOLOGIJE KOJA OBUHVAĆA NALAZE, PREDMETE, KOSTI I INTERPRETACIJE GRAĐEVINA KOJE SE NI NA KOJI NAČIN NE UKLAPAJU NITI U OPĆE PRIHVAĆENO VIĐENJE PROŠLOSTI NITI U SLIKU DANAŠNJEG SVIJETA KOJA ZAPRAVO PROIZLAZI IZ INTERPRETACIJE POVIJESTI

Razgovarao: Krešimir Mišak

Alternativna arheologija pojam je koji sam po sebi ne znači ništa. Postoji samo jedna arheologija, odnosno arheologija je svako proučavanje prošlosti kroz građevine, iskopine, artefakte, kosti, zapise... Potreba da se koristi dodatak „alternativna“ proizašao je i sasvim drugog problema, a to je problem paradigme, zadanog okvira koji se u nekom trenutku prihvaća kao ono što je poznato, dokazano, znano. Unutar paradigme vode se sve arheološke rasprave po stručnim časopisima, unutar paradigme nalazi se većina znanstvenih radova, paradigma je uokvirena slika na

zidu unutar koje se elementi slike mogu pomicati amo-tamo. Ta se slika tamo ugodno smjestila, svi su se na nju naviknuli, izgleda smisljeno.

No, postoje elementi za koje okvir te slike jednostavno nije dovoljno širok. I sad što je lakše i više oportuno – razbijati okvir drage i poznate slike da bi se napravio neki drugi okvir koji čak ne bi bio ni cjelovit, ili jednostavno zanemariti sve što bi sliku koja se pretvara da je istinita prikazalo tek kao ono što ona doista jest – tek sličica neke maštarije kojoj je vrijeme da je se skine i odnese u podrum?

Zato se počeo koristiti izraz ‘alternativna arheologija’. Ona obuhvaća nalaze, predmete, kosti i interpretacije građevina koje se ni na koji način ne uklapaju niti u opće prihvaćeno viđenje prošlosti, a ako ćemo još malo razmisliti – niti u sliku današnjeg svijeta koja zapravo proizlazi iz interpretacije povijesti. Važno je napomenuti i to da se ‘alternativna arheologija’ rijetko bavi s posljednjih dvije do dvije i pol tisuće godina koje su donekle dokumentirane (ako fragmente fragmenata znanja o starim svjetovima možemo zvati pouzdanim dokumenti-

ranjem). Nju zanimaju velika pitanja i dublja prošlost, ista ona koja zanimaju i 'službenu arheologiju': nastanak civilizacija, podrijetlo ljudskog roda. No, 'alternativnu arheologiju' kao da to zanima malo više, i kao da nije zadovoljna postojećim nedorečenim odgovorima. Ona se usredotočuje na tzv. anomalije, a iza te bezazlene riječi krije se čitav splet čuda, zaboravljenih svjetova, naprednih nestalih civilizacija, drugih ljudskih vrsta, interplanetarnih susreta, suživota dinosaura i ljudi u nedavnoj prošlosti, kataklizmičkih zbivanja... Fantazmagorijama poput darvinističke teorije evolucije, mita o postojanju ledenih doba ili prihvaćenog koncepta nastanka *homo sapiensa* u tom okviru tzv. 'alternativne arheologije' često jednostavno nema mjesta. No, kako baš ti koncepti čine temelj današnjeg sustava znanja nije bilo

čekati napore tvrdoglavih pojedinaca ili pak onih koji su se nekim prstom sudbine našli na putu nekih otkrića. No, i uz sav taj trud znatiželjnik će, ako će dovoljno dugo rovariti po internetu (ali prije svega po knjigama), prije ili kasnije zaključiti da se s vremenom upoznao s manje-više čitavim repertoarom priča, slika i nalaza koji alternativna arheologija nudi, od drevnih tehnologija, građevina, znanja, prikaza NLO-a i tragova čovjeka. Proboji se događaju rijetko, ali na svu sreću svemir nas nije zaboravio jer – događaju se.

Posljednji dva velika proboja na tom polju zbila su se s objavljivanjem opsežne i revolucionarne knjige Thompsona i Crema „Zabranjena arheologija“ (početkom 1990-tih, a koja se bavi doista dalekom prošlošću koja se računa u stotinama tisuća godina) i otkrićem najvećih pirami-

Klaus Dona pokazivao nikad nisam vidio niti za nj čuo. A pokazivao je sliku za slikom, za slikom, za slikom i uz svaku pričao neku fantastičnu, ali podacima potkrijepljenu priču koja, svaka za sebe, mijenja sve što smo ikad učili. Nisu to bili tek neki sporni zarezi na kostima, već nalazi pred kojima zastaje dah, a mašta se raspljuje. Klaus je bio u Visokom, u Bosni vrlo kratko, tek jednu večer i sljedeće jutro, mnogi su ga htjeli ponešto upitati, pa nismo imali puno vremena za intervju (što u budućnosti namjeravam ispraviti), ali ipak, evo ga pred vama, zajedno s nekoliko slika. Za sve stalo morat ćete se u ožujku 2012. uputiti u Beč, što, na sreću, i nije daleko.

NEXUS: Što ste po zanimanju i kako ste se počeli baviti drevnom poviješću i alternativnim pogledom na povijest?

KLAUS: Od 1992. godine organizirao sam više od 28 kulturnih izložaba iz Austrije uglavnom u Japanu, ali i u Koreji. Također sam u Beču organizirao japanske kulturne izložbe. Primjerice, 1992. godine organizirao sam izložbu o slavnoj kući Habsburg, izložbu o Rubensu i njegovom dobu, zatim o Gustavu Klimtu i austrijskim pejzažnim impresionistima, kao i mnoge druge izložbe. Na putovanjima iz Austrije u Aziju tijekom dugih avionskih letova i pokušavajući nadoknaditi vremensku razliku u hotelskoj sobi pročitao sam mnoge knjige, od Dānikena, Roberta Charrouxa i brojnih drugih. Bio sam skeptik, nisam vjerovao u te stvari, pogotovo ne u neobične predmete. Stoga sam 1998. godine uz pomoć prijatelja počeo istraživati muzeje diljem svijeta u kojima su se nalazili neobični artefakti. Naposljetku smo sastavili popis od 356 predmeta. Jedan moj prijatelj, inače kustos muzeja, zamolio je svoje kolege da mu posude te predmete. Nakon nekoliko mjeseci od 356 zahtjeva dobili smo samo jedan predmet. Bilo je to svega godinu i pol prije otvaranja planirane izložbe. Zbog toga smo se sami bacili na istraživanje. Napokon smo u lipnju 2001. godine u Beču otvorili izložbu „Neriješene zagonetke“ i izložili više od 470 artefakata iz cijeloga svijeta. Zamolili smo znanstvenike da te artefakte prouče. Nijedan nije bio krivotvorina. Tako sam od skeptika postao radoznao i zadnjih deset godina istražujem takve predmete diljem svijeta. Pronašao sam još mnogo artefakata koje znanost ne može objasniti.

Postoji mnogo dokaza o divovima, ali i o malim ljudima. Na primjer, u Ekvadoru smo pronašli kosti diva visokog 7,6 metara. Te su kosti u Beču ispitali sveučilišni profesori i liječnici

Klaus Dona i naš suradnik Krešimir Mišak na Međunarodnoj znanstvenoj konferenciji o bosanskim piramidama

druge nego arheologiju 'poalterniviti'. Obećavam vam, ako krenete tim putom nema više natrag u sliku. No, zašto biste se i vraćali kad je svijet toliko stariji, veći i zadirjujuć više nego što ste ikad znali? Problem kod alternativne arheologije jest što dokazi nisu lako dostupni, često se o njima nije pisalo ili ih se negdje skrilo u nemoći da ih se objasni (ili iz nekog drugog razloga), pa je bilo potrebno

da svijeta u Bosni, koje je oko 2005. napravio Semir Osmanagić (koje nas vodi u relativno mlađu prošlost, od nekoliko desetaka tisuća godina). Zato nije baš niti čudno što sam se sa sljedećim, doista velikim probojem u prošlost susreo baš na Međunarodnoj znanstvenoj konferenciji o bosanskim piramidama, početkom rujna 2011.

Domaćin Semir Osmanagić je kao jednog od govornika pozvao izvjesnog Klausu Donu, za kojeg prije nisam čuo. Ispalo je da je taj vrlo sitni i beskrajno ljubazan Austrijanac, manira i pristojnosti koji kao da dolaze iz nekog drugog vremena, a pritom i duhovit, sa svojih 150-tak slika raspalio maštu svih prisutnih. I ja sam bio jedna od oduševljenih, pogotovo zato što devedeset i pet posto materijala koji je

NEXUS: Recite nam kratko nešto o tipovima tih artefakata. Na primjer, najzanimljivijima se na prvi pogled čine divovske ljudske kosti. Recite nam nešto o divovima, o toj rasi divova iz prošlosti čovječanstva i navedite neke primjere divovskih kostiju koje dokazuju da su divovi uistinu hodali Zemljom.

KLAUS: Postoji mnogo dokaza o divovima, ali i o malim ljudima. Na primjer, u Ekvadoru smo pronašli kosti diva visokog 7,6 metara. Te su kosti u Beču ispitali sveučilišni profesori i liječnici. Za jednu su kost rekli da je petna kost, druga je bila zatiljna kost, to je kost koja se nalazi ispod lubanje i imaju je samo ljudi. Usporedili su tu kost s ljudskom zatiljnom kosti i iznenadili se jer su kosti bile identične. Sigurno su postojali tako visoki ljudi. U Ekvadoru smo pronašli i tzv. „obrednu sjekiru“ granitne oštrice duge 70 centimetara. Usporedili smo je s običnom drevnom kamenom sjekiricom, njezinu dužinu uvećali pet puta i došli do dužine od 70 centimetara. Uz to, povjesničar Cieza de León u 16. stoljeću u Ekvadoru zapisao je da je na pacifičkoj obali Ekvadora, u Esmeraldasu, pronašao nekoliko ljudskih kostura, pet puta većih od običnih ljudi. Prosječan Španjolac tada je bio visok oko 150 centimetara. Ako to pomnožite s pet, dobit ćete visinu od 7,5 ili 7,6 metara.

NEXUS: Koliko ste predmeta vidjeli koji su povezani s divovima?

KLAUS: Mislim, oko 50, 60 predmeta.

NEXUS: Zanimljivu priču kriju i neobične lubanje. Pokazali ste nam male i velike lubanje i, što je još važnije, lubanje koje su drukčijeg oblika i imaju nešto drukčije kosti od naših. Koje tipovi lubanja smatrate najneobičnijima? I jesu li postojale i druge, danas nepoznate ljudske rase?

KLAUS: To je vrlo veliko pitanje. Sigurno je postojala još neka ljudska rasa. U gradu Ica u Peruu, nedaleko od doline Nazca, nalazi se mali muzej „Maria Reiche“. Ondje su izložene mnoge neobične lubanje. Fotografirao sam ih i pozvao antropologe i doktore da ispituju lubanje. Rekli su da te lubanje nisu deformirane jer su deformirane lubanje poznate u cijelom svijetu. Bečki arheolozi pronašli su duguljaste azijske lubanje koje su bile deformirane. No, ove lubanje iz

Ekvadora i Perua nisu deformirane nego prirodne. One su najbolji izvor pomoću kojeg putem DNK analize i procjene starosti možemo otkriti o kakvoj je vrsti čovjeka riječ. U Boliviji smo pronašli još lubanji koje su također veće od ljudskih.

Kosturi su visine 2,5 do 2,6 metara. Neobično je što te lubanje nemaju koštanu strukturu na vrhu lubanje. *Homo sapiens sapiens*, odnosno mi, ima fontanele i tri koštana režnja. Kod novorođenčadi fontanele su vrlo mekane i postupno se zatvaraju. Ti ljudi nemaju tri koštana režnja poput nas, što opet ukazuje da se vjerojatno radi o nekoj drugoj ljudskoj rasi. Postoje i lubanje s Malte koje su izdužene na zatiljku. I one su veće od ljudskih što znači da je i tu riječ o rasi višoj od naše. Bili su visoki barem 2,5 metra. Te lubanje imaju neobičnu značajku: imaju samo jedan koštani šav uzduž lubanje. Ni ta rasa nije imala tri koštana režnja poput nas. Stručnjaci su opet potvrdili da nije riječ o *Homo sapiens sapiensu*, neandertalcu ni kromanjoncu.

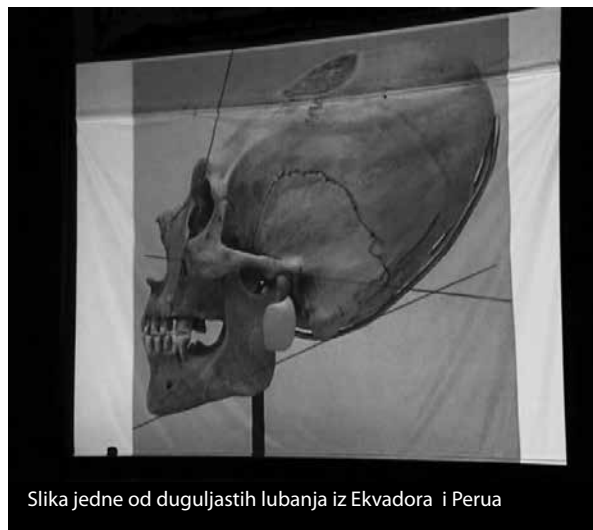
NEXUS: Ugljenu se obično pripisuje velika starost, no i u slojevima ugljena nađene su okamenjene ljudske kosti. Koliko se daleko u toj potrazi moramo vratiti u prošlost?

KLAUS: Moramo se vratiti vrlo daleko. U Sjedinjenim Američkim Državama jedan je čovjek u zatvorenom rudniku zlata pronašao mnoge okamenjene ljudske kosti, kao i veliki kamen. Na tom se kamenu nalazila velika okamenjena ljudska lubanja. Starost kamena procijenjena je na 60 do 70 milijuna godina. Postavlja se veliko pitanje o nestaloj karici. Najstariji ljudski ostaci potječu od prije dva do tri milijuna godina. Službena znanost dobila bi nestalu kariku staru 60 do 70 milijuna godina. Ne znamo što se dogodilo u međuvremenu.

NEXUS: Što je s grobovima s ljudskim kosturima u Utahu? Što je ondje pronađeno?

KLAUS: U Utahu su pronađeni različiti kosturi, svi su bili visine 2,5 do 2,6

metara. Jedan je čovjek pronašao dvije mumije u sustavu tunela. Muškarac je bio visok tri metra i imao riđu kosu, riđu bradu i nekakav oklop, a žena je bila visoka 2,7 metara, imala je plavu kosu i ukrasnu krunu od bakra.

Slika jedne od duguljastih lubanja iz Ekvadora i Perua

Od ruske znanstvene ekspedicije dobio sam fotografije iz sjeverne Sirijske. Snimili su tri golemo ljudska otiska. Onaj tko je ostavio taj trag bio je viši od šest metara

NEXUS: U svojoj zbirci fotografija imate mnoge otiske okamenjenih ljudskih stopala. Recimo, okolica rijeke Paluxy poznata je po okamenjenim otiscima stopala dinosaura i ljudi u istim slojevima, koji se čak i križaju, što ukazuje na to da su u nekom razdoblju u prošlosti ljudi i dinosauri bili suvremenici.

KLAUS: Da, rijeka Paluxy poznata je upravo po tome.

NEXUS: Spominjali ste i ruske rijeke i pokazivali divovske otiske u nekadašnjem, sada okamenjenom blatu. Kako možemo znati jesu li to pravi otisci divova?

KLAUS: Od ruske znanstvene ekspedicije dobio sam fotografije iz sjeverne Sirijske. Snimili su tri golemo ljudska otiska. Onaj tko je ostavio taj trag bio je viši od

šest metara. Na tom području postoje priče i legende da je ondje živio vrlo visok čovjek. Proveli su istraživanja na otiscima pokušavajući otkriti jesu li nastali umjetnim putem ili su zaista pravi. Ponijeli su sa sobom u Rusiju taj kameni materijal i analizirali ga. Otkrili su da je to bio materijal poput betona u kojem je ta osoba ostavila svoj otisak.

NEXUS: U tom su kontekstu zanimljive i građevine sa Sardinije koje spominjete kao grobnice divova.

Udaljenost od Sjevernog pola do planine Kailas, svete planine na Tibetu, iznosi 6666 kilometara. Udaljenost od Sjevernog pola do Keopsove piramide u Egiptu iznosi 6666 kilometara. To nije slučajno

„grobnice divova“. To su vrlo prostrane kamene građevine na čijim se ulazima nalaze svojevrсни rogovi tako da grobnice izgledaju poput bikovih glava. Prema pričama, to su bile grobnice divova. U jednom sam selu upoznao nekoliko starijih ljudi koji su mi rekli da su u djetinjstvu, prije Drugoga svjetskog rata, kad je vojska onuda prolazila, vidjeli da odnose goleme ljudske kosture visine između tri i tri i pol metra. Ti su ljudi još i danas živi. Iznijeli su svoja sjećanja iz djetinjstva.

NEXUS: Potpuno je nejasna i podudarnost, ako je samo podudarnost, da su neka važna udaljena mjesta diljem svijeta jednako udaljena.

KLAUS: Da, udaljenost od Sjevernog pola do planine Kailas, svete planine na Tibetu, iznosi 6666 kilometara. Udaljenost od Sjevernog pola do Keopsove piramide u Egiptu iznosi 6666 kilometara, a udaljenost od planine Kailas do Keopsove piramide iznosi 4999 kilometara. Slične podudarnosti možemo pronaći i kod drugih poznatih mjesta u svijetu. Uvijek postoji određena udaljenost između dva poznata mjesta.

KLAUS: Mislite na portrete na planinama? Jedan je u Gvineji, u zapadnoj Africi, nedaleko granice s Malijem. Nalazi se na granitnoj planini. Na površini te granitne planine prikazana je žena iz poluprofila do trbuha, s ukrasima na glavi. Veličina te slike u granitu je 140 metara. Otkrio ju je talijanski geolog, profesor Angelo Pittoni. Druge informacije i fotografije dobio sam od ruske ekspedicije pod vodstvom profesora Muldaševa. Poslao mi je fotografije okolice planine Kailas. Na njima se vide stube koje vode uzbrdo, a pored njih se nalaze četiri ljudska portreta uklesana u planinu. Svaki prikazani lik visine je 700 metara. Moramo se zapitati tko je i kako mogao načiniti takve portrete na planini.

NEXUS: Ništa manju zagonetku ne predstavlja ni 60 kamenih kutija punih bakrenih ploča s nepoznatim znakovima.

KLAUS: To je pronađeno u Utahu, u istom sustavu tunela gdje su pronađene dvije mumije, ona muškarca visokog tri metra i žene visoke 2,7 metara. Čovjek koji je pronašao te mumije pronašao je i 60 savršeno izrađenih kamenih kutija. U svakoj se kutiji nalazilo nekoliko bakrenih ploča ispisanih nepoznatim pismom.

NEXUS: Niz misterioznih ostataka možemo nastaviti i s patuljastom mumijom iz Čilea.

KLAUS: Ekspedicija je u Čileu, u pustinji Atacama, najsušoj pustinji na Zemlji, pronašla mumiju od samo 14 centimetara. Vlasnik ju je donio u Beču te smo je odnijeli sveučilišnom profesor anatomije da je pregleda. Nakon tri sata ustvrdio je da nije riječ o fetusu jer su kosti sasvim razvijene. Otkrio je da mumija ima deset rebara, a ne 12 kao ljudi. Također je rekao da misli kako je riječ o mumiji djeteta između pet i šest godina. Nekoliko mjeseci poslije dobio sam dokumentaciju iz Rusije, iz okolice Čeljabinska. Jedna je starica pronašla ljudsko biće veliko 28 centimetara. Kako je već bila stara, ponijela je to biće sa sobom misleći da je riječ o djetetu. To je biće nekoliko tjedana živjelo s njom. Kad se razboljela odveli su je u bolnicu, a ona je počela plakati da mora kući jer je čeka dijete. Nakon nekoliko dana jedna je bolničarka pomislila da je zaista nešto u njezinoj kući te je obavijestila policiju. Kad je policija ušla u kuću pronašli su to biće visine 28 cen-

Divovski otisak noge pronađen u Siriji.

KLAUS: Na Sardiniji postoje mnoge zagonetke. Ondje ima između šest i osam tisuća kamenih kula visokih do 20 metara. Službena arheologija tvrdi da su stare između 1600 i 1800 godina. Postoje i tzv.

NEXUS: Danas teško možemo zamisliti kontekst brojnih drugih neobičnih pojava. No, one su tu, poput divovskih prikaza ljudi, a i u Južnoj Americi postoje slike velikih ljudi na zidovima...

timetara, ali već je bilo mrtvo. Nakon mumifikacije izgledalo je isto poput mumije od 14 centimetara iz Čilea. To znači da je profesor koji je proučavao tu malu mumiju imao pravo i da je mumija iz Čilea bila mumija djeteta između pet i šest godina starosti. Da je to dijete preživjelo naraslo bi do 28 centimetara, znači, dvostruko više. To je sasvim nepoznata ljudska vrsta.

NEXUS: Pokazali ste i zanimljive slike četiri predmeta s prikazima NLO-a. Iako ste do tada već bili navikli na neobjašnjive artefakte, to vas je posebno začudilo.

KLAUS: To je još obavijeno tajnom jer istraživanja i dalje traju. Već smo obavili istraživanja četiri djela koja su vrlo stara. Ukupno ima oko 3000 komada i ne možemo ništa više reći o tome dok ne obavimo potpuno istraživanje, dok sve ne snimimo i dokumentiramo. Bit će to jedno od najzanimljivijih otkrića posljednjih godina. Na predmetima se nalaze rezbarije crvotočina, letećih objekata, tzv. NLO-a, kao i prikazi ljudskih bića, odnosno, nečega što izgleda poput ljudskih bića, ali malo drukčijih, u svemirskim odijelima i zaštitnim kacigama. Možete vidjeti da je stakleni vizir kacige spušten. To je vrlo neobično.

NEXUS: Kao, uostalom, i slika piramide s okom, neobične boje ili pak kristalne lubanjom iz Meksika s rezbarijama Quetzalcoatla.

KLAUS: Godine 1984. jedan je ekvadorski rudarski inženjer, dok je u podzemnom tunelu tražio zlato, pronašao više od 350 neobičnih artefakata koji ne pripadaju nijednoj poznatoj ekvadorskoj kulturi. Na primjer, kao što sam pokazao na fotografijama, jedan od predmeta je piramida visoka 27 centimetara. Ima 13 stepenica i na njoj je umetnuto oko sive boje. No ako ga izložite ultraljubičastom svjetlu oko snažno sjaji. S donje strane piramide umetnuto je zlatno zvijezde Orion pokraj kojeg se nalazi zapis na nepoznatom jeziku. Profesor Schildmann iz Njemačke, predsjednik Njemačkog lingvističkog društva, odgonetnuo je taj zapis i rekao da je stariji od sanskrt. Prozvao ga je pred-sanskrt. Preveo je zapis: „Dolazi sin stvoritelja.“ Ondje je pronađen i granitni kamen od 350 kilograma na kojem je urezana karta svijeta

s dva kontinenta koji danas više ne postoje. Jedan se nalazi usred Atlantskog oceana. Po mom mišljenju, prikazuje kontinent Atlantidu koja se spominje u brojnim mitologijama, spominje je čak i Platon. Drugi je kontinent smješten između japanskih otoka i Tajvana. Ondje je bio dugačak kontinent. Ispod mora, kod otoka Yonaguni u Japanu, pronađene su velike kamene strukture. Profesor koji ondje to istražuje napisao je knjigu o potonulom kontinentu Mu. U svojim je istraživanjima otkrio da je na tom mjestu morao postojati kontinent, kao što je urezano na toj kamenoj karti od 350 kilograma. To znači da je kamen stariji od 10.000 godina. No tada se postavlja pitanje tko je mogao izraditi tako savršenu kartu svijeta prije 10.000 godina.

NEXUS: Koliko je stara neobična lubanja iz Meksika s prikazom Quetzalcoatla?

KLAUS: Za svoju izložbu u Beču,

Na predmetima se nalaze rezbarije crvotočina, letećih objekata, tzv. NLO-a, kao i prikazi ljudskih bića, odnosno, nečega što izgleda poput ljudskih bića, ali malo drukčijih, u svemirskim odijelima i zaštitnim kacigama

koju ćemo otvoriti iduće godine s 400 do 450 neobičnih artefakata iz cijelog svijeta, dobio sam kristalnu lubanju iz Meksika. Ta kristalna lubanja na vrhu ima urezanu sliku Quetzalcoatla, pernatog boga-zmije Maja i Asteka. Slika je presvučena kristalima. Zamolio sam geologe da ispituju tu sliku i zaključili su da je riječ o vrlo staroj slici. To znači da je to prava, izvorna majanska kristalna lubanja.

NEXUS: Početkom rujna na Međunarodnoj znanstvenoj konferenciji o bosanskim piramidama održali ste prezentaciju s gotovo 150 slika predmeta o kojima smo razgovarali. No, za kraj ste

sačuvali i iznenađenje za gospodina Semira Osmanagića, otkrivača bosanske doline piramida. Bili su to sasvim novi uvidi o bosanskoj Piramidi Sunca.

KLAUS: Kad sam primio poziv za ovu konferenciju i posjet arheološkom naližistu zamolio sam prijatelja koji je izumio novu tehnologiju snimanja podzemlja da mi snimi tzv. Piramidu Sunca. Otkrio je da se u njezinoj unutrašnjosti nalazi velik sustav tunela i prostorija, što je meni samo potvrdilo da je ovo brdo uistinu piramida, odnosno, da je u davno doba bila piramida. Donio sam snimke na prezen-

taciju i dao ih dr. Osmanagiću. Nadam se da će uz pomoć naših snimaka moći brže pronaći jedan od ulaza u podzemni labirint, u sustav tunela.

NEXUS: Na slici Piramide Sunca tuneli i prostorije su ucrtani raznim bojama, mislim da ih je ukupno pet.

KLAUS: Svaka boja označava drukčiju dubinu unutar piramide.

NEXUS: Jeli dubinsko snimanje otkrilo postojanje prostorija unutar piramide, ili čak nekih artefakata?

KLAUS: U jednoj smo prostoriji otkrili ostatke kostiju. Čini se da je to bila pogrebna prostorija.

potpuno subjektivnom i bezvrijednom. Ne bi trebala biti zamjena za standardno medicinsko testiranje, ako je takvo testiranje financijski prihvatljivo, točno i nije manjkavo. To nije uvijek slučaj, kao kod testiranja na porfiriju.

Kao i sve drugo u vezi s našom vrstom, mišićno testiranje i uravnoteživanje energija može nam biti od ogromne koristi, ili se može zloupotrebjavati.

Učenje kineziološkog testiranja i uravnoteživanja moglo bi biti još nužnije u današnje vrijeme kada vlade mnogih zemalja svojim građanima oduzimaju pristup prirodnim lijekovima. Sve što je potrebno za energetske kineziološko testiranje i uravnoteženje su naše ruke i naš mozak

Na nama je da naučimo više, radimo prave stvari i ponašamo se mudro. Mudrost kaže da bi u vremenu Černobila, chemtraila, čokoladica i nebrojenih drugih stresova i sam koncept 'trajnog' uravnoteženja energija mogao biti apsurdan. Zapravo, ti sveprisutni otrovi na-

glašavaju potrebu da svatko od nas nauči neprestano uravnoteživati samoga sebe, i da ne očekuje čarolije – ni od pilula ni od energetskog uravnoteživanja!

Učenje kineziološkog testiranja i uravnoteživanja moglo bi biti još nužnije u današnje vrijeme kada vlade mnogih zemalja svojim građanima oduzimaju pristup prirodnim lijekovima. Sve što je potrebno za energetske kineziološko

testiranje i uravnoteženje su naše ruke i naš mozak. Kineziološko testiranje i energetske uravnoteženje – kada se mudro koriste – mogu biti fantastično sredstvo za održavanje zdravlja, i svako ljudsko biće trebalo bi razmisliti o tome da ga počne učiti... odmah.

O AUTORU:

Steven Rochlitz, dr. sci., prvotno je bio profesor fizike. Zadnjih 31 godinu istražuje kronične bolesti i bolesti okoliša i održava seminare širom svijeta. Njegov jedinstveni sustav uključuje otkrića iz kineziologije, nutriceonizma i ljudske ekologije. Tvorac je vježbi za srce, meridijane i metaintegraciju i prvi je objasnio kako djeluju vježbe za integraciju mozga. Njegove knjige i seminari obuhvaćaju osnovnu i naprednu kineziologiju, uključujući i njegova otkrića. Najnovija od njegovih devet knjiga: *Porphyria: The Ultimate Cause of Chronic and Environmental Illnesses* (Porfirija: Glavni uzrok kroničnih bolesti i bolesti okoliša) spominje se kao važan napredak na polju zdravlja. Njegovi članci „Sindrom hijatalne hernije“, „Rupa u srcu i krvno-moždana barijera“ i „Porfirija: Uzrok kroničnih bolesti“ objavljeni su u *Nexusu* br. 60, 58. i 54. Dodatna istraživanja dostupna su na njegovoj web-lokaciji <http://www.wellatlast.com>. Dr. Rochlitz može se kontaktirati e-mailom na info@wellatlast.com.

NOVO - DVD

Cijena 55 kuna + poštarina

BIJEG OD LIJEKA

FILM RICKA SIMPSONA

Što biste uradili kada biste otkrili lijek za rak?

„Želim da ljudi znaju kako sami sebe mogu izliječiti.“

- Rick Simpson

Rick Simpson došao je do epohalnog otkrića o izuzetnim medicinskim učincima ulja od konoplje kojim je izliječio svoj rak kože. Svoje je spoznaje o toj čudotvornoj biljci podijelio s mnogim institucijama i znanstvenicima u Kanadi. Želio je da se izliječe ljudi koji pate od opekotina, boluju od

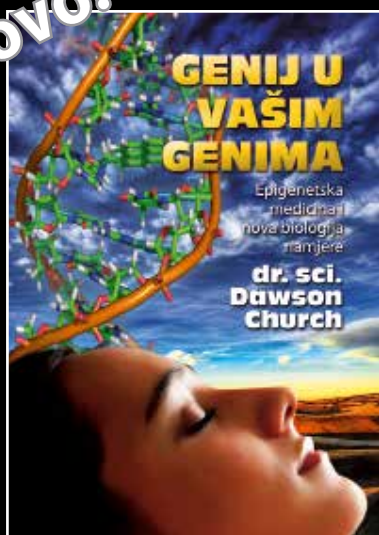
karcinoma, artritisu i različitim bolestima. Međutim, otkriće o dobrobitima konoplje na poslijetku je zataškano dok je Simpson svoj integritet morao braniti na optuženičkoj klupi. Ovo je priča o njegovoj plemenitoj odiseji, načinu na koji se je izliječio i načinu na koji se izliječiti mogu i drugi.

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

POPUST
20%

NOVO!

Cijena 140 KN + poštarina
330 stranica, meki uvez,
B5 format

GENIJ U VAŠIM GENIMA

EPIGENETSKA MEDICINA I NOVA BIOLOGIJA NAMJERE
dr. sci. Dawson Church

Dok svijet psihologije i medicine postaje svjestan potencijala energetske medicine i njezinog djelovanja na izražavanje naše DNK, priče o čudesnim iscjeljenjima stižu iz cijelog svijeta. To su prvi glasni izvještaji o revoluciji u liječenju kojoj je predodređeno da promijeni cjelokupnu civilizaciju, uđe u svaki dio medicine i psihologije... i onkraj njih u strukture samog društva. Tokom jedne generacije otkrili smo, ili iznova otkrili, tehnike koje nas na siguran način, brzo i bez popratnih posljedica mogu učiniti sretnijima, manje napetima i mnogo zdravijima. Tehnike energetske medicine i energetske psihologije mogu ublažiti kronične tegobe, izliječiti autoimune bolesti i ukloniti psihološke traume s djelo-

tvornošću i brzinom s kojom se konvencionalni načini liječenja ne mogu mjeriti. Implikacije tih tehnika – za ljudsku sreću, za sukobe u društvu te za političke promjene – obećavaju radikalan pozitivan poremećaj u ljudskim prilikama koji daleko nadilazi zdravstvenu skrb.

Vjerujem da energetska psihologija ima potencijal za ublažavanje ljudske patnje koji nadmašuje sve napretke u psihologiji ili medicini u posljednjih pet stoljeća. To je velika tvrdnja, međutim ne radi se o preuveličavanju. Iskušajte je sami; preobratit ćete se za manje od sat vremena – i energetska psihologija će vam preobraziti ostatak života!

- Dawson Church (u uvodu knjige)

PRIRUČNIK ZA ORGONSKI AKUMULATOR

Otkrića Wilhelma Reicha o životnoj energiji i uređajima za iscjeljivanje za 21. stoljeće, uz upute za izradu orgonskog akumulatora

James DeMeo, dr. sci.
Predgovor Eve Reich, dr. med.

Knjiga koju je FDA zabranila i spalila!

„Orgonska energija ne postoji“, presudio je jedan sudac američkog saveznog suda 1954. godine, na osnovu klevetanja od strane novinara i FDA (Savezne uprave za hranu i lijekove), naredivši uništavanje svih publikacija koje spominju zabranjenu riječ 'orgon'. Dr. Reich kasnije je poslan u zatvor, gdje je, na kraju, i umro, a činjenice o njemu i dalje se prikrivaju i iskrivljuju.

Na temelju svojih istraživanja i eksperimenata bivši sveučilišni profesor i prirodoslovac James DeMeo u ovoj knjizi iznosi činjenice o Reichovim otkrićima, naročito se fokusirajući na kontroverzni akumula-

tor orgonske energije, jednostavan oblik energetske medicine koji se koristi širom svijeta. Čitatelj će ovdje saznati kako izraditi i sigurno koristiti orgonske pokrivače i akumulatora, uz pojedinosti o orgonom nabijenim životnim vodama iz prirodnih mineralnih vrela i iscjeljujućim toplicama te o mnogim sličnim pitanjima.

Saznajte kako možete prikupiti i raditi s plavičastom orgonskom (životnom) energijom koristeći jednostavne i lako dostupne materijale. Neograničena količina takve energije svima nam je dostupna iz atmosfere.

Knjiga je obogaćena fotografijama i crtežima, uz pridodana dva istraživačka članka, referentne izvore i web linkove.

NOVO!

Cijena 110 kuna + poštarina
260 stranica, meki uvez,
B5 format

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

POPUST
20%

CIJENA 90 kuna + poštarina

TAJNA TRENUTNOG ISCJELJENJA

Frank J. Kinslow

Moć sadašnjeg trenutka u praksi

Tijekom posljednjih nekoliko godina mnogi su se ljudi uvjerali u novo viđenje svijeta uz pomoć inovativnih metoda samopomoći. Kvantno sinkroniziranje (kvantni entrainment) je najnovije postignuće u tom području: KS djeluje u nježnom dodiru koji tiho pokreće autonomni živčani sustav da spontano i trenutno kreira ozračje u kojemu se može dogoditi duboko iscjeljenje. Ova fantastična metoda samopomoći lako se provodi i ne zahtijeva prethodno znanje – svatko je može primijeniti! A ono što najviše zadivljuje: pritom neće samo tretirana osoba doživjeti osjećaj dubokog iscjeljenja i rasterećenja nego i osoba koja primjenjuje KS doživljava trenutni, trajni osjećaj blagostanja. Pokušajte – iznenadit ćete se koliko je kvantno sinkroniziranje moćno!

„Postoji jedna suptilna tajna koja čeka na vas, koja vam je bliža od daha, životnija od sljedećeg otkucaja vlastita srca. Kad otkrijete ovu tajnu vaš će se život otvoriti čudima koja su svjetlosnim godinama daleko od onoga što ste mislili da je moguće. To je tajna zdravlja, radosti i mira. Ona je na djelu upravo sada, dok čitate ove retke. No ta je tajna skrivena od vas. Nije skrivena u simbolima nekog nerazumljivog svetog spisa duboko u utrobi drevnog hrama, nego upravo pred vašim otvorenim očima.

Ova jednostavna knjiga otkrit će vam tu tajnu i pokazati vam kako da crpate iz njenih dubina te na taj način obogaćujete svoj život i život članova svoje obitelji, prijatelja pa čak i kućnih ljubimaca. Na stranicama koje slijede naučit ćete iscjeliti tijelo, um i dušu na način koji zahtijeva tako malo napora kao i promatranje čudesnog zalaska sunca. Znanstveni postupak koji će se rasprostrijeti pred vama svi lako nauče i mogu odmah primjenjivati. Jednostavan je kao i sama tajna. I jednako moćan.“ (Frank Kinslow u uvodu knjige)

**Cijena 220 kuna + poštarina
800 stranica,
B5 format, meki uvez**

LJUDSKI RODE, USTANI OVAJ LAV VIŠE NE SPAVA

David Icke

Svoju dvadesetogodišnjicu razotkrivanja zapanjujućih tajni i zataškanih informacija David Icke obilježava objavom svoje dosad najizazovnije knjige. Manipulaciju ljudskom rasom i prirodu stvarnosti dovodi do još viših razina spoznaje i poziva čovječanstvo da prestane klečati, da se podigne na noge i preotme svijet iz ruku opake mreže određenih obitelji i neljudskih entiteta koje nas pritajeno kontroliraju od kolijevke pa do groba.

Prema njegovom najšokantijem otkriću, Zemlja i kolektivna ljudska svijest manipulirani su s Mjeseca koji, kaže on, nije „nebesko tijelo“ nego umjetna tvorina – divovski „svemirski brod“ – gdje živi jedna vanzemaljska skupina koja eonima manipulira čovječanstvom.

David opisuje fenomen kojeg naziva „Mjesečevim matriksom“, lažnom stvarnošću odašiljanom s Mjese-

ca koju ljudsko tijelo/um dekodira na način vrlo sličan onom prikazanom u filmskoj trilogiji *Matrix*. On kaže da je Mjesečev matriks 'hakiran' u ljudski sustav, „tjelesnog računala“ te da nam 24 sata dnevno servira manipuliranu impresiju septstva i svijeta.

Živimo u čudesnim vremenima. S jedne strane svjedočimo nametanju globalne orvelovske države i potpunog nadzora od strane onih što služe Mjesečevom matriksu, a na drugoj se zbiva fantastična energetska preobrazba, ono što David naziva „Vibracijama istine“.

Čovječanstvo je na raskrižju, približilo se vrijeme odluke. Hoćemo li u sebi probuditi onog pravog genija i potencijale Beskonačne svijesti? Ili ćemo ostati zatočeni u tijelu/umu i iskonstruiranim prividima Mjesečevog matriksa?

Jednostavno je nemoguće pročitati knjigu *Ustani, ljudski rode!* i ostati ista osoba koja je tu knjigu uzela u ruke. Ona nam može promijeniti život, kao i stvarnost oko nas, a u njoj sadržane informacije, budemo li se po njima ravnali, doista će nas osloboditi.

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

**POPUST
20%**